

Euroopan unionin virallinen lehti

C 380 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta
11. joulukuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2011–2012

Istunnot 7.–9. kesäkuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 240 E, 18.8.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

2012/C 380 E/01

Maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän liikennesovellukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista – EU:n politiikka lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä (2010/2208(INI)) 1

2012/C 380 E/02

Kansainväliset ilmailusopimukset Lissabonin sopimuksen puitteissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 Lissabonin sopimuksen mukaisista kansainvälisistä ilmailusopimuksista (2010/2207(INI)) 5

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

2012/C 380 E/03

EU:n seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 Euroopan unionin seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman väliarvioinnista (2011/2043(INI)) 9

2012/C 380 E/04

EU:n ja Kanadan kauppasuhteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 EU:n ja Kanadan kauppasuhteista 20

FI

2012/C 380 E/05	Luottoluokituslaitokset Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 luottoluokituslaitoksista: tulevaisuudennäkymät (2010/2302(INI))	24
2012/C 380 E/06	Riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaaminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaamisesta (2010/2016(INI))	31
2012/C 380 E/07	Sosiaalipolitiikan ulkoinen ulottuvuus, työnormien ja sosiaalisten sääntöjen edistäminen ja eurooppalaisten yritysten yhteiskunnallinen vastuu Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 sosiaalipolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta, työnormien ja sosiaalisten sääntöjen edistämisestä ja eurooppalaisten yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta (2010/2205(INI))	39
2012/C 380 E/08	Kehitysyhteistyön rahoitusväline Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1905/2006: saadut kokemukset ja tulevaisuuden näkymät (2009/2149(INI))	51
2012/C 380 E/09	Toimintavaihtoehdot etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 toimintavaihtoehdoista etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta (2011/2013(INI))	59
2012/C 380 E/10	Ammatillista koulusta koskeva eurooppalainen yhteistyö Eurooppa 2020 -strategian tueksi Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 ammatillista koulutusta koskevasta eurooppalaisesta yhteistyöstä Eurooppa 2020 -strategian tueksi (2010/2234(INI))	67
2012/C 380 E/11	BKT ja muut indikaattorit – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 BKT:stä ja muista indikaattoreista – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa (2010/2088(INI))	81
2012/C 380 E/12	Eurooppalaiset satelliittinavigointiohjelmat Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien väliarvioinnista: täytäntöönpanon arviointi, tulevaisuuden haasteet ja rahoituskehys (2009/2226(INI))	84
2012/C 380 E/13	Uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestäväää ja osallistavaa Euroopan unionia varten Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestäväää ja osallistavaa Euroopan unionia varten (2010/2211(INI))	89
Torstai 9. kesäkuuta 2011		
2012/C 380 E/14	Sudan ja Etelä-Sudan Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Sudanista ja Etelä-Sudanista: tilanne vuoden 2011 kansanäänestyksen jälkeen	120
2012/C 380 E/15	EU:n ja Venäjän huippukokous Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 EU:n ja Venäjän huippukokouksesta	123

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän liikennesovellukset

P7_TA(2011)0250

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista – EU:n politiikka lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä (2010/2208(INI))

(2012/C 380 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevasta toimintasuunnitelmasta (KOM(2010)0308),
- ottaa huomioon neuvoston 1. lokakuuta 2010 antamat päätelmät toimintasuunnitelmasta (14146/2010),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta "Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: innovaatiounioni" (KOM(2010)0546),
- ottaa huomioon komission 18. tammikuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien väliarviointia koskevan kertomuksen (KOM(2011)0005), jossa todetaan, että satelliittiradionavigoinnin infrastruktuurin loppuun saattamiseen tarvitaan merkittävästi lisärahoitusta,
- ottaa huomioon eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien (EGNOS ja Galileo) toteuttamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien hallintorakenteista 12. heinäkuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1321/2004 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon satelliittinavigoinnin sovelluksista 8. joulukuuta 2006 annetun komission vihreän kirjan (KOM(2006)0769),

⁽¹⁾ EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 246, 20.7.2004, s. 1.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan GNSS-viraston perustamisesta, eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien hallintorakenteista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1321/2004 kumoamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 muuttamisesta 22. syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 912/2010 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle Galileo-ohjelman edistymisestä 29. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalio-kunnan lausunnon (A7-0084/2011),
- A. ottaa huomioon, että GNSS-sovellukset ovat nyt liikenteen kaikkien alojen toiminnan keskeinen ja välttämätön osa-alue, ja ottaa huomioon, että niiden tehokas ja tuloksekas toiminta parantaa liikenteen turvallisuutta, ympäristöystävällisyyttä ja taloudellisuutta,
- B. ottaa huomioon, että liikennesovellusten osuus kaikista GNSS-sovelluksista on määrällisesti tarkastel-tuna 20 prosenttia ja arvon kannalta tarkasteltuna 44 prosenttia ja että sen lisäksi turvallisuussovellus-ten – joista suurin osa liittyy liikenteeseen – osuus on 5 prosenttia,
- C. katsoo, että Euroopan unioni ei voi loputtomiin pysyä GNSS-järjestelmän toiminnan edellyttämän perusinfrastruktuurin suhteen riippuvaisena muiden maiden muihin tarkoituksiin alun perin kehittä-mistä järjestelmistä,
- D. ottaa huomioon, että EGNOS on erillinen GPS:ää täydentävä järjestelmä, joka on riippuvainen GPS-signaalien saatavuudesta laskelmien ja oikaisujen toteuttamista varten; toteaa, että täysin itsenäinen GNSS-ohjelma käy mahdolliseksi vasta Galileon myötä,
- E. ottaa huomioon, että eurooppalainen EGNOS-järjestelmä on suunniteltu vastaamaan Euroopan ja muun maailman teollisuuden laajaan ja vaihtelevaan kysyntään nyt ja tulevaisuudessa esimerkiksi liikennetur-vallisuuden ja jäljitettävyyden alalla unionin uuden ennakoivan teollisuuspolitiikan tavoitteiden mukai-sesti ja että se sopii myös yhteen GPS-järjestelmän ja sitä huomattavasti tarkemman Galileo-järjestelmän kanssa ja täydentää niitä,
- F. ottaa huomioon, että GNSS-järjestelmän ja Galileon kaupalliset liikennesovellukset edustavat kasvavia globaaleja markkinoita, jotka olisi turvattava mahdollisimman hyvin eurooppalaisen teollisuuden talou-dellisen edun varmistamiseksi ja ammattitaitoa vaativien työpaikkojen luomiseksi,
- G. katsoo, että GNSS on keskeisessä roolissa älykkäiden liikennejärjestelmien tukemisessa ja edistämisessä,
- H. katsoo, että GNSS-sovellusten ja palvelujen kehittäminen on tärkeää sen varmistamiseksi, että Galileon infrastruktuuri-investointeja hyödynnetään täysipainoisesti ja että Galileo-järjestelmää kehitetään täysi-painoisesti sen koko kapasiteetti huomioon ottaen,
- I. katsoo, että tämän alan investoinnit vaikuttavat kaikkeen EU:n politiikkaan ja että alan laajentuminen ja toteuttaminen vaikuttaa välittömästi Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseen ja GNSS-sovellusten ja palvelujen eurooppalaisten markkinoiden potentiaalın hyödyntämiseen työpaikkojen luomiseksi ja Eu-roopan kilpailukyvyn tehostamiseksi,

⁽¹⁾ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 11.⁽²⁾ EUVL C 96 E, 21.4.2004, s. 128.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että GNSS- ja Galileo-hankkeet tuottavat huomattavaa lisäarvoa unionin teollisuuspolitiikkaan ja ovat välttämättömiä sen menestymisen varmistamiseksi,
1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevasta toimintasuunnitelmasta ja siinä ehdotettuja erityisiä alakohtaisia ja horisontaalisia toimenpiteitä ja sääntelytoimenpiteitä;
 2. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että kohdennettu toimintasuunnitelma on tässä vaiheessa paras vaihtoehto, jolla voidaan edistää EGNOSin ja Galileon kehittämistä ja soveltamista etenkin liikennealalla; tähdentää, että satelliittinavigointijärjestelmissä olisi varmistettava eri järjestelmien (myös perinteisten järjestelmien) yhteentoimivuus ja että niiden olisi lisäksi mahdollistettava matkustaja- ja tavaraliikennepalvelujen intermodaalinen käyttö;
 3. panee merkille, että toimintasuunnitelmaan sisältyvistä 15 alakohtaisesta ehdotuksesta yhdeksän liittyy suoraan liikenteeseen ja useimmat jäljellä olevista ovat tarpeen asiaankuuluvien liikennesovellusten tukemiseksi;
 4. kehottaa komissiota varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset sertifioivat nopeasti EGNOSin siviili-ilmailun käyttöön;
 5. on yhtä mieltä siitä, että EGNOSin ja Galileon käyttöä siviili-ilmailussa tukevat toimenpiteet ovat strateginen edellytys eurooppalaisen ilmailukenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen (SESAR) toteuttamiselle, erityisesti kun ajatellaan sen käyttöä laskeutumismenetelmien kehittämiseen ja hyödyntämistä pienillä lentoasemilla;
 6. pitää valitettavana, että EGNOS ei vielä kata koko Euroopan unionin aluetta, ja kehottaa ulottamaan EGNOSin Etelä-, Itä- ja Kaakkois-Eurooppaan mitä pikimmin, jotta sitä voidaan hyödyntää kaikkialla Euroopassa kaikilla liikenteen aloilla, ja korostaa, että on tärkeää varmistaa, että se ulotetaan myös sekä Välimeren alueen maihin että Lähi-itään ja Afrikkaan;
 7. korostaa GNSS:n merkitystä älykkäitä liikennejärjestelmiä kehitettäessä; huomauttaa, että älykkäillä liikennejärjestelmillä voidaan luoda tehokkaampia, ympäristöystävällisempiä ja turvallisempia liikennematkailu- ja että joidenkin älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevien palvelujen asianmukainen tarjoaminen edellyttää täysin toimintavalmiita GNSS-järjestelmiä;
 8. yhtyy siihen näkemykseen, että EGNOS ja Galileo voivat osaltaan merkittävästi helpottaa tieliikenteen hallintaa ja että tarvitaan tämän alan tiedotuskampanjaa, jotta saataisiin lisättyä niiden mahdollisuuksien käyttöä, joita se tarjoaa maksujen keruun, eCall-palveluiden, rekkojen turvallisia pysäköintialueita koskevan verkkovarausjärjestelmän ja reaaliaikaisen jäljityksen alalla, ja parannettua näin tieliikenteen turvallisuutta ja ympäristöystävällisyyttä;
 9. kehottaa näin ollen komissiota tekemään tarvittavat lainsäädäntöehdotukset, joilla tarjotaan GNSS-järjestelmälle kaikkien liikennemuotojen ja erityisesti tieliikenteen turvallisuuteen liittyvää lisäarvoa ja parannetaan tavaraliikenteen tehokkuutta;
 10. kehottaa komissiota tehostamaan teollista yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa pyrkien edistämään EGNOS- ja Galileo-sovellusten ja -palvelujen kehittämistä ja yhteentoimivuutta;
 11. katsoo, että komission olisi arvioitava tarkasti tarvetta muuttaa voimassa olevaa digitaalisia ajopiirureita koskevaa lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että paikantamiseen ja nopeustietojen välittämiseen liittyviä GNSS-järjestelmän mahdollisuuksia käytetään asianmukaisesti;

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

12. katsoo, että GNSS:n avulla voidaan edistää huomattavasti laivaliikenteen turvallisuutta ja tehokkuutta ja että komission olisi toteutettava toimia, joilla tehdään tunnetuksi meri- ja sisävesiväylillä hyödynnettävissä olevia GNSS-sovelluksia, ja pyrittävä saamaan EGNOSiin perustuvat sovellukset hyväksytyiksi Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä IMO:ssa ja Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä ICAO:ssa;
13. tukee komission aietta käynnistää eri sidosryhmille suunnattuja tiedotuskampanjoita, jotta eurooppalainen teollisuus uskaltaisi investoida EU:n satelliittinavigointiohjelmien tarjoamaan kaupalliseen potentiaaliin;
14. kehottaa komissiota toteuttamaan tinkimättä toimintasuunnitelmassa kaavailut tiedotustoimet, jotta EGNOSia hyödynnettäisiin Euroopassa laajasti kaikilla sovellusaloilla ja jotta lähestymistavasta tulisi siten kattavampi;
15. vaatii, että komissio ehdottaa talousarviomenettelyn ja tulevan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että GNSS-järjestelmään liittyvään tutkimukseen ja kehittämiseen sekä järjestelmän toteuttamiseen osoitetaan riittävästi rahoitusta; korostaa, että liikennealan EU-rahoitus on jo nykyisellään niukkaa ja että GNSS:n lisärahoituksen ei näin ollen pitäisi johtaa yhteisen liikennepolitiikan muiden painopistealojen rahoituksen vähentämiseen; toistaa vaatimuksensa, että komissio esittää sekä tämän nimenomaisen hankkeen että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kaltaisten vastaavien hankkeiden yhteydessä monivuotista rahoitusta koskevan ehdotuksen, joka kattaa monivuotisen rahoituskehityksen voimassaoloa pidemmän ajanjakson, jotta nykyisiä aikarajoja pidemmälle ulottuville kunnianhimoisemmille eurooppalaisille hankkeille saadaan järjestettyä vakaa ja luotettava rahoitus;
16. kehottaa komissiota harkitsemaan, voitaisiinko kaupallisista Galileo-toiminnoista saatavat tulot kohdentaa EU:n talousarvioon;
17. kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille, kuinka suuruudeltaan 800 miljoonan euron arvoiksi arvioidut ylläpitokustannukset rahoitetaan sen jälkeen, kun Galileo on toimintavalmis;
18. kehottaa komissiota suunnittelemaan kattavan rahoitusstrategian, johon voisi EU:n ja jäsenvaltioiden asianmukaisten rahoitusosuuksien ohella sisältyä muun muassa yhteensovitettuja verokannustimia, yksinkertaistettuja tuen myöntämismenettelyjä ja järjestelyjä, joilla voidaan kanavoida riskipääomaa pk-yrityksille ja helpottaa EGNOS- ja Galileo-sovellusten kehittämistä ja markkinointia yhteistyössä Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston kanssa;
19. kehottaa komissiota varmistamaan, että tutkimukseen varatuista maksumäärärahoista seitsemännessä puiteohjelmassa todennäköisesti käyttämättä jäävät 100 miljoonaa euroa kohdennetaan GNSS-sovellusten kehittämiseen;
20. kehottaa komissiota tutkimaan, miten yksinkertaistetuilla menettelyillä voitaisiin huolehtia siitä, että kaikille tarkoitetun GNSS-avusteisen liikennealan tutkimuksen tukemiseen osoitettava rahoitus saataisiin maksettua tehokkaammin ja avoimemmin kiinnittäen samalla erityistä huomiota vammaisten tarpeisiin ja keskittyen erityisesti pk-yrityksiin;
21. kehottaa komissiota auttamaan etenkin tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman yhteydessä pk-yrityksiä saamaan helpommin unionin rahoitusta, jolla pyritään kannustamaan GNSS-sovelluksia koskevien innovointien tekemiseen;
22. kehottaa komissiota tarkastelemaan, mitä tietosuojaa koskevia ongelmia saattaa aiheutua EGNOS-sovellusten ja -palvelujen käyttämisestä, ja tekemään kaiken voitavansa näiden ongelmien poistamiseksi;

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

23. toteaa, että etenkin vammaisten henkilöiden erityistarpeita ajatellen tarvitaan investointeja GNSS-sovellusten ja -palvelujen tutkimukseen, koska tällaisilla investoinneilla on ratkaiseva merkitys GNSS-palvelujen asianmukaisen kehittämisen ja käytön kannalta;
24. kehottaa komissiota edistämään aloitteita, joilla pyritään kehittämään alakohtaisia palvelukeskuksia etenkin merenkulun alalla;
25. on pahoillaan, että EGNOS- tai Galileo-järjestelmään perustuvia sovelluksia koskevan tutkimuksen ja innovoinnin vähäinen rahoittaminen viivästyttää huomattavasti teknistä kehitystä ja teollisen kapasiteetin kasvua sekä ympäristön kannalta tehokasta toteuttamista Euroopan unionissa, ja kehottaa siksi komissiota luomaan pk-yrityksille lisää keinoja saada rahoitusta helpommin;
26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Kansainväliset ilmailusopimukset Lissabonin sopimuksen puitteissa

P7_TA(2011)0251

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 Lissabonin sopimuksen mukaisista kansainvälisistä ilmailusopimuksista (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 tekemänsä päätöksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen ⁽¹⁾ ("puitesopimus") tarkistamisesta,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltojen ilmailusopimuksesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman neuvottelujen aloittamisesta matkustajarekisteritietoja (PNR) koskevien sopimusten tekemiseksi Yhdysvaltojen, Australian ja Kanadan kanssa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman yhteisen eurooppalaisen ilmailualueen perustamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Amerikan Yhdysvaltojen lentoliikennesopimusta koskevista neuvotteluista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman yhteisön ulkoisen ilmailupolitiikan kehittämisestä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon yhteisön ulkoisen ilmailupolitiikan kehittämisestä (KOM(2005)0079),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 218 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0079/2011),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0366.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0239.

⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 70.

⁽⁴⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 506.

⁽⁵⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 143.

⁽⁶⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 84

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa parlamenttia ainoastaan kuultiin kansainvälisten ilmailusopimusten tekemisen yhteydessä,
- B. ottaa huomioon, että nyt sopimuksille edellytetään parlamentin hyväksyntää aloilla, joilla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä,
- C. ottaa huomioon, että kun komissio neuvottelee unionin puolesta sopimuksia kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa, parlamentille "tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa" ⁽¹⁾,
- D. ottaa huomioon, että puitesopimuksella olisi varmistettava, että toimielinten toimivaltaa ja etuoikeuksia käytetään mahdollisimman tehokkaasti ja avoimesti,
- E. ottaa huomioon, että komissio on puitesopimuksessa sitoutunut noudattamaan parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun periaatetta lainsäädäntöä ja talousarviota koskevista kysymyksistä ja erityisesti kun on kyse oikeudesta osallistua kokouksiin ja kannanottojen tai muun tiedon välittämisestä,

Taustaa

1. katsoo, että kattavat ilmailusopimukset naapurimaiden tai merkittävien maailmanlaajuisten kumppanien kanssa voivat tarjota matkustajille, rahtiliikenteen yrityksille ja lentoyhtiöille huomattavia etuja helpottamalla markkinoille pääsyä ja yhtenäistämällä sääntelyä sekä edistämällä reilua kilpailua myös kun on kyse valtion tuista sekä sosiaalisista normeista ja ympäristönormeista;
2. ymmärtää, että nykyiset kahdenväliset sopimukset yhteisön oikeuteen niveltävät monialaiset sopimukset ovat tarpeen oikeusvarmuuden takaamiseksi ja että ne tarjoavat lisäetuina sääntelykehyksen yksinkertaistumisen ja vakuudet siitä, että unionin lentoyhtiöt saavat samat oikeudet;
3. toteaa, että ilmailua ja ilmailun turvallisuutta koskevat normit ovat erittäin tärkeitä lentomatkustajille, miehistölle ja ilmailulle yleensä ja tukee siksi lentoturvallisuussopimusten tekemistä sellaisten maiden kanssa, joilla on merkittävää lentokoneteollisuutta, sillä arviointien, testien ja valvonnan päällekkäisyyden vähentämisellä saadaan aikaan kustannussäästöjä ja säilytetään normien korkea taso;
4. pitää valitettavana, että neuvosto ei ole vielä myöntänyt komissiolle toimivaltuuksia neuvotella kattavaa ilmailusopimusta Kiinan kansantasavallan ja Intian kaltaisten tärkeiden kauppakumppanien kanssa; katsoo, että tämä laiminlyönti alkaa yhä enemmän haitata unionin etuja, etenkin kun otetaan huomioon näiden talouksien nopea kasvu;
5. huomauttaa, että komission parhaillaan neuvoteltavien kansainvälisten ilmailusopimusten viimeisimmästä luettelosta puuttuu Japanin ja Venäjän federaation kaltaisia tärkeitä maita;
6. on huolestunut Siperian ylilentoja koskevasta ratkaisemattomasta kysymyksestä; kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, kuten ottamaan tämän kysymyksen esille Venäjän WTO:hon liittymistä koskevista neuvotteluista, EU:n lentoyhtiöiden välisen kilpailun vääristymisen välttämiseksi;

Sopimuksen arviointikriteerit

7. korostaa, että kaikkien neuvottelujen yhteydessä on arvioitava huolellisesti, onko varhain tehdystä sopimuksesta enemmän hyötyä kuin kunnianhimoisempaan lopputulokseen pyrkimisestä ja sopimuksen viivästyttämisestä;

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohta.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

8. huomauttaa, että arvioidessaan hyväksyntää varten esiteltyjä kattavia sopimuksia, parlamentin on pyrittävä soveltamaan yhdenmukaisia vaatimuksia; toteaa, että parlamentin on arviointia tehdessään kiinnitettävä erityisesti huomiota siihen, missä määrin markkinoille pääsyn ja investointimahdollisuuksien rajoituksia höllennetään tasapainoisesti, tarjotaan kannustimia sosiaalisten normien ja ympäristönormien ylläpitämiseksi ja parantamiseksi, määrätään riittävistä suojatoimista tietosuojan ja yksityisyyden suojan takaamiseksi, tunnustetaan vastavuoroisesti turvallisuusnormit ja taataan matkustajien oikeuksien suojelun korkea taso;

9. pitää erittäin kiireellisinä tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskevia maailmanlaajuisia normeja ja katsoo, että parlamentin 5. toukokuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa esitetyt kriteerit ovat toimiva malli tällaiselle sopimukselle; toteaa, että unionin olisi oltava edelläkävijä tällaisten kansainvälisten normien kehittämisessä;

10. kiinnittää huomiota ilmailualan kasvavaan vaikutukseen ilmaston lämpenemisessä ja katsoo, että sopimusten olisi veloitettava yhteistyöhön päästöjen vähentämiseksi Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön puitteissa ja pyrittävä tehostamaan teknistä yhteistyötä ilmastotieteiden (hiilidioksidi ja muut ilmastoon vaikuttavat päästöt ilmakehään), tutkimuksen ja teknologian kehittämisen sekä polttoainetehokkuuden aloilla;

11. korostaa, että monista lentoliikenteen sääntelyn näkökohdista, esimerkiksi melurajoituksista sekä yölennoille asetettavista rajoituksista, olisi päätettävä paikallisella tasolla reilun kilpailun periaatteen ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; pyytää komissiota koordinoimaan näitä kysymyksiä unionin tasolla ja ottamaan huomioon jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön sekä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön määrittelemän "tasapainotetun lähestymistavan" periaatteen;

12. kehottaa komissiota edistämään ilmailusopimuksilla sosiaalisia oikeuksia koskevan kansainvälisen lainsäädännön ja erityisesti työmarkkinanormien noudattamista, joista säädetään Kansainvälisen työjärjestön perussopimuksissa (ILO 1930–1999), OECD:n toimintaohjeissa monikansallisille yrityksille (1976, tarkistettu 2000) ja Rooman yleissopimuksessa sopimusvelvoitteiden yhteydessä sovellettavasta oikeudesta (1980);

13. toteaa, että turvallisuussopimusten suhteen kriteerit ovat muun muassa seuraavat: sertifiointikäytäntöjen ja -menettelyjen täysimittainen keskinäinen tunnustaminen, turvallisuustietojen vaihtaminen, yhteiset tarkastukset, sääntelyalan yhteistyön lisääminen ja teknisen tason kuuleminen, jolla käsitellään ongelmia ennen kuin ne laukaisevat riitojenratkaisumekanismin;

Menettely

14. korostaa, että voidakseen tehdä päätöksen hyväksynnän antamisesta neuvottelujen päätyttyä, parlamentin on saatava seurata menettelyä alusta lähtien; katsoo, että on myös muiden toimielinten etujen mukaista havaita ja käsitellä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa huolenaiheita, jotka parlamentti katsoo niin vakaviksi ettei hyväksynnän antamiseen ole välttämättä mahdollisuuksia;

15. palauttaa mieliin vuoden 2005 puitesopimuksen, jossa komissio sitoutui jo antamaan parlamentille varhaisessa vaiheessa selkeitä tietoja kansainvälisten neuvottelujen valmistelusta, kulusta ja päätökseen saattamisesta; toteaa, että lokakuussa 2010 tehdyssä tarkistetussa puitesopimuksessa määrätään erityisesti, että parlamentille on alusta alkaen tiedotettava säännöllisesti ja yksityiskohtaisesti ja tarvittaessa luottamuksellisesti neuvottelujen edistymisestä kaikissa niiden vaiheissa;

16. odottaa komission toimittavan asiasta vastaavalle valiokunnalle tiedot aikeista aloittaa neuvottelut kansainvälisten ilmailusopimusten tekemiseksi ja tarkistamiseksi sekä neuvotteluohjeiden luonnokset, neuvottelutekstien luonnokset, parafoitavat asiakirjat ja muut asiaankuuluvat asiakirjat ja tiedot; edellyttää, että sopimuksessa määrätään nimenomaisesti parlamentin roolista, kun on kyse kansainväliseen ilmailusopimukseen tehtävistä muista muutoksista;

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

17. toteaa, että yllä mainitut tiedot on puitesopimuksen 24 artiklan mukaisesti toimitettava parlamentille siten, että se voi tarvittaessa ilmaista kantansa; kehottaa painokkaasti komissiota ilmoittamaan parlamentille, miten parlamentin kanta on otettu huomioon;

18. ymmärtää, että jos parlamentti vastaanottaa arkaluontoisia tietoja meneillään olevista neuvotteluista, se on velvollinen huolehtimaan, että luottamuksellisuus säilyy;

19. toteaa, että parlamentin työjärjestys antaa täysistunnolle mahdollisuuden "antaa suosituksia asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön pohjalta ja (...) pyytää, että ne otetaan huomioon ennen käsiteltävänä olevan kansainvälisen sopimuksen tekemistä" (90 artikla);

20. tunnustaa, että ilmailusopimukset antavat usein merkittävän roolin sekakomitealle, etenkin kun on kyse sääntelyn lähentämisestä; katsoo, että monissa tapauksissa tämä on joustavampi ja tehokkaampi päätöksentekotapa kuin yritykset saada kyseiset seikat mukaan itse sopimukseen; tähdentää kuitenkin, että parlamentin on saatava perusteelliset ja ajankohtaiset tiedot eri sekakomiteoiden toiminnasta;

21. kehottaa komissiota esittämään parlamentille toimivan tiedonkulun takaamiseksi säännöllisesti ja vähintään joka toinen vuosi kertomuksen, jossa analysoidaan voimassa olevien sopimusten heikkouksia ja vahvuuksia; toteaa, että parlamentti voisi tämän kertomuksen perusteella arvioida tulevia sopimuksia paremmin;

*

* *

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

EU:n seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma

P7_TA(2011)0256

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 Euroopan unionin seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman väliarvioinnista (2011/2043(INI))

(2012/C 380 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT), erityisesti tutkimukseen liittyvät artikkelit,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY Euroopan yhteisön (*Lissabonin sopimuksen jälkeen Euroopan unioni*) seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon erityisesti edellä mainitun päätöksen 7 artiklan, joka koskee seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman seurantaan, arviointia ja uudelleentarkastelua,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 182 artiklan 2 kohdan, jonka mukaan puiteohjelmaa mukautetaan tilanteen kehityksen mukaisesti,
- ottaa huomioon 9. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Vastaus asiantuntijaryhmän tekemään seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman väliarviointiin sekä asiantuntijaryhmän tekemään riskinjakorahoitusvälineen väliarviointiin" (KOM(2011)0052),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 kokoontuneen 3047. kilpailukykyneuvoston (sisämarkkinat, teollisuus, tutkimus ja avaruus) päätelmät seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman väliarvioinnista, myös riskinjakorahoitusvälineestä,
- ottaa huomioon seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman väliarviointia käsitelleen asiantuntijaryhmän 12. marraskuuta 2010 antaman loppuraportin,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuosiksi 2002–2006 laaditun kuudennen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman väliarviointia käsitelleen asiantuntijaryhmän helmikuussa 2009 antaman raportin,
- ottaa huomioon asiantuntijalautakunnan 23. heinäkuuta 2009 antaman raportin "Rahoitusorganisaatio huipputason pioneeritutkimukselle – Euroopan tutkimusneuvoston rakenteiden ja mekanismien arviointi",
- ottaa huomioon riskinjakorahoitusvälineen väliarviointia käsitelleen riippumattoman asiantuntijaryhmän 31. heinäkuuta 2010 antaman raportin,

⁽¹⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2010)0401.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon "Innovatiiviset lääkkeet" -aloitetta varten perustetun yhteisyrityksen ensimmäistä väliarviointia käsitelleen asiantuntijalautakunnan 20. joulukuuta 2010 antaman raportin,
- ottaa huomioon yhteisten teknologia-aloitteiden ARTEMIS ja ENIAC ensimmäistä väliarviointia käsitelleen asiantuntijalautakunnan 30. heinäkuuta 2010 antaman raportin,
- ottaa huomioon tietotekniikka-avusteista asumista koskevan yhteisen ohjelman väliarviointia käsitelleen riippumattoman asiantuntijalautakunnan joulukuussa 2010 antaman raportin,
- ottaa huomioon alueiden komitean täysistunnossa 27. ja 28. tammikuuta 2011 hyväksytyn lausunnon tutkimuksen puiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2007 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 9/2007 "Tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevien EU:n puiteohjelmien arviointi – Voidaanko komission lähestymistapaa parantaa?",
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 8/2009 yhteisön tutkimuspolitiikkaan kuuluvista huippuosaamisen verkostoista ja integroiduista hankkeista,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 2/2010 kuudenteen tutkimuksen puiteohjelmaan kuuluvien, valmisteleviin tutkimuksiin ja uusien infrastruktuurien rakentamiseen liittyvien tukijärjestelmien vaikuttavuudesta,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2010 annetun talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonnannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0160/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelma (seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma) on laajin tutkimuksen tukiväline koko maailmassa ja että se on Euroopan unionin tutkimuspolitiikan ensisijainen väline,
- B. katsoo, että on tarpeen ottaa huomioon seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman väliarviointinista alkunsa saanut kehitys ohjelmasta vuonna 2006 käytyjen neuvottelujen ja niitä seuranneen hyväksymisen jälkeen tapahtuneiden muutosten (uudet toimielimet, uudet poliittiset elimet, talouskriisi) mutta myös sen kauden loppuun asti saatavilla olevien rahoitusmäärien suuruuden vuoksi,
- C. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttaminen on otettu EU:n politiikan erityisvälineeksi,
- D. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategialla tutkimuksesta ja innovoinnista tehdään keskeinen älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tekijä,
- E. katsoo, että tutkimus on prosessi, jossa taloudellinen voima muunnetaan tiedoksi, kun taas innovointi on päinvastainen prosessi, jossa tieto muunnetaan taloudelliseksi voimaksi,

⁽¹⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- F. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on varattava itselleen keinot, jotta Euroopan kansojen kohtaan suuriin yhteiskunnallisiin, taloudellisiin, ekologisiin, demografisiin ja eettisiin haasteisiin, joita ovat muun muassa väestön ikääntyminen, terveys, elintarvikkeiden saatavuus, kestävä kehitys sekä suuret ympäristöhaasteet, voidaan antaa yhteinen vastaus, ja katsoo, että näin syntyvillä ratkaisuilla on motivoitava yksilöitä ottamaan enemmän vastuuta toimistaan,
- G. katsoo, että investoinnit tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin ovat pitkällä aikavälillä paras keino vastata nykyiseen talous- ja rahoituskriisiin ja että niiden avulla EU saa yhteiskuntana taitoja, jotka ovat kilpailukykyisiä koko maailmassa,
- H. ottaa huomioon, että EU kilpailee Kiinan, Intian, Brasilian, Australian, Amerikan yhdysvaltojen ja Venäjän kaltaisten talousmahtien kanssa ja että kykymme yhdistyä ja koordinoida toimiamme erityisesti tutkimuksen alalla Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden kesken määrittää erittäin pitkälti taloudellisen kilpailukykyämme ja siten mahdollisuutemme rahoittaa yhteiskunnallisia tavoitteitamme ja noudattaa Euroopan kansalaisten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua koskevia sitoumuksiamme,
- I. ottaa huomioon, että EU:n tutkimus- ja kehitysmenot ovat alhaiset muihin maailmanmahteihin verrattuna, mikä johtuu muun muassa yksityisten investointien ja innovoinnille suotuisten edellytysten puuttumisesta; ottaa huomioon, että seitsemännen puiteohjelman houkuttelevuutta teollisuuden kannalta ja tutkimuksen käyttöä talouden hyväksi ei ole täysin osoitettu; katsoo, että rahamäärien lisäksi unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden välillä tarvitaan selvästi myös parempaa koordinaatiota ja yhteisrahoitusta ottaen täysin huomioon jäsenvaltioiden erityispiirteet ja eettiset valinnat,
- J. ottaa huomioon, että vain verrattain pieni osa tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin tehtävistä julkisista investoinneista kuuluu eurooppalaisen yhteistyön piiriin,
- K. katsoo, että tieteen, tutkimuksen ja teollisuuden paremmat suhteet ovat välttämättömiä, jotta tutkimustulokset voidaan muuttaa paremmin tuotteiksi ja palveluiksi, jotka saavat aikaan talouskasvua ja tuovat etuja koko yhteiskunnalle,
- L. katsoo, että seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma olisi laadittava eurooppalaisen tutkimusalueen mallin mukaisesti,
- M. ottaa huomioon, että ohjelman 54,6 miljardista eurosta 25,8 miljardia euroa on sidottu neljäksi ensimmäiseksi vuodeksi (2007–2010), mikä tarkoittaa keskimäärin 6,5 miljardia vuodessa, ja että kolmeksi viimeiseksi vuodeksi (2011–2013) jää käytettäväksi 28,8 miljardia eli keskimäärin 9,6 miljardia vuodessa,
- N. katsoo, että vuodet 2011–2013 ovat herkkiä vuosia ja että niiden aikana on kiinnitettävä erityisen välitöntä huomiota niihin kilpailukykytekijöihin ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tekijöihin, joiden keskeisiä osatekijöitä tutkimus ja innovaatio ovat,
- O. katsoo, että hallinnon monimutkaisuus, runsas byrokratia, avoimuuden puute, tehottomuus ja perusteettomat viivästykset ovat edelleen seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman suurimpia puutteita, jotka eivät kannusta tieteenharjoittajia, teollisuutta ja pk-yrityksiä osallistumaan ohjelmaan, joten ohjelman merkittävän yksinkertaistamisen olisi kuuluttava tärkeimpiin painopisteisiin,
- P. pitää kunnianhimoisena ja oikeana tavoitetta, jonka mukaan naistutkijoiden osuuden seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa olisi oltava 40 prosenttia; on pettynyt siihen, että naistutkijoiden nykyinen osuus seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman tutkimushankkeissa on vain 25,5 prosenttia,
1. arvostaa seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman ja riskinjakorahoitusvälineen väliarvioinnin asiantuntijaraporttien laatua, koska ne kattavat toiminnan laadun, täytäntöönpanon ja saavutetut tulokset, vaikka asiantuntijaryhmille annettu toimeksianto on yleisluontoinen; toteaa kuitenkin, että arvioinnissa ei ole käsitelty jäsenvaltioiden toimien ja unionin toimien muodostamaa kokonaisuutta;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

2. ei ymmärrä komission viivyttelyä, sillä se julkaisi tiedonantonsa 9. helmikuuta 2011, vaikka sen oli määrä tehdä niin viimeistään vuonna 2010, ja pitää valitettavana komission tiedonannon heikkoutta nykyisten haasteiden osalta, joita ovat muun muassa nykyinen talouskriisi ja määrät, joita ei vielä ole sidottu seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa;

3. kehottaa komissiota seuraamaan erityisesti asiantuntijaryhmän antamaa kymmentä suositusta;

4. korostaa, että väliarvioinnin päätelmät ovat luonteeltaan suhteellisia, koska suurinta osaa seitsemännen puiteohjelman varoista ei ole vielä jaettu, käynnistetyt hankkeet ovat yhä käynnissä ja muut ohjelmasta rahoitetut hankkeet jatkuvat ohjelman päättymisen jälkeen;

Seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman tulokset

5. katsoo, että Eurooppa on yhä Yhdysvaltoja jäljessä ja on menettämässä etumatkaansa nouseviin talouksiin nähden mutta seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa saavutetut tulokset näyttävät tuovan EU:n lisäarvoa tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin; kehottaa kuitenkin komissiota tiedottamaan saavutuksista tehokkaammin jäsenvaltioille, tiedeyhteisölle ja Euroopan kansalaisille;

6. pitää valitettavana sitä, että käytettävissä ei ole menetelmää, jolla voitaisiin arvioida, missä määrin seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmasta rahoitetut hankkeet ovat lisänneet tieteellistä tietämystä;

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan seitsemättä tutkimuksen puiteohjelmaa koskevia tiedotustoimiaan (myös käyttämällä älykkäiden tutkimustietopalveluiden kaltaisia uusia tekniikoita), parantamaan osallistumista varten tarvittavan tiedon saantia, ilmoittamaan tulevista tutkimushaasteista ja levittämään tutkimustuloksia; kannattaa komission aloitteita, joilla edistetään julkisesti rahoitetun tutkimuksen tulosten vapaata käyttöoikeutta, kun se on tarpeen ja mahdollista teollis- ja tekijänoikeuksien kannalta;

8. suhtautuu myönteisesti osallistumisen ja asiantuntemuksen tasoon hankkeiden valinnassa; pitää kuitenkin valitettavana, että tämän ohjelman onnistumisaste on yleisesti edelleen melko alhainen ja lannistava hakijoille, erityisesti pk-yrityksille, vaikka niillä on tärkeä rooli tutkimustulosten muuttamisessa tuotteiksi ja palveluiksi; katsoo, että tätä tilannetta voitaisiin korjata yksinkertaistamalla hallinto- ja rahoitussääntöjä ja ottamalla käyttöön pk-yritysten tarpeisiin paremmin sopivia hankkeita ja menettelyjä;

9. panee merkille, että ohjelman kattamien aiheiden ja tavoitteiden moninkertaistuminen ja välineiden monipuolistuminen ovat laajentaneet seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman alaa ja heikentäneet sen mahdollisuuksia palvella täsmällistä eurooppalaista tavoitetta;

10. hyväksyy erityisohjelman "Yhteistyö" vahvistamisen, koska se on edelleen merkityksellinen nykyisten tieteellisten ja teknisten haasteiden kannalta; korostaa sen roolia kehitettäessä tutkimuksen, kehityksen ja innovaation kriittistä massaa, jota ei olisi mahdollista saavuttaa kansallisella tai alueellisella tasolla, mikä osoittaa myös sen eurooppalaisen lisäarvon; katsoo, että kansainvälisessä yhteistyössä harjoitettavaa tutkimusta olisi yhä pidettävä ensisijaisena; kehottaa soveltamaan "tulevia ja kehitteillä olevia teknologioita" ja ottamaan "etenemissuunnitelmat" käyttöön kaikilla aihealueilla; toivoo enemmän joustavuutta tarjouspyyntöjen aiheiden sekä pienten ja suurten hankkeiden erottamiseen käytettävien rahoituksen ylä- ja alarajojen vahvistamiseen; tähdentää, että nykyinen Yhteistyö-ohjelma on liian kapea-alainen ja aiheet usein liian spesifisiä, jotta niissä voitaisiin puuttua suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin; suosittelee, että seuraavassa puiteohjelmassa ehdotuspyynnöt olisivat aihealueeltaan laajempia;

11. painottaa, että myös laajempi poikkitieteellinen näkemys on tarpeen pyrittäessä tehokkaasti torjumaan kasvavia yhteiskunnallisia haasteita; tähdentää, että yhteiskuntatieteillä ja humanistisilla tieteillä on tärkeä rooli vastattaessa EU:n edessä oleviin suuriin haasteisiin; pitää valitettavana, että "Yhteistyö"-erityisohjelmaan kuuluvat sosiaalitaloustieteen sekä humanististen tieteiden alan ehdotuspyynnöt ovat hyvin tarkkoja ja kapea-alaisia, koska tämä vaikeuttaa uutta ja innovoivaa tutkimusta kyseisillä aloilla;

12. ehdottaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmasta tuettavassa tutkimuksessa keskityttäisiin EU:n tärkeimpiin haasteisiin seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman erityisohjelmassa "Yhteistyö" määritellyillä aloilla: terveys (myös kliininen ja ennaltaehkäisevä tutkimus ja lääketieteen teknologia), elintarvikkeet ja bioteknologia (myös elintarvikkeiden turvallisuus), tieto- ja viestintätekniikka, nanotiede ja nanoteknologia, energia (myös energiatehokkuus, älykkäät verkot, uusiutuva energia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, SET-suunnitelma ja biokaasun käyttö) ympäristö (myös ilmastomuutos, vesistöt, maaperä ja metsät) kestävä liikenne, sosiaalitaloustieteet ja humanistiset tieteet, avaruus ja turvallisuus;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

13. kehottaa lujittamaan yhteistyöhön perustuvaa tutkimusta, kuten erityisohjelmasta "Yhteistyö" rahoitettavia toimia; kehottaa antamaan mahdollisuuden muodostaa pieniä ja keskisuuria hankkeita ja kumppanien välisiä konsortioita, jotka mahdollistavat tehokkaan koordinoinnin ja vahvistavat lisäksi tieteellistä huippuosaamista; korostaa, että yhteistyöhön perustuva tutkimus on säilytettävä puiteohjelman keskeisenä osatekijänä;

14. pitää myönteisenä Euroopan tutkimusneuvoston erityisohjelmassa "Ideat" saavuttamia lupaavia tuloksia ja sen tehtävää, jolla pyritään lisäämään eurooppalaisen tutkimuksen näkyvyyttä ja houkuttelevuutta; on pahoillaan siitä, että yksityissektori ei osallistu riittävästi Euroopan tutkimusneuvoston toimintaan; kehottaa komissiota lisäämään Euroopan tutkimusneuvoston rahoitusta (mikä lisää myös onnistumisastetta) ja arvioimaan vaihtoehtoja sen rakenteiden ja mekanismien parantamiseksi, myös mahdollisuutta tehdä Euroopan tutkimusneuvostosta riippumaton oikeudellinen yksikkö, jolla on päätösvalta ja joka on suoraan vastuussa tieteellisestä strategiastaan ja hallinnostaan ja jota voitaisiin käyttää myös edelläkävijänä lisättäessä muiden virastojen tutkimus- ja kehitys- sekä innovointialan rahoittajien riippumattomuutta; kannattaa avoimuuden lisäämistä tieteellisen neuvoston nimittämisen ja arviointiraatien kokoonpanon yhteydessä; suosittelee, että Euroopan tutkimusneuvosto jatkaa vahvaa tukeaan yksittäisille huippututkijoille; kehottaa Euroopan tutkimusneuvostoa myös luomaan mahdollisuuden tukea tutkijaryhmien hankkeita sillä edellytyksellä, että tällaiset hankkeet on aina käynnistetty alhaalta ylös suuntautuvan prosessin avulla;

15. tukee erityisohjelmassa "Ihmiset" Marie Curie -toimia, jotka ovat arvokkaita tutkijoiden uralle ja joilla varmistetaan yksilöllinen alhaalta ylöspäin suuntautuva tutkimus useilla tutkimusaloilla, lopetetaan niin kutsuttu aivovuoto ja tehdään tutkijan uranäkymät houkuttelevammaksi Euroopasta ja kolmansista maista tuleville erittäin lupaaville nuorille tutkijoille; ottaa huomioon, että hanke-ehdotuksia on tehty selvästi enemmän kuin on voitu rahoittaa, ja suosittelee siksi, että Marie Curie -liikkuvuusohjelmaa jatketaan seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa ja sen resursseja lisätään, jotta voidaan parantaa entisestään tutkijoiden ja tohtoriopiskelijoiden liikkuvuusmahdollisuuksia (myös korkeakoulujen ja yksityissektorin välillä tai jäsenvaltioiden välillä esimerkiksi ottamalla käyttöön tutkimussetelijärjestelmä, jolla tutkimukseen myönnetty raha seuraa tutkijoita); katsoo kuitenkin, että monia Marie Curie -toimia voitaisiin myös yksinkertaistaa; pahoittelee sitä, että EU:ssa suurin osa tieteellisestä työstä tehdään yhä epävarmoissa työsuhteissa;

16. katsoo, että tutkimukseen omistautuneen henkilöstön lisäämiseksi Euroopassa on syytä tehdä alan ammatit houkuttelevammiksi poistamalla hallinnollisia esteitä ja tunnustamalla ansiot ja koulutukseen käytetty aika sekä toiminta kaikissa tutkimuslaitoksissa; kannustaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita luomaan yhteisen järjestelmän, jolla arvioidaan tutkijoiden huippuosaamista ja uraa sekä korkeakoulujen toimintaa; toistaa, että on tärkeää investoida opetukseen, koulutukseen ja taitojen kehittämiseen ja täydentää opetuksen, tutkimuksen ja innovoinnin välisiä yhteyksiä;

17. suhtautuu epäilevästi erityisohjelman "Valmiudet" tavoitteiden moninaisuuteen ja siitä aiheutuviin vaikeuksiin erityisesti kansainvälisen yhteistyön ja suurten tutkimusinfrastruktuurien kehitystä (Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumi, ESFRI) koskevien toimien alalla; katsoo, että pk-yritysten ja innovatiivisten pk-yritysten hyväksi tarvitaan selvästi toimia, ja kehottaa komissiota ainakin säilyttämään nämä toimet ja niille varatut määrärahat ja ryhtymään toimiin niiden täytäntöönpanon parantamiseksi; katsoo, että infrastruktuurihankkeet ERA-NET ja ERA-NET+ ja 185 artiklaan perustuvat aloitteet täyttävät tehtävänsä eurooppalaisen tutkimusalueen rakentamisessa;

18. myöntää, että "yhteiset teknologia-aloitteet" ovat hyödyllisiä eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyille; pitää valittavina oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä (oikeushenkilöys, rahoitussäännöt ja joissakin tapauksissa teollis- ja tekijänoikeudet), jotka saattavat saada monet keskeiset tutkimuksen alan toimijat ja pk-yritykset luopumaan osallistumisesta; pahoittelee myös toisistaan poikkeavia hallinnollisia ja oikeudellisia rakenteita ja korkeita toimintakustannuksia yhteisten teknologia-aloitteiden käynnistämisen osalta; kehottaa jäsenvaltioita täyttämään velvoitteensa, jos ne ovat sopineet yhteisten teknologia-aloitteiden yhteisrahoituksesta; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan kaikkien yhteisten teknologia-aloitteiden samanlaisiin osallistujaryhmiin sovellettavia sääntöjä ja rahoitusosuuksia seitsemännen puiteohjelman mallin mukaisesti, kansallinen yhteisrahoitus mukaan luettuna; vaatii saada osallistua enemmän näiden välineiden poliittiseen valvontaan erityisesti pyrittäessä varmistamaan asianmukainen tasapaino osallistumisen ja toimien välillä; korostaa, että näiden aloitteiden ei pitäisi johtaa julkisen rahoituksen ulkoistamiseen vaan niiden olisi pysyttävä valtiontukien ja kilpailua edeltävien vaiheiden oikeudellisissa rajoissa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

19. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille selkeää ja yksityiskohtaista tietoa yhteisten teknologia-aloitteiden toiminnasta ja ilmoittamaan kaikissa tapauksissa niiden oikeudellisen aseman, hallituksen jäsenet ja yrityksen toimet;

20. panee merkille aiempaa järjestelmällisemmän liian avointen ehdotuspyyntöjen käytön (alhaalta ylös-lähestymistapa) pitkän aikavälin tutkimuskapasiteetin varmistamiseksi; korostaa kuitenkin tarvetta säilyttää tasapaino kahden lähestymistavan (alhaalta ylös ja ylhäältä alas) välillä, sillä kummallakin vastataan konkreettisiin tarpeisiin; korostaa kuulemisen ja yhteistyön tarvetta tutkijoiden, elinkeinoelämän ja kansalais-yhteiskunnan toimijoiden kesken tutkimusohjelmaa laadittaessa;

21. katsoo, että varsinkin Eurooppa 2020 -strategian ja älykkään kasvun tavoitteen vuoksi on syytä yksilöidä yhteisiä tutkimusaloja sellaisten alojen joukosta, jotka tarjoavat lupaavimmat mahdollisuudet konkreettisiin sovelluksiin, joita voidaan jakaa eettisesti mahdollisimman laajalti; katsoo, että tällaiset alat voisivat muodostaa yhteisen tutkimusfoorumin, jota EU rahoittaisi ja jota tuettaisiin yhteisen tiedonvaihtoverkoston avulla, ja pitää tiedonvaihtoa erittäin tärkeänä ja ensisijaisena;

22. pitää valitettavana, että eurooppalainen tutkimus on yhä erittäin hajanaista ja että rahoitusta saadaan monista lähteistä jäsenvaltioilta ja unionilta, joilla on omat painopisteensä, arviointiperusteensa, määritelmänsä ja menettelynsä, mikä johtaa turhiin päällekkäisyyksiin, sekaannuksiin, virheisiin ja kriittisen massan puuttumiseen; pyytää komissiota ja neuvostoa priorisoimaan EU:n ja jäsenvaltioiden eri ohjelmien välistä yhteistyötä ja koordinoitua; pyytää komissiota analyysia EU:n tason ja kansallisen tason toimien yhdistämiseksi paremmin, ehdotuspyyntöjen laatimisvaiheen ja hankkeiden arviointivaiheen mahdollinen koordinoitua mukaan luettuna, sekä tunnistamaan kansalliset säännöt tai lait, jotka haittaavat tai vaikeuttavat kansainvälisten tutkimusyhteistyöhankkeiden varainhoitoa; kehottaa lähettämään ehdotuspyynnöt, myös heinäkuun 2011 ehdotuspyynnöt, yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan välttää päällekkäisyyttä ja kilpailua kansallisten aloitteiden kanssa ja sen sijaan täydentää niitä; katsoo tässä yhteydessä, että ERANET+-järjestelmää olisi lujitettava, koska kyseessä on väline, jolla tuetaan huipputaustatutkimusta ja perusteiden laatimista laatuindikaattoreita varten ja joka muodostaa ohjelmien tai yhteisyritysten välisen koordinaation perustan; ehdottaa, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa tuetaan toimijoita, jotka hallinnoivat yhteisessä ohjelmasuunnittelussa mukana olevia kansallisia ohjelmia, jotta tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmissa voidaan siirtyä hankkeiden hallinnoinnista kohti ohjelmien hallinnointia unohtamatta pienten hankkeiden hallinnointia; katsoo, että jotta yhteinen ohjelmasuunnittelu onnistuisi, hankkeet olisi valittava huipputaustatutkimuksen perusteella ja räätälöitävä kunkin alan erityispiirteiden mukaan, komission koordinoituihin olisi lujitettava ja osallistuvien jäsenvaltioiden noudatettava rahoitussitoumuksiaan; vaatii, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman kolme viimeistä vuotta omistetaan eurooppalaisen tutkimusalueen suunnittelun edistämiseksi;

23. suhtautuu epäilevästi siihen, että usein on mahdollista rahoittaa yhtä – ja vain yhtä – ehdotusta pyyntöä kohti, koska se on huipputaustatutkimukseen perustuvien ehdotusten valmisteluun ja arviointiin käytettyjen resurssien tuhlauksia ja johtaa siihen, että jotkut huipputaustatutkimukseen perustuvat ideat jäävät ilman rahoitusta; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta rahoittaa huipputaustatutkimukseen perustuvia tutkimusehdotuksia, jotka eivät ole tulleet valituiksi, tutkimuksen alan lisämäärärahoista (täydentävä tutkimusrahoitus), johon otettaisiin myös jäsenvaltioiden alue- ja rakennemäärärahoja ja yksityisen sektorin rahoitusta;

24. korostaa yhteisen tutkimuskeskuksen suorien toimien tärkeyttä ja niiden merkitystä kestäväälle kehitykselle, kilpailukyvyille ja ydinenergian turvallisuudelle;

25. pitää Mustanmeren verkottumishanketta tärkeänä Mustanmeren alueen alueellisen tutkimus- ja koulutusverkoston perustamisen kannalta ja pyrittäessä yhdistämään se GEANT-verkkoon ja kehottaa komissiota rahoittamaan edelleen sellaisia Mustanmeren alueen tutkimushankkeita kuin HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN ja BSRN;

26. kehottaa komissiota varmistamaan seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman sekä tulevan rahoituskehityksen yhteydessä asianmukaisen tutkimus- ja kehitysrahoituksen GNSS-sovelluksille ja siihen liittyville palveluille;

27. korostaa, että kaiken seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman perusteella suoritettavan tutkimustyön yhteydessä on noudatettava Euroopan perusoikeuskirjassa mainittuja perusoikeuksia; esittää tämän perusteella tiukan vaatimuksen komissiolle kaikkien INDECT-hankkeeseen (seitsemännestä tutkimuksen puiteohjelmasta rahoitettava tutkimushanke, jonka tavoitteena on kehittää automaattinen valvontajärjestelmä, joka tarkkailee jatkuvasti verkkosivustoja, valvontakameroita ja yksittäisiä tietokonejärjestelmiä) liittyvien asiakirjojen julkistamiseksi ja selkeän ja täsmällisen toimenkuvan määrittelemiseksi INDECT-hankkeen tutkimustavoitteen, soveltamisen ja loppukäyttäjien osalta; korostaa, että INDECT-hankkeelle ei pitäisi myöntää rahoitusta seitsemännestä tutkimuksen puiteohjelmasta ennen kuin hankkeen mahdolliset perusoikeuksiin liittyvät vaikutukset on tutkittu läpikotaisin;

Osallistuminen seitsemännen tutkimuksen puiteohjelmaan

28. korostaa, että teollisuuden osallistumisaste ei nähtävästi ole juuri korkeampi kuin edellisissä tutkimusohjelmissa, erityisesti erityisohjelmassa "Yhteistyö"; pyytää siksi komissiolta yksityiskohtaista analyysia ohjelman kyvystä vahvistaa yksityisen sektorin investointien vipuvaikutusta;

29. katsoo, että uusien kumppaneiden hankkimista koskevien tarjouskilpailumenettelyiden perustana olisi oltava peruslähtökohta, jonka mukaan osallistuvilla yrityksillä ja tutkijoilla on paras mahdollinen tietämys hankkeesta ja siihen parhaiten soveltuvasta kumppanista, ja että komission olisi arvioitava konsortion tekemän valinnan kirjalliset perustelut sen sijaan, että yritykset tai tutkijat pakotettaisiin noudattamaan arviointiasiantuntijoiden sijoituslistoja;

30. suhtautuu myönteisesti seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman pk-yrityksiä hyödyttäviin tuloksiin sekä erityisohjelmassa "Yhteistyö" vahvistetun 15 prosentin tavoitteen että "Eurostars"-ohjelman osalta; kehottaa käynnistämään tarjouskilpailuja, joiden aihealuetta ei ole tarkasti rajattu, avaamaan useammin ehdotuspyyntöjä, jotka koskevat pk-yrityksiin liittyviä toimia (tai pitämään voimassa jatkuvan ehdotuspyynnön), yksinkertaistamaan edelleen sääntöjä (myös Eurostars"-ohjelman sääntöjä) ja lyhentämään avustuksen maksamiseen kuluvaa aikaa, jotta voidaan helpottaa pk-yritysten osallistumista; suosittelee ottamaan pk-yritykset aktiivisemmin mukaan saavutettujen tulosten hyödyntämisprosessiin;

31. katsoo, että nuorten tieteenharjoittajien osallistumista hankeryhmiin elinkeinoelämän ja tiedeorganisaatioiden yhteistyöhön perustuvien tutkimustoimien yhteydessä olisi kannustettava; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään konkreettisiin toimiin, joilla lisätään nuorten tutkijoiden osallistumista puiteohjelmiin; kehottaa komissiota käyttämään seitsemännen puiteohjelman väliarviointia tilaisuutena edistää nuorten tieteenharjoittajien työllisyyttä laatimalla osallistumisen säännöt ja käytännöt siten, että rahoituksesta varataan huomattava osa nuorten tutkijoiden palkkaamiseen;

32. panee huolestuneena merkille joidenkin jäsenvaltioiden suhteellisen vaatimattoman osallistumisen seitsemännen tutkimuksen puiteohjelmaan, koska näin ei edistetä Euroopan alueellista yhteenkuuluvuutta ja tasapainoista kehitystä; katsoo, että seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman parempi koordinointi, johdonmukaisuus ja synergia rakenne- ja koheesiorahaston kanssa sekä "Ihmiset"-ohjelman parempi käyttäminen voisi edistää aliedustettujen jäsenvaltioiden osallistumista; katsoo, että käyttämällä rakennerahastoa tutkimusinfrastruktuurin kehittämiseen ja tutkimus- ja innovointivalmiuksien luomisen edistämiseen kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus saavuttaa parempi huippuosaamisen taso ("huippuosaamisen portaikko"); pitää sen vuoksi myönteisenä synergiaa käsittelevän asiantuntijaryhmän perustamista, koska se voi löytää seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman, rakennerahaston ja kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP) välisiä yhteisvaikutuksia; korostaa kuitenkin, että seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman ja rakennerahastojen arviointiperusteet olisi erotettava kokonaan toisistaan, koska huippuosaamisen periaatteen (komission yksinomaisen hallinnoinnin ja koordinoinnin avulla) olisi oltava etusijalla seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman varoja myönnettäessä mahdollisen suuren lisäarvon takaamiseksi tutkimukselle, kehitykselle ja innovoinnille Euroopassa; panee tyytyväisenä merkille, että koheesiorahastosta on osoitettu kaudeksi 2007–2013 yhteensä 86 miljardia euroa innovoinnin tukemiseksi (25 prosenttia kokonaismäärästä) ja että keskeisille tutkimusaloille ja teknologian kehittämiselle osoitettu osuus on 50 miljardia euroa, mikä vastaa seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman koko talousarviota; korostaa tutkimuksen ja kehityksen alueellista ulottuvuutta, jossa otetaan huomioon alueiden erityistarpeet ja -valmiudet laadittaessa toimintalinjoja (älykästä erikoistuminen); pitää siksi alueellisten ja paikallisten viranomaisten osallistumista ratkaisevan tärkeänä parannettaessa alueiden tutkimus- ja innovointivalmiuksia; suosittelee, että tällä hetkellä EU:n talousarviossa vuoden 2013 loppuun asti käyttämättä olevat ja rahoituskaudelle 2014–2020 varatut varat suunnataan vahvemmin innovoinnin, tieteen ja tutkimuksen henkilöstöresursseihin, kehitykseen ja infrastruktuuriin;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

33. on tyytyväinen siihen, että miesten ja naisten tasapainoinen edustus puiteohjelmassa edistyy tasaisesti joskin vaatimattomasti, koska monimuotoisuus on tärkeää luovuuden ja innovoinnin kannalta; huomauttaa, että naistutkijat toimivat usein pienemmissä ja vähemmän tunnetuissa tutkimushankkeissa ja -tehtävissä ja että erittäin ongelmallinen "lasikatto" näyttää olevan olemassa, mikä johtaa naistutkijoiden osuuden pienemiseen korkeammassa asemassa olevista tutkijoista ja käy ilmi myös siitä, että Euroopan tutkimusneuvoston huippututkijoiden apurahojen saajissa on vain vähän naistutkijoita; on yhtä mieltä siitä, että toimia naisten osallistumisen lisäämiseksi olisi tehostettava hankkeiden koko keston ajan (kiinnittäen erityistä huomiota joustaviin työaikoihin, parempiin lastenhoitopalveluihin, sosiaaliturvaa koskeviin säännöksiin ja vanhempainvapaisiin) ja että komission olisi ryhdyttävä uudelleen edistämään naispuolisten tieteenharjoittajien tukemista ja pyrittävä aktivoimaan jäsenvaltioita, jotta ne puuttuisivat sukupuolten välisiin eroihin; korostaa, että tavoite, jonka mukaan naisten osuuden ohjelmaan ja neuvoo-antaviin komiteoihin osallistumisessa olisi oltava 40 prosenttia, olisi toteutettava hienovaraisesti; kehottaa komissiota perustamaan monialaisen komitean vastaamaan naistutkijoiden edustukseen liittyvästä valvonnasta ja neuvonnasta ja laatimaan kuudennen tutkimuksen puiteohjelman jälkiarvioinnissa suositellun sukupuolten tasa-arvon edistämisen toimintaohjelman; vaatii korkeakouluja ja EU:n toimielimiä edistämään tiedettä molempia sukupuolia kiinnostavana alana koulutuksen varhaisista vaiheista alkaen tarjoamalla naistutkijoita roolimalleiksi;

34. kehottaa tunnustamaan kunkin alueen innovatiivisten pk-yritysten ja komission välisen yhteyden luomisessa välittäjinä toimivien organisaatioiden (kuten kauppakamarit, Enterprise Europe Network -verkosto ja alueelliset innovaatiovirastot) alueellisen erityisaseman;

35. katsoo, että ohjelmia olisi avattava kansainvälisille kumppaneille; korostaa, että peruseriaatteena olisi oltava, että kaikki ohjelmat ovat avoinna myös ulkomaisten ryhmittymien rahoittamiseksi (tiettyjen kelpoisuusehtojen täyttyessä); vastustaa ajatusta siitä, että komissio voisi päättää tutkijoita paremmin yhteistyökumppaneiden valinnasta;

36. katsoo, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa olisi vahvistettava sen ensisijaiset tavoitteet kansainvälisen yhteistyön alalla; katsoo, että maiden ja aiheiden valinta kansainvälisten yhteistyötoimien kohteeksi on tehtävä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan varmistaa näiden toimien täydentävyys kaikkien osapuolten kanssa; korostaa kuitenkin, että huomiota on kiinnitettävä yhteistyöhön kehitysmaiden kanssa;

Rahoitus

37. katsoo, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman rahoituksen taso on uskottava ja tarpeellinen ja se on vähintään säilytettävä, jotta voidaan vastata suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin; muistuttaa, että investointi tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin on pitkän aikavälin investointi ja että se on ratkaiseva tekijä, jonka avulla Eurooppa 2020-strategian tavoitteet voidaan saavuttaa;

38. katsoo, että seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman menot sekä tutkimuksen yleinen suuntaus olisi mukautettava mahdollisimman pitkälti Eurooppa 2020 -strategian laajoihin poliittisiin tavoitteisiin; katsoo, että suuriin haasteisiin liittyvä tieteellinen edistyminen edellyttää sekä perustutkimusta että keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä sitoudutaan tukemaan yhteistyötä teollisuuden ja muiden ulkoisten kumppaneiden kanssa;

39. korostaa tutkimuksen perusrakenteiden keskeistä roolia ja painottaa, että niiden kehitystä ja rahoitusta (joka perustuu ESFRI-luetteloon ja johon kuuluu laboratoriolaitteiden ja -välineiden hankinta ja ylläpito) olisi koordinoitava paremmin ja yhteisrahoitettava seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman, Euroopan investointipankin välineiden, rakennerahastojen ja kansallisen ja alueellisen politiikan välillä; katsoo, että tutkimuksen perusrakenteiden päällekkäisyyttä eri jäsenvaltioissa olisi vältettävä ja että avointa ja huippuosaamiseen perustuvaa mahdollisuutta päästä tutkimusinfrastruktuuriin on syytä tukea; vaatii ponnisteluja tutkimuksen perusrakenteiden rahoittamiseksi seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelman yhteydessä erityisesti niillä aloilla, joilla on suurin mahdollisuus saada aikaan EU:n lisäarvoa;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

40. katsoo, että tutkimuksen perusrakenteita koskevan rahoituksen vastaanottajien olisi perusteltava selkeästi asemansa ja laitteiden, laboratorioden ja tutkimus- tai teknisen henkilöstön käyttö; katsoo, että tätä tarkoitusta varten olisi perustettava valvonta- ja tarkastusjärjestelmä, jonka avulla voidaan varmistaa sopimusten noudattaminen;

41. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta noudattamaan rahoitussitoumuksiaan, 185 ja 187 artiklan mukaisesti toimintoihin liittyvät sitoumuksen mukaan luettuina, tutkimusta koskevien kansainvälisten sopimusten puitteissa;

42. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta perustaa vuoteen 2015 mennessä tutkimuksen ja teknologisen kehityksen rahoituksen velvoittava väliaikainen taso, joka on noin yksi prosentti BKT:stä, jotta voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan BKT:stä osoitetaan vuoteen 2020 mennessä kolme prosenttia tutkimukseen ja teknologian kehitykseen ja tunnustetaan, että tutkimus ja innovaatio ovat ainoa varma keino elvyttää EU:n talous;

Innovoinnin asema

43. panee merkille "innovaation" ulottuvuuden vahvistumisen tulevissa toimintaohjelmissa; katsoo, että on laadittava toimia, joiden avulla tutkimustuloksia voidaan hyödyntää ja saattaa markkinoille optimaalisesti ja joita ovat esimerkiksi tutkimustulosten mahdollisen markkinoille saattamisen mainitseminen tietyissä ehdotuspyynnöissä tai arviointiperusteissa joillakin aloilla, jotta tutkimus- ja innovointiohjelmista voi koitua selkeitä vaikutuksia markkinoille ja yhteiskunnalle; kehottaa komissiota aloittamaan esittely-, pilotti- ja kokeiluhankkeiden rahoittamisen ennen seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman päättymistä ja harkitsemaan rahoitusjärjestelmää, joka perustuu onnistuneiden innovaatioiden palkitsemiseen ja niiden markkinoille saattamiseen tukemiseen ja jolla täydennettäisiin nykyistä ennakkorahoitusta; katsoo myös tässä yhteydessä, että seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman, kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP) ja rakennerahaston välillä tarvitaan tiivistä koordinaatiota;

44. katsoo, että jos seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa erotetaan toisistaan tieteen vuoksi harjoitettava tiede, kilpailun hyväksi harjoitettava tiede ja yhteiskunnan hyväksi harjoitettava tiede, on olemassa vaara, että asteittainen siirtyminen perustutkimuksesta soveltavaan tutkimukseen ja innovointiin jää huomiotta; toteaa, että on varmistettava, että jäykät rakenteet eivät estä integroitujen hankkeiden onnistunutta toteutusta;

45. katsoo, että sekä seitsemännessä että tulevassa kahdeksannessa tutkimuksen puiteohjelmassa olisi tuettava enemmän Euroopan teollisuuden kehitystä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan soveltavaa tutkimusta;

46. ottaa huomioon, että seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma kohdistuu pääasiassa tutkimukseen ja teknologian kehitykseen, mutta korostaa, että EU:n toimintalinjat ja ohjelmat on syytä laatia siten, että yhteisvaikutukset tutkimuksen ja kehityksen koko arvoketjussa (tutkimuksesta ja opetuksesta innovaatioiden kautta työpaikkojen luomiseen) käytetään kattavasti hyödyksi; pitää tätä ainoana keinona saavuttaa innovaatiunionin tavoitteet ja nopeuttaa Euroopan muuntumista tietoon perustuvaksi yhteiskunnaksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä meneillään olevaa innovoinnin tulostaulun laatimista mutta kehottaa määrittelemään innovaation laajasti (muut kuin teknologiset innovaatiot sekä työntekijälähtöinen innovointi mukaan luettuina) ja kehittämään tehokkaampia malleja, menetelmiä ja välineitä innovoinnin mittaamiseksi ja vauhdittamiseksi, mukaan lukien julkiset hankinnat, normien määrittely ja rahoituksen ohjaus;

47. tunnustaa, että eurooppalaiset teknologiayhteisöt, yhteiset teknologia-aloitteet ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet edistävät teollisuuden laajempaa osallistumista, ja kehottaa vakiinnuttamaan ne tulevissa ohjelmissa; korostaa tarvetta varmistaa, että osallistumisäännöt (mukaan luettuina teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt) ja rahoitusosuudet (mukaan luettuina epäsuoria kustannuksia koskevat rahoitusosuudet) ovat asianmukaiset, ja korostaa pyrkimystä yksinkertaistaa niitä entisestään, jotta voidaan houkuttaa mukaan enemmän pk-yrityksiä, julkisia tutkimuslaitoksia ja pienempiä tutkimusorganisaatioita ja varmistaa samalla parempi tasapaino sidosryhmien osallistumismahdollisuuksissa yhteisiin teknologia-aloitteisiin ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Yksinkertaistamistoimien seuranta***

48. on huolissaan seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman liiallisesta hallinnollisesta rasitteesta; katsoo, että yksinkertaistamistoimet, jotka eivät vaadi sääntelyn muuttamista, olisi toteutettava mahdollisimman pian siten, että otetaan huomioon yksinkertaistaminen, vakaus, johdonmukaisuus, oikeusvarmuus, avoimuus, huippuosaaminen ja luottamus, ja kehottaa komissiota tutkimaan muita yksinkertaistamistoimia, hakijoiden luontoissuoritukset mukaan luettuina, sekä menettelyjen mukauttamista edelleen kansallisissa rahoitusjärjestelmissä käytettäviin laskenta- ja kirjanpitoimenetelmiin; kehottaa komissiota ryhtymään pikaisiin toimiin lyhentääkseen huomattavasti hakemuksen jättämisestä avustuksen saamiseen kuluvaa aikaa, vähentääkseen hankkeiden valmisteluun, esittämiseen ja arviointiin tarvittavia byrokraattisia menettelyjä (myös käyttämällä Yhdysvaltojen malliin perustuvaa EU:n hakemusportaalia), vähentääkseen säännöllisin väliajoin annettavien taloudellisten tilannekatsausten ja raportointikautta kohti annettavien tarkastusasiakirjojen määrää ja parantaakseen tutkimukseen liittyvien riskien ja valvonnan välistä tasapainoa; painottaa, että EU:n tutkimusrahoituksen riskejä pelkäävä kulttuuri estäisi rahoittamasta korkeariskisiä tutkimusideoita, joilla olisi suurimmat läpimurto mahdollisuudet, ja kehottaa siksi omaksumaan sellaisen luottamukseen perustuvan toimintamallin, jossa siedettäisiin paremmin riskejä ja epäonnistumisia, vaihtoehtona pelkästään tuloksiin perustuvalla toimintamallilla, joka voisi vaikeuttaa innovatiivista tutkimusta; suosittelee tukikelpoisten kustannusten määrittelyn tulokseen yksinkertaistamista ja selventämistä; tukee ehdotusta varainhoitoasetuksen tarkistamisesta menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja vaatii tarkistamaan ja/tai laajentamaan EU:n henkilöstösääntöjen tulkintaa henkilökohtaisesta vastuusta; kehottaa laatimaan tarkemmat, johdonmukaisemmat ja avoimemmat menettelyjä koskevat säännöt tarkastuksia varten käyttämällä vähemmän satunnaisotantaa ja enemmän realistisia perusteita, kuten osallistujien kokemus, virheiden syyt ja sääntöjen noudattaminen;

49. toistaa, että on tärkeää ottaa viipymättä käyttöön seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman nykyisen hallinnoinnin menettelyjä, hallintoa ja rahoitusta koskevia yksinkertaistamistoimenpiteitä, joita on muun muassa esitetty parlamentin 11. marraskuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa; pitää tervetulleena 24. tammikuuta 2011 tehtyä komission päätöstä kolmesta yksinkertaistamistoimenpiteestä sekä yhden rekisteröintivälineen luomista; kehottaa komissiota panemaan nämä toimet täytäntöön ripeästi ja yhtenäisesti ja tutkimaan, millä aloilla muut yksinkertaistamistoimenpiteet ovat mahdollisia; pahoittelee vakavia tulkintaan liittyviä ongelmia ja seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman osallistujille aiheutuvaa oikeudellista epävarmuutta ja toistaa toivovansa, että komission ja edunsaajien välillä tällä hetkellä käynnissä olevat kaikkia puiteohjelmia koskevat riita-asiat ratkaistaan nopeasti noudattaen julkisten varojen asianmukaisen käytön periaatetta; pyytää komissiota antamaan edunsaajille mahdollisuuden kuulla tutkimuksesta vastaavaa selvityskomiteaa hankkeen aikana tai sen jälkeen kysymyksistä, jotka liittyvät kustannuslaskelmiin, osallistumissääntöihin ja tarkastuksiin, myös jälkitarkastuksiin; korostaa, että hyvin toimivat asiat on säilytettävä ennallaan ja että ainoastaan mukauttamista edellyttäviä sääntöjä on muutettava;

50. vaatii avustusten saamiseen kuluvan ajan lyhentämiseksi toimenpiteitä, joiden tavoitteena on parantaa alle kahdeksassa kuukaudessa allekirjoitettavien avustussopimusten määrää tietyllä prosenttiosuudella vuonna 2011 ja alle kuudessa kuukaudessa allekirjoitettavien avustussopimusten määrää jäljellä olevan ajanjakson aikana;

51. suhtautuu myönteisesti suosituksiin lyhentää tarjouskilpailujen kestoa ja kehottaa arvioimaan jo olemassa olevat välineet ennen uusien välineiden kehittämistä seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman puitteissa;

52. ehdottaa, että komissio tukisi julkisia elimiä niiden hallintojärjestelmien parantamisessa suorittamalla taloudellisia seuraamuksia aiheuttamattomia arviointeja, joiden perusteella kyseiset elimet voivat määrittellä ja panna täytäntöön enintään vuoden mittaisen konkreettisen määräajan kuluessa toimenpiteitä hankkeiden hallintonsa parantamiseksi;

Riskinjakorahoitusväline

53. katsoo, että riskinjakorahoitusvälineellä on ollut sekä määrällisesti että laadullisesti ratkaiseva vipuvaikutus investointien lisäämisessä tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin kriisiaikana, jolloin pankkiala ei ole voinut enää itse vastata kyseisestä tehtävästä, koska siitä on ensimmäisinä vuosina annettu kahdeksan miljardia euroa lainaa, joka on johtanut yli 20 miljardin euron investointeihin;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

54. ilmaisee kuitenkin huolensa naurettavan pienistä määristä, jotka on osoitettu tutkimusrakenteille, korkeakouluille ja tutkimusorganisaatioille ja pk-yrityksille, erityisesti innovatiivisille pk-yrityksille, sekä selkeästä maantieteellisestä ja alakohtaisesta epätasapainosta lainojen osoittamisessa; tukee siksi asiantuntijaryhmän konkreettisia suosituksia, joilla pyritään parantamaan tiettyjen aliedustettujen kohderyhmien osallistumista ja tukee Eurooppa-neuvoston 4. helmikuuta 2011 antamia päätelmiä, erityisesti niitä, joissa kehoitetaan tarkistamaan kaikki mahdolliset toimet tekijänoikeuksien korostamiseksi Euroopan laajuisesti, jotta voitaisiin erityisesti edistää pk-yritysten mahdollisuuksia päästä tietomarkkinoille;

55. pitää valitettavana sitä, että riskinjakorahoitusvälineen hankkeita on käynnissä vain 18 Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja 2 assosioituneessa maassa ja että pk-yritykset, korkeakoulut/tutkimusorganisaatiot ja tutkimusrakenteet ovat nykyään aliedustettuja riskinjakorahoitusvälineessä; kehottaa komissiota analysoimaan, miksi yhdeksän muuta Euroopan unionin jäsenvaltiota eivät käytä tätä uutta mekanismia, jonka on todistettu edistävän tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin rahoituksen kasvua, ja varmistamaan kaikkien maiden osallistumisen;

56. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita perehtymään riskinjakorahoitusvälineeseen liittyvien lainojen saatavuutta koskevaan tiedotukseen jäsenvaltioissa ja varmistamaan, että mahdolliset osallistujat saavat riittävästi tietoa ja tukea riskinjakorahoitusvälineeseen liittyvien lainojen saamiseksi erityisesti euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa;

57. suosittelee, että tätä innovatiivista rahoitusvälinettä sovelletaan edelleen ja sen käyttöä tehostetaan seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa sekä tulevassa kahdeksannessa tutkimuksen puiteohjelmassa, koska sillä edistetään rahoituksen saatavuutta ja houkuttelee yksityisiä investointeja; korostaa tarvetta muokata kyseistä rahoitusvälinettä pk-yrityksille sopivaksi;

Yleiset päätelmät ja tulevat suuntaviivat

58. vaatii, että seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman käytössä otetaan huomioon talouskriisin erilaiset seuraukset kussakin jäsenvaltiossa ohjelman loppuvuosina (2011–2013), kun käsitellään ohjelmassa jäljellä olevia huomattavia määriä (28,8 miljardia euroa kolmelle vuodelle), Eurooppa 2020 -strategiassa saavutettavia tavoitteita ja eurooppalaisen tutkimusalueen ja innovaatiunionin luomista; vaatii erityisesti seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman tavoitteiden lähentämistä EU:n resurssi-, raaka-aine ja digitaalistrategioiden kanssa;

59. katsoo, että jäljelle jääviä varoja ei pidä ohjata tutkimuksesta muuhun käyttöön ja käyttää kattamaan muita ohjelmia tai välineitä, jotka eivät sisälly tutkimus- ja innovaatioalaan eivätkä seitsemännen puiteohjelman tavoitteiden ja päämäärien soveltamisalaan;

60. korostaa tarvetta tehostaa ja edistää tutkimuksen ja kehityksen rahoitusta EU:ssa ja varmistaa rahoitus lisäämällä huomattavasti asiaankuuluvia menoja vuodesta 2013 alkaen; on sitä mieltä, että rahoituksen lisäämisen – mieluiten kaksinkertaistamalla määrärahat – on edistettävä kestävä kasvua ja kilpailua osamisen avulla; korostaa, että varojen lisäämisen yhteydessä on otettava käyttöön tuloslähtöisempi ja enemmän suorituskykyyn perustuva lähestymistapa ja yksinkertaistettava perinpohjaisesti rahoitusmenettelyjä; kannattaa yhteistyön lisäämistä EU:n eri tutkimusohjelmien välillä, esimerkiksi osiossa "Tutkimuksen ja innovoinnin yhteinen strateginen kehys"; katsoo, että kun tuleva ohjelma on perustettu, sen jatkuvuus on tärkeää kaikille osallistuville toimijoille;

61. korostaa kaikilla rahoitusta koskevaksi poliittiseksi painopistealueiksi määritellyillä aloilla saatujen tulosten ja tehokkuuden arvioinnin huomioon ottamisen merkitystä tulevien ohjelmia koskevien arviointien kehittämiseksi;

*

*

*

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

EU:n ja Kanadan kauppasuhteet

P7_TA(2011)0257

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 EU:n ja Kanadan kauppasuhteista

(2012/C 380 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 9. marraskuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antaman tiedonannon "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka: Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612) sekä komission 7. heinäkuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antaman tiedonannon "Tavoitteena kattava kansainvälisiä sijoituksia koskeva eurooppalainen politiikka" (KOM(2010)0343),
- ottaa huomioon komission ja Kanadan hallituksen lokakuussa 2008 julkistaman yhteisen tutkimuksen ⁽¹⁾, jossa tarkastellaan EU:n ja Kanadan talouskumppanuuden tiivistämisen kustannuksia ja hyötyjä sekä 5. maaliskuuta 2009 julkistetun yhteisen raportin ⁽²⁾ EU:n ja Kanadan kumppanuuden syventämisen näkökohdista,
- ottaa huomioon EU:n ja Kanadan huippukokouksessa Prahassa 6. toukokuuta 2009 allekirjoitetun yhteisen julkilausuman Euroopan unionin ja Kanadan välisen kattavan talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (neuvoston asiakirja 09547/2009),
- ottaa huomioon komission 20. joulukuuta 2010 neuvostolle antaman suosituksen Kanadan kanssa tehtävää, taloudelliseen yhdentymiseen tähtäävää sopimusta koskevien neuvotteluohjeiden muuttamiseksi komission valtuuttamiseksi neuvottelemaan unionin puolesta investoinneista (SEC(2010)1577),
- ottaa huomioon komission 10. maaliskuuta 2011 pidetylle Eurooppa-neuvoston kokoukselle laatiman raportin "Vuoden 2011 raportti kaupan ja investointien esteistä EU:n strategisten talouskumppanien kannustaminen markkinoillepääsyn helpottamiseen: toiminnan painopisteet kaupan esteiden poistamiseksi" (KOM(2011)0114),
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman globaalista Euroopasta – kilpailukyvyyn ulkoiset näkökohdat ⁽³⁾, 19. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n strategiasta eurooppalaisten yritysten markkinoille pääsyn varmistamiseksi ⁽⁴⁾, 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman raaka-aineiden ja hyödykkeiden kaupasta ⁽⁵⁾, 4. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman palvelukaupasta ⁽⁶⁾, 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman väärentämisen vaikutuksesta kansainväliseen kauppaan ⁽⁷⁾, 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisten pk-yritysten roolin vahvistamisesta kansainvälisessä kaupassa ⁽⁸⁾, 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n ja Kanadan huippukokouksesta ⁽⁹⁾, 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kauppapolitiikasta ja ilmastonmuutoksen haasteista ⁽¹⁰⁾, 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽¹²⁾, 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽¹³⁾ ja 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141032.pdf

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf

⁽³⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽⁴⁾ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 5.

⁽⁶⁾ EUVL C 295 E, 4.12.2009, s. 67.

⁽⁷⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 47.

⁽⁸⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 101.

⁽⁹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 64.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0445.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0068.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0141.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja Kanadan kaupallista ja taloudellista yhteistyötä koskevan puitesopimuksen ⁽¹⁾ ja muut sen jälkeen tehdyt kahdenväliset sopimukset Kanadan kanssa ja erityisesti tulliyhteistyötä ja keskinäistä avunantoa tulliasioissa koskevan sopimuksen ⁽²⁾, kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi toteutettavia toimenpiteitä elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupassa koskevan sopimuksen ⁽³⁾, sopimuksen viinien ja väkevien alkoholijuomien kaupasta ⁽⁴⁾, sopimuksen siviili-ilmailun turvallisuudesta ⁽⁵⁾ sekä lentoliikennettä koskevan sopimuksen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tarkistetun puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Maailman kauppajärjestön (WTO) kehittämä sääntöihin perustuva monenvälinen kauppajärjestelmä antaa edelleen sopivimmat puitteet oikeudenmukaisen kaupan sääntelemiseen ja edistämiseen, mikä tapahtuu laatimalla tarkoituksenmukaisia sääntöjä ja varmistamalla niiden noudattaminen,
- B. katsoo, että Dohan kehitysohjelman onnistunut ja tasapainoinen saattaminen päätökseen on keskeisen tärkeää WTO:n tulevan kehittämisen kannalta; katsoo, että asiaan liittyvä sopimus ei sulje pois mahdollisuutta tehdä kahdenvälisiä, WTO:n sitoumukset ylittäviä ja monenvälisiä sääntöjä täydentäviä sopimuksia,
- C. ottaa huomioon, että Kanada on yksi EU:n vanhimmista ja läheisimmistä kumppaneista sekä ensimmäinen teollisuusvaltio, jonka kanssa EU allekirjoitti kaupallista ja taloudellista yhteistyötä koskevan puitesopimuksen vuonna 1976; ottaa huomioon, että EU on allekirjoittanut Kanadan kanssa useita kahdenvälisiä sopimuksia, joilla pyritään helpottamaan kauppasuhteiden vahvistamista,
- D. ottaa huomioon, että EU on Kanadan toiseksi tärkein kauppakumppani ja että Kanada on tällä hetkellä EU:n yhdenneksitoista tärkein kauppakumppani (2009); ottaa huomioon, että Kanada on neljänneksi suurin suora ulkomainen investoija EU:hun ja että EU on toiseksi tärkein suora ulkomainen investoija Kanadaan (2008),
- E. ottaa huomioon, että vuoden 2008 yhteisessä tutkimuksessa osoitettiin, että Kanadan ja EU:n kahdenvälisen kaupan vapauttaminen voi tuottaa merkittäviä etuja molemmille osapuolille,
- F. ottaa huomioon, että sekä EU:n että Kanadan yksityiset sektorit ovat osoittaneet vahvaa tukea kunnianhimoiselle ja kattavalle taloudelliselle sopimukselle, ja katsoo, että EU:n ja Kanadan välisen tiiviimmän taloudellisen kumppanuuden edistäminen antaisi investoijille ja yrityksille voimakkaan signaalin kasvun puolesta EU:ssa ja Kanadassa sekä kansainvälisesti,
- G. ottaa huomioon, että yleisen käsityksen mukaan EU:n ja Kanadan väliset taloudelliset suhteet eivät ole vielä saavuttaneet täyttä potentiaalia ja että EU:n ja Kanadan välinen vapaakauppasopimus voi vaikuttaa merkittävästi tämän mahdollisuuden kehittämiseen ja toteuttamiseen parantamalla kaupan ja investointien virtoja ja poistamalla tulleja ja enimmäistulleja sekä perusteettomia muita kuin tulliin liittyviä kaupan esteitä ja tukemalla tiiviimpää yhteistyötä etenkin sääntelyä koskevan yhteistyön, työvoiman liikkuvuuden ja tutkintojen tunnustamisen osalta,

⁽¹⁾ EUVL L 260, 24.9.1976, s. 2.

⁽²⁾ EUVL L 7, 13.1.1998, s. 38.

⁽³⁾ EUVL L 71, 18.3.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 35, 6.2.2004, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 153, 17.6.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL L 207, 6.8.2010, s. 32.

⁽⁷⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että käynnissä olevissa neuvotteluissa kattavasta talous- ja kauppasopimuksesta pyritään saamaan aikaan hyvin pitkälle menevä sopimus, joka on kunnianhimoisempi kuin mikään EU:n tai Kanadan aiemmin neuvotteleva talous- ja kauppasopimus ja joka voi entisestään vahvistaa jo nykyäänkin lujia kahdenvälisiä kauppaa- ja investointisuhteita,
- I. ottaa huomioon, että komissio pyrkii sisällyttämään investointisuojaan Kanadan kanssa meneillään oleviin neuvotteluihin ja on ehdottanut neuvostolle nykyisten neuvotteluohjeiden muuttamista,
- J. ottaa huomioon, että sekä EU että Kanada ovat ilmoittaneet, että kattavaa talous- ja kauppasopimusta koskevissa neuvotteluissa on edistytty merkittävästi ja että tavoitteena on saada sopimus valmiiksi vuoden 2011 loppuun mennessä,
1. katsoo, että monenkeskinen kauppajärjestelmä, jonka ilmentymä on Maailman kauppajärjestö, muodostaa edelleen selvästi tehokkaimmat puitteet vapaalle ja oikeudenmukaiselle kaupalle maailmanlaajuisesti; toistaa tukevansa voimakkaasti Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvotteluiden saattamista menestykselliseen päätökseen, mikä on edelleen EU:n kauppapolitiikan ensisijainen tavoite; katsoo, että EU ja Kanada voivat yhdessä myötävaikuttaa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvotteluiden onnistuneeseen loppuun saattamiseen;
 2. pitäisi myönteisenä Kanadan kanssa tehtyä sopimusta, jolla ylitetään WTO:n mukaiset sitoumukset ja joka täydentää monenvälisiä sääntöjä, edellyttäen, että neuvottelut johtavat tasapainoiseen, kunnianhimoiseen ja laadukkaaseen sopimukseen, jossa on kyse paljosta muustakin kuin tullimaksujen vähennyksistä; vaatii noudattamaan vastavuoroisuuden periaatetta kauppakiistojen ratkaisemiseksi käytettävissä olevien muutoksenhakukeinojen yhteydessä ja korostaa etenkin tarvetta parantaa markkinoille pääsyä, erityisesti palveluiden ja julkisten hankintojen osalta (liittovaltiota alemmat tasot mukaan lukien), sekä tarvetta parantaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua, mukaan lukien tavaramerkit, patentit ja maantieteelliset merkinnät;
 3. vetoaa komissioon, jotta se luopuisi hyvän tahdon eleenä vaatimuksistaan, jotka koskevat Ontarion vihreän energian lain paikallisia vaatimuksia;
 4. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva luku ei saisi vaikuttaa kielteisesti rinnakkaislääkkeiden tuotantoon ja että siinä on kunnioitettava kansanterveyteen liittyviä Trips-poikkeuksia;
 5. panee merkille, että komissio on valinnut "negatiivisen luettelon lähestymistavan" palvelujen vapauttamista varten, mutta katsoo, että edellä mainittua olisi pidettävä vain poikkeuksena eikä tulevien neuvottelujen ennakkotapauksena; katsoo, että GATS-sopimuksen mukainen yleishyödyllisiä palveluja koskeva poikkeusjärjestely on edelleen tarkoituksenmukaisin keino varmistaa yleishyödyllisten palveluiden saatavuus kansalaisille;
 6. on huolestunut Kanadassa yhä jatkuvasta asbestin louhimisesta ja sen vakavista seurauksista työntekijöiden terveydelle; palauttaa mieleen, että EU on kieltänyt kaiken asbestin käytön sekä asbestituotteiden louhimisen, valmistamisen ja käsittelyn; kehottaa Kanadaa ryhtymään vastaavanlaisiin toimiin kansanterveyden edistämiseksi;
 7. viittaa kummankin talouden toisiaan täydentäviin ominaisuuksiin perustuviin tulevaisuuden mahdollisuuksiin lisätä EU:n ja Kanadan välistä kauppaa, investointeja ja liiketoimintaa kattavan talous- ja kauppasopimuksen pohjalta;
 8. katsoo, että komission olisi Kanadan kanssa käymissään keskusteluissa osoittamansa kunnianhimon vastapainoksi sovellettava yhtä kunnianhimoista lähestymistapaa kestäväan kehitykseen erityisesti työvoimavarojen määrän, ympäristöluvun laajuuden, monenväliseen ympäristösopimukseen liittyvien kysymysten ratkaisukeinojen ja täytäntöönpanojärjestelmän osalta, ja että komission pitäisi tukea ja edistää aloitteita, joilla pyritään edistämään ilmastomuutoksen torjuntaa ja joilla edistetään ihmisoikeuksia ja oikeudellisesti sitovia sosiaalisia ja ympäristönormeja sekä yritysten yhteiskuntavastuuta;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

9. suhtautuu myönteisesti kattavaa talous- ja kauppasopimusta koskevien neuvotteluiden edistymiseen ja rohkaisee komissiota jatkamaan keskeisten sidosryhmien kuulemista; kehottaa komissiota toteuttamaan – huolimatta siitä, että yhteisessä tutkimuksessa todettiin sekä Kanadan että EU:n voivan saavuttaa mahdollisesti merkittäviä etuja – mahdollisimman pian laajan kestävä kehitystä koskevan vaikutusten arvioinnin, jossa tarkastellaan odotettavissa olevia lopullisen sopimuksen EU:lle aiheuttamia alakohtaisia ja sosioekonomisia seurauksia;

10. panee merkille, että EU:n ja Kanadan välisissä suhteissa toimivalta kuuluu ainoastaan liittovaltiotasolle, mutta koska Kanadan provinssit ja territoriot vastaavat niiden toimivaltaan kuuluvien sopimusvelvoitteiden täytäntöönpanosta, pitää sekä välttämättömänä että tervetulleena Kanadan maakuntien ja territorioiden osallistumista kattavaa talous- ja kauppasopimusta koskeviin neuvotteluihin ja rohkaisee maakuntia ja territorioita yhdenmukaistamaan politiikkojaan ja menettelyjään mahdollisten etujen enimmäistämiseksi; katsoo, että onnistuneiden neuvottelujen tulisi sisältää maakuntien ja territorioiden hallintojen selviä sitoumuksia;

11. pitää valitettavana, että komissio antoi neuvostolle ehdotuksen neuvotteluohjeiden muuttamista koskevaksi luonnokseksi, jossa komissiolle annetaan valtuudet neuvotella Kanadan kanssa investoinneista, odottamatta, että Euroopan parlamentti hyväksyy kantansa EU:n tulevaan yleiseen investointipolitiikkaan; kehottaa komissiota ottamaan Kanadan kanssa käytävissä investointineuvotteluissa kaikilta osin huomioon Euroopan parlamentin aiheetta koskevat johtopäätökset; katsoo, että Kanadan ja EU:n pitkälle kehittyneet oikeusjärjestelmät huomioon ottaen kahden valtion välinen riitojenratkaisujärjestelmä ja paikallisten oikeudellisten muutoksenhakukeinojen hyödyntäminen ovat asianmukaisimmat välineet investointikiistojen ratkaisemiseen; kehottaa komissiota varmistamaan, että mahdollinen sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisumekanismi ei estä jatkossa arkaluonteisia politiikan aloja koskevaa lainsäädäntöä, kuten ympäristölainsäädäntöä, ja että se sisällytetään laajempiin vaatimuksiin, jotka parlamentti on määrittänyt antamassaan päätöslauselmassa Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa;

12. korostaa, että investointeja koskevassa luvussa olisi edistettävä laadukkaita investointeja, joissa kunnioitetaan ympäristöä ja kannustetaan luomaan hyvät työolot; vaatii lisäksi, että investointeja koskevassa luvussa kunnioitetaan kummankin osapuolen sääntelyoikeutta erityisesti kansallista turvallisuutta, ympäristöä, kansanterveyttä, työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksia, teollisuuspolitiikkaa ja kulttuurista monimuotoisuutta koskevilla aloilla; kehottaa komissiota jättämään kulttuurin, koulutuksen, kansallisen puolustuksen ja kansanterveyden kaltaiset herkäät alat investointisopimusten soveltamisalan ulkopuolelle;

13. toistaa huolensa siitä, miten öljyhieman hyödyntäminen vaikuttaa ympäristöön maailmanlaajuisesti tuotantoprosessin aikana syntyvien suurten hiilidioksidipäästöjen vuoksi sekä uhkaa paikallisen luonnon monimuotoisuutta; ilmaisee kantansa, etteivät kattavaa talous- ja kauppasopimusta koskevat neuvottelut saisi vaikuttaa EU:n polttoaineiden laatudirektiiviin liittyvään lainsäädäntöoikeuteen tai vaikuttaa Kanadan viranomaisten kykyyn ottaa käyttöön ympäristövaatimuksia, jotka koskevat öljyhieman hyödyntämistä; kehottaa kumpaakin osapuolta ratkaisemaan mahdolliset erimielisyydet yhteisymmärryksessä ja ilman, että ne vaikuttavat kattavaa talous- ja kauppasopimusta koskeviin neuvotteluihin;

14. panee merkille viimeaikaisen oikeudellisen kehityksen EU:n hyljetuotekieltoa koskevassa asiassa ja etenkin Kanadan WTO:lle esittämän pyynnön kutsua kokoon virallinen riitojenratkaisulautakunta; odottaa komission pysyvän vahvana EU:n hyljetuotekiellon osalta; toivoo lujasti, että Kanada peruu WTO-riitautuksen, joka vaikuttaa kauppasuhteisiin kielteisesti, ennen kuin kattava talous- ja kauppasopimus on ratifioitava Euroopan parlamentissa;

15. kiinnittää huomiota siihen, että EU:n ja Kanadan lainsäädännöt poikkeavat toisistaan muuntogeenisten organismien (GMO) sääntelyyn suhtautumisen osalta; varoittaa, että yksityisyritykset saattavat haastaa EU:ssa käytössä olevat tiukemmat säädökset kattavan talous- ja kauppasopimuksen ehdotetulla riitojenratkaisumekanismilla;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

16. katsoo, että maatalouteen liittyvät luvut ovat merkittävä asia neuvottelujen molempien osapuolten kannalta; on huolissaan mahdollisista merkittävistä myönnytyksistä, jotka liittyvät muuntogeenisiin organismeihin, maitoon ja alkuperämerkintöihin; painottaa sen vuoksi, että maatalouteen liittyvät edut ja painopisteet olisi otettava huomioon kaikilta osin ja pyytää komissiota neuvottelemaan sopimuksen, joka hyödyttää ensisijaisesti EU:n ja Kanadan kuluttajia ja kummankin osapuolen maatalousaloja ja varmistaa yleisesti tasapainoisen tuloksen avulla EU:n ja Kanadan välisen laajemman mutta oikeudenmukaisen kilpailun maataloustuotteista; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti molempien osapuolten alussa tekemään sitoumuksen olla säilyttämättä, ottamatta käyttöön tai ottamatta uudelleen käyttöön vaihdettavien maataloustuotteiden maatalouden vientitukia, mikä on myönteinen askel kohti kunnianhimoisia ja oikeudenmukaisia neuvotteluja ja sopimusta toimia yhteistyössä WTO:n maatalousneuvottelujen kanssa;

17. kehottaa komissiota unionin toimintalinjojen johdonmukaisuuden nimissä ja erityisesti merentakaisia maita ja alueita ajatellen huolehtimaan, että niiden etuja niiden strategisten tuotteiden osalta suojellaan EU:n ja Kanadan tulevassa sopimuksessa;

18. painottaa, että terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskevat neuvottelut ovat merkittävä osa maataloutta koskevia lukuja; pyytää tältä osin komissiota sitoutumaan neuvottelemaan näistä säännöistä korkeatasoiset vaatimukset;

19. palauttaa neuvoston ja komission mieleen, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen neuvoston on saatava Euroopan parlamentin hyväksyntä kaikille kansainvälisille kauppasopimuksille ja että parlamentin on saatava välittömästi ja täysimääräisesti tietoa menettelyn kaikissa vaiheissa sekä neuvostolta että komissiolta; pyytää neuvostoa toimittamaan parlamentille viipymättä kaikki tiedot menettelyn niistä vaiheista, joista se on vastuussa, erityisesti hyväksymistään neuvotteluohjeista ja niihin mahdollisesti tehdyistä muutoksista; kehottaa neuvostoa ja komissiota pitämään parlamentti osallisena neuvotteluiden kaikissa vaiheissa sekä ottamaan parlamentin näkemykset täysimääräisesti huomioon;

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Kanadan liittovaltion hallitukselle ja parlamentille ja maakuntien ja terri-

Luottoluokituslaitokset

P7_TA(2011)0258

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 luottoluokituslaitoksista: tulevaisuudennäkymät (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) maaliskuussa 2009 julkaiseman muistion "International cooperation in oversight of credit rating agencies",
- ottaa huomioon yhteisen foorumin (Joint Forum) kesäkuussa 2009 julkaiseman raportin "Stocktaking on the use of credit ratings",
- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän G20-ryhmän johtajille 25. syyskuuta 2009 antaman raportin "Improving financial regulation",
- ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston 29. lokakuuta 2010 antaman raportin "Global Financial Stability Report: Sovereigns, Funding and Systemic Liquidity",
- ottaa huomioon G20-ryhmän Toronton huippukokouksessa 26. ja 27. kesäkuuta 2010 antaman julkilausuman,

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 27. lokakuuta 2010 antaman raportin "Principles for reducing reliance on CRA ratings",
 - ottaa huomioon komission 5. marraskuuta 2010 käynnistämän julkisen kuulemisen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0081/2011),
- A. toteaa pitävänsä myönteisenä luottoluokituslaitosten sääntelyyn liittyvää työtä globaalilla, kansainvälisellä ja unionin tasolla,
- B. ottaa huomioon, että luottoluokituslaitosten on tarkoitus olla tiedonvälittäjiä, jotka vähentävät informaation epäsymmetrisyyttä pääomamarkkinoilla ja helpottavat pääsyä maailmanlaajuisille markkinoille, vähentävät informaation kustannuksia ja laajentavat potentiaalisten luotonottajien ja sijoittajien määrää, mikä lisää markkinoiden likviditeettiä ja avoimuutta ja auttaa löytämään oikean hinnan,
- C. ottaa huomioon, että luottoluokituslaitoksille on nyt annettu lainsäädännössä toinen tehtävä, jota voidaan kutsua "sertifioinniksi" ja joka ilmentää sitä, että luokitukset ovat yhä tiiviimpi osa lakisääteisiä pääomavaatimuksia,
- D. katsoo, että rahoitusalan toimijat ovat luottaneet liikaa luottoluokituslaitosten arviointikykyyn,
- E. ottaa huomioon, että luottoluokituslaitokset antavat luokituksia kolmelle eri sektorille, julkiselle sektorille, yrityksille ja strukturoiduille rahoitusvälineille, ja että luottoluokituslaitokset vaikuttivat merkittävästi finanssikriisin puhkeamiseen, kun ne myönsivät strukturoiduille rahoitusvälineille virheellisiä luokituksia, joita piti laskea keskimäärin kolmesta neljään pykälää kriisin aikana,
- F. ottaa huomioon, että asetus (EY) N:o 1060/2009 oli ensimmäinen reaktio finanssikriisiin ja siinä käsitellään jo kiireellisimpiä kysymyksiä ja asetetaan luottoluokituslaitokset valvonnan ja sääntelyn alaisiksi; ottaa kuitenkin huomioon, ettei siinä puututa kaikkiin perusongelmiin ja itse asiassa siinä luodaan uusia pääsyn esteitä,
- G. toteaa, että sääntelyvarmuuden puuttuminen tällä alalla vaarantaa EU:n finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan, ja edellyttää sen vuoksi, että komissio selvittää asianmukaisesti uuden kehyksen puutteet, ennen kuin se ehdottaa uusia muutoksia asetukseen (EY) N:o 1060/2009, ja että se tekee vaikutustenarvioinnin kaikista näiden puutteiden korjaamiseksi saatavilla olevista vaihtoehdoista ja myös mahdollisista uusista säädösehdotuksista,
- H. toteaa, että luottoluokituslalla on monia ongelmia, joista suurimpia ovat kilpailun puute, harvojen toimijoiden hallinnassa olevat rakenteet sekä seurattavuuden ja avoimuuden puute; katsoo, että hallitsevien luottoluokituslaitosten ongelmana on erityisesti maksumalli ja että sääntelyjärjestelmän keskeinen ongelma on liiallinen luottaminen ulkoisiin luottoluokituksiin,
- I. katsoo, että kilpailua voitaisiin parhaiten tehostaa luomalla sääntely-ympäristö, jossa edistetään tehokkaasti markkinoille pääsyä, ja analysoimalla perusteellisemmin nykyisiä markkinoille pääsyn esteitä ja muita kilpailuun vaikuttavia tekijöitä,
- J. ottaa huomioon, että hyvinä aikoina markkinatoimijat erehtyvät helposti siitä, mikä on luottoluokituksen taustalla oleva metodologia ja niiden tarkoitus, tai eivät piittaa siitä, että niiden tarkoituksena on luottoriskin todennäköisyyden selvittäminen,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että euron kriisin viimeaikaiset vaiheet ovat tuoneet esiin valtioiden velkaluokituksen merkittävän aseman sekä sen, että luokitusten lakisääteinen käyttö on epäjohtonmukaista ja myötäsyklistä,
- L. katsoo, että luokitusten riippumattomuus markkinoista ja poliittisesta puuttumisesta on erittäin tärkeää ja se on taattava mahdollisesti syntyvistä uusista rakenteista ja liiketoiminnan malleista riippumatta talouden ohjaamisen ja stressitestien yhteydessä,
- M. toteaa, että luokitukset voivat muuttua ja muuttuvatkin riskiprofiilin perusluonteisten mukautusten tai uusien tietojen seurauksena, mutta ne olisi suunniteltava siten, että ne ovat vakaita eivätkä vaihteleva markkinatunnelmien perusteella,
- N. toteaa, että Basel II -järjestelmä on johtanut liialliseen riippuvuuteen ulkoisista luokituksista, jolloin pankit ovat joissakin tapauksissa päättäneet olla toteuttamatta riippumattomia arviointia riskeistään,
- O. ottaa huomioon, että luottoluokituslaitoksia koskevassa Yhdysvaltain uudessa sääntelyssä (nk. Dodd-Frank Act) on vähennetty lakisääteistä riippuvuutta luottoluokituslaitosten arvioista,

Makrotaso: rahoitusmarkkinoiden sääntely***Liiallinen riippuvuus luokituksista***

1. ottaa huomioon, että luottoluokitusten käyttö on muuttunut siten, että liikkeeseenlaskijalle annetaan luokitus, jotta se saa suosituimmuuskohtelun sääntelyjärjestelmässä, eikä siksi, että se pääsisi globaaleille pääomamarkkinoille, ja katsoo, että globaalin rahoitusalan sääntelyjärjestelmän liiallista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista on tämän vuoksi vähennettävä mahdollisimman paljon ja realistisessa aikataulussa;
2. katsoo, että on vähennettävä kilpailun vääristymistä, joka aiheutuu siitä yleisestä käytännöstä, että luottoluokituslaitokset arvioivat markkinatoimijoita ja saavat niiltä samanaikaisesti toimeksiantoja;
3. hyväksyy finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän lokakuussa 2010 vahvistamat periaatteet, joissa annetaan yleisiä ohjeita siitä, miten vähennetään riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista, ja pitää myönteisenä komission julkista kuulemistä, joka alkoi marraskuussa 2010; pyytää komissiota tarkastelemaan, käyttävätkö jäsenvaltiot luokituksia sääntelytarkoituksiin ja miten ne niitä käyttävät, jotta voidaan vähentää rahoitusalan sääntelyjärjestelmän yleistä liiallista riippuvuutta niistä;
4. huomauttaa, että Basel-sääntelykehiksen standardimenetelmä on puutteellinen, sillä se mahdollistaa rahoituslaitosten lakisääteisten pääomavaatimusten vahvistamisen ulkoisten luottoluokitusten perusteella; katsoo, että on tärkeää luoda pääoman riittävyyttä koskeva kehys, jonka avulla voidaan tehostaa sisäistä riskinarviointia, parantaa tällaisen riskinarvioinnin valvontaa ja lisätä luottojen kannalta tärkeiden tietojen saatavuutta; tukee tässä suhteessa sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB) käytön lisäämistä, kunhan se on luotettava ja turvallinen ja rahoituslaitoksen koko, kapasiteetti ja ammattimaisuus mahdollistavat asianmukaisen riskinarvioinnin; katsoo, että tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi on tärkeää, että sisäisissä malleissa noudatetaan EU:n sääntelyssä vahvistettuja parametreja ja että ne todennetaan tehokkaan valvonnan avulla; toteaa kuitenkin samalla, että pienempien, vähemmän ammattimaisten ja kapasiteetiltaan pienempien toimijoiden pitäisi voida käyttää ulkoisia luokituksia, jos sisäinen luottoriskin arviointi ei ole toteuttamiskelpoinen, kunhan ne täyttävät asianmukaista huolellisuutta (due diligence) koskevat vaatimukset;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

5. huomauttaa, että tältä osin on tärkeää seurata Basel III -kehityksen tilannetta ja meneillään olevaa vakavaraisuusdirektiivin neljännen muutospaketin laadintaa;
6. katsoo, että sijoittajille on tarpeen antaa jälleen mahdollisuus suorittaa omia huolellisuusvelvoitteen mukaisia tarkastuksiaan ennakkoehdona sille, että voidaan lisätä omien sisäisten luottoriskin arviointimallien käyttöä; ehdottaa, että pankit ja muut rahoitusalan toimijat käyttäisivät asianmukaisia sisäisiä riskinarviointoja selvästi nykyistä useammin;
7. korostaa, ettei markkinatoimijoiden pitäisi sijoittaa strukturoituihin tai muihin tuotteisiin, jos ne eivät voi itse arvioida niihin sisältyvää luottoriskiä, tai vaihtoehtoisesti että niiden olisi käytettävä korkeinta riskipainotusta;
8. pyytää Euroopan keskuspankkia ja kansallisia keskuspankkeja tarkastelemaan uudelleen ulkoisten luokitusten käyttöä ja kehottaa niitä vahvistamaan asiantuntemustaan, jotta ne voivat laatia omia mallejaan, joiden avulla arvioidaan likviditeettiä lisäävien operaatioiden vakuutena olevien vakuuskelpoisten omaisuus-erien luottokelpoisuutta, sekä vähentämään ulkoisten luokitusten käyttöä;
9. pyytää komissiota arvioimaan tarkoin mahdollista vaihtoehtoisten välineiden käyttöä luottoriskin arviointiin;

Valvontaviranomaisten valmiuksien parantaminen

10. on tietoinen eturistiriidasta, joka liittyy siihen, että markkinatoimijat laativat sisäisiä luottoriskiarvioita omia lakisääteisiä pääomavaatimuksiaan varten, ja pitää siksi tarpeellisena lisätä sisäisten mallien asianmukaisuuden seurantaan, arviointiin ja valvontaan sekä toiminnan vakauden valvontaa koskevien toimien toteuttamiseen liittyviä valvontaviranomaisten vastuuta, valmiuksia, toimivaltaa ja resursseja; katsoo, että jos valvontaviranomainen ei pysty arvioimaan sisäistä mallia asianmukaisesti sen monimutkaisuuden vuoksi, tällaista mallia ei voida hyväksyä sääntelyssä käytettäväksi; katsoo, että myös riippumattomiin akateemisiin arvioihin käytettävien oletusten avoimuudella on tässä oma osuutensa;

11. toteaa, että jotta Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) voisi tehokkaasti käyttää valvontavaltuuksiaan, sillä olisi oltava oikeus suorittaa ennalta ilmoittamattomia tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia; huomauttaa, että käyttäessään valvontavaltuuksiaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi varattava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus esittää huomautuksensa, jotta kunnioitettaisiin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia;

Tasapuoliset toimintaedellytykset

12. korostaa luottoluokitusalan globaalia luonnetta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhdessä muiden G20-maiden kanssa korkeimpiin normeihin perustuvaa globaalia toimintamallia niin luottoluokituslaitoksia koskevassa sääntelyssä kuin toiminnan vakauden valvontaa ja markkinoita koskevassa sääntelyssä luokitusten osalta, jotta voidaan vähentää liiallista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista ja jotta säilytetään tasapuoliset toimintaedellytykset ja estetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö mutta pidetään kuitenkin markkinat avoimina;

13. pitää kilpailun lisäämistä, avoimuuden edistämistä ja tulevaa maksumallia tärkeimpinä tehtävinä, kun taas luottoluokituslaitoksen alkuperän olisi oltava toissijainen seikka;

14. toteaa jälleen, että asetuksessa (EY) N:o 1060/2009 säädetään kahdesta järjestelmästä, joilla käsitellään kolmansissa maissa tehtyjä ulkoisia luottoluokituksia ja että vahvistamisjärjestelmän tarkoituksena oli sallia kolmansissa maissa tehtyjen luottoluokitusten, joita ei katsottu vastaaviksi, käyttäminen Euroopan unionissa edellyttäen, että vahvistavalle luottoluokituslaitokselle asetettiin selkeä vastuu;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Välitaso: alan rakenne****Kilpailu*

15. korostaa, että alan lisääntynyt kilpailu ei välttämättä merkitse luokitusten entistä parempaa laatua, ja toistaa, että kaikkien luottoluokituslaitosten on noudatettava riippumattomuuden, tietojen julkistamisen ja avoimuuden sekä eturistiriitojen hallinnan suhteen tiukimpia normeja asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimusten mukaisesti, jotta voidaan taata luokitusten laatu ja välttää parhaan luokituksen etsintä;

Euroopan luottoluokitussäätiö

16. pyytää komissiota toteuttamaan yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin ja toteutettavuustutkimuksen sellaisen täysin riippumattoman Euroopan luottoluokitussäätiön kustannuksista, hyödyistä ja mahdollisesta hallintorakenteesta, jonka asiantuntemus kattaisi kaikki kolme luokitusala; katsoo, että komission olisi harkittava käynnistysvaiheen rahoituskustannuksien kattavan säätiön ensimmäiset kolme ja enintään viisi toimintavuotta ja kustannuksia on arvioitava tarkoin; korostaa, että tähän mahdollisesti liittyvät säädösehdoitukset on laadittava erittäin huolellisesti, jotta niistä ei koidu haittaa kahdelle rinnakkaiselle poliittiselle aloitteelle, eli luokituksia koskevan liiallisen riippuvuuden vähentämiselle ja uusien luottoluokituslaitosten markkinoille pääsyn edistämiseksi;

17. pyytää komissiota esittämään 9 kohdassa tarkoitetun työn yhteydessä yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin, toteutettavuusanalyysin ja kustannusarvion tähän tarvittavasta rahoituksesta; on vahvasti sitä mieltä, että rahoituskustannukset eivät missään tapauksissa saa tulla veronmaksajien kannettaviksi, ja katsoo, ettei lisärahoitusta pidä antaa ja että uuden Euroopan luottoluokitussäätiön pitäisi olla täysin omavarainen niin, että se rahoittaisi itse oman budjettinsa käynnistysvaiheen jälkeen;

18. katsoo, että uuden säätiön uskottavuuden varmistamiseksi sen johdon, henkilöstön ja hallintorakenteen on oltava täysin riippumattomia ja itsenäisiä, eli niitä eivät saa sitoa jäsenvaltioista, komissiosta ja kaikista muista julkisista elimistä sekä rahoitusosalta ja muista luottoluokituslaitoksista tulevat ohjeet ja niiden on toimittava muutetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti;

19. pyytää komissiota suorittamaan yksityiskohtaisen tutkimuksen tällaisen Euroopan luottoluokituslaitosten verkoston kustannuksista, hyödyistä ja hallintorakenteesta ja tarkastelemaan samalla myös, miten kansallisella tasolla toimivia luottoluokituslaitoksia voitaisiin kannustaa osallistumaan kumppanuuksiin tai yhteisiin verkostoihin, jotta ne voivat hyödyntää olemassa olevia resursseja ja henkilövoimavaroja, jolloin ne mahdollisesti voivat kattaa laajemman alan ja kilpailla kansainvälisesti toimivien luottoluokituslaitosten kanssa; ehdottaa, että komissio tutkisi tapoja tukea luottoluokituslaitosten verkkoa, mutta katsoo, että tällaisen verkon pitäisi olla alan itsensä ajama aloite;

20. pitää mahdollisena, että tällaisen verkoston perustamista on alussa tuettava, mutta katsoo, että verkoston olisi oltava omavarainen ja kannattava ja katettava menonsa omista tuloistaan; pyytää komissiota arvioimaan käynnistysvaiheen rahoituksen tarpeen ja potentiaaliset rahoitustavat sekä hankkeen mahdolliset oikeudelliset rakenteet;

21. katsoo, että komission olisi harkittava ja arvioitava myös aidosti riippumattoman eurooppalaisen luottoluokituslaitoksen perustamista; kehottaa komissiota tarkastelemaan erityisesti tällaisen henkilöstöä, jonka olisi oltava ehdottomasti riippumaton, sekä laitoksen rahoitusta, jonka olisi tultava yksityiseltä rahoitussektorilta;

Tietojen ilmoittaminen ja tiedonsaanti

22. katsoo, että luottoluokitusten tarkoituksena on oltava lisätä markkinoille annettavia tietoja siten, että sijoittajat saavat johdonmukaisen arvion luottoriskeistä eri aloilla ja eri maissa; pitää tärkeänä huolehtia siitä, että käyttäjät voivat valvoa luottoluokituslaitoksia paremmin, ja tähdentää tässä yhteydessä niiden toiminnan avoimuuden lisäämisen keskeistä merkitystä;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

23. huomauttaa, että strukturoiduista rahoitusvälineistä on annettava enemmän tuotetietoa, jotta sijoittajat voivat arvioida riskejä asianmukaisesti ja täyttää huolellisuus- ja luottamusvelvollisuutensa sekä tehdä tietoon perustuvia päätöksiä; katsoo, että ammattimaisten sijoittajien pitäisi voida antaa luotoille luokitus, jonka perusteella ne voivat sitten arvioida arvopaperistetun tuotteen riskin; tukee EKP:n ja muiden tahojen nykyisiä aloitteita, joiden mukaan strukturoiduista rahoitusvälineistä annettaisiin tässä suhteessa entistä enemmän tietoja; kehottaa komissiota arvioimaan tarvetta lisätä tietojen esittämistä kaikkien rahoitusvälineisiin kuuluvien tuotteiden osalta;

24. huomauttaa, että luokitustoimintansa lisäksi useimmat luottoluokituslaitokset laativat erilaisia tulevaisuudennäkymiä, arviointejä, varoituksia ja seurantaraportteja, joilla on merkittävä vaikutus markkinoihin; katsoo, että ne olisi julkistettava ennalta määrättyjen, avoimuuden ja luottamuksellisuuden varmistavien kriteereiden ja menettelyiden mukaisesti;

25. pyytää komissiota ehdottamaan direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tarkistamista, jotta varmistetaan, että strukturoiduista rahoitusvälineistä on entistä laajemmin saatavilla riittävän tarkkaa ja täydellistä tietoa;

26. katsoo tässä yhteydessä olevan keskeisen tärkeää, että mahdollisissa tulevissa toimenpiteissä tietosuojanäkökohdat on otettu täysimääräisesti huomioon;

27. pohtii, kannattaisiko liikkeeseenlaskijat velvoittaa keskustelemaan strukturoidun rahoitusvälineen sisällöstä ja sen perustana olevasta menetelmästä kolmannen osapuolen kanssa, joka on laatimassa joko tilaamatonta luottoluokitusta tai sisäistä riskinarviointia;

28. toistaa muutetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 johdanto-osan 5 kappaleessa komissiolle asetetun vaatimuksen, joka koskee tietojen avoimuutta; pyytää komissiota suorittamaan tarvittavan analyysin, jotta tulos ja mahdolliset lainsäädännön muutokset voidaan esittää parlamentille ja neuvostolle osana komission parhaillaan suorittamaa asetuksen (EY) N:o 1060/2009 uudelleentarkastelua;

29. panee merkille luottoluokituslaitoksia koskevien asetusten muutospaketissa avoimuuden ja ilmoittamisvelvollisuuden osalta otetut edistysaskeleet; rohkaisee komissiota toteuttamaan näitä asetuksia koskevan vaikutustenarvioinnin sen jälkeen, kun luottoluokituslaitosten rekisteröintiprosessi on saatettu päätökseen, jotta selviää, millä aloilla tiedotuksen lisääminen tulevaisuudessa voi hyödyttää käyttäjiä;

30. kehottaa sen ohella, että luokitusprosessin ja siihen liittyvän sisäisen tarkastuksen avoimuutta lisätään, EU:n valvontaviranomaisia tiukentamaan luottoluokituslaitoksiin kohdistamaansa valvontaa sekä kansallisia valvontaviranomaisia valvomaan perusteellisemmin, miten rahoituslaitokset käyttävät luokituksia ja ovat niistä riippuvaisia;

Kaksi pakollista luokitusta

31. katsoo, että komission olisi harkittava, olisiko joissakin tilanteissa asianmukaista käyttää kahta pakollista luokitusta esimerkiksi strukturoitujen rahoitusvälineiden ja sääntelytarkoituksiin käytettävien ulkoisten luottoluokitusten yhteydessä ja olisiko kaikkein konservatiivisinta eli heikointa ulkoista luottoluokitusta pidettävä viitteenä sääntelyn yhteydessä; pyytää komissiota esittämään kahden pakollisen luottoluokituksen mahdollista käyttöä koskevan vaikutustenarvioinnin;

32. katsoo, että liikkeeseenlaskijan olisi vastattava kummankin luokituksen kustannuksista ja että ensimmäinen ulkoinen luokitus olisi annettava liikkeeseenlaskijan itse valitseman luottoluokituslaitoksen tehtäväksi, jolloin toisen ulkoisen luokituksen osalta olisi harkittava useita eri toimeksiantovaihtoehtoja, kuten sitä, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) antaa sen tehtäväksi erityisten, määritettyjen ja objektiivisten perusteiden pohjalta ottaen huomioon aiemmat tulokset ja tukien uusien luottoluokituslaitosten perustamista niin, että samalla vältetään kilpailun vääristyminen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

33. huomauttaa, että sääntelijä ei voi määrätä hyvää mainetta, vaan jokainen uusi luottoluokituslaitos hyväksytään vain, jos se saa hankittua uskottavuutta;

Valtioiden velkaluokitukset

34. on tietoinen siitä, että markkinatoimijat eivät pidä herkästi muuttuvista luottoluokituksista, koska luokitusten muuttamisesta aiheutuu paljon kustannuksia (kun niiden perusteella tehdään myynti- tai ostopäätöksiä); katsoo kuitenkin, että luokitukset ovat näin ollen todennäköisemmin myötäsyklisiä ja yleensä jäljessä rahoitusmarkkinoiden kehityksestä;

35. panee merkille, että luottoluokituslaitosten on sovellettava selkeitä kriteereitä maiden toimintaa luokitellessaan, ja on tietoinen siitä, että lopullinen luokitus ei ole näiden tekijöiden mekaanisen painottamisen tulos; pyytää alaa tekemään selkoa siitä, mitä menetelmiä ja arviointoja käytetään valtioiden velkaluokitusten kalibroimiseen, ja selittämään poikkeamat näistä mallien tuottamista luokituksista ja merkittävien kansainvälisten rahoituslaitosten laatimista ennusteista;

36. panee merkille, että IMF:n mukaan jopa liki 70 prosenttia luottoriskinvaihtosopimusten (CDS) kursieroista saattaa johtua luokituksista; on huolestunut luokitusten mahdollisista myötäsyklisistä vaikutuksista ja vaatii kiinnittämään erityistä huomiota näihin arkaluonteisiin kysymyksiin;

37. katsoo, että jotta voidaan vaimentaa luokitusten muutosten hintoihin ja kurssieroihin aiheuttamia negatiivisia "jyrkännevaikutuksia", olisi osto- ja myyntipäätökset aukottomasti luokituksiin sitova sääntö poistettava;

38. katsoo, että koska melkein kaikki tiedot valtionveloista ovat julkisesti saatavilla, kyseisiin tietoihin pitäisi voida tutustua helpommin, yhdenmukaisemmin ja vertailukelpoisemmin, jotta suurempia ja ammatillisempia markkinatoimijoita kannustetaan käyttämään omaa harkintaa valtionvelkojen luottoriskin arvioinnissa;

39. katsoo, että ottaen huomioon valtionvelkojen luottoluokitusten mahdolliset markkinavaikutukset, olisi tällä alalla lisättävä päätöksiin liittyvien menetelmien ja perusteiden avoimuutta sekä luottoluokituslaitosten vastuuta; kehottaa tarkastelemaan, voitaisiinko tällaiseen luokitukseen ottaa mukaan tuleva eurooppalainen säätiö ja tuleva riippumaton eurooppalainen luottoluokituslaitos;

40. kannattaa sitä, että luottoluokituslaitosten soveltamista menetelmistä, malleista ja keskeisistä luokitusoletuksista julkistetaan enemmän tietoja ja selityksiä, pitäen mielessä myös ne koko järjestelmää koskevat vaikutukset, jotka valtionvelan luokituksen alentaminen voi aiheuttaa;

Euroopan luottoluokitusindeksi (EURIX)

41. pitää arvokkaana asiana, että voimassa olevien, valtuutettujen luottoluokituslaitosten laatimien ulkoisten luottoluokitusten keskiarvosta on saatavilla julkista tietoa; ehdottaa näin ollen, että otetaan käyttöön Euroopan luottoluokitusindeksi (EURIX), joka sisältää kaikki markkinoilla saatavilla olevat rekisteröityjen luottoluokituslaitosten laatimat luokitukset;

Mikrotaso: liiketoimintamalli*Maksumallit*

42. tukee alan erilaisten maksumallien olemassaoloa, mutta korostaa eturistiriitoihin liittyviä riskejä, joita on käsiteltävä asianmukaisin avoimin ja sääntelyllisin keinoin niin, ettei vaadita noudattamaan mallia, joka ei ole perusteltavissa; pyytää komissiota esittämään äskettäisen kuulemisen pohjalta ehdotuksia vaihtoehtoisiksi toteuttamiskelpoisiksi maksumalleiksi, joissa sekä liikkeeseenlaskijat että käyttäjät ovat mukana; pyytää komissiota tässä suhteessa kiinnittämään erityistä huomiota "sijoittaja maksaa" -mallin mahdolliseen käyttöön sekä sen etuihin ja haittoihin, jotta vähennettäisiin luokituksiin liittyvien eturistiriitojen vaaraa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

43. katsoo, että luottoluokituslaitosten hyvä hallinto on keskeisen tärkeää luokitusten laadun varmistamiseksi, ja vaatii luottoluokituslaitoksilta ehdotonta avoimuutta soveltamistaan hallintojärjestelyistä;

Yksityisoikeudellinen ja yleinen vastuu

44. korostaa, että EAMV vastaa sen täytäntöönpanosta ja valvonnasta, että luottoluokituslaitokset noudattavat asetusta (EY) N:o 1060/2009; katsoo, että jos luottoluokituksia tehdään sääntelytarkoituksessa, niitä ei pitäisi luokitella pelkiksi lausunnoiksi ja että luottoluokituslaitosten olisi oltava vastuussa niiden pohjana olevan menettelyn johdonmukaisesta soveltamisesta; suosittelee siksi, että luottoluokituslaitosten yksityisoikeudellinen vastuu vakavista laiminlyönneistä ja virheellisestä toiminnasta määritetään yhdenmukaisella tavalla koko EU:ssa ja että komissio määrittäisi keinot, joilla tällainen vastuu voidaan kirjata jäsenvaltioiden yksityisoikeuteen;

45. huomauttaa, että lopullinen vastuu sijoituspäätöksestä on rahoitusmarkkinoiden toimijalla eli varainhoitajalla, rahoituslaitoksella tai ammattimaisella sijoittajalla; toteaa, että vastuullisuutta parantaa entisestään myös luottoluokituslaitoksia koskevien asetusten muutospaketissa perustettu keskusrekisteri (CEREP), jossa julkistetaan vakiomuotoisia tietoja EU:ssa rekisteröityjen luottoluokituslaitosten antamien luokitusten tuloksista, minkä avulla sijoittajat voivat tehdä omat arvionsa tietyistä luottoluokituslaitoksista ja näin aiheuttaa entistä enemmän maineeseen kohdistuvaa painetta; katsoo, että sijoittajilla olisi oltava tehokkaita ja asianmukaisen viranomaisvalvonnan alaisia riskinhallintavalmiuksia;

46. ehdottaa, että kukin rekisteröity luottoluokituslaitos tarkastelee vuosittain aiempaa luottoluokitustoimintaansa ja kokoaa arviointitiedot vastuuraporttiin valvontaviranomaista varten; ehdottaa, että EAMV tarkastaa säännöllisesti vastuuraportteja pistokohein varmistaakseen luottoluokitusten korkean laatutason;

*

* *

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille parlamenteille.

Riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaaminen

P7_TA(2011)0259

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaamisesta (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jotka tulivat voimaan 1. joulukuuta 2009,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon järkevästä sääntelystä Euroopan unionissa (KOM(2010)0543),
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä – Euroopan komission 15. vuosikertomus toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan 9 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2010)0311.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä 2006 – kertomus toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä niiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä 2005: toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevan pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti – (13. kertomus) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman lainsäädännöstä johtuvien hallinto-kustannusten vähentämisestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2006 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä 2004: toissijaisuusperiaatteen soveltaminen – 12. vuosikertomus ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman yhteisön lainsäädännön ja kuulemis-menettelyjen vaikutusten arvioinnista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 16. joulukuuta 2003 tekemän toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädäntötyöstä,
- ottaa huomioon vaikutustenarviointia koskevan toimielinten yhteisen lähestymistavan, josta parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat marraskuussa 2005,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen N:o 3/2010,
- ottaa huomioon tulokset teettämästään tutkimuksesta, joka koskee vaikutustenarviointia EU:n jäsenvaltioissa,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2009 päivätyt komission ohjeet vaikutustenarvioinnista liitteineen (SEC(2009)0092),
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2002 julkaistun komission tiedonannon vaikutustenarvioinnista (KOM(2002)0276),
- ottaa huomioon parlamentin ja komission 20. lokakuuta 2010 tekemän puitesopimuksen,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Globalisaation aikakauden yhdenmennyttä teollisuuspolitiikka: Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle" (KOM(2010)0614),
- ottaa huomioon vaikutustenarviointilautakunnan vuoden 2010 kertomuksen, joka julkaistiin 24. tammikuuta 2011 (SEC(2011)0126),
- ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puheenjohtajan 16. marraskuuta 2010 päivätyn kirjeen, joka koski 20 viikon äitiysloman vaikutustenarvioinnista saatuja kokemuksia,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisen valiokunnan mietinnön ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnot (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 16.

⁽²⁾ EUVL C 187, 24.7.2008, s. 67.

⁽³⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 128.

⁽⁵⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 146.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että vaikutustenarviointi merkitsee lainsäädäntötyön odotettavissa olevien vaikutusten järjestelmällistä punnitsemista,
- B. katsoo, että avoimen, selkeän, tehokkaan ja laadukkaan sääntely-ympäristön luomisen olisi oltava Euroopan unionin politiikan ensisijainen tavoite,
- C. katsoo, että vaikutustenarviointi edistää yhteisön lainsäädännön laadun yleistä parantamista paremman lainsäädäntötyön hengessä,
- D. katsoo, että voimassa olevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa ilmenevät ongelmat johtuvat muun muassa puutteellisesti laadituista lainsäädäntöteksteistä ja että kaikki eurooppalaiseen lainsäädäntötyöhön osallistuvat elimet kantavat tästä yhteisen vastuun,
- E. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa on monialaisia sosiaalisia lausekkeita ja ympäristölausekkeita (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 ja 11 artikla), jotka on otettava huomioon unionin politiikan ja toiminnan määrittelyssä ja täytäntöönpanossa ja jotka edellyttävät kaikkien lainsäädäntöehdotusten sosiaalisten vaikutusten ja ympäristövaikutusten perusteellista analysointia,
- F. katsoo, että uusien säädöstekstien hyväksymisessä ja nykyisten säädöstekstien yksinkertaistamisessa ja uudistamisessa sovellettava vaikutustenarviointi parantaa yhteiskunnallisten, taloudellisten, ekologisten ja terveydellisten vaikutusten sekä yhteensopivuutta perusoikeuksien kanssa koskevaa arviointia ja saattaa edistää byrokratian purkamista ja varmistaa EU:n politiikan eri alojen johdonmukaisuuden pyrittäessä saavuttamaan Eurooppa-neuvoston asettamat kaikkia politiikan aloja koskevat tavoitteet,
- G. ottaa huomioon, että komissio pitää vaikutustenarviointilautakuntaa riippumattomana, vaikka se kuuluu komission puheenjohtajan alaisuuteen ja koostuu usean eri pääosaston korkeista virkamiehistä ja vaikka sen puheenjohtajana toimii komission apulaispääsihteeri; ottaa huomioon, että tämä johtaa tietojen systemaattiseen vääristymiseen ja näin rikotaan tarvittavaa tasapuolisuutta,
- H. toteaa kannattaneensa toistuvasti riippumattoman vaikutustenarvioinnin toteuttamista Euroopan unionissa,
- I. katsoo, että komission toteuttamat vaikutustenarvioinnit eivät ole tasalaatuisia ja että ne on tarkoitettu pikemminkin lainsäädäntöehdotuksen perusteluun kuin tosiasioiden objektiiviseen tarkasteluun,
- J. katsoo, että vaikutustenarviointeja voidaan käyttää luomaan tarpeetonta byrokratiaa, joka vaikeuttaa unionin lainsäädännön ja toimintalinjojen kehittämistä tai voimaantuloa,
- K. toteaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet 16. joulukuuta 2003 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa, marraskuussa 2005 sovitussa vaikutustenarviointia koskevassa toimielinten yhteisessä lähestymistavassa sekä parlamentin ja komission 20. lokakuuta 2010 tekemässä puitesopimuksessa parempaa lainsäädäntötyötä koskevan esityslistan laatimiseen ja että tämä päätöslauselma sisältää konkreettisia ehdotuksia vaikutustenarvioinnin parantamiseksi,
- L. ottaa huomioon, että komissio noudattaa teollisuuspolitiikassaan uudenlaista lähestymistapaa, jossa analysoidaan perusteellisesti kaikkien poliittisten ehdotusten vaikutuksia talouteen ja sen kilpailukykyyn,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Yleiset vaatimukset Euroopan tasolla tehtävästä vaikutustenarvioinnista***

1. korostaa, että vaikutustenarviointi on tärkeä apuväline järkevän ja paremman lainsäädäntötyön toteuttamiseksi koko poliittisen syklin aikana ja että unionin lainsäädäntövallan käyttäjien olisi tulevaisuudessa hyödynnettävä sitä enemmän voidakseen arvioida paremmin toimintavaihtoehtojensa taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöä ja terveyttä koskevia seurauksia sekä niiden vaikutuksia kansalaisten perusoikeuksiin pitäen mielessä, että yhtenä kriteerinä on kustannus-hyötyanalyysi;
2. pitää järkevää sääntelyä koskevaa tiedonantoa myönteisenä ja korostaa, että vaikutustenarviointien olisi oltava keskeisessä asemassa koko poliittisen syklin ajan aina lainsäädännön suunnittelemisesta sen voimaan saattamiseen, arviointiin ja tarkistamiseen; korostaa huolellisesti harkitun ja kaikki tiedot sisältävän päätöksenteon merkitystä lainsäädäntöehdotusten laatimisvaiheessa, koska tämä voi sekä parantaa tulosten laatua että lyhentää lainsäädäntöprosessin kestoja;
3. korostaa, että perusteellisten vaikutustenarviointien tekeminen on ennakoedellytys laadukkaalle lainsäädäntötyölle ja säädösten moitteettomalle saattamiselle osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä samoin kuin niiden soveltamiselle ja täytäntöönpanolle;
4. korostaa, että vaikutustenarviointi ei voi missään tapauksessa korvata poliittista keskustelua ja lainsäädäntövallan käyttäjien demokraattista päätöksentekoprosessia, koska se palvelee ainoastaan poliittisen päätöksen asiapitoista valmistelua;
5. korostaa, että vaikutustenarviointi on toteutettava politiikan kehittämisen varhaisvaiheissa; tähdentää, että sen olisi oltava aina täydellisen riippumatonta ja perustuttava mahdollisten vaikutusten harkittuun ja objektiiviseen analyysiin;
6. painottaa, että lainsäädäntövallan käyttäjät ovat sitoutuneet parempaa lainsäädäntöä koskevan toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti tekemään vaikutustenarviointeja ennen merkittävien muutosten hyväksymistä pitäessään sitä aiheellisenä ja tarpeellisenä lainsäädäntömenettelyssä;
7. pitää kaikkia asianomaisia politiikan aloja edustavien ulkoisten asiantuntijoiden sekä kaikkien sidosryhmien mukaan ottamista vaikutustenarviointiin hyödyllisenä ja tarpeellisenä, jotta voidaan varmistaa riippumattomuus ja objektiivisuus; korostaa tässä yhteydessä julkisen kuulemisen ja riippumattoman vaikutustenarvioinnin välisiä perustavanlaatuisia eroja; muistuttaa, että Euroopan unionin toimielinten olisi edelleen huolehdittava vaikutustenarvioinnin lopullisista tuloksista ja sen laadun valvonnasta, jotta voidaan varmistaa samojen laadukkaiden standardien noudattaminen;
8. kannattaa mahdollisimman suurta avoimuutta vaikutustenarvioinnin laatimisen suhteen, mukaan luetuna ehdotettua lainsäädäntöä koskevien kattavien etenemissuunnitelmien julkaiseminen varhaisessa vaiheessa sen varmistamiseksi, että kaikki sidosryhmät saavat yhdenvertaisesti tietoja lainsäädäntöprosessista; katsoo siksi, että komission nykyistä kuulemisprosessin kestoja olisi jatkettava 12 viikkoon;
9. katsoo, että kun julkishallinto tai siitä riippuvaiset yritykset tukevat hankkeita tai lainsäädäntöä, asianomainen hallintoelin ei saa hyväksyä hankkeiden tai lainsäädännön vaikutustenarviointia;
10. pitää olennaisena, että jäsenvaltiot tutkivat vaikutustenarviointeja tarkoin ennalta arvioidakseen ehdotetun lainsäädännön vaikutuksia kansallisiin lakeihin ja julkisen sektorin politiikkoihin; edellyttää, että jälkikäteisarviointia on lisättävä ja että on vielä harkittava pakollisten vastaavuustaulukkojen laatimista sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot ovat panneet EU:n lainsäädännön täytäntöön asianmukaisesti ja että lainsäädännöllä on saavutettu siinä asetetut tavoitteet;
11. pitää vaikutustenarviointia sopivana välineenä tutkittaessa komission ehdotusten asianmukaisuutta ja erityisesti toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen noudattamista; katsoo, että sen avulla voidaan myös selittää molemmille lainsäätäjille ja suurelle yleisölle entistä selvemmin syitä, jotka ovat vaikuttaneet tietyn toimen valitsemiseen;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

12. korostaa, että hyvän vaikutustenarvioinnin avainelementtejä ovat ongelmien tunnistaminen, asianomaisten osapuolten kuuleminen, saavutettavien tavoitteiden määrittäminen ja strategisten toimintavaihtoehtojen laatiminen;
13. pitää tärkeänä, että uusista lainsäädäntöehdotuksista teetetään aina vaikutustenarviointi; huomauttaa, että yhteisön oikeuden yksinkertaistamiseen ja tarkistamiseen, delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin voidaan tarvittaessa soveltaa SEUT-sopimuksen 290 tai 291 artiklan säännöksiä;
14. katsoo, että vaikutustenarviointi on "elävä asiakirja" ja että se on osa lainsäädäntöprosessia; korostaa, että menettelyn on oltava tarpeeksi joustava, jotta uusia vaikutustenarviointeja voidaan tehdä lainsäädäntöprosessin aikana;
15. kehottaa ottamaan vaikutustenarvioinnissa yhtenäistä lähestymistapaa koskevan periaatteen mukaisesti huomioon lukuisia kriteereitä eikä keskittymään pelkästään kustannus-hyötyanalyysiin, jotta lainsäädäntövallan käyttäjät saavat mahdollisimman kattavan käsityksen asiasta; muistuttaa tässä yhteydessä 16. joulukuuta 2003 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ja vuoden 2005 yhteisessä lähestymistavassa tarkoitetuista taloudellisista, yhteiskunnallisista ja ekologisista näkökulmista, jotka on koottava arvioinnissa yhteen; korostaa tässä yhteydessä, että on varmistettava Euroopan unionin politiikkojen ja toimien johdonmukaisuus kaikki tavoitteet huomioon ottaen ja annetun toimivallan periaatetta noudattaen, kuten SEUT-sopimuksen 7 artiklassa määrätään;
16. kehottaa toteuttamaan vaikutustenarvioinnissa aina kustannus-hyötyanalyysin, eli tarkastamaan menot aiheuttavien ohjelmien ja toimenpiteiden kustannustehokkuuden, sekä kartoittamaan pk-yrityksiin mahdollisesti kohdistuvia vaikutuksia; edellyttää tässä yhteydessä, että vuoden 2008 eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa tarkoitettuja pk-yrityksiä koskevia testejä sovelletaan asianmukaisesti; muistuttaa tässä yhteydessä, että jokaista pk-yritystä kuormittavaa säädöstä kohden olisi arvioitava huolellisesti olemassa olevaa lainsäädäntöä pyrkien vähentämään sääntelystä pk-yrityksille aiheutuvaa kokonaiskuormitusta;
17. kehottaa analysoimaan vaikutustenarvioinnissa intensiivisesti kaikkia uusia poliittisia ehdotuksia, joilla on tuntuva vaikutuksia teollisuuden kilpailukykyyn; edellyttää lisäksi, että EU-säädösten vaikutuksia Euroopan talouden kilpailukykyyn arvioidaan myös jälkikäteen; muistuttaa, että myös komissio on tarkastellut tällaista menettelyä tiedonannossaan, joka koskee globalisaation aikakauden yhdenmukista teollisuuspolitiikkaa;
18. korostaa, että on otettava oppia nykyisen lainsäädännön jälkiarvioinneista ja EU:n tuomioistuimen asiaa koskevasta oikeuskäytännöstä ja että on käytävä kunnollinen keskustelu tietyillä politiikan aloilla tarjolla olevista strategisista vaihtoehdoista, ennen kuin ehdotetaan uutta lainsäädäntöä;
19. kehottaa tarkastelemaan Euroopan tason vaikutustenarvioinnissa myös sitä, millaista kustannussäästöinä ilmenevää eurooppalaista lisäarvoa eurooppalainen ratkaisu tuottaa tai mitä lisäkustannuksia jäsenvaltioille aiheutuu, jos eurooppalaiseen ratkaisuun ei päästä;
20. katsoo, että vaikutustenarvioinneissa olisi otettava huomioon myös vaikutukset EU:n talouskumppanuuksiin sekä vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että tietty eurooppalainen standardi valitaan jonkin kansainvälisen standardin asemesta;
21. korostaa, että vaikutustenarvioinnissa on harkittava täysipainoisesti lainsäädäntövallan käyttäjien tarjolla olevia vaihtoehtoja ja että siinä olisi analysoitava vakavasti myös sitä vaihtoehtoa, että mitään toimia ei toteuteta;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

22. korostaa, että vaikutustenarviointi ei saa johtaa byrokratian lisääntymiseen ja lainsäädäntömenettelyjen tarpeettomaan pitkittymiseen; katsoo kuitenkin, että vaikutustenarviointiin on varattava riittävästi aikaa luotettavien tulosten aikaansaamiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että vaikutustenarviointia ei saa väärinkäyttää epätoivottujen säädösten käsittelyn jäädyttämiseen; kehottaa siksi luomaan tekniset ja hallinnolliset edellytykset sille, että vaikutustenarviointi voidaan toteuttaa pikaisesti ja ajankohtaisesti esimerkiksi hyödyntämällä puitesopimusten kaltaisia välineitä, nopeuttamalla tarjouskilpailuja ja optimoimalla omien resurssien käyttö;

23. kehottaa parhaita käytänteitä koskevan lähestymistavan hengessä turvautumaan vaikutustenarviointia jo vuosien ajan tehneistä maista saatuihin kokemuksiin, jotta vaikutustenarviointia voidaan parantaa Euroopan unionin tasolla;

24. kehottaa pitämään vaikutustenarvioinnin ajan tasalla koko lainsäädäntöprosessin ajan, jotta prosessissa tehtävät muutokset voidaan ottaa huomioon;

25. korostaa, että vaikutustenarviointi on tehtävä sekä ennen lainsäädäntötekstin hyväksymistä (ex ante) että erityisesti lainsäädäntötekstin hyväksymisen jälkeen (ex post); muistuttaa tämän olevan tarpeen, jotta voidaan paremmin arvioida, onko tiettyä normia koskevat tavoitteet todella saavutettu ja missä määrin säädöstä on mukautettava tai onko se pidettävä ennallaan; korostaa kuitenkin, että jälkikäteen tehtävä arviointi ei saisi koskaan syrjäyttää komission velvollisuutta "perussopimusten valvojana" seurata tehokkaasti ja oikea-aikaisesti sitä, kuinka jäsenvaltiot soveltavat unionin lainsäädäntöä;

26. korostaa komission ensisijaista vastuuta ehdotustensa laadukkaista vaikutustenarvioinneista, kun komissio käyttää perussopimuksen mukaista aloiteoikeuttaan;

Potentiaalinen parantaminen komission tasolla

27. myöntää, että komission vaikutustenarvioinnin laatu on kohentunut viime vuosina, mutta sitä on parannettava edelleen;

28. viittaa tässä yhteydessä vuonna 2006 perustettuun komission vaikutustenarviointilautakuntaan, joka vastaa komission oman vaikutustenarvioinnin jatkokehittämisestä;

29. korostaa, että lautakunnan jäsenten riippumattomuus on pelkästään muodollista, koska komission puheenjohtaja nimittää heidät ja he ottavat tältä ohjeita, joten kyse ei ole todellakaan mistään täydellisestä riippumattomuudesta; edellyttää siksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto valvovat lautakunnan jäseniä ennen heidän nimitystään ja että lautakunnan jäsenten velvollisuus ottaa vastaan ohjeita komission puheenjohtajalta poistetaan; korostaa, että lautakunnan ja asiantuntijoiden toiminnan olisi kuuluttava julkisiin tehtäviin, joihin sovelletaan mahdollisimman suurta avoimuutta, jotta heidän riippumattomuutensa voidaan todentaa käytännössä;

30. kehottaa lisäksi ottamaan lautakunnan toimintaan mukaan kaikkia sidosryhmiä edustavien alojen asiantuntijoita; edellyttää, että nämä asiantuntijat ovat komission ulkopuolisia ja että he eivät ota vastaan ohjeita;

31. kehottaa ottamaan Euroopan parlamentin ja etenkin sen kulloinkin asiasta vastaavat valiokunnat esimerkiksi tiedottamisen ja määräaikaisraporttien avulla hyvissä ajoin ja kattavasti mukaan koko vaikutustenarviointiprosessiin ja lautakunnan toimintaan; kehottaa komissiota laatimaan parlamentille ja neuvostolle kahdesta neljään sivun mittaisen tiivistelmän täydestä vaikutustenarvioinnista ja tarvittaessa selvityksen, miksi vaikutustenarviointia ei ole tehty, kun komissio toimittaa lainsäädäntöehdotuksen, jotta voidaan todentaa, että kaikkia relevantteja kysymyksiä on käsitelty vaarantamatta itse arvioinnin riippumattomuutta;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

32. toteaa, että komission olisi vaikutustenarviointeja laatiessaan kuultava myös jäsenvaltioita, koska jäsenvaltioiden on myöhemmin saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja koska kansalliset viranomaiset yleensä tietävät paremmin, miten säädökset toimivat käytännössä;
33. painottaa, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot jakavat edelleen vastuun täydelliseen ja puolueettomaan vaikutustenarviointiin perustuvasta järkevästä sääntelystä ja että komission on siksi myös otettava huomioon Euroopan parlamentilta, alueiden komitealta, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealta ja jäsenvaltioilta saamansa palaute;
34. muistuttaa, että alustavat tulokset on aina arvioitava ulkoisesti ennen vaikutustenarvioinnin lopullista hyväksymistä; kehottaa asettamaan tulokset julkisesti saataville;
35. muistuttaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen arvostelleen sitä, että komissio vie toisinaan lainsäädäntöaloitteita eteenpäin, vaikka vaikutustenarviointia ei ole vielä tehty; panee lisäksi merkille arvostelun, että kaikkiin toimintavaihtoehtoihin ei kiinnitetä yhtä paljon huomiota; korostaa, että vaikutustenarvioinnissa on harkittava täysipainoisesti kaikkia toimintavaihtoehtoja;
36. vaatii avoimuuden lisäämistä siten, että julkaistaan tiedot kaikista asiantuntijoista ja muista vaikutustenarviointiin osallistuneista sekä heidän sidonnaisuuksistaan antamansa ilmoitukset;
37. kehottaa julkisten kuulemisten yhteydessä tiedottamaan eturyhmille ajoissa kaavaillusta kuulemisen järjestämisestä; kehottaa lisäksi huolehtimaan, että etujärjestöillä on julkisissa kuulemisissa tilaisuus kommentoida vaikutustenarviointia ajoissa ennen kunkin komission ehdotuksen julkaisemista;
38. edellyttää, että komission käyttämän tietomateriaalin on oltava luotettavaa ja vertailukelpoista;
39. kehottaa komissiota tarkastelemaan vaikutustenarvioinneissa järjestelmällisesti lakiehdotuksista aiheutuvaa hallinnollista kuormitusta ja ilmoittamaan aina selkeästi, mikä tutkituista vaihtoehdoista vähentää eniten hallinnollista kuormitusta tai lisää vähiten byrokratiaa;
40. muistuttaa, että on haitallista esittää vaikutustenarvioinnin tulokset samaan aikaan kuin itse lainsäädäntöehdotus, koska silloin vaikutelmaksi jää, että vaikutustenarviointi palvelee lähinnä komission ehdotuksen oikeuttamista; kannattaa siksi asiakirjojen varhaisista julkistamista lainsäädäntöprosessin jokaisessa vaiheessa, mukaan luettuna komission lopullisten vaikutustenarviointien julkaiseminen, sellaisina kuin ne ovat lautakunnan hyväksyminä, ennen sisäisen lausuntokierroksen käynnistymistä;
41. ehdottaa, että kaikki komission lopulliset vaikutustenarvioinnit olisi julkaistava komission erillisessä julkaisusarjassa, jotta niihin voidaan viitata helposti ja jotta kansalaiset voivat hakea niitä tarkoitukseen luodulla verkkosivustolla;
42. edellyttää, että komissio arvioi jälkikäteen jo hyväksytyjä säädöksiä; toistaa kuitenkin, että jälkikäteen arvioinnin ei pitäisi koskaan korvata komission velvollisuutta valvoa, miten jäsenvaltiot soveltavat unionin lainsäädäntöä;
43. kehottaa komissiota ottamaan kattavasti kantaa parlamentin toteuttamiin vaikutustenarviointeihin;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Potentiaallinen parantaminen Euroopan parlamentin tasolla***

44. kehottaa valiokuntiaan hyödyntämään johdonmukaisemmin jo käytössä olevia välineitä parlamentin oman vaikutustenarvioinnin toteuttamiseksi; muistuttaa, että vaikutustenarviointien laatimiselle on olemassa oma budjettikohtansa; pitää parlamentin tekemään vaikutustenarviointiin turvautumista erityisen tärkeänä, kun alkuperäiseen ehdotukseen on tehty mittavia muutoksia;

45. muistuttaa lisäksi, että vaikutustenarvioinnin ei tarvitse välttämättä merkitä pitkällistä selvitystä, vaan se voidaan toteuttaa myös suppeampien selvitysten, työpajojen ja asiantuntijoiden kuulemisten avulla;

46. katsoo, että parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmiin olisi sisällytettävä järjestelmällisesti vakiolauseke, jossa viitataan siihen, että on otettava huomioon EU:n kaikkien toimielinten tekemät vaikutustenarvioinnit kyseisen lainsäädännön saralla;

47. huomauttaa, että parlamentilla ja sen valiokunnilla on jo nyt käytettävissään mekanismeja komission tekemien vaikutustenarviointien tarkastelemiseksi; katsoo, että jos parlamentti esittelisi vaikutustenarvioinnin kulloinkin asiasta vastaavalle valiokunnalle, se olisi arvokas lisä parlamentin tekemän tarkastelun kannalta; toteaa, että tarkasteluun voidaan käyttää myös muita muotoja, kuten täydentäviä vaikutustenarviointeja, perusteellisempia analyyseja, ulkoisten asiantuntijoiden toteuttamia komission vaikutustenarviointien tarkastuksia ja riippumattomien asiantuntijoiden kanssa järjestettäviä erityistapaamisia; korostaa tässä yhteydessä, että sen omien erikoisalayksiköiden työtä olisi kehitettävä johdonmukaisemmin;

48. korostaa, että parlamentin omaa vaikutustenarviointia voidaan pitää komission vaikutustenarviointia oikaisevana elementtinä;

49. edellyttää komission vaikutustenarvioinnin järjestelmällistä ja mahdollisimman aikaista käsittelyä parlamentin ja etenkin valiokuntien tasolla;

50. tähdentää, että parlamentin omaa vaikutustenarviointia koskeva päätös on tehtävä asiasta vastaavassa valiokunnassa esittelijän myötävaikutuksella; kehottaa muuttamaan työjärjestystä siten, että valiokunta voi tehdä vaikutustenarvioinnin, jos neljäsosa sen jäsenistöstä niin vaatii;

51. kannustaa kaikkia valiokuntiaan järjestämään ennen lainsäädäntöehdotuksen käsittelyä komission kanssa perusteellisen keskustelun vaikutustenarvioinnista;

52. korostaa, että vaikutustenarvioinnilla on merkitystä myös parlamentaarisessa lainsäädäntöprosessissa; kannustaa tarkastelemaan vaikutustenarvioinnin mahdollisuutta kaikissa lainsäädäntömenettelyn vaiheissa, jos kyse on merkittävistä tarkistuksista; muistuttaa, että tämä ei saa johtaa pitkiin viivästymisiin;

53. pyytää lisäksi, että yksittäiset Euroopan parlamentin jäsenet voisivat pyytää pienimuotoisia selvityksiä, jotta he saisivat relevantteja tietoja tai tilastoja parlamentaariseen toimintaansa liittyviltä aloilta, ja ehdottaa, että Euroopan parlamentin kirjasto voisi tehdä tällaisia selvityksiä nykyisen toimenkuvansa täydennyksenä;

54. kehottaa siksi parlamenttia hyväksymään kirjastoaan koskevia suunnitelmia näiden palvelujen järjestämiseksi jäsenilleen; korostaa, että kaikkien suunnitelmien olisi perustuttava parlamentin kirjastojen sekä jäsenvaltioiden parlamenttien kirjastojen parhaisiin käytänteisiin ja että suunnitelmat olisi toteutettava tiukkoja sääntöjä noudattaen ja täydessä yhteistyössä tutkimustehtäviä hoitavien yksiköiden kanssa;

Itsenäisen rakenteen luominen Euroopan parlamentin tekemää vaikutustenarviointia varten ja laajempi näkökulma

55. korostaa yhtenäisen vaikutustenarviointia koskevan mekanismin merkitystä oman politiikkansa laadun ja johdonmukaisuuden kannalta;
56. edellyttää siksi laaja-alaisen vaikutustenarviointiprosessin kehittämistä Euroopan parlamentissa; ehdottaa tässä yhteydessä vaikutustenarviointia koskevan yhteisen menettelyn perustamista kaikkien valiokuntien soveltaman yhteisen järjestelmän ja metodiikan perusteella;
57. kehottaa uskomaan tämän tehtävän itsenäiselle rakenteelle, joka hyödyntää parlamentin omia resursseja, kuten kirjastoja ja erikoisalayksiköitä, ja ottaa mukaan ulkopuolisia asiantuntijoita, kuten kansallisista vaikutustenarviointilaitoksista lähetettyjä virkamiehiä, tekemään tilapäisesti yksilöllisiä vaikutustenarviointeja ja jonka olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille jäsenistä koostuvan valvontalautakunnan välityksellä;
58. edellyttää tarvittavan hallinnollisen infrastruktuurin luomista tätä varten ja varmistamaan, että sillä ei ole talousarviovaikutuksia vaan käytetään jo olemassa olevia resursseja;
59. korostaa, että pitkällä aikavälillä olisi pyrittävä vaikutustenarviointia koskevaan toimielinten yhteiseen lähestymistapaan; muistuttaa, että jo 16. joulukuuta 2003 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ja marraskuussa 2005 sovitussa toimielinten yhteisessä lähestymistavassa määrätään toimielinten yhteisestä metodiikasta vaikutustenarvioinnin suhteen;
60. pitää valitettavana, että komissio suhtautuu tällä haavaa torjuvasti ajatukseen, että toimielimet soveltaisivat samaa lähestymistapaa vaikutustenarviointiin;
61. toteaa, että neuvosto ei ole toistaiseksi tehnyt juurikaan vaikutustenarviointeja; kehottaa siksi neuvostoa tehostamaan vaikutustenarviointien käyttöä edellä mainitun toimielinten yhteisen lähestymistavan mukaisesti, jotta se voi laadullisesti parantaa osallistumistaan eurooppalaiseen lainsäädäntötyöhön; korostaa, että täydelliseen ja objektiiviseen vaikutustenarviointiin perustuva järkevä sääntely pysyy Euroopan unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden yhteisellä vastuulla;

*

* *

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Sosiaalipolitiikan ulottuvuus, työnormien ja sosiaalisten sääntöjen edistäminen ja eurooppalaisten yritysten yhteiskunnallinen vastuu

P7_TA(2011)0260

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 sosiaalipolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta, työnormien ja sosiaalisten sääntöjen edistämisestä ja eurooppalaisten yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 3, 6 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7, 9, 145–161, 206–209 ja 215 artiklan,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5,12, 14, 15,16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 ja 36 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen (1948) ja muut Yhdistyneiden kansakuntien (YK) ihmisoikeusvälineet, erityisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen (1966), taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan yleissopimuksen (1966), kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (1965), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (1979), yleissopimuksen lapsen oikeuksista (1989), kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta (1990) ja yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista (2006) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon suojelemista, kunnioittamista ja oikeussuojakeinoja ("Protect, Respect and Remedy") koskevan YK:n viitekehyksen, joka liittyy liiketoimintaan ja ihmisoikeuksiin, jota YK:n pääsihteerin ihmisoikeuksia, monikansallisia yhtiöitä ja muita yrityksiä käsittelevä erityisedustaja, professori John Ruggie ehdotti ja jota YK:n ihmisoikeusneuvosto kannatti yksimielisesti vuonna 2008 (päättölauselma 8/7), hiljattain julkaistut suuntaa-antavat periaatteet kehyksen ⁽²⁾ täytäntöönpanoa varten, sekä ulkoasioiden neuvoston 8. joulukuuta 2009 esittämät päätelmät, joissa pannaan merkkeille yritysten toimivan merkittävässä osassa työssä, joka tähtää ihmisoikeuksien täysipainoiseen kunnioittamiseen, ja joissa toistetaan neuvoston tukevan täysin YK:n erityisedustajan työtä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin erityisedustajan John Ruggien viimeisimmän raportin ihmisoikeuksista, monikansallisista yhtiöistä ja muista yrityksistä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen 5, 6 ja 19 artiklan ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon siirtotyöläisten oikeudellista asemaa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset, erityisesti kahdeksan perustavaa laatua olevaa yleissopimusta ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamisesta (yleissopimukset 87 ja 98), pakkotyön poistamisesta (yleissopimukset 29 ja 105), työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistamisesta (yleissopimukset 100 ja 111) sekä lapsityön kieltämisestä (yleissopimukset 138 ja 182) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon myös ILO:n yleissopimukset työlausekkeista välikirjoissa (yleissopimus nro 94) ja kollektiivisesta neuvottelumenettelystä (yleissopimus nro 154) ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2009 kansainvälisessä työkonferenssissa yksimielisesti hyväksytyt ILO:n laatiman ihmisarvoisen työn toimintaohjelman ja ILO:n kansainvälisen työllisyysopimuksen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon sosiaalisesti oikeudenmukaista globalisaatiota koskevan julistuksen, jonka ILO:n 183 jäsenvaltiota hyväksyivät yksimielisesti 10. kesäkuuta 2008 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen ⁽¹⁰⁾, sekä Dohassa marraskuussa 2001 järjestetyssä neljännessä ministerikokouksessa hyväksytyn julistuksen ja erityisesti sen 31 kohdan ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/vienna.htm>

⁽²⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/foraff/111819.pdf

⁽⁴⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm>

⁽⁵⁾ http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp

⁽⁶⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>

⁽⁷⁾ Ks. ed.

⁽⁸⁾ <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099766.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf

⁽¹¹⁾ Ks. http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_trips_e.htm.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon palvelukaupan yleissopimuksen ja etenkin sen 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan (palvelujen niin sanottu neljäs toimitusmuoto) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon globalisaation sosiaalista ulottuvuutta käsittelevän maailmankomission raportin "A Fair Globalisation: Creating Opportunities For All" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon G20-ryhmän Pittsburghin huippukokouksessa 24.–25. syyskuuta 2009 antaman johtajien julkilausuman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon viimeisimmät päivitykset, jotka on tehty OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽⁵⁾ sekä sitä muuttavan asetuksen (EY) N:o 546/2009,
- ottaa huomioon palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ⁽⁶⁾ (työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi),
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 1996 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien sisällyttämisestä yhteisön ja kolmansien maiden sopimuksiin ⁽⁷⁾ sekä 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan avautumisesta ja demokratiasta 25. lokakuuta 2001 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾, jossa se pyytää WTO:ta kunnioittamaan ILO:n sosiaalisia perusnormeja ja Euroopan unionia hyväksymään ILO:n päätökset, mukaan luettuna kehotukset pakotteisiin, jotka liittyvät sosiaalisten perusnormien vakaviin rikkomuksiin,
- ottaa huomioon ihmisarvoisesta työstä kaikille 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁰⁾, jossa pyydetään ihmisarvoisen työn edistämisen nimissä sisällyttämään sosiaalinnormit Euroopan unionin kauppasopimuksiin, eritoten kahdenvälisiin sopimuksiin,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2005 antamansa päätöslauselman globalisaation sosiaalisesta ulottuvuudesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman lasten hyväksikäytöstä kehitysmaissa, painopisteenä erityisesti lapsityö ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman reilusta kaupasta ja kehityksestä ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Gloaali Eurooppa – Kilpailukyyn ulkoiset näkökohdat" ⁽¹⁴⁾, jolla vastattiin komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille antamaan tiedonantoon "Gloaali Eurooppa kilpailijana maailmassa: EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto" (KOM(2006)0567),

⁽¹⁾ WTO: GATS, 1 artiklan 2 kohdan d alakohta = MODE 4.

⁽²⁾ Geneve, ILO 2004. <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽³⁾ <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>

⁽⁴⁾ http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html

⁽⁵⁾ EUVL L 48, 22.2.2008, s. 82.

⁽⁶⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL C 320, 28.10.1996, s. 261.

⁽⁸⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁹⁾ EYVL C 112 E, 9.5.2002, s. 326.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽¹¹⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 65.

⁽¹²⁾ EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

⁽¹³⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 865.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta yritysten sosiaalisen vastuun eurooppalaisten puitteiden edistämisestä ⁽¹⁾ ja 15. tammikuuta 1999 antamansa päätöslauselman "EU:n normit eurooppalaisille kehitysmaissa toimiville yrityksille: kohti eurooppalaisia menettelysääntöjä" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Yritysten yhteiskuntavastuu: uusi kumppanuus" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon AKT-valtioiden ja -alueiden kanssa tekemistään talouskumppanuussopimuksista antamansa päätöslauselmat ja erityisesti 26. syyskuuta 2002 ⁽⁵⁾, 23. toukokuuta 2007 ⁽⁶⁾ ja 12. joulukuuta 2007 ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon neuvoston 14. kesäkuuta 2010 esittämät päätelmät lapsityöstä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 16. syyskuuta 2010 esittämät päätelmät aiheesta "Muuttuva maailma EU:n haasteena" ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Globalisaation sosiaalinen ulottuvuus – etujen laajempaa ja-kautumista edistävät EU:n poliittiset linjaukset" (KOM(2004)0383),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2008 julkaistun EU:n uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman (KOM(2008)0412),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Ihmisarvoista työtä kaikille – Yhteisön osallistuminen ihmis-arvoisen työn toimintaohjelman maailmanlaajuiseen täytäntöönpanoon" (KOM(2006)0249),
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston tilinpäätösraportoinnin yksikön käynnistämisen julkisen kuulemisen yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Vuotuinen kasvuselvytys: Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612),
- ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP), joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2009 ja jonka perusteella yhä useammille tuotteille myönnettiin tullivapaa pääsy markkinoille tai tariffialennus ja johon sisältyy myös uusi kannuste heikoimmassa asemassa oleville maille, joilla on erityisiä kauppaa, taloutta tai kehitykseen liittyviä tarpeita ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon kaikki Euroopan unionin ja kolmansien maiden väliset sopimukset,
- ottaa erityisesti huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten (AKT-maat) sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus), joka allekirjoitettiin Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 ja jota tarkistettiin vuosina 2005 ja 2010 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 7.8.2003, s. 180.

⁽²⁾ EYVL C 104, 14.4.1999, s. 180.

⁽³⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.

⁽⁵⁾ EUVL C 273, 14.11.2003, s. 305.

⁽⁶⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁷⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽⁸⁾ Neuvoston 14.6.2010 esittämät päätelmät lapsityöstä, 10937/1/2010.

⁽⁹⁾ Eurooppa-neuvoston 16.9.2010 annetut päätelmät, EUCO 00021/1/2010.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm

⁽¹¹⁾ EUVL L 211, 6.8.2008.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/development/icenter/repository/second_revision_cotonou_agreement_20100311.pdf

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa erityisesti huomioon Euroopan unionin sekä Kolumbian ja Perun välisten useamman osapuolen kauppasopimusneuvottelujen loppuun saattamisen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2010 järjestämänsä kuulemistilaisuuden "Sosiaalisten normien ja ympäristönormien soveltaminen kauppaneuvotteluissa",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasiain valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A7-0172/2011),
- A. ottaa huomioon, että EU:n sosiaalista suojelua ja ihmisoikeuksien suojelua koskevat tiukat vaatimukset ovat unionin kannalta ratkaisevia vaatimuksia kolmansien maiden kanssa käytävissä kauppasuhteita koskevissa neuvotteluissa,
- B. ottaa huomioon, että taloudellisten ja sosiaalisten oikeuksien suojeleminen on kaikkia jäsenvaltioita ja kaikkia muitakin valtioita koskeva velvoite, joka perustuu YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen, ja että jokaisella on oikeus perustaa ammattiyhdistys ja liittyä sellaiseen omien etujensa suojaamiseksi,
- C. katsoo, että tärkeimmät ILO:n yleissopimukset ovat kansainvälisesti tunnustettu perusta oikeudenmukaiselle kansainväliselle kaupalle, mutta kaikki jäsenvaltiot eivät valitettavasti noudata niitä täysimääräisesti,
- D. katsoo, että on unionin etujen mukaista tehdä unionia ja sen kauppakumppaneita hyödyttäviä kahdenvälisii kauppasopimuksia sillä edellytyksellä, että molemmat osapuolet noudattavat ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen sisältyviä oikeuksia,
- E. ottaa huomioon, että kaikkien jäsenvaltioiden on selvästi noudatettava eurooppalaisen sosiaalisen mallin periaatteita käsiteltäessä sosiaalisia kysymyksiä ja avoimeen koordinoitimenetelmään perustuvaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä,
- F. ottaa huomioon, että demokraattinen oikeusvaltio perustuu voimakkaisiin ja vapaisiin ammattiyhdistyksiin, työntekijäjärjestöihin ja sosiaalisiin liikkeisiin ja että näitä voi olla vain demokraattisessa yhteiskunnassa, jossa noudatetaan vallanjaon periaatetta,
- G. ottaa huomioon, että kehitysmaiden mielestä niitä painostetaan luopumaan suhteellisista eduistaan, kun unioni pyytää niitä noudattamaan kansainvälisiä työnormeja,
- H. ottaa huomioon, että sosiaalisesti oikeudenmukaista globalisaatiota koskevassa ILO:n julistuksessa, jonka ILO:n 183 jäsenvaltiota hyväksyivät yksimielisesti vuonna 2008, todetaan, että työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien loukkaamiseen ei voida vedota eikä sitä voida muutenkaan käyttää oikeutettuna kilpailuetuna ja ettei työnormeja pitäisi käyttää kaupassa protektionistisiin tarkoituksiin,
- I. ottaa huomioon, että eräät kolmannet maat pyrkivät EU:n kanssa käymissään kauppaneuvotteluissa painostamaan neljännen toimitusmuodon (MODE4) ⁽²⁾ käyttämiseen,

⁽¹⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691>

⁽²⁾ WTO: GATS, 1 artiklan 2 kohdan d alakohhta = MODE 4.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että lukuisat yritykset toimivat yhteiskuntavastuunsa mukaisesti ja pyrkivät vaikutusmahdollisuuksiensa mukaisesti varmistamaan sosiaalisten ja ympäristöstandardien noudattamisen, esimerkiksi liittymällä YK:n Global Compact -aloitteeseen tai vapaaehtoiisiin yritysmaailman aloitteisiin,
- K. ottaa huomioon, että yritysten yhteiskuntavastuun taustalla vaikuttavat periaatteet, jotka on täysimääräisesti tunnustettu kansainvälisellä tasolla niin OECD:ssä, ILOssa kuin YK:ssakin, ja että nämä periaatteet koskevat yrityksiltä odotettua vastuullista käytöstä ja edellyttävät ennen kaikkea erityisesti työllisyyttä, työelämän suhteita, ihmisoikeuksia, ympäristöä, kuluttajien etuja, kuluttajiin kohdistuvaa avoimuutta ja korruption torjuntaa koskevan voimassaolevan lainsäädännön noudattamista,
- L. ottaa huomioon, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan suosituksen ja sen noudattamisen edistämisen olisi toteuduttava EU:n tasolla,
- M. ottaa huomioon, että globalisaatio helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä ja kolmansiin maihin,
- N. ottaa huomioon, että ILO:n asemaa uusien normien asettajana ei tunnusteta, vaikka ILO on osallistunut G20-kokoukseen, ihmisarvoisen työn toimintaohjelma on hyväksytty maailmanlaajuisesti ja työllisyys ja ihmisarvoinen työ on sisällytetty ensimmäiseen vuosituhatvuoteeseen,
- O. pitää tärkeänä muistuttaa yhdistymisvapauden ja tosiasiallisen kollektiivisen neuvotteluoikeuden ehdottoman noudattamisen merkityksestä,
- P. katsoo, että ihmisarvoisen työn toimintaohjelmaa olisi edistettävä,
- Q. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 23 artiklassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan samasta työstä on maksettava sama palkka, ja katsoo, että on äärimmäisen tärkeää ehkäistä kaikenlaista palkkasyrjintää,
- R. ottaa huomioon, että EU:n yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) ⁽¹⁾ puolivälin arviointi osoittaa, että GSP+ -kauppajärjestelmä, jossa edellytetään, että edunsaajat ratifioivat ja panevat tehokkaasti täytäntöön tietyt ihmisoikeuksia, keskeisiä työnormeja, kestävä kehitys ja hyvää hallintotapaa koskevat kansainväliset yleissopimukset, on vaikuttanut myönteisesti sukupuolten tasa-arvoon näissä maissa,
- S. katsoo, että työntekijöiden sosiaalista suojelua on edistettävä,
- T. ottaa huomioon, että ILO:n ajantasaisiksi luokittelemien ILO:n yleissopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa on edistettävä, jotta ihmisarvoisen työn neljä perustavoitetta – työllisyys, sosiaalinen suojelu, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja työelämän oikeuksien kunnioittaminen – saavutettaisiin vähitellen, niin että painopiste on erityisesti työ- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmään liittyvissä yleissopimuksissa eli yleissopimuksissa nro 81 ja 129 ammattientarkastuksesta, yleissopimuksessa nro 122 työllisyyspolitiikasta ja yleissopimuksessa nro 144 kolmikantaneuvotteluista,
- U. ottaa huomioon, että 2. heinäkuuta 2008 julkaistussa EU:n uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa (KOM(2008)0412) kehoitetaan kaikkia jäsenvaltioita näyttämään kumppanimaille esimerkkiä ratifioimalla ja panemalla täytäntöön ILO:n yleissopimukset, jotka ILO on luokitellut ajan tasalla oleviksi,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

Keski- ja loppu- 8. kesäkuuta 2011

- V. ottaa huomioon, että heikko työvoimahallinto ja työmarkkinaosapuolten puutteelliset valmiudet vaikuttavat monissa maissa kielteisesti kansainvälisten työnormien tehokkaaseen soveltamiseen,
- W. ottaa huomioon, että työllisyyden maailmanlaajuisia suuntauksia koskevassa ILO:n raportissa vuodelta 2011 (Global Employment Trends 2011) arvioidaan, että vuonna 2009 koko maailmassa 50,1 prosenttia kaikista työntekijöistä eli 1,53 miljardia ihmistä teki työtä heikossa asemassa ⁽¹⁾ ja että talous- ja rahoituskriisin seurauksena ennen vuotta 2008 kirjattu heikossa asemassa työskentelevien henkilöiden määrän lasku on pysähtynyt ja kääntynyt jälleen nousuun,
- X. ottaa huomioon, että maailman sosiaaliturvaa koskevassa ILO:n raportissa vuodelta 2010 (Global Social Security Report 2010) todetaan, että yli puolella kaikista työntekijöistä ei ole minkäänlaista sosiaaliturvaa ja että sosiaaliturvan laajentaminen – sosiaaliturvajärjestelmien edistäminen mukaan luettuna – on herättänyt uutta kiinnostusta,

Yleisperiaatteet

1. palauttaa mieliin, että EU:n tavoitteena on pyrkiä maailman johtavaksi sosiaalipolitiikan toimijaksi edistämällä sosiaalisia tavoitteita maailmanlaajuisesti; korostaa Lissabonin sopimuksen Euroopan parlamentille antamaa merkittävää roolia, joka lujittaa huomattavasti sen vaikutusvaltaa;
2. palauttaa myös mieliin, että yhteisön politiikkaa ja tavoitteita tarkasteltaessa on otettava huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan horisontaalinen sosiaalinen lauseke, sillä yhteisö ei voi olla ottamatta huomioon yleistä etua koskevia vaatimuksia esimerkiksi 46 artiklan, 49 artiklan tai EU:n kauppapolitiikan suhteen ⁽²⁾;
3. palauttaa lisäksi mieliin, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaan EU:n politiikalta edellytetään johdonmukaisuutta ja että lainsäätäjän on otettava huomioon EU:n kaikki tavoitteet ja toimittava toimivaltuuksien siirtoa koskevan periaatteen mukaisesti, eli tasapainotettava eri tavoitteita ja/tai etuja hyväksyttäessä tietyn säädöksen oikeusperustaa ⁽³⁾;
4. vaatii jäsenvaltioita noudattamaan ILO:n yleissopimuksia, erityisesti kun kyse on sellaisten yhdistymisvapautta ja kollektiivista neuvottelu-oikeutta koskevien esteiden poistamisesta, joita syntyy kannustamalla väärin perustein yksityisyrityksyyteen tai pakottamalla ihmisiä luopumaan oikeudestaan kollektiivisiin neuvotteluihin;
5. kehottaa vapaakauppasopimusten osapuolia sitoutumaan velvoitteisiin, jotka johtuvat ILO:n jäsenyydestä ja Kansainvälisen työkonferenssin 86. kokouksessa 1998 hyväksytystä työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista annetusta ILO:n julistuksesta ja sen seurannasta, ja kunnioittamaan, edistämään ja toteuttamaan lainsäädännössä ja käytännössä perusoikeuksia koskevia periaatteita, joita ovat:

a) yhdistymisvapaus ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden tosiasiallinen tunnustaminen;

b) kaikenlaisen pakkotyön poistaminen;

c) lapsityövoiman käytön tosiasiallinen poistaminen; sekä

d) työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä esiintyvän syrjinnän poistaminen;

⁽¹⁾ Huono työllisyystilanne: Heikossa asemassa työskentelevillä henkilöillä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajia ja palkatonta työtä tekeviä perheenjäseniä. Heikossa asemassa tehtävää työtä koskeva indikaattori on yksi vuosituhattavoitteen 1 (äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen) virallisista työllisyysindikaattoreista. äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin oikeudellisen yksikön lausunto Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan (horisontaalinen sosiaalimääräys) soveltamisalasta, kuten EMPL-valiokunnan puheenjohtaja edellytti (SJ-00004/10), 15 kohta.

⁽³⁾ Idem, 8 kohta.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Kansainvälinen yhteistyö – sosiaalinen liittoutuma***

6. palauttaa mieliin, että EU nähdään maailmanlaajuisesta perspektiivistä vetovoimaisena ja houkuttelevana kumppanina, koska taloudellinen dynaamisuus yhdistyy sosiaaliseen malliin ainutlaatuisella tavalla;
7. korostaa, että eurooppalainen sosiaalinen malli tarjoaa yhtäläiset mahdollisuudet koulutuksessa ja työmarkkinoilla sekä yhtäläiset mahdollisuudet käyttää sosiaalipalveluja taloudellisen menestyksen osatekijöinä;
8. katsoo, että kansainvälisten sosiaalisten perusnormien rikkominen on eräänlaista sosiaalista ja ympäristöperusteista polkumyyntiä, joka on haitaksi eurooppalaisille yrityksille ja työntekijöille;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä kansainvälisten organisaatioiden kanssa globalisaation sosiaalisen ulottuvuuden parantamiseksi siten, että viitekehyksenä käytetään Euroopan sosiaalista mallia;
10. korostaa sosiaaliturvaa koskevien toimien johdonmukaisuuden merkitystä sekä unionin alueella että sen ulkopuolella;
11. ehdottaa kaikkien sidosryhmien kanssa käytävän vuoropuhelun kehittämistä korostaen sosiaalikeskeisyyden merkitystä ja keskittyen käytännöllisten ja kestävien ratkaisujen täytäntöönpanon valvontaan; korostaa tässä yhteydessä, että työmarkkinaosapuolten tietoisuutta oikeuksistaan ja velvoitteistaan on parannettava;
12. katsoo, että on vahvistettava toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen (erityisesti ILO:n, WTO:n, OECD:n ja YK:n) asemaa sekä niiden harjoittamaa yhteistyötä kansainvälisten sosiaalisten perusnormien ja niihin liittyvien seuraamusten määrittelemiseksi, täytäntöönpanemiseksi ja edistämiseksi;
13. toivoo, että unioni pidättyy kauppasopimuksista sellaisten maiden kanssa, jotka eivät kunnioita ihmisoikeuksia ja työelämän perussääntöjä;
14. tukee kumppanimaiden kanssa keskinäisen kunnioituksen hengessä käytävän vuoropuhelun välineiden kehittämistä ja pyrkimyksiä kehittää näiden maiden – erityisesti kehitysmaiden – omia resursseja ja niiden kykyä kehittää huolella talouden eri aloja;
15. kehottaa komissiota lisäksi mukauttamaan neuvotteluissa vaatimustasoaan kunkin kumppanimaan kehitystason mukaan; ehdottaa näin ollen, että komissio laatii luettelon muista normeista, jotka on pantava täytäntöön asteittain ja joustavasti ottaen huomioon kyseisen kumppanin taloudellisen, sosiaalisen ja ekologisen tilanteen;
16. katsoo, että mainittujen perusnormien täytäntöönpano olisi sekä kumppanimaiden että jäsenvaltioiden alueella asetettava riippumattomien elinten jatkuvaan seurantaan ja että niiden soveltamatta jättämisestä tai rikkomisesta, joka on todettu ennalta määritettyjen kriteerien perusteella, olisi määrättävä seuraamus tehokkaita ja avoimia menettelyjä käyttäen;
17. katsoo, että mainittuja normeja olisi sovellettava täysimääräisesti ja ettei vapaa-alueita eikä isäntämaiden kanssa tehtyjä sopimuksia ("host country agreements") voi käyttää niiden välttelemiseksi;
18. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita harjoittamaan yhteistyötä kumppanimaiden kanssa sukupuoleen perustuvan syrjinnän ja kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi ja sukupuolten tasa-arvon toteuttamiseksi unionissa ja sen ulkopuolella vuosittain asetettujen periaatteiden ja Pekingin toimintaohjelman mukaisesti; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan merkittävästi naisten oikeudellista ja sosiaalista asemaa naisten potentiaalisen panoksen hyödyntämiseksi taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

19. pitää myönteisenä sitä, että sukupuolten tasa-arvoa edistetään kehitysmaissa ja -alueilla nykyisten ja tulevien GSP-kauppasopimusten avulla; pyytää asettamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevien kansainvälisten yleissopimusten ratifioinnin ja tehokkaan täytäntöönpanon kaikkien ulkomaankauppa- ja taloussopimus- ja taloussopimusten hyväksymisen ehdoksi;
20. kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita suojelemaan yhteistyössä keskenään ja yhteistyössä kumppanivaltioiden kanssa heikommassa asemassa olevia ryhmiä ja torjumaan sekä sukupuoleen perustuvaa syrjintää että rotuun tai etniseen alkuperään, ikään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää; kiinnittää köyhyyden perussyiden torjumiseksi erityistä huomiota henkilöihin, joiden asemaa heikentävät useat seikat ja useat syrjinnän muodot;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan lapsityön poistamisen ja lapsen oikeuksien kunnioittamisen etusijalle kauppasopimuksissa, vuoropuhelussa muiden maiden kanssa sekä kehitysyhteistyössä ja panee merkille, että yksityinen sektori on keskeisessä asemassa lasten oikeuksien kunnioittamisen kannalta; katsoo, että lapsityövoiman hyväksikäytön torjuntaan on sisällytettävä kunnollisten työpaikkojen luominen aikuisille ja sopivan koulutuksen antaminen lapsille; pyytää perustamaan EU:lle myös lapsityövoimaa koskevan "kuuman linjan", jonne kansalaiset voisivat ilmoittaa eurooppalaisista yrityksistä, jotka käyttävät lapsityövoimaa missä päin maailmaa hyvänsä; katsoo, että tällä kuumalla linjalla tulisi olla pieni mutta riittävä tutkimuskapasiteetti, jotta se voi julkaista vuosikertomuksen havainnoistaan;
22. korostaa, että unionin varojen käyttö kehitysyhteistyö-, assosiaatio- tai vakaussopimusten ja kauppasopimusten yhteydessä tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden avustaa kumppanimaita toimivan yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen, työmarkkinajärjestelmän ja sosiaalisen perusturvan perustamisessa sosiaaliturvan ja taloudellisen turvan parantamiseksi ja sitä kautta hyvinvoinnin lisäämiseksi;
23. vaatii, että kehitysyhteistyötä tehdessään ja ulkoista apua antaessaan komission ja jäsenvaltioiden on tuettava sellaisten ihmisarvoista työtä koskevien ohjelmien täytäntöönpanoa, jotka vastaavat kansallisia työllisyys- ja sosiaalipoliittisia tarpeita ja painopisteitä ja perustuvat kolmikantasopimukseen (työnantajajärjestöt, työntekijäjärjestöt, valtiovalta); pyytää lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan sosiaali- ja työllisyysalan tavoitteet paremmin osaksi talouden ja kaupan alaa kehitysyhteistyötä tehdessään ja ulkoista apua antaessaan;
24. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kumppanimaiden kanssa yhteistyötä kansalaisten taitojen – erityisesti uusien työpaikkojen ja uusien työllistymismahdollisuuksien kannalta merkityksellisten taitojen – parantamiseksi keinona nopeuttaa kehitystä kohti vakautta, vaurautta, osallistavia yhteiskuntia ja hyvää hallintotapaa, erityisesti EU:n naapurimaissa;
25. kehottaa luomaan ulkosuhdehallintoon sosiaaliattasean virkoja sosiaalipolitiikan alan tehokkuuden parantamiseksi ja etenkin sen varmistamiseksi, että politiikan keskeiseksi tavoitteeksi otetaan "ihmisarvoista työtä kaikille";
26. tunnustaa, että vaikka kauppaohjelmiin liittyvät työnormit ja sosiaaliset säännöt hyväksytään kansainvälisesti enenevässä määrin kahdenvälisissä kauppasopimuksissa, vapaakauppasopimukset sisältävät edelleen vain rajallisesti työnormeja; pitää valitettavana sitä, että Euroopan unionilla ei ole yhtenäistä "sosiaalilausekkeen" mallia, joka voitaisiin sisällyttää kaikkiin kahdenvälisiin kauppasopimuksiin; kehottaa EU:ta sisällyttämään kaikkiin ulkoihin kauppasopimuksiinsa ja myös WTO:n toimivaltaan kuuluviin kauppasopimuksiin muiden kansainvälisesti sovitujen ja tunnustettujen normien (ILO:n perustyönormien) mukaisen sosiaalilausekkeen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

27. palauttaa mieliin, että WTO:n nykyisten käytäntöjen on tuotettava yhtäläisesti hyötyä kehitysmailla ja teollisuusmailla;

28. muistuttaa, että kilpailupolitiikka ja sosiaalipolitiikka on liitettävä yhteen ja korostaa, että Euroopan sosiaalista mallia ei saa missään olosuhteissa heikentää vetoamalla kilpailukykyyn ja väitettyihin taloudellisiin etuihin; palauttaa mieliin, että eurooppalaisen sosiaalisen mallin on toimittava esimerkkinä kehitysmaiden työntekijöiden suojelun parantamiselle;

Yritysten yhteiskuntavastuu

29. muistuttaa, että EU pyrkii sekä esikuvaksi yritysten yhteiskuntavastuun alalla että edistämään yritysten yhteiskuntavastuuta omissa ulkoisissa toimissaan; arvostaa komission ponnisteluja yhteiskuntavastuuta koskevien parhaiden käytäntöjen edistämiseksi ulkomailla toimivien eurooppalaisten yritysten keskuudessa, mutta korostaa, että sen olisi otettava paremmin huomioon, että tarvitaan sertifikaatteja ja merkkejä, jotka osoittavat yritysten noudattavan yhteiskuntavastuun periaatteita;

30. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuu on käyttökelpoinen ja ei-sitova malli yritysten sitoutumiselle; suosittelee yritysten yhteiskuntavastuun kehittämistä edelleen ja kohdistetummin muun muassa ISO 26000 –normin, YK:n Global Compact –aloitteen tai monikansallisille yhtiöille tarkoitettujen OECD:n suuntaviivojen avulla kytkemällä se laajempiin aloitteisiin, joilla edistetään ihmisarvoista työtä jollakin alalla, yhteisöissä, kansallisesti ja alueellisesti, kuten ILO:n Better Work -ohjelmaan ja SCORE-ohjelmaan, johon työntekijät, työnantajat, viranomaiset ja muut sidosryhmät voivat osallistua;

31. korostaa, että Euroopan unionin tasolla ei pitäisi antaa direktiiviä yritysten yhteiskuntavastuun sääntelemisestä eikä sen noudattamisen täytäntöönpanon valvonnasta;

32. katsoo, että komission olisi tulevassa tiedonannossaan pk-yritysten toiminnan kansainvälistymisestä ehdotettava toimenpiteitä, joilla voidaan tukea ja edistää pk-yritysten yhteiskuntavastuualoitteita ja joissa noudatetaan "pienet ensin" -periaatetta ja otetaan huomioon näiden yritysten erityispiirteet;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille vahvistetaan niiden nykymuodossa, että niiden soveltamista "erityistapauksiin" jatketaan ja parannetaan ja että käyttöön otetaan kansallisia yhteyspisteitä koskevat parhaat käytännöt, mukaan luettuna selonteko siitä, miten Euroopan unioni voisi hoitaa paremmin kansallisia yhteyspisteitä koskevat velvoitteensa Euroopan ulkosuhdehallinnon edustustojen kautta;

34. huomauttaa, että yritysten yhteiskuntavastuussa pitäisi puuttua uusiin alueisiin, kuten työn organisointiin, yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin ja sosiaaliseen osallisuuteen, syrjinnän vastaisiin toimiin sekä elinikäisen oppimisen ja koulutuksen kehittämiseen; korostaa, että kestäväan talouteen siirtymisen edistämiseksi yritysten yhteiskuntavastuuseen olisi sisällyttävä muun muassa työn laatu, samapalkkaisuus ja urakehitysmahdollisuudet sekä innovatiivisten hankkeiden edistäminen;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan yrityksiä, joiden kotipaikka on EU:ssa, kunnioittamaan ihmisoikeuksia, myös taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia, ja suojelemaan ympäristöä kaikessa maailmanlaajuisessa toiminnassaan, erityisesti tytäryhtiöidensä ja muiden niihin kytköksissä olevien oikeushenkilöiden toiminnassa;

36. painottaa, että sitä, että EU:n yritykset noudattavat tiukkoja ympäristönormeja kolmansissa maissa, on pidettävä yhtä tärkeänä kuin työntekijöiden oikeuksien kunnioittamista, sillä ympäristövahingot vaarantavat lähes aina myös työntekijöiden terveyden, pilaavat viljelymaan, kalavedet ja muut taloudelliset resurssit ja vievät näin toimeentulon perustan monilta ihmisiltä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

37. korostaa, että koska eurooppalaisilla yrityksillä sekä niiden tytäryhtiöillä ja alihankkijoilla on suuri painoarvo kansainvälisessä kaupassa, ne ovat merkittävässä asemassa, kun pyritään edistämään ja levittämään sosiaalisia ja työnormeja kansainvälisesti, minkä vuoksi niiden olisi toimittava eurooppalaisten arvojen ja kansainvälisesti tunnustettujen normien mukaisesti; pitää oikeana ja asianmukaisena, että eurooppalaiset yritykset, jotka siirtävät tuotantoaan maihin, joissa sosiaaliset velvoitteet ovat löyhemmät, voitaisiin asettaa vastuuseen esimerkiksi unionin tuomioistuimissa mahdollisista paikalliseen väestöön kohdistuneista vahingoista ja kielteisistä ulkoisvaikutuksista;

38. kehottaa komissiota muuttamaan ehdotustaan asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (2010/0383(COD)), jotta kantajat voivat haastaa oikeuteen tytäryhtiön, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, yhdessä eurooppalaisen emoyhtiön kanssa uusien tuomiovaltaperusteiden luomisen avulla;

39. kehottaa komissiota edistämään yritysten yhteiskuntavastuun huomioon ottamista monenvälisissä kauppapoliittisissa menettelytavoissa paitsi yritysten yhteiskuntavastuuta kannattaneilla kansainvälisillä foorumeilla, erityisesti OECD:ssä ja ILOssa, myös WTO:ssa Dohan jälkeistä aikaa silmällä pitäen;

40. kehottaa komissiota sisällyttämään kolmansien maiden kanssa neuvottelemiinsa vapaakauppa- ja investointisopimukseen järjestelmällisesti kestävä kehitys koskevan luvun, johon sisällytetään oikeudellisesti sitova yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva lauseke;

41. ehdottaa, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevassa lausekkeessa edellytetään ILO:n kahdeksan perusyleissopimuksen ja neljän keskeisen yleissopimuksen noudattamista ja että se käsittää myös kannustimia, joilla yrityksiä kannustetaan tekemään yhteiskuntavastuuta koskevia sitoumuksia, sekä yritysten ja yritysryhmien huolellisuusvelvoitteen eli velvoitteen ryhtyä ennakoiviin toimiin, joiden avulla voidaan tunnistaa kaikki ihmis- ja ympäristöoikeuksien rikkomukset, korruptio ja veronkierto ja ehkäistä niitä sekä yrityksissä että niiden tytäryhtiöissä ja hankintaketjuissa (eli kaikkialla niiden vaikutuspiirissä);

Työntekijöiden oikeudet ja työolot

42. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan ja edistämään ILO:n keskeisiä työnormeja, kunnioittamaan tähän mennessä tehtyjä sosiaalialan yleissopimuksia ja soveltamaan työntekijöiden perusoikeuksia koskevia periaatteita käytännössä;

43. korostaa, että useissa GSP+ -edunsaajamaissa on ilmoitettu toistuvista perustöynormien rikkeistä, mikä ei kuitenkaan ole johtanut etuuksien keskeyttämiseen; katsoo, että ehtojen täytäntöönpanon valvonnan laiminlyönti vaarantaa Euroopan unionin päämäärän edistää sosiaalipoliittikkaa ja perustöynormeja maailmanlaajuisesti ja on johdonmukaisen kehitysyhteistyöpolitiikan periaatteen vastaista;

44. pitää myönteisenä ILO:n kansainvälisiä työnormeja koskevaa kansainvälisesti ainutlaatuista valvontajärjestelmää, joka edistää sen varmistamista, että valtiot panevat täytäntöön ratifioimansa sopimukset; painottaa, että ongelmatilanteissa ILO:n olisi tuettava valtioita sosiaalisella vuoropuhelulla ja teknisellä tuella;

45. kehottaa komissiota edistämään WTO:n ja ILO:n tiiviimpää yhteistyötä työnormien ja ihmisarvoisen työn valtavirtaistamiseksi WTO:n toiminnassa ja sosiaalisen kehityksen vaarantamisen ehkäisemiseksi;

46. katsoo, että inhimillisen pääoman kehittämistä ja työmarkkinoiden uudistuksia koskevassa unionin politiikassa olisi instituutioiden lisäksi keskityttävä myös henkilöihin;

47. ilmaisee huolensa sen johdosta, että jotkut kolmannet maat käyttävät neljättä toimitusmuotoa koskevaa prosessia (MODE4) kauppatoimissaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sen sijaan pyrkimään kansainvälisen muuttoliikkeen järjestämiseen siten, että hyväksikäyttö ja aivovuoto estetään;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

48. tukee aloitteita, jotka tehostavat työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun ja yhteistyön kehittämistä kumppanimaissa ja kansainvälisesti, ja pyytää komissiota kehittämään nykyisiä ohjelmia edelleen keskittyen niihin, joiden tavoitteena on antaa työmarkkinaosapuolille institutionaaliset valmiudet politiikan kehittämiseen ja täytäntöönpanoon;

49. tukee ammatillisen järjestäytymisvapauden ja työehtosopimusneuvotteluja koskevien oikeuksien ehdotonta toteuttamista, jotta ihmisarvoiset työolot voidaan panna täytäntöön, jotta niiden täytäntöönpanoa voidaan valvoa ja jotta niitä voidaan puolustaa;

50. palauttaa mieliin EU:n suuntaviivat erilaisissa ihmisoikeuskysymyksissä, jotka sisältävät voimakkaan poliittisen viestin näiden asioiden ensisijaisesta merkityksestä unionille; pyytää neuvostoa hyväksymään ILO:n kahdeksaan keskeiseen yleissopimukseen nojautuvat vastaavanlaiset ohjeet käytettäväksi EU:n käytännön välineenä unionin ulkoisen sosiaalipolitiikan edistämiseksi; toistaa, että yleismaailmallisen julistuksen mukaan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön kunnioittaminen on edelleen kaikkia yrityksiä sitova velvoite;

51. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ennakoivaa lähestymistapaa, jolla lievennetään uudelleenjärjestelyjen sosiaalisia seurauksia ja globalisaatioon liittyviä rakennemuutoksia;

Globaalin talouden hallinta

52. pitää myönteisenä sosiaaliministerien G20-kokousten järjestämistä ja kehottaa komissiota osallistumaan kokouksiin aktiivisesti; pitää valitettavana, että seuranta varsinkaan EU:n tasolla ei ole tyydyttävää;

53. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään työllisyys- ja sosiaalipolitiikan sekä ympäristöpolitiikan, sukupuolten tasa-arvo mukaan luettuna, kaikkiin maailmantalouden hallintarakenteita ja makroekonomista vuoropuhelua koskeviin neuvotteluihin;

54. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään talouden, verotuksen ja lainsäädännön alojen hyvää hallintoa keinona parantaa globalisaation sosiaalista ulottuvuutta;

55. pyytää komissiota antamaan EU:n jäsenvaltioille suunnatun suosituksen ILO:n ajantasaisiksi luokittelemien ILO:n yleissopimusten täytäntöönpanosta ja ratifiointista työntekijöiden oikeuksien parantamiseksi ja työolojen parantamiseksi unionissa ja kumppanimaissa siten, että pyritäisiin oikeudenmukaiseen ja osallistavaan globalisaatioon jäsenvaltioiden talous- ja sosiaalialan toimien ulkoisen ulottuvuuden yhdenmukaistamisen kautta; pyytää komissiota samassa hengessä kannustamaan jäsenvaltioita, jotta ne tarkastelisivat säännöllisesti talous-, raha- ja kauppapolitiikan vaikutuksia;

56. katsoo, että kansainvälisten sääntelyelinten määrän voimakas kasvu aiheuttaa kiireellisesti ratkaistavia ongelmia, jotka liittyvät kansainvälisen oikeusjärjestyksen johdonmukaisuuteen ja tehokkuuteen, varsinkin työntekijöiden oikeuksien ja perusoikeuksien suojelun osalta;

57. ehdottaa, että globaalin hallinnan uudistuksessa pitäisi keskittyä siihen, että sääntelyelimiä liitetään enemmän osaksi YK:n oikeusjärjestystä, sekä siihen, että sen erityisjärjestöjen, kuten ILO:n ja WHO:n, kannattamia periaatteita noudatetaan paremmin;

*

* *

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Kehitysyhteistyön rahoitusväline

P7_TA(2011)0261

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1905/2006: saadut kokemukset ja tulevaisuuden näkymät (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208–211 artiklan ja 290–291 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun vuosituhatjulistuksen, jossa vuosituhatosen kehitystavoitteet esitetään kansainvälisen yhteisön yhteisesti määrittelemänä edellytyksinä köyhyyden poistamiselle,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta "Eurooppalainen konsensus", joka allekirjoitettiin 20. joulukuuta 2005 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon toimielinten sopimukseen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta liitetyn yhteisen julistuksen demokraattisesta valvonnasta ja ulkoisten toimien johdonmukaisuudesta ja komission julistuksen demokraattisesta valvonnasta ja ulkoisten toimien johdonmukaisuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston pöytäkirjaan kirjatut komission lausumat, joissa virallisesti hyväksytään neuvoston yhteinen kanta kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta ⁽⁴⁾, ja erityisesti komission lausuman kehitysyhteistyön rahoitusvälineen 5 artiklasta,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan puheenjohtajan Josep Borrell Fontellesin 5. maaliskuuta 2007 päivätyn kirjeen D (2007) 303749 komission jäsenille Ferrero-Waldnerille ja Michelille ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission jäsenen Ferrero-Waldnerin 26. maaliskuuta 2007 päivätyn kirjeen A (2007) 5238 kehitysyhteistyövaliokunnan puheenjohtajalle Josep Borrell Fontellesille ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) asiakirjan "Reporting Directives for the Creditor Reporting System" ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.06.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Liitetty 24.10.2006 annettuun komission tiedonantoon Euroopan parlamentille EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamiseksi (KOM(2006)0628).

⁽⁵⁾ Rekisteröity komitologia-asiakirjaksi nro CMT-2007-1709 – liite rekisteröity komitologia-asiakirjaksi nro CMT-2007-1709-2.

⁽⁶⁾ Rekisteröity komitologia-asiakirjaksi nro CMT-2007-1709-3.

⁽⁷⁾ OECD/DAC (2007)39/lopullinen, 4.9.2007, 145 sivua.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 23. lokakuuta 2007 antaman tuomion asiassa C-403/05 (Euroopan parlamentti v. Euroopan yhteisöjen komissio), kumoamiskanne, joka koskee komission päätöstä, jolla hyväksytään Filippiinien rajaturvallisuuteen liittyvä hanke (asetuksen (ETY) N:o 443/92 perusteella tehty päätös),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1337/2008 rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät (asiakirja 15265/2009),
- ottaa huomioon neuvoston 26. heinäkuuta 2010 tekemän päätöksen Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2010 päivätyn komission tiedonannon "EU:n talousarvion kokonaistarkastelu" (KOM(2010)0700),
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2010 päivätyn komission vihreän kirjan kolmansille maille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta (KOM(2010)0586),
- ottaa huomioon komission 10. marraskuuta 2010 antaman vihreän kirjan "EU:n kehitysyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestäväälle kehitykselle – EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantaminen" (KOM(2010)0629),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman komission päätösluonnoksista Malesiaa, Brasiliaa ja Pakistania koskevien maakohtaisten strategia-asiakirjojen ja maaohjelmien laatimisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman luonnoksesta komission päätökseksi Mercosuria ja Latinalaista Amerikkaa koskevien alueellisten strategia-asiakirjojen ja alueohjelmien laatimisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman luonnoksesta komission päätökseksi Aasiaa koskevan alueellisen strategia-asiakirjan 2007–2013 ja monivuotisen alueohjelman laatimisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) täytäntöönpanon demokraattisesta valvonnasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman luonnoksesta komission päätökseksi Irakia koskevasta erityistoimenpiteestä vuodeksi 2007 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselmansa komission päätösluonnoksista Brasiliaa ja Argentiinaa koskevien vuotuisten toimintaohjelmien laatimisesta vuodeksi 2008 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman paikallisyhteisöistä ja kehitysyhteistyöstä ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(2008)0626) "Paikalliset viranomaiset kehitysyhteistyön toimijoina",

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 62.

⁽²⁾ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁽³⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 507.

⁽⁴⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 213.

⁽⁵⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 337.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 595.

⁽⁷⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 624.

⁽⁸⁾ EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 19.

⁽⁹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 249.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon komission vuonna 2010 käynnistämän jäsennellyn vuoropuhelun, jolla pyritään saamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja paikalliset viranomaiset mukaan EY:n kehitysyhteistyöhön,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman luonnoksesta komission päätökseksi, jolla perustetaan vuotuinen toimintaohjelma 2009 valtiosta riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten roolista kehityksessä (Osa II: kohdennetut hankkeet) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0187/2011),
- A. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämän rahoitusvälineen yleisenä tavoitteena on "poistaa köyhyys kumppanimaista" ja muun muassa "pyrkii toteuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet",
- B. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä annetun asetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikkien maantieteellisten ohjelmien toimenpiteiden ja 90 prosentin aihekohtaisten ohjelmien nojalla käytettäviksi tarkoitetuista menoista on täytettävä OECD/DAC:n vahvistamat julkisen kehitysavun arviointiperusteet,
- C. ottaa huomioon, että komission laskelmien mukaan vain 0,2 prosenttia aihekohtaisten ohjelmien nojalla vuosina 2007–2009 rahoitetuista maksusitoumuksista ei täytä julkisen kehitysavun arviointiperusteita,
- D. ottaa huomioon, että parlamentti käynnisti neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ (komitologiapäätös) mukaisesti vuonna 2007 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 täytäntöönpanon demokraattisen valvonnan, mukaan lukien kaikki maakohtaiset strategia-asiakirjat, alueelliset strategia-asiakirjat, aihekohtaiset strategia-asiakirjat, monivuotiset maaohjelmat ja suurin osa vuotuisista toimintaohjelmista,
- E. ottaa huomioon, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen liitetyn demokraattista valvontaa ja ulkoisten toimien johdonmukaisuutta koskevan yhteisen julistuksen ja demokraattista valvontaa ja ulkoisten toimien johdonmukaisuutta koskevan komission julistuksen mukaisesti komissio sitoutui ottamaan "asianmukaisella tavalla huomioon Euroopan parlamentin kannan näiden strategioiden täytäntöönpanossa",

⁽¹⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 8.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0032.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0030.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0033.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- F. toteaa, että omavastuullisuuden, osallistumisen ja hyvän hallintotavan periaatteet edellyttävät useiden toimijoiden yhteistä lähestymistapaa, jonka mukaisesti eri kehitysyhteistyökumppanit, kuten paikallisviranomaiset ja valtiosta riippumattomat toimijat, toimivat toisiaan täydentäen ja yhdenmukaisesti; pitää tärkeänä, että paikallisviranomaisten erityinen rooli erotetaan selvästi valtiosta riippumattomien toimijoiden roolista ottaen huomioon niiden toimivalta, legitimitetti ja demokraattinen valvonta, kokemus paikallisten asioiden hoidosta sekä osallistuminen julkisen politiikan täytäntöönpanoon,
- G. ottaa huomioon, että EU rahoittaa kansainvälistä yhteistyötä Afrikan kanssa neljällä maantieteellisellä välineellä: yhteistyötä Afrikan AKT-maiden kanssa EKR:llä, Etelä-Afrikan kanssa TDCA:lla, viiden Pohjois-Afrikan valtion kanssa ENPI:llä ja aihekohtaisia ohjelmia kehitysyhteistyön rahoitusvälineellä,
- H. ottaa huomioon, että komissio sitoutui pyrkimään siihen, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen alaisille maaohjelmille jaetusta komission tuesta 20 prosenttia kohdistetaan vuoteen 2009 mennessä perus- ja keskiasteen koulutukseen sekä perusterveydenhoitoon näihin aloihin liittyvänä hanke- tai ohjelmakohtaisena tai talousarvioon sisältyvänä tukena kaikkien maantieteellisten alueiden keskiarvot huomioon ottaen,
- I. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut yhteiseen tavoitteeseen, jonka mukaan viralliseen kehitysapuun suunnattu rahoitus saavuttaa 0,7 prosenttia BKT:stä vuoteen 2015 mennessä,
- J. toteaa, että Earth Summit 2012 -huippukokouksen avulla pyritään turvaamaan uusi poliittinen sitoutuminen kestävään kehitykseen, arvioimaan kehitystä kohti kansainvälisesti sovittuja kestävä kehityksen tavoitteita ja käsittelemään uusia ja esiin nousevia haasteita,
- K. panee merkille, että SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaan lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyhteistyössä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia,

Saadut kokemukset

1. panee tyytyväisenä merkille komission halun pitää kiinni sitoumuksestaan käydä säännöllistä keskustelua parlamentin kanssa kehitysyhteistyön rahoitusvälineen täytäntöönpanosta; tunnustaa työn, jota on tehty kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä käsittelevien parlamentin työryhmien pitämiseksi ajan tasalla siitä, miten niiden strategia-asiakirjoista esittämät kommentit on otettu huomioon vuotuisten toimintaohjelmien laadinnassa;
2. panee merkille, että erityisesti strategia-asiakirjojen väliarvioinnin aikana komission ja Euroopan parlamentin välinen vuoropuhelu osana demokraattista valvontaa vähensi riskiä, että komission toimivaltuudet ylittävät säännöksiä sisältäviä strategia-asiakirjoja hyväksytään, ja teki strategia-asiakirjoista kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä koskevan asetuksen vaatimusten ja erityisesti virallisen kehitysavun kelpoisuuskriteerien mukaisia;
3. pahoittelee, että komissio ei ole ottanut riittävästi huomioon monia parlamentin demokraattisen valvontaprosessin aikana esittämiä huolenaiheita, jotka koskivat erityisesti puutteellista keskittymistä köyhyyden poistamiseen ja vuosituhanen kehitystavoitteisiin;
4. pitää valitettavana, että samalla kun kehitysyhteistyötä koskeva eurooppalainen konsensus (2005) ja kehitysyhteistyön rahoitusväline korostavat omavastuullisuuden merkitystä, kansallisten parlamenttien osallistuminen maakohtaisten strategia-asiakirjojen laadintaan on ollut käytännössä heikkoa; pitää valitettavana, että komissio ei ole riittävässä määrin pannut täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1905/2006 19, 20 ja 33 artiklan säännöksiä valtiosta riippumattomien toimijoiden ja paikallisten viranomaisten oikeudesta tulla kuuluisi;
5. muistuttaa, että kasvua edistävää strategiaa ei pidä sekoittaa pitkän aikavälin kehitysyhteistyöstrategiaan, joka käsittelee rahoituksen esimerkiksi sellaisille pitkän aikavälin tavoitteille kuin terveydenhuolto, koulutus, maaseudun energiansaanti ja pienviljelijöiden tuki;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

6. pahoittelee, että vastauksena parlamentin päätöslauselmiin, joissa osoitetaan, että asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa esitettyjä virallisen kehitysavun kelpoisuusvaatimuksia ei ole noudatettu, komissio muutti tai veti pois vain kolme täytäntöönpanotoimia koskevasta 11 ehdotuksesta;
7. pahoittelee, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen 35 artiklan mukaisesti perustettu komitea ei reagoinut parlamentin päätöslauselmiin, joiden mukaan komissio oli ylittänyt täytäntöönpanoa koskevan toimivaltansa; panee huolestuneena merkille, että parlamentin tekemä huomattava valvontatyö ei saanut mitään vastakaikua DCI-komiteassa olevilta jäsenvaltioiden edustajilta, ja kehottaa jäsenvaltioita kantamaan vastuunsa ja takaamaan tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa, että komission ehdottamat toimet vastaavat täysin kehitysyhteistyön rahoitusvälineen vaatimuksia;
8. pyytää komissiota ilmoittamaan tärkeysjärjestyksessä kriteerit, joita se käyttää varojen jakamisessa kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvien maiden ja alueiden välillä ja eri toiminta-aloille kussakin maantieteellisessä ja aihekohtaisessa ohjelmassa;
9. katsoo, että monissa maa- ja aluekohtaisissa strategia-asiakirjoissa ei varata riittävästi resursseja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen päätavoitteelle eli köyhyyden poistamiselle kestäväen kehityksen avulla ja että monista asiakirjoista puuttuu selvät tiedot siitä, miten ehdotetut toimet edistävät vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista;
10. kiinnittää erityistä huomiota virallisen kehitysavun kelpoisuusvaatimuksiin kehitysyhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvissa maantieteellisissä ohjelmissa ja vaatii komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan tämän oikeudellisen velvoitteen moitteettoman noudattamisen kaikissa tapauksissa;
11. muistuttaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus, kehitykseen liittyvä omavastuullisuus ja tuen yhtenäisyys ovat keskeisessä asemassa tuen tehokkuuden takaamisessa;

Tulevaisuuden näkymät: periaatteet

12. korostaa, että EU tarvitsee erillistä kehitysyhteistyön välinettä, joka on tarkoitettu yksinomaan kehityksmaille ja jonka avulla toteutetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklassa määrättyjä tavoitteita; korostaa, että virallisen kehitysavun vuotuisia määrärahoja on lisättävä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, jotta voidaan saavuttaa yhteinen tavoite, jonka mukaan viralliseen kehitysapuun suunnattu rahoitus saavuttaa 0,7 prosenttia BKT:stä vuoteen 2015 mennessä;
13. tähdentää, että ennakkoehtona kaikille toimille, joita rahoitetaan osana uuden välineen mukaisia maantieteellisiä ohjelmia, on oltava virallisen kehitysavun kriteerien, erityisesti OECD:n kehitysapukomitean (OECD/DAC) vaatimuksen, että "jokaisen rahasiirron yhteydessä on päätavoitteena taloudellisen kehityksen ja kehitysmaiden hyvinvoinnin edistäminen" ⁽¹⁾, täysi noudattaminen; vaatii aihekohtaisille ohjelmille tiukempaa virallisen kehitysavun kiintiötä kuin nykyisessä kehitysyhteistyön rahoitusvälineessä erityisesti liittyen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaa koskeviin temaattisiin ohjelmiin, joissa komissio ei esittänyt selvästi, miten rajavalvonnan yhteydessä rahoitettavat toimet olisivat tukikelpoisia julkisena kehitysapuna OECD/DAC:n kriteerien mukaisesti;
14. korostaa, että vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen on oltava edelleen välineen päätavoite vuoteen 2015 ulottuvalla kaudella; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n apu on jatkossakin johdonmukaista niiden kansainvälisesti sovittavien kehitystavoitteiden kanssa, jotka YK ja muut asiaankuuluvat kansainväliset järjestöt määrittävät vuoden 2015 jälkeiselle ajalle;

⁽¹⁾ Ks. OECD/DAC: 'Reporting Directives for the Creditor Reporting System'.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

15. tunnustaa, että monien kehitysmaiden kanssa tarvitaan epävirallista kehitysyhteistyötä globaalien julkishyödykkeiden tuottamiseksi; katsoo, että tällaista yhteistyötä olisi säänneltävä ja varoja olisi kanavoitava yhden tai useampien erillisten välineiden kautta, jotta varmistetaan avoimuus ja suojellaan kehitysyhteistyön erityisluonnetta ulkosuhteiden itsenäisenä toiminta-alana; korostaa 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa tehtyjen sitoumusten mukaisesti, että ilmastonmuutokseen sopeutumisen rahoittaminen ei saa haitata eikä vaarantaa köyhyyden torjumista eikä jatkuvaa edistymistä kohti vuosituhannen kehitystavoitteita ja että köyhyyden vähentämiseen virallisessa kehitysyhteistyössä varattuja niukkoja varoja ei saa suunnata kehitysmaissa toteutettaviin muuta kuin kehitystä koskeviin toimiin; korostaa, että OECD:n asettamaa virallisen kehitysavun määritelmää ei pitäisi muuttaa, ja kehottaa komissiota takaamaan, että mitkään EU:n rahoittamista kehityshankkeista eivät ole ristiriidassa ilmastonmuutoksen vaikutuksia lieventävien maailmanlaajuisten toimien kanssa vaan ne ovat ilmaston kannalta kestäviä, erityisesti suuret infrastruktuurihankkeet ja hankkeet sellaisilla pienillä saarilla, jotka kärsivät ensimmäisinä ilmastonmuutoksen vaikutuksista;

16. on huolissaan siitä, että vakavien julkisia varoja koskevien rajoitteiden aikana keskitytään vahvasti yksityissektorin investointeihin keinona saada lisää rahoitusta kehitysyhteistyölle; huomauttaa, että kehitysyhteistyö on (humanitäärisen avun ohella) ainoa ulkopoliittisten toimien osa-alue, jota ei ole suunniteltu ajamaan EU:n etuja vaan puolustamaan kaikkein syrjäytyneimpien ja heikoimmassa asemassa olevien ihmisten etuja tällä planeetalla; kehottaa siksi komissiota takaamaan, että mitään julkisia varoja, joilla tuetaan yksityissektorin investointeja etelään, ei oteta rahoitukseltaan jo nyt riittämättömiltä aloilta (kuten esimerkiksi valtioista riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten ohjelmien kohdalla jo tehdään) ja että tällainen tuki auttaa tehokkaasti kehittämään kotimaista yksityissektoria sekä pk-yrityksiä matalan tulotason maissa;

17. on yhtä mieltä siitä, että eri kehitysmaaryhmiä on tarkasteltava eriytettyllä tavalla ja että perinteinen rahoitustuki voi menettää merkitystään nousevan talouden maissa; katsoo, että nousevan talouden maille annettavan avun olisi kestävä talouskasvun tukemisen ohella yhä keskityttävä vahvistamaan kumppanimaan veropolitiikkaa ja edistämään omien tulojen käyttöönottoa, jonka pitäisi johtaa köyhyyden ja kehitysapuriippuvuuden vähentämiseen;

18. kehottaa komissiota antamaan lisätukea kehitysmaiden ja nousevan talouden maiden verouudistuksiin tehokkaiden, hyvin toimivien, oikeudenmukaisten ja kestävien verojärjestelmien tukemiseksi; kehottaa komissiota integroimaan veroasioihin liittyvän hyvän hallintotavan periaatteet tehokkaasti maa- ja aluekohtaisten strategia-asiakirjojen laatimiseen, toteutukseen ja seurantaan ja toteuttamaan samalla tarvittavat toimet, jotta monikansalliset yritykset veloitettaisiin maakohtaiseen raportointiin;

19. korostaakin sitä, että tulevan kehitysyhteistyön välineen pitäisi kattaa yhä kaikki OECD/DAC:n kehitysmalluettelossa mainitut sen maantieteelliseen soveltamisalaan kuuluvat kehitysmaat;

20. kehottaa koordinoimaan tiiviimmin komission ja jäsenvaltioiden toimintaa, jotta saavutetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan tavoitteet, ja tukee yhteisten eurooppalaisten strategia-asiakirjojen kehittämistä; katsoo, että kaikkien kutakin maata ja aluetta koskevien EU:n ohjelma-asiakirjojen pitää sisältää yksityiskohtaiset ja ajantasaiset tiedot avunantajista sekä erityinen luku EU:n tuen tehokkuudesta, jossa yksilöidään toteutetut toimet avunantajien koordinoinnin, yhdenmukaistamisen ja täydentävyyden parantamiseksi ja työnjaon parantamiseksi avunantajien ja erityisesti EU:n jäsenvaltioiden välillä;

21. toistaa vaatimuksensa, että Euroopan kehitysrahasto pitää ottaa osaksi EU:n talousarviota, mikä selkeyttäisi menettelyjä ja lisäisi komission avun toimivuutta ja tehokkuutta; korostaa, että tämän ei pitäisi johtaa kehitysyhteistyön rahoitusvälineelle ja Euroopan kehitysrahastolle kohdistettujen määrärahojen kokonaissumman pienenemiseen eikä viralliseen kehitysapuun EU:n tasolla annettavien varojen kokonaismäärän pienenemiseen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

22. katsoo, että tukea muita heikommassa asemassa oleville ryhmille (naiset, vammaiset henkilöt, nuoret ja työttömät sekä alkuperäiskansat) sekä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiselle ja muille monialaisille kysymyksille on lisättävä; katsoo, että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen seuraaja tarvitsee selkeitä vertailuindikaattoreita ohjelma-asiakirjoissa sen takaamiseksi, että EU:n toimia näillä aloilla voidaan mitata;

23. korostaa, että paikallisviranomaisten osallistuminen kehityspolitiikkaan on välttämätöntä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi ja hyvän hallintotavan varmistamiseksi; huomauttaa erityisesti, että paikallisilla viranomaisilla on keskeinen rooli sellaisilla aloilla kuin koulutus, nälänhädän torjunta, terveydenhoito, vesi- ja jätevesihuolto, sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja paikallinen talouskehitys; pitää siksi olennaisena lisätä niiden merkitystä seuraavan rahoitusvälineen yhteydessä kehitykseen liittyvän vastuunoton periaatteen mukaisesti;

24. korostaa, että tarvitaan säännöllistä ja jäsenneltyä keskustelua komission ja ulkosuhdehallinnon sekä valtioista riippumattomien toimijoiden ja paikallisten viranomaisten välillä strategia-asiakirjojen ohjelmoinnista, täytäntöönpanosta ja arvioinnista; pitää siksi tärkeänä, että jäsennellyn vuoropuhelun johtopäätökset otetaan huomioon tulevissa rahoitusvälineissä;

25. korostaa, että tarvitaan joustosäännöksiä, joiden avulla EU voi vastata tarpeiden ja painopisteiden muutoksiin; ehdottaa, että tulevan kehitysyhteistyön välineen mahdollisena mallina harkitaan Euroopan kehitysrahaston mallia, jossa on jonkin verran ohjelmoimattomia maakohtaisia määrärahoja; korostaa kuitenkin, että joustavammin käytetyillä varoilla on pyrittävä todellisiin kehitystavoitteisiin;

26. katsoo, että uuden kehitysyhteistyövälineen olisi tarjottava perusta kohdennetulle ja joustavammalle avulle hätätilanteissa; katsoo, että uuden rahoitusrakenteen pitäisi auttaa varmistamaan hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön asianmukainen niveltäminen toisiinsa rahoitusjärjestelyiden joustavuuden ja täydentävyyden avulla;

Tulevaisuuden näkymät: maantieteelliset ja aihekohtaiset ohjelmat

27. kehottaa ottamaan viitearvoksi, että 20 prosenttia maantieteellisten ohjelmien menoista kohdistetaan sosiaalisiin peruspalveluihin YK:n vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisesti (tavoite nro. 8, indikaattori 8.2, globaalin kehityskumppanuuden luominen);

28. vaatii talousarviotuelle tiukkoja kelpoisuuskriteerejä; korostaa, että komission on syytä olla käyttämättä talousarviotukea maissa, joissa julkisten menojen avoimuus ei ole taattua, että talousarviotukeen on aina liitettävä toimia, joilla kehitetään kumppanimaiden parlamentaarista valvontaa ja tilintarkastusvalmiuksia ja lisätään avoimuutta ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksia, ja että kansalaisyhteiskunta pitäisi ottaa mukaan talousarviotuen valvontaan;

29. tunnustaa kansalaisyhteiskunnan tärkeän roolin kehitysyhteistyössä sen toimiessa hallitusten valvojana, joka takaa vastuullisuuden, ja kehottaa ohjaamaan riittävästi rahoitusta kehitysmaiden kansalaisyhteiskunnalle;

30. pyytää jälleen komissiolta kattavaa rahoitusselvitystä yleisestä budjettituesta aloittain, hankekohtaisesti tai muussa paikallishallinnolle myönnettävässä muodossa; painottaa, että tällainen kokonaiskuva parantaisi paikallishallinnolle annettavan tuen yhdenmukaisuutta ja edistäisi hyvää hallintotapaa kumppanuusvaltioissa;

31. panee merkille, että kaikki kehitysyhteistyövälineen aihekohtaiset ohjelmat ovat osoittautuneet hyödyllisiksi, ja korostaa, että on välttämätöntä säilyttää sekä temaattiset että maantieteelliset ohjelmat; kehottaa kuitenkin tarkistamaan jonkin verran niiden kohdentamista ottaen huomioon uudet haasteet, kuten maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi, maailmanlaajuinen elintarvikekriisi, ilmastonmuutos ja epävakaiden valtioiden ja siirtymävaiheissa olevien valtioiden erityistarpeet;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

32. toteaa, että maahanmuutto on ala, jossa kehityspolitiikan johdonmukaisuus on asetettava etusijalle sellaisiin maahanmuuttoa koskeviin EU:n lyhyen aikavälin toimiin nähden, joilla pyritään ensisijaisesti torjumaan laitonta maahanmuuttoa; korostaa, että maahanmuuttoon liittyviä kehitysapuvaroja ei pidä käyttää rajavalvonnan tehostamiseen ja laittoman maahanmuuton torjumiseen; vaatii, että kaikkien tulevien muutoliikettä koskevien aihekohtaisten ohjelmien on oltava täysin EU:n kehitystavoitteiden mukaisia ja että tämän ohjelman nojalla myönnetyn perusrahoituksen on täytettävä virallisen kehitysavun kelpoisuuskriteerit; korostaa erityisesti, että etelän sisäistä muuttoa käsittelevät hankkeet pitäisi asettaa etusijalle aihekohtaisessa ohjelmassa;

33. korostaa, että uudessa aihekohtaisessa ohjelmassa "Investointi ihmisiin" on keskityttävä muttei rajoituttava pahiten jäljessä olevien vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen ja kiinnitettävä erityisesti huomiota maihin ja alueisiin, joiden vuosituhtaan kehitystavoitteita mittaavat indikaattorit ovat hälyttäviä; korostaa, että perusopetus ja lukutaito ovat lähtökohta prosessissa, jolla parannetaan ihmisten tietoisuutta ja lisätään kehitystä koskevaa omavastuullisuutta; vaatii siksi, että ohjelmassa on keskityttävä koulutukseen vapautumisen ja osallistumisen välineenä;

34. katsoo, että uuden välineen pitäisi mahdollistaa eriytetty menettely kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja paikallisten viranomaisten rahoittamisen suhteen ja välttää tarpeeton kilpailu näiden toimijoiden välillä; korostaa, että tämänhetkisen ohjelman ylikuormituksen ongelma on ratkaistava; kehottaa ottamaan jäsenneilyn vuoropuhelun tulokset täysin huomioon tulevassa välineessä ja ehdotetuissa tukimenettelyissä;

35. huomauttaa, että yksi syy vuosituhattavoitteista jäämiseen on se, ettei ole ymmärretty ympäristön, luonnonvarojen ja ekosysteemien vaikutusta inhimilliseen kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen; panee huolestuneena merkille, että samalla kun unionin tämänhetkisessä virallisessa kehitysavussa osoitetaan vain 3 prosenttia kokonaismenoista ympäristökysymyksiin, lisäongelmana on, että osa EU:n ja jäsenvaltioiden rahoituksesta kehitykselle sijoitetaan hankkeisiin, jotka edistävät ilmastonmuutosta sen lieventämisen asemesta; korostaa, että kehityspolitiikan yhdenmukaisuutta on parannettava ilmastonmuutoksen alalla erityisesti suhteessa ilmastotoimien rahoittamiseen ja ilmastonmuutoksen ongelman valtavirtaistamiseen EU:n kehitysyhteistyössä;

36. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan 6/2006 EU:n saavuttaneen vain rajoitettua edistystä vuoden 2001 jälkeen ympäristökysymysten valtavirtaistamisessa sen kehitysyhteistyössä, koska ympäristökysymyksiä ei otettu riittävästi huomioon maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa; kehottaa komissiota vastaavasti varmistamaan, että ympäristökysymykset valtavirtaistetaan entistä paremmin ja niitä valvotaan järjestelmällisesti kaikissa ulkoisissa toimissa ja rahoitusvälineissä etenkin ilmastonmuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen aiheuttamien nykyisten haasteiden vuoksi;

37. toistaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa sovelletaan sellaisenaan kehitysyhteistyön rahoitusvälineeseen, ja korostaa siksi, että säädösvallan siirtoa koskevaa menettelyä on sovellettava SEUT-sopimuksen 290 artiklan kriteerit täyttäviin päätöksiin, kuten yleisten tavoitteiden, painopisteiden, tulostavoitteiden ja määrärahojen vahvistamiseen;

*

* *

38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

Toimintavaihtoehdot etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta

P7_TA(2011)0262

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 toimintavaihtoehdoista etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 1. heinäkuuta 2010 annetun komission vihreän kirjan "Toimintavaihtoehdot etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta" (KOM(2010)0348),
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2010 annetun komission päätöksen 2010/233/EU eurooppalaisen sopimusoikeuden alan yhteistä viitekehystä käsittelevän asiantuntijaryhmän perustamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2001 annetun komission tiedonannon "Euroopan sopimusoikeus" (KOM(2001)0398),
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2003 annetun komission tiedonannon "Euroopan sopimusoikeuden yhtenäistäminen – toimintasuunnitelma" (KOM(2003)0068),
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2004 annetun komission tiedonannon "Euroopan sopimusoikeus ja yhteisön säännösten tarkistaminen: jatkotoimet" (KOM(2004)0651),
- ottaa huomioon 23. syyskuuta 2005 annetun komission kertomuksen "Ensimmäinen edistymistä käsittelevä vuosikertomus Euroopan sopimusoikeudesta ja yhteisön säännösten tarkistamisesta" (KOM(2005)0456) ja 25. heinäkuuta 2007 annetun komission kertomuksen "Toinen yhteisen viitekehksen edistymistä käsittelevä kertomus" (KOM(2007)0447),
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välinen rajatylittävä sähköinen kaupankäynti EU:ssa" (KOM(2009)0557),
- ottaa huomioon 3. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteisestä viitekehyksestä Euroopan sopimusoikeudelle ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12 joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan sopimusoikeudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan sopimusoikeudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman "Euroopan sopimusoikeus ja yhteisön säännösten tarkistaminen: jatkotoimet" ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 1989 ⁽⁶⁾, 6. toukokuuta 1994 ⁽⁷⁾, 15. marraskuuta 2001 ⁽⁸⁾ ja 2. syyskuuta 2003 ⁽⁹⁾ aiheesta antamansa päätöslauselmat,

⁽¹⁾ EUVL L 105, 27.4.2010, s. 109.⁽²⁾ EUVL C 295 E, 4.12.2009, s. 31.⁽³⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 364.⁽⁴⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 247.⁽⁵⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 109.⁽⁶⁾ EYVL C 158, 26.6.1989, s. 400.⁽⁷⁾ EYVL C 205, 25.7.1994, s. 518.⁽⁸⁾ EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 538.⁽⁹⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 95.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0164/2011),
- A. ottaa huomioon, että eurooppalaista sopimusoikeutta koskevasta aloitteesta, jolla pyritään ratkaisemaan sisämarkkinaongelmat, jotka aiheutuvat muun muassa erilaisista sopimuslainsäädännöistä, on neuvoteltu useita vuosia,
- B. katsoo, että maailmanlaajuisen rahoituskriisin vuoksi on tärkeämpää kuin koskaan säätää johdonmukaisesta eurooppalaisesta sopimusoikeusjärjestelmästä, jotta voidaan panna täytäntöön sisämarkkinoiden koko potentiaali ja siten auttaa saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet,
- C. katsoo, että sisämarkkinat ovat edelleen pirstoutuneet, mikä johtuu monista tekijöistä, myös siitä, että nykyistä sisämarkkinalainsäädäntöä ei ole onnistuttu panemaan täytäntöön,
- D. toteaa, että tarvitaan entistä enemmän tutkimusta sen selvittämiseksi, miksi sisämarkkinat ovat edelleen hyvin hajanaiset, miten ongelmia voitaisiin käsitellä parhaalla mahdollisella tavalla ja miten nykyisen lainsäädännön täytäntöönpano voidaan varmistaa,
- E. panee merkille, että komissio esitti edellä mainitussa vihreässä kirjassaan eurooppalaista sopimusoikeudelliseksi välineeksi lukuisia vaihtoehtoja, jotka voisivat auttaa kehittämään yrittäjyyttä ja vahvistamaan kansalaisten luottamusta sisämarkkinoihin,
- F. ottaa huomioon, että komission avuksi perustettu asiantuntijaryhmä, joka valmistelee ehdotusta eurooppalaisen sopimusoikeuden alan yhteiseksi viitekehykseksi, on aloittanut työskentelynsä yhdessä sidosryhmien kanssa,
- G. katsoo, että sopimusoikeuden erilaiset kansalliset säännökset eivät ole pk-yritysten ja kuluttajien ainoa rajatylittävän toiminnan este, koska niillä on muitakin ongelmia, muun muassa kielimuurit, erilaiset verotusjärjestelmät, verkkokauppioiden luotettavuuskysymys, laajakaistan rajallinen saatavuus, digitaalinen lukutaito, turvallisuusongelmat, yksittäisten jäsenvaltioiden demografinen koostumus, yksityisyyttä koskevat huolet, valitusten käsittely, immateriaalioikeudet jne.,
- H. ottaa huomioon, että komission vuonna 2008 tekemän tutkimuksen mukaan kolme neljännestä vähittäismyyjistä myy vain kotimaassaan ja vain muutamissa jäsenvaltioissa tehdään rajatylittävää kauppaa ⁽¹⁾,
- I. katsoo, että on tärkeää erottaa toisistaan perinteinen rajatylittävä kauppa ja verkkokauppa, jossa on erityisongelmia ja jonka kaupankäyntikulut ovat erilaiset; katsoo, että tulevia vaikutusten arviointeja varten on määritettävä huolellisesti ja tarkasti se, mistä kaupankäyntikulut koostuvat,
- J. ottaa huomioon, että on selvää, että ulkomaalaisen (kuluttaja)lain soveltaminen rajatylittävään kauppaan Rooma I -asetuksen ⁽²⁾ nojalla on tuonut mukanaan etenkin pk-yrityksille huomattavia kaupankäyntikuluja, joiden arvioidaan pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevan 15 000 euroa yritystä ja jäsenvaltiota kohden ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Eurobarometri 224, 2008, s. 4.

⁽²⁾ EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽³⁾ UK Federation of Small Businesses, Position paper on Rome I (2007).

Keskiarvio 8. kesäkuuta 2011

- K. katsoo, että tarvitaan lisätietoja kaupankäyntikuluista, joita Rooma I -asetuksen 6 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta aiheutuu, kun otetaan huomioon, että Rooma I -asetusta on sovellettu vasta joulukuusta 2009,
- L. ottaa huomioon, että 50 prosenttia vuonna 2011 haastatelluista rajatylittävää kauppaa jo käyvistä eurooppalaisista vähittäiskauppiaista vahvisti, että näitä kaupankäyntikuluja pidetään merkittävänä rajatylittävän kaupan esteinä ja että rajatylittävään kauppaan Euroopan unionissa sovellettavan lainsäädännön yhdenmukaistaminen lisäisi heidän rajatylittävää myyntiään, ja 41 prosenttia ilmoitti, että heidän myyntinsä ei lisääntyisi; toteaa vertailun vuoksi, että 60 prosenttia vähittäismyyjistä, jotka eivät käy rajatylittävää kauppaa, ilmoitti, että heidän rajatylittävän kauppansa määrä ei lisääntyisi yhdenmukaistumassa sääntely-ympäristössä ja 25 prosenttia ilmoitti, että se lisääntyisi ⁽¹⁾,
- M. toteaa, että sopimussuhteiden monimutkaisuus, sopimusten epäoikeudenmukaiset ehdot ja vaatimukset, riittämättömät tiedot sekä tehoton ja aikaavievä menettely ovat joitakin pahimpia kuluttajien ja pk-yritysten kohtaamia esteitä sisämarkkinoilla,
- N. pitää huomattavan tärkeänä, että EU:n aloitteilla vastataan yritysten ja kuluttajien todellisiin tarpeisiin ja huolenaiheisiin; ottaa huomioon, että nämä huolenaiheet ulottuvat myös oikeudellisiin/kielillisiin ongelmiin (pk-yritysten vakiosopimusehdot kaikilla EU:n kielillä) ja vaikeuksiin sopimusten täytäntöönpanossa rajojen ylitse (prosessioikeutta koskevat erilliset EU-säännökset),
- O. ottaa huomioon, että komission tutkimuksessa odotettiin verkkokauppamarkkinoiden pirstaloituneisuuden jatkuvan: tutkimuksen mukaan 61 prosenttia rajatylittävän kaupan 10 964 testitilauksista epäonnistui; ja ottaa huomioon, että rajatylittävä kauppa näyttää lisäävän kuluttajan mahdollisuuksia löytää edullisempia tarjouksia ⁽²⁾ ja tuotteita, joita kotimaassa ei ole tarjolla verkkokaupassa ⁽³⁾, ja katsoo, että 61 prosenttia vaikuttaa erittäin suurelta määrältä ja antaa aiheen täydentävälle tutkimukselle, varmentamiselle ja arvioinnille,
- P. katsoo, että asteittaisella yhdenmukaistamisella ei poisteta tehokkaasti sisämarkkinoiden esteitä, jotka johtuvat sopimusoikeuden erilaisista kansallisista säännöksistä, ja katsoo, että kaikkien tämän alan toimenpiteiden on perustuttava selkeään näyttöön siitä, että tällainen aloite parantaisi todella asiaa tavalla, jota ei voida saavuttaa muilla vähemmän voimakkailla keinoilla,
- Q. katsoo, että yhteinen eurooppalainen sopimusoikeus hyödyttää kuluttajia ja erityisesti auttaa lisäämään ja helpottamaan rajatylittävää kauppaa sisämarkkinoilla,
- R. panee merkille, että neuvottelut kuluttajien oikeuksia koskevasta direktiivistä ⁽⁴⁾ ovat tuoneet esiin sen, kuinka vaikeaa on yhdenmukaistaa sopimuksiin sovellettavaa kuluttajia koskevaa lainsäädäntöä heikentämättä yhteistä sitoutumista unionin kuluttajansuojan korkeaan tasoon ja ottaa huomioon sen menettelylle asettamat rajat,
- S. katsoo, että kaikissa eurooppalaisen sopimusoikeuden alalla toteutettavissa toimenpiteissä on otettava huomioon pakottavat kansalliset säännökset ja niiden on vastattava odotettua kuluttajien oikeuksia koskevaa direktiiviä, jolla on merkittävä vaikutus eurooppalaisen sopimusoikeuden alan mahdollisen tulevan välineen sisältöön ja yhdenmukaistamisen tasoon; ottaa huomioon, että sen täytäntöönpanoa olisi seurattava seuraavina kuukausina jatkuvasti ja huolellisesti valinnaisen välineen soveltamisalan määrittämiseksi,

⁽¹⁾ Flash Eurobarometer 300, 2011 http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ KOM(2009)0557, s. 3.

⁽³⁾ Edellä mainittu asiakirja, s. 5.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0614.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

T. toteaa, että eurooppalaisen sopimusoikeuden alan lopputulosten on oltava realistisia, toteuttamiskelpoisia ja oikeussuhteisia, ja niitä on harkittava tarkkaan, ennen kuin unionin lainsäätäjät muuttavat niitä ja hyväksyvät ne muodollisesti,

1. tukee toimia, joilla pyritään poistamaan esteitä niiltä, jotka haluavat käydä rajatylittävää kauppaa sisämarkkinoilla, ja katsoo, että eurooppalaista sopimusoikeutta koskevaa hanketta voitaisiin käyttää muiden toimien ohella ottamaan kaikki irti sisämarkkinoiden potentiaalista, mikä tuo huomattavia taloudellisia sekä työllisyyteen liittyviä etuja;

2. pitää myönteisenä vihreää kirjaa koskevaa julkista keskustelua ja odottaa komission asianomaisilta yksiköiltä perusteellista analyysia kuulemisen tuloksista;

3. korostaa pk- ja käsityöläisalan taloudellista merkitystä Euroopan taloudelle; pitää siksi kiinni tarpeesta varmistaa, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa edistetty "pienet ensin" -periaate pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja että sitä pidetään yhtenä ensisijaisena tavoitteena keskustelussa sopimusoikeuteen liittyvistä EU:n aloitteista;

Eurooppalaisen sopimusoikeusvälineen oikeudellinen luonne

4. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisen sopimusoikeuden alan asiantuntijaryhmän tekemän toteutettavuustutkimuksen hiljattain julkistettuihin tuloksiin sekä siihen, että komissio on sitoutunut jatkamaan valinnaisen välineen soveltamisalaa ja sisältöä koskevia kuulemisia, ja kehottaa tässä yhteydessä komissiota jatkamaan päätöksentekoprosessinsa puitteissa aidosti avointa keskustelua kaikkien sidosryhmien kanssa siitä, miten toteutettavuustutkimusta olisi hyödynnettävä;

5. toteaa, että sopimusoikeuden alalla on otettava uusia edistysaskeleita ja suosii esitetyistä vaihtoehtoista vaihtoehtoa 4 perustaa valinnainen väline asetuksella vaikutustenarvioinnin toteuttamisen ja oikeusperustan täsmentämisen jälkeen; uskoo, että valinnaista välinettä voitaisiin täydentää välineistöllä, jota voitaisiin tukea toimielinten välisen sopimuksen kautta; kehottaa laatimaan eurooppalaiset vakiosopimusmallit, jotka on käännetty kaikille unionin kielille ja kytketty verkkovälitteiseen vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn ja joiden etuna olisi kustannustehokas ja yksinkertaisempi ratkaisu molemmille sopimuspuolille ja komissiolle;

6. uskoo, että tarvittava selkeys ja oikeusvarmuus voidaan tarjota vain käyttämällä säädösmuotona asetusta;

7. korostaa, että asetus, jolla säädettäisiin eurooppalaisen sopimusoikeuden valinnaisesta välineestä, parantaisi sisämarkkinoiden toimintaa, koska sillä olisi suora, etuja tarjoava vaikutus yrityksiin (kustannusten väheneminen, koska lainvalintasäännöstä tulisi tarpeeton), kuluttajiin (oikeusvarmuus, luottamus, korkeatasoinen kuluttajansuoja) ja jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin (ei enää tarvetta tutkia ulkomaalaisia säännöksiä);

8. pitää tervetulleena, että valitussa vaihtoehdossa otetaan asianmukaisesti huomioon toissijaisuusperiaate ja että sillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden lainsäädäntövaltaan sopimus- ja siviilioikeuden alalla;

9. uskoo, että välineistö voitaisiin ottaa käyttöön asteittain siten, että se olisi ensin komission väline ja myöhemmin toimielinten välisen sopimuksen nojalla unionin lainsäätäjän väline; korostaa, että välineistö tarjoaisi tarvittavan oikeudellisen taustan ja tuen, jonka varassa valinnainen väline ja vakioehdot voisivat toimia, ja sen olisi perustuttava kuluttajansuojaa koskevien kansallisten pakottavien kuluttajansuojasäännösten arviointiin ja myös muun kuin nykyisen kuluttajaoikeuden arviointiin;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

10. katsoo, että jos valinnaista välinettä täydennetään välineistöllä, tästä EU:n välineestä saadaan selkeämpää tietoa, mikä auttaa asianomaisia osapuolia ymmärtämään paremmin oikeuksiaan ja tekemään tietoon perustuvia valintoja tämän järjestelmän perusteella laadittavia sopimuksia tehtäessä, ja katsoo, että tällä tavoin oikeuskehys on helpottajuisempi ja kevyempi;

11. uskoo, että yritysten välisessä tai yritysten ja kuluttajien välisessä kaupankäynnissä kaikkien osapuolten pitäisi voida vapaasti valita tai jättää valitsematta valinnainen väline vaihtoehtona kansalliselle tai kansainväliselle oikeudelle (opt-in), ja kehottaa siksi komissiota selvittämään valinnaisen välineen suunniteltua suhdetta Rooma I -asetukseen ja kansainvälisiin sopimuksiin, mukaan luettuna Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus kansainvälistä tavarankäytön kauppaa koskevista sopimuksista; katsoo kuitenkin, että tarvitaan lisätoimia varmistamaan, että valinnainen väline tarjoaa suojaa kuluttajille ja pienille yrityksille, koska ne ovat kaupankäynnin osapuolena heikommassa asemassa, ja että lainvalinnan yhteydessä vältetään kaikilta sekaannuksilta; kehottaa siksi komissiota täydentämään valinnaista välinettä lisätiedoilla, joissa selitetään selkeällä, täsmällisellä ja ymmärrettävällä tavalla kuluttajien oikeudet ja että niitä ei vaaranneta, jotta voidaan näin lisätä kuluttajien luottamusta valinnaista välinettä kohtaan ja antaa heille mahdollisuus tehdä tietoon perustuva päätös siitä, haluavatko he tehdä sopimuksen tältä vaihtoehdoiselta pohjalta;

12. katsoo, että valinnainen väline toisi eurooppalaista lisäarvoa etenkin siten, että se varmistaisi oikeusvarmuuden EU:n tuomioistuimen toimivallan kautta ja tarjoaisi yhdellä iskulla mahdollisuuden ylittää sekä oikeudelliset että kielelliset esteet, koska valinnainen väline olisi luonnollisesti saatavilla kaikilla EU-kielillä; korostaa, että EU:n toimielimien toimintatapaa koskevan paremman ymmärryksen luomiseksi EU:n kansalaisilla pitäisi olla mahdollisuus saada valinnaisesta välineestä kaikenlaisia tietoja, joka on käännetty verkossa saatavilla olevilla helpokäyttöisillä käännösvälineillä, jotta he voivat lukea halutun tiedon omalla kielellään;

13. katsoo, että valinnaisen välineen joustava ja vapaaehtoinen luonne tarjoaa mahdollisen käytännön edun; kehottaa kuitenkin komissiota selittämään, mitkä ovat tällaisen välineen edut sekä kuluttajien että yritysten kannalta, ja selittämään paremmin, mikä sopimuspuoli voi valita valinnaisen välineen ja tavallisesti sovellettavan lainsäädännön välillä ja miten komissio aikoo vähentää kaupankäyntikuluja; kehottaa komissiota sisällyttämään valinnaista välinettä koskevaan ehdotukseensa säännöllistä seuranta- ja tarkistamista koskevan mekanismin ja ottamaan kaikki asianomaiset osapuolet tiiviisti mukaan prosessiin, jotta varmistetaan, että valinnainen väline vastaa sopimusoikeutta koskevaa unionin säännöstöä ja erityisesti Rooma I -asetusta, sekä markkinoiden tarpeita ja oikeudellista ja taloudellista edistystä;

Välineen soveltamisala

14. katsoo, että välinettä olisi sovellettava sekä yritysten väliseen että yritysten ja kuluttajien välisiin liiketoimiin; korostaa, että valinnaisen välineen on tarjottava erittäin korkea kuluttajansuojan taso, jotta kuluttajille voidaan korvata suoja, jota he normaalisti nauttivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti; toivoo lisäselvityksiä siitä, miten tämä voitaisiin saavuttaa; uskoo siksi, että kuluttajansuojan tason olisi oltava korkeampi kuin unionin kuluttajasäännösten tarjoama vähimmäissuoja ja katettava kansallisia pakottavia säännöksiä, koska kansainvälisen yksityisoikeuden ongelmiin on löydettävä tyydyttäviä ratkaisuja; katsoo, että kuluttajansuojan korkea taso on myös yritysten etujen mukaista, koska ne voivat saada hyötyä valinnaisesta välineestä vain, jos kaikkien jäsenvaltioiden kuluttajat luottavat siihen, että valinnaisen välineen valinta ei vie heiltä suojaa;

15. huomauttaa, että yhtenäisen eurooppalaisen sopimusoikeuden eduista on tiedotettava myönteisellä tavalla kansalaisille, jos tarkoituksena on saada sille poliittinen legitimitetti ja tuki;

16. toteaa, että on pyrittävä eriyttämään yritysten välinen sekä yritysten ja kuluttajien välinen sopimusoikeus siten, että voidaan ottaa huomioon kansallisten oikeusjärjestelmien yhteiset traditiot ja erityisesti heikommassa asemassa olevien sopimuspuolten eli kuluttajien suojeleminen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

17. toteaa, että sopimuksiin sovellettavan kuluttajaoikeuden keskeisiä elementtejä sisältyy jo erilaisiin eurooppalaisiin sääntöihin ja että kuluttajia koskevan säännösten keskeiset osat todennäköisesti yhdistetään kuluttajien oikeuksia koskevassa direktiivissä; toteaa, että edellä mainittu direktiivi toisi kuluttajien sekä yritysten kannalta helposti ymmärrettävän yhtenäisen sääntelyn; katsoo siksi, että ennen lopullisen päätöksen tekemistä on tärkeää odottaa tulosta neuvotteluista, jotka koskevat kuluttajien oikeuksia käsittelevää direktiiviä;

18. uskoo myös, että yritysten välisten sopimusten osalta on säilytettävä nykyiset toimialakohtaiset käytännöt ja sopimusvapauden periaate, kun otetaan huomioon erityyppisten sopimusten ja erityisesti yritysten ja kuluttajien välisten sopimusten ja yritysten keskinäisten sopimusten erityisluonne, sopimusoikeuden tärkeimmät kansalliset ja kansainväliset periaatteet sekä kuluttajansuojan korkean tason perusperiaate;

19. katsoo, että valinnainen yhteinen eurooppalainen sopimusoikeus voisi parantaa sisämarkkinoiden toimintaa puuttumatta kuitenkaan jäsenvaltioiden sisäiseen kansalliseen sopimusoikeuteen;

20. uskoo, että valinnaisen välineen olisi oltava käytettävissä ensimmäisen vaiheen opt-in-vaihtoehtona ylikansallisissa tilanteissa ja että tarvitaan takeet siitä, että jäsenvaltiot voivat estää valinnaisen välineen väärinkäytön epäaidoissa rajatylittävissä tilanteissa; uskoo lisäksi, että on erityisesti tutkittava, miten kotimainen opt-in vaikuttaa kansallisiin sopimusoikeuden alan elimiin;

21. toteaa, että verkkokauppa- tai etäkauppasopimukset ovat merkittävä osa rajatylittävästä kaupasta; uskoo, että vaikka valinnaista välinettä ei pitäisi rajata tämän tyyppiseen kaupankäyntiin, voisi olla hyödyllistä ottaa käyttöön muita rajoituksia, kun valinnaista välinettä käytetään ensimmäisessä vaiheessa, kunnes on saatu riittävästi kokemusta sen käytöstä;

22. pitää erityisen tärkeänä sähköisen kaupan helpottamista EU:ssa, sillä se on edelleen alikehittynyt, ja pitää tarpeellisenä sen arvioimista, voivatko kansallisten sopimusoikeusjärjestelmien erot haitata kehitystä tällä alalla, jota yritykset ja kuluttajat pitävät aivan oikein mahdollisena tulevan kasvun moottorina;

23. katsoo, että välineistön soveltamisala voisi olla melko laaja samalla kun valinnaista välinettä olisi sovellettava sopimusoikeuden alan ydinkysymyksiin; uskoo, että välineistön olisi oltava johdonmukainen valinnaisen välineen kanssa ja sisällettävä käsitteitä EU:n erilaisista oikeudellisista perinteistä, mukaan luetuina säännöt, jotka ovat peräisin muun muassa sopimusoikeuden yhteisistä puitteista (DCFR) ⁽¹⁾ sekä julkaisuista "Principes contractuels communs" ja "Terminologie contractuelle commune" ⁽²⁾; uskoo, että sen sisältämien kuluttajasopimussäädäntöä koskevien suositusten olisi perustuttava aidosti korkeaan suojatasoon;

24. kehottaa komissiota ja asiantuntijaryhmää selvittämään, mitä seikkoja on pidettävä sopimusoikeuden alan ydinkysymyksinä;

25. näkee etuja siinä, että valinnaiseen välineeseen sisällytetään säännöksiä tavallisimmista sopimustyypeistä, etenkin tavaroiden myynnistä ja palveluiden tarjoamisesta; toistaa aikaisemman kehotuksensa, että vakuutus sopimukset olisi sisällytettävä valinnaisen välineen soveltamisalaan, ja uskoo, että tällainen väline voisi olla erityisen hyödyllinen pienimuotoisten vakuutus sopimusten tapauksessa; korostaa, että vakuutuksiin liittyvän sopimusoikeuden alalla on jo tehty alustavaa työtä noudattaen eurooppalaisen vakuutus oikeuden periaatteita (PEICL), jotka on tarkoitettu yhdistää unionin sopimusoikeuteen ja joita tarkistetaan ja kehitetään edelleen; kehottaa kuitenkin varovaisuuteen, kun harkitaan muiden sopimusoikeuden välineiden piiriin kuuluvien rahoituspalvelujen sisällyttämistä mukaan tässä vaiheessa, ja kehottaa komissiota perustamaan rahoituspalveluihin liittyvää valmistelua varten yksikön sisäisen erillisen asiantuntijaryhmän sen

⁽¹⁾ Von Bar, Clive, Schulte-Nölke et al. (eds.), Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law – Draft Common Frame of Reference (DCFR), 2008.

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud (dir.), kokoelma "Droit privé comparé et européen", osat 6 ja 7, 2008.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

takaamiseksi, että rahoituspalvelualan mahdolliset erityispiirteet otetaan huomioon tulevaisuudessa välineissä ja muiden komission yksiköiden johtamissa muissa aloitteissa, ja kehottaa ottamaan Euroopan parlamentin mukaan varhaisessa vaiheessa;

26. huomauttaa, että on nostettu esille joitakin erityistapauksia, joissa valinnainen väline voisi olla hyödyllinen, kuten digitaaliset oikeudet ja edunsaajakysymykset; katsoo, että toisaalta voisi olla tarpeen jättää tietynlaiset monimutkaiset julkisoikeudelliset sopimukset soveltamisalan ulkopuolelle; kehottaa asiantuntijaryhmää tutkimaan mahdollisuutta sisällyttää välineeseen tekijänoikeusalan sopimukset, jotta parannettaisiin usein sopimussuhteen heikompana osapuolena olevien tekijöiden asemaa;

27. uskoo, että valinnaisen välineen olisi oltava johdonmukainen sopimusoikeutta koskevan unionin nykyisen säännösten kanssa;

28. muistuttaa, että avoinna on vielä monia eurooppalaiseen sopimusoikeuteen liittyviä kysymyksiä ja ratkaisematta monia siihen liittyviä ongelmia; kehottaa komissiota ottamaan huomioon oikeuskäytännön, kansainvälistä tavaran kauppaa koskevista sopimuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen kaltaiset tavaroiden myyntiä koskevat kansainväliset sopimukset sekä kuluttajansuojadirektiivin vaikutukset; korostaa sopimusoikeuden yhdenmukaistamisen tärkeyttä EU:ssa niin, että samalla otetaan huomioon asiaa koskevat kansalliset säädökset, jotka takaavat kuluttajansuojan korkean tason yritysten ja kuluttajien välisissä sopimuksissa;

Eurooppalaisen sopimusoikeusvälineen soveltaminen käytännössä

29. katsoo, että kuluttajien ja pk-yritysten on saatava todellista etua valinnaisesta välineestä ja että se on laadittava yksinkertaisesti, selkeästi ja tasapainoisesti siten, että sen käyttö on yksinkertaista ja kiinnostavaa kaikille osapuolille;

30. uskoo, että samalla kun valinnainen väline tarjoaa yhtenäisen säännösten, on kuitenkin pyrittävä säätämään kauppaa koskevista standardiehdosta, jotka voidaan esittää yksinkertaisessa ja helppotajuisessa muodossa ja jotka ovat yritysten ja erityisesti pk-yritysten saatavilla sellaisenaan siten, että kuluttajien luottamus varmistetaan jonkinlaisella hyväksynnällä; panee merkille, että valinnaiseen välineeseen perustuvat vakiosopimusehdot tarjoaisivat enemmän oikeusvarmuutta kuin EU:n laajuiset, kansallisiin säännöstöihin perustuvat vakioehdot, jotka lisäisivät toisistaan poikkeavien kansallisten tulkintojen mahdollisuutta;

31. muistuttaa, että etusijalla on edelleen työ, joka koskee rajatylittäviä vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä, jotka ovat nopeita ja kustannustehokkaita erityisesti pk-yritysten ja kuluttajien kannalta, mutta korostaa, että jos osapuolet käyttävät valinnaisen välineen tarjoamaa yhtenäistä säännöstöä, vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt helpottuvat edelleen; kehottaa komissiota tarkastelemaan synergioita ehdotusta esittäessään; panee merkille, että YK:n kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan (UNCITRAL) verkkovälikäyttöön liittyvä työryhmä on myös osoittanut kiinnostusta valinnaiseen välineeseen keinona helpottaa vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä⁽¹⁾, ja suosittelee siksi, että komissio seuraa muissa kansainvälisissä elimissä tapahtuvaa kehitystä;

32. toteaa, että rajatylittävien oikaisujärjestelmien toiminnan ja tehokkuuden parantaminen helpottuisi, jos valinnainen väline kytkettäisiin suoraan eurooppalaiseen maksusuoritusmääräysmenettelyyn ja eurooppalaiseen vähäisten vaatimusten menettelyyn; katsoo, että ennen toimenpiteitä olisi luotava sähköinen ilmoitus, jolla autetaan yrityksiä suojelemaan oikeuksiaan erityisesti immateriaalioikeuksien alalla ja vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä;

⁽¹⁾ YK:n kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan työryhmän III (verkkovälikäyttöön liittyvä riidanratkaisu) raportti 22. istunnon työstä (Wien, 13.–17. joulukuuta 2010, s. 8, 10.)

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

33. panee merkille huolen, että kuluttajilla on harvoin mahdollisuus valita sopimusehtoja ja että he ovat ota tai jätä -tilanteessa; uskoo vahvasti, että jos valinnaista välinettä täydennetään välineistöllä ja kaikille kielille käännettyillä vakioehdoilla, tällä kannustetaan uusia toimijoita markkinoille kaikkialla Euroopan unionissa, mikä vahvistaa kilpailua ja lisää kuluttajien ulottuvilla olevia vaihtoehtoja;

34. korostaa, että vaikka kunkin lopullisen välineen testaavat viime kädessä sisämarkkinat, on varmistettava etukäteen, että aloite tuo lisäarvoa kuluttajille eikä tee rajat ylittävistä liiketoimista entistä monimutkaisempia sekä kuluttajien että yritysten kannalta; korostaa, että on tärkeää antaa sääntöjä riittävien tietojen tarjoamisesta välineen olemassaolosta ja vaikutuksesta kaikille mahdollisille sidosryhmille ja osapuolille (kansalliset tuomioistuimet mukaan lukien);

35. huomauttaa, että eurooppalaisen sopimusoikeuden tavoitteen yhteydessä ei pidä olla huomioimatta eurooppalaisen siviilioikeuden toiminnan merkitystä;

36. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suorittamaan laatutestejä ja -tarkistuksia sen selvittämiseksi, ovatko ehdotetut unionin sopimusoikeudelliset välineet käyttäjäystävällisiä, otetaanko niissä täysin huomioon kansalaisten huolenaiheet ja tuovatko ne samalla lisäarvoa kuluttajille ja yrityksille vahvistaen sisämarkkinoita ja helpottaen rajatylittävää kauppaa;

Sidosryhmien osallistuminen, vaikutusten arviointi

37. korostaa, että on erittäin tärkeää ottaa toimintaan mukaan sidosryhmät kaikkialta unionista ja eri toiminta-aloilta, myös oikeusalan toimijat, ja muistuttaa komissiota, että sen on järjestettävä laaja ja avoin kuuleminen kaikkien sidosryhmien kanssa ennen asiantuntijaryhmän tuloksiin perustuvan päätöksen tekemistä;

38. arvostaa, että asiantuntija- ja sidosryhmillä on jo monipuolinen maantieteellinen ja alakohtainen tausta; uskoo, että sidosryhmien panoksesta tulee vieläkin tärkeämpi kuulemisvaiheen jälkeen ja jos lainsäädäntömenettely, jonka olisi oltava mahdollisimman kattava ja avoin, on käynnistetty;

39. muistuttaa paremman lainsäädännön periaatteiden mukaisesti, että tarvitaan kattavaa ja laajaa vaikutusten arviointia, jossa analysoidaan erilaisia toimintavaihtoehtoja, mukaan luettuna vaihtoehto, jossa unionin tasolla ei toteuteta toimia, sekä keskitytään käytännön kysymyksiin, mukaan luettuina pk-yrityksille ja kuluttajille mahdollisesti aiheutuvat seuraukset ja sisämarkkinoilla tapahtuvan epäoikeudenmukaisen kilpailun mahdolliset vaikutukset, sekä osoitetaan kunkin ratkaisun vaikutukset sekä yhteisön säännösten että kansallisten oikeusjärjestelmien kannalta;

40. katsoo, että ennen kuin kyseinen vaikutusten arviointi on saatettu loppuun, sopimusoikeudellisten käytäntöjen yhtenäistäminen EU:n tasolla olisi tehokkaampi tapa taata lähentyminen ja entistä yhtäläisemmät toimintaedellytykset; katsoo kuitenkin, että kun otetaan huomioon oikeusjärjestelmien yhtenäistämisen haasteet jäsenvaltioissa ja alueilla, joilla on oikeudellista valtaa tässä asiassa, valinnainen väline voisi olla toteuttamiskelpoisempi ratkaisu, jos varmistetaan, että sen myötä kuluttajat ja yritykset saavat lisäarvoa;

41. vaatii, että parlamentin olisi tullava täysimääräisesti kuulluksi ja osallistuttava tavallisen lainsäätämisen järjestyksen puitteissa komission mahdollisesti tulevaisuudessa esittämän valinnaisen välineen käsittelyyn ja että mahdollisesti esitettävään valinnaiseen välineeseen sovelletaan tuon menettelyn mukaista tarkastelua ja tarkistamista;

*

* *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

Ammatillista koulusta koskeva eurooppalainen yhteistyö Eurooppa 2020 -strategian tueksi

P7_TA(2011)0263

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 ammatillista koulutusta koskevasta eurooppalaisesta yhteistyöstä Eurooppa 2020 -strategian tueksi (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2008 julkaistun komission tiedonannon "Uudistettu sosiaalinen toiminta-ohjelma: mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu 2000-luvun Euroopassa" (KOM(2008)0412),
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Uutta pontta ammatillista koulutusta koskevalle eurooppalaiselle yhteistyölle Eurooppa 2020 -strategian tueksi" KOM(2010)0296,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 julkaistun komission tiedonannon "Avaintaidot muuttuvassa maailmassa" (KOM(2009)0640),
- ottaa huomioon elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2006/962/EY ⁽¹⁾ määritellyn eurooppalainen viitekehyksen ja määritetyt kahdeksan avaintaitoa,
- ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2008 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta (KOM(2008)0180),
- ottaa huomioon kymmenvuotisen Koulutus 2010 -työohjelman ja yhteiset väliraportit sen täytäntöönpanon edistymisestä,
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2009 julkaistun komission tiedonannon "EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin" (KOM(2009)0200),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta "EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2009 annetun neuvoston päätöslauselman nuorisotalouden eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman nuorten työmarkkinoille pääsyn edistämistä sekä harjoittelijoiden, työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen aseman vahvistamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Nuoret liikkeellä – Aloite nuorten potentiaalin vapauttamiseksi tavoitteena älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Euroopan unionissa" (KOM(2010)0477),

⁽¹⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 21.⁽³⁾ Hyväksytty teksti, P7_TA(2010)0262.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon neuvoston 12. toukokuuta 2009 antamat päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020),
- ottaa huomioon neuvoston 11. toukokuuta 2009 antamat päätelmät nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön nykyisten puitteiden arvioinnista ja uudistettujen puitteiden tulevaisuudennäkymistä (09169/2009),
- ottaa huomioon 26. elokuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Euroopan digitaalistrategia" (KOM(2010)0245),
- ottaa huomioon neuvoston 15. marraskuuta 2007 antaman päätöslauselman uusista taidoista uusia työpaikkoja varten ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Avaintaidot muuttuvassa maailmassa – Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman "Tietoa, luovuutta ja innovointia elinikäisen oppimisen ansiosta – Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2009 julkaistun Cedefopin selvityksen, joka koskee ammattimaisempaa ammatinvalinnanohjausta ja ohjaajien ammattitaitoa ja pätevöitymistä Euroopassa,
- ottaa huomioon Cedefopin toukokuussa 2009 julkaiseman tutkimuksen, joka koskee ammattitaitoa Euroopan tulevaisuuden hyväksi ja ammattitaitotarpeiden ennakoimista,
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon neuvoston 11. toukokuuta 2010 antamat päätelmät elinikäistä oppimista tukevista taidoista ja "uudet taidot uusia työpaikkoja varten" -aloitteesta,
- ottaa huomioon komission 31. lokakuuta 2006 laatiman valmisteluasiakirjan (SEC(2006)1431), joka koskee ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamista järjestelmänä, jolla huolehditaan oppimistulosten välittämisestä, kerryttämisestä ja tunnustamisesta Euroopassa,
- ottaa huomioon neuvoston 5. joulukuuta 2008 julkaiseman yhteenvedon, joka koskee neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmiä ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön tulevista painopisteistä (16459/2008),
- ottaa huomioon ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. kesäkuuta 2009 antaman suosituksen ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 290, 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 8.

⁽³⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 33.

⁽⁴⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon eurooppalaisten tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23. huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston 21. marraskuuta 2008 antamat päätelmät nuorten liikkuvuudesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen elinikäisen oppimisen avaintaidoista,
 - ottaa huomioon 21. helmikuuta 2007 julkaistun komission tiedonannon "Yhdenmukainen luettelo indikaattoreista ja vertailuarvoista, joilla arvioidaan edistymistä Lissabonissa asetettujen koulutusalan tavoitteiden saavuttamisessa" (KOM(2007)0061),
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2006 julkaistun komission tiedonannon "Eurooppalaisten koulutusjärjestelmien tehokkuus ja tasapuolisuus" (KOM(2006)0481),
 - ottaa huomioon Cedefopin Luxemburgissa vuonna 2010 julkaiseman selvityksen, joka koskee riskiryhmässä olevan nuorisoon opastamista töissä oppimalla,
 - ottaa huomioon Cedefopin helmikuussa 2010 julkaiseman selvityksen, joka koskee työpaikkoja, joiden avulla tietämys ja taidot lisääntyvät Euroopassa,
 - ottaa huomioon Cedefopin kesäkuussa 2010 julkaiseman lyhyen selvityksen, joka koskee oikeaa pätevyyttä ja pätevyyskysymyksen suhteen Euroopassa vallitsevaa epätasapainoa,
 - ottaa huomioon Cedefopin Luxemburgissa vuonna 2010 julkaiseman asiakirjan, joka koskee työntekoa ja ikääntymistä,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan, jotka koskevat yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, nuorisoa ja urheilua,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0082/2011),
- A. toteaa, että nuorisotyöttömyys, joka on nyt 21 prosenttia – siis kaksinkertainen EU:n yleiseen työttömyysasteeseen verrattuna – on yksi Euroopan kiireellisimmistä haasteista ja että tavoitteena on vähentää koulupudokkaiden osuus alle 10 prosenttiin, sekä toteaa, että tavoitteena on myös lisätä naisten osallistumista työmarkkinoille 70 prosentilla vuoteen 2020 mennessä; katsoo, että yleissivistävä ja ammatillinen koulutus ovat avaintekijöitä menestykselle työmarkkinoille osallistumiselle ja elämäntapa- valintojen tekemiselle, koska yli 5,5 miljoonaa nuorta työttömänä uhkaavat Euroopassa köyhyys ja ankeat ajat, kun he päättävät koulunkäyntinsä, ja monet nuoret joutuvat hyväksymään epävarmat työsuhteet, pienet palkat ja sosiaaliturvan heikentymisen, mikä vaikuttaa heidän terveyteensä ja turvallisuuteensa työpaikoilla,
- B. ottaa huomioon, että vaikka 58,9 prosenttia korkeakoulututkinnon suorittaneista on EU:ssa naisia, naisten osuus tohtorin tutkinnon suorittaneista on vain 43 prosenttia ja että vähiten naisia on vakituisina professoreina, joiden joukossa naisten osuus on vain 15 prosenttia,
- C. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa "Uutta pontta ammatillista koulutusta koskevalle eurooppalaiselle yhteistyölle Eurooppa 2020 -strategian tueksi" (KOM(2010)0296) ei ole otettu huomioon sukupuolinäkökohtia,

⁽¹⁾ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 6.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että siirtyminen koulutuksesta työhön ja työpaikkojen välillä on rakenteellinen haaste työntekijöille kaikkialla EU:ssa; toteaa, että siksi siirtymäturva on eräs keskeisistä elementeistä motivoitaessa työntekijöitä kouluttautumaan muualla kuin työpaikalla; ottaa huomioon, että laadukkailla oppisopimuskoulutuksilla on hyvin myönteinen vaikutus nuorten työllistymiseen,
- E. ottaa huomioon, että varhaisella työttömyydellä on pysyviä haittavaikutuksia, kuten suurempi työttömyysriski tulevaisuudessa ja pienemmät elinikäiset ansiot,
- F. katsoo, että pidempi ja monipuolisempi työhistoria on tulevaisuudessa itsestäänselvyys demografisen muutoksen ja pitkäikäisyyden vuoksi ja että muun muassa elinikäinen oppiminen, koulutus, uusi digitaalinen talous, uusiin teknologioihin sopeutuminen ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttaminen ovat keinoja turvata työllistyminen ja parempi elintaso,
- G. pitää oppilaan yksilöllisiin tarpeisiin räätälöityä ammatillista koulutusta ja jatko- ja täydennyskoulutusta erittäin merkittävänä, koska se lisää yksilöiden mahdollisuuksia käsitellä kilpailupaineita, kohottaa elintasoa, lisää sosiaalis-taloudellista yhteenkuuluvuutta ja edistää erityisten väestöryhmien, kuten siirtolaisten, vammaisten henkilöiden tai koulupudokkaiden ja haavoittuvassa asemassa olevien naisten, yhteiskuntaan integroitumista,
- H. toteaa, että pienyritykset ovat luoneet kautta aikojen yli 50 prosenttia Euroopan uusista työpaikoista, jotka ovat olleet omavaraisia ja joilla on ollut kerrannaisvaikutuksia,
- I. katsoo, että jäsenvaltioiden ja komission rooliin kuuluisi ensisijaisesti avustaa sellaisen ympäristön luomisessa, jossa yritykset voivat menestyä, kehittyä ja kasvaa, mikä edellyttää verorasituksen keventämistä ja ennakoitavuutta suunnittelua ja investointien tekemistä varten,
- J. katsoo, että koska jäsenvaltioiden välillä ilmenee suuria eroja sen suhteen, miten oppilaat osallistuvat ammatilliseen koulutukseen, on tärkeää vaihtaa parhaita käytänteitä tekniseen koulutukseen osallistuvien oppilaiden määrän ja laadun parantamiseksi jäsenvaltioissa, joissa ei ole menestytty näiden tekijöiden suhteen,
1. myöntää, että on tärkeää nykyaikaistaa ammatillista koulutusta, koska inhimillinen pääoma on avain Euroopan menestykseen;
 2. tunnustaa sekä valmentavan että jatkuvan ammatillisen koulutuksen merkityksen ja korostaa kaikkien toimijoiden osallistumista ja yhteistyötä tätä koskevien strategioiden suunnittelemisessa, organisoimisessa ja rahoittamisessa; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään myönteisiä kokemuksia, joita ammatillisen koulutuksen kahtalaisesta järjestelmästä on saatu esimerkkimaissa, joissa järjestelmä on johtanut nuorten työntekijöiden integroitumiseen työmarkkinoille pitkällä aikavälillä, nuorten korkeampaan työllisyysasteeseen ja pätevyyden lisääntymiseen, joka puolestaan lisää työllistymismahdollisuuksia vanhempana;
 3. muistuttaa, että ammatillisia koulutusohjelmia olisi laajennettava siten, että ne olisivat elinikäisen oppimisen ja ammatillisen perus- ja täydennyskoulutuksen periaatteiden mukaisia;
 4. korostaa, että säännöllistä lisäkouluttautumista on edistettävä osana elinikäistä oppimista;
 5. kehottaa jäsenvaltioita luomaan järjestelmän, jossa peruskoulutuksen päätteeksi saadaan tietynlainen ammattipätevyys;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

6. varoittaa, että Euroopan nuorista saattaa tulla menetetty sukupolvi, elleivät he saa käytännön tukea töiden hakemisessa ja opintojen jatkamisessa nyt kun köyhyyden paheneminen lisää koulupoissaoloa;
7. pitää myönteisinä komission toimia, joilla pyritään koulutusjärjestelmien sisäisten ja keskinäisten tunnustamisten läpäisevyyteen, avoimuuteen ja vertailtavuuteen;
8. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että ammatillisessa koulutuksessa sekä elinikäisessä oppimisessä painotetaan enemmän työmarkkinoiden tarpeita ja mahdollistetaan pääsy näille markkinoille ja liikkuvuus niillä; korostaa lisäksi, että koulumaailman, työelämän ja ammatillisen koulutuksen välille tarvitaan vahvempaa vuorovaikutusta, jolloin koulumaailman ja työelämän välille syntyy vahvempi yhteys; kehottaa siksi jäsenvaltioita vaalimaan yksilöiden jatkuvia tarpeita, kun on kyse tutkintojen kehittämisestä ja elinikäisestä oppimisesta;
9. huomauttaa, että yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen kytkeminen toisiinsa ja erityisesti siirtyminen ammatillisesta koulutuksesta korkea-asteen koulutukseen edellyttää, että ammatillisen koulutuksen ja yliopistokoulutuksen yhdistämismahdollisuuksia laajennetaan siten, että kiinnitetään erityishuomiota niiden sisällyttämiseen urakehitystä koskeviin tiedotus-, ohjaus- ja neuvontajärjestelmiin; katsoo myös, että koulutuksen ja työnteon vuorottelulla varmistetaan, että ammatillisessa koulutuksessa olevat omaksuvat työmarkkinoilla vaaditut taidot;
10. korostaa, että tehokkaita synergioita ja koulujen, ammatillisten koulutuslaitosten, tutkimuskeskusten ja yritysten välisiä luotettavia yhteistyömuotoja on edistettävä paikallisella ja alueellisella tasolla, jotta koulutuslaitosten sisäänpäin kääntyneisyydestä ja tietämyksen ja taitojen sekä toisaalta työmarkkinoiden tarpeiden välisestä epätasapainosta päästään eroon ja jotta nuoret ja etenkin naiset työllistyisivät paremmin – viitaten erityisesti ammatillisen jatkokoulutuksen tutkintoihin;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota suomaan ESR:n johdolle enemmän joustavuutta, kun otetaan huomioon työmarkkinoiden muuttuva luonne;
12. pitää myönteisenä tulospainotteisen oppimisstrategian vahvistamista ja epävirallisesti tai arkioppimisessa hankittujen taitojen tunnustamisen kehittämistä;
13. korostaa opettajien valmentavan koulutuksen merkitystä, koska opettajien ja kouluttajien laatu näkyy koko opetus- ja koulutusohjelmien laatuna;
14. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota parantamaan edelleen epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamista; viittaa alan parhaisiin käytänteisiin, etenkin ESR-rahoitteisiin käytänteisiin, jotka osoittavat, että taitojen tunnustaminen riippumatta siitä, missä ne on opittu, johtaa onnistuneempaan työmarkkinoille integroitumiseen;

Ammatillinen koulutus

15. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan laadukkaan koulutustarjonnan, jossa painotetaan ammatin käytännön oppimista ja asianosaisen yksilöllisiä tarpeita; katsoo samalla, että laadukas ammatillinen koulutus on välttämätöntä, jotta Eurooppa voi vakiinnuttaa itsensä tietämykseen perustuvana yhteiskuntana ja kilpailla tehokkaasti globaalituneessa taloudessa;
16. katsoo, että ammatilliselle koulutukselle on myös olemassa sisämarkkinat, ja vaatii jäsenvaltioita perustamaan enemmän neuvontapisteitä jatkokoulutustarjonnasta ja ammatillisesta liikkuvuudesta sekä omassa maassa että muissa jäsenvaltioissa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

17. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian "uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelmaa" koskevan lippulaivahankkeen toteuttamiseksi kokonaisuudessaan EU:n toimielinten on käynnistettävä kaikkien jäsenvaltioiden tukema käytännönläheinen, kattava ja monialainen aloite, jossa keskitytään yhdistämään ammatillinen koulutus, ammatinvalinta, elinikäinen oppiminen ja oppisopimuskoulutus työmarkkinoihin, jotta varmistetaan, että jokainen jäsenvaltio todellakin ottaa vastuuta vuoteen 2020 ulottuvien eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) yhteydessä asetetuista tavoitteista;

18. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että ammatillisessa koulutuksessa painotetaan enemmän työmarkkinoiden tarpeita;

19. edellyttää, että oppisopimuskoulutus asetetaan etusijalle kaikkiin muihin koulutusmuotoihin, kuten harjoitteluun, nähdessä; kehottaa jäsenvaltioita pidättymään sellaisten luonteeltaan ammatillisten yliopistokursien suunnittelemisesta, joita ei täydennetä oppisopimuksella;

20. kehottaa jäsenvaltioita mahdollistamaan sen, että keskiasteen tai korkea-asteen koulutusta saavat heikommin suoriutuvat opiskelijat voivat palata peruskoulutukseen;

21. kannustaa jäsenvaltioita avustamaan työmarkkinaosapuolten aktiivisella myötävaikutuksella ammatillisen koulutuksen ohjelmien ja osaamisen nykyaikaistamisessa suunnittelemalla ammatillisen koulutuksen malleja, jotka muodostavat perustan opinto-ohjelmille ja joita muutetaan 2–3 vuoden välein kullakin alalla saavutetun tieteellisen ja teknologisen edistymisen mukaisesti;

22. tähdentää, että EU:n jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien olisi oltava paremmin yhteensopivia ja niillä olisi pyrittävä yhteisvaikutukseen ja että niissä on korostettava kielten opetusta ja innovaatiunionin tavoitteisiin mukautettuja opetussuunnitelmia; korostaa tarvetta poistaa kaikki lailliset ja hallinnolliset esteet sellaisten eurooppalaisten puitteiden kehittämiseltä, joilla varmistetaan laajat mahdollisuudet suorittaa korkealaatuisia harjoittelujaksoja kaikkialla Euroopan unionissa;

23. kehottaa tyttöjen ja poikien tasapainoisempaan ammatinvalintaan, jotta työmarkkinat eivät eriydy sukupuolittain ja jotta voidaan valmistautua paremmin kohtaamaan EU:n suurempaa ja tasapainoisempaa työllisyysastetta koskevat haasteet käynnistämällä aloitteita, joilla autetaan naisia valitsemaan perinteisesti miesvaltainen ura ja päinvastoin; kehottaa siksi jäsenvaltioita varmistamaan laadukkaan ammatinvalintaa koskevan neuvonnan ja mahdollistamaan tyttöjen ja poikien tasapainoisemman ammatinvalinnan ottaen huomioon edelleen vallitsevat stereotypit, jotka vaikuttavat heidän työpaikkavalintoihinsa;

24. toteaa, että hyvän ammatillisen koulutuksen pohjaksi tarvitaan vankkaa sukupuolineutraalia yleisivistystä, ja kehottaa jäsenvaltioita välttämään oppimateriaalissa sukupuolispesifisiä esimerkkejä ammateista, jotta pojat ja tytöt saataisiin alusta pitäen kiinnostumaan kaikista ammateista;

25. panee merkille syvälle juurtuneet sukupuolistereotypit opetuskäytännöissä ja korostaa, että on hahmoteltava strategioita sellaisen sukupuolineutraalin koulutuksen käyttöön ottamiseksi, jolla voitaisiin myötävaikuttaa muun muassa sukupuolten tasa-arvoon siten, että naisilla ja miehillä olisi yhtäläiset mahdollisuudet päästä ammatilliseen koulutukseen ja työllistyä;

26. kehottaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia helpottamaan ammatillisen koulutuksen, oppimisen ja perhe-elämän yhdistämistä huolehtimalla lastenhoitopaikkojen tarjoamisesta sekä lasten koulutustien kanssa käytännössä yhteensopivien oppituntien järjestämisestä;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

27. edellyttää kaikkien toimijoiden, etenkin oppilaitosten, työnantajien ja -tekijöiden ja ammattiliittojen, välistä vakiintunutta vuoropuhelua, jotta ammatillisen koulutuksen laatu ja työmarkkinoiden nykyisten tarpeiden huomioon ottaminen voidaan varmistaa;
28. kehottaa tukemaan rajat ylittäviä yhteyksiä ja viestintäfoorumeita oppilaitosten ja työnantajien välillä, jotta voidaan vaihtaa parhaita käytäntöjä;
29. kehottaa kaikkia työmarkkinaosapuolia, mukaan lukien eri ammattialat, yritykset, ammattiliitot, ministeriöt ja julkiset työvoimapalvelut, käynnistämään järjestelmällisen vuoropuhelun siitä, kuinka voidaan paremmin taata nuorten ammatillinen integraatio, edistää elinikäistä oppimista ja virallista/epävirallista koulutusta;
30. pitää myönteisenä, että Eurooppa 2020 -strategiassa pyritään vahvistamaan ammatillisen koulutuksen järjestelmiä, ja kehottaa jäsenvaltioita painottamaan niissä laaja-alaisia tutkintoja, osallistumista ja työn inhimillistämistä;
31. kehottaa edistämään luovuutta, innovatiivisuutta ja yrittäjyyttä kaikilla koulutuksen tasoilla, myös ammatillisessa koulutuksessa, ja kaikkien opittujen taitojen, myös epävirallisen ja arkioppimisen kautta omaksuttujen taitojen, tunnustamista; kehottaa edistämään näitä periaatteita myös hankkeissa, joilla tuetaan tietämyksen ja taitojen siirtämistä sukupolvelta toiselle;
32. katsoo, että yrittäjäkoulutuksen olisi kuuluttava olennaisena osana ammatilliseen koulutukseen siten, että kaikkien opiskelijoiden kiinnostus sitä kohtaan kasvaisi ja yrittäjyyden vahvistuminen voitaisiin taata Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti;
33. muistuttaa, että aiemmin tänä vuonna Eurooppa 2020 -strategiassa asetetuissa tavoitteissa korostettiin, että Euroopassa tarvitaan erittäin ammattitaitoista ja koulutettua työvoimaa, jotta saadaan aikaan vahvaa ja kestävä kasvua ja voidaan saavuttaa strategiassa asetetut työllisyystavoitteet; tähdentää, että kohtuuhintainen ja saatavilla oleva ammatillinen koulutus on merkittävässä roolissa eurooppalaisen työvoiman kouluttamisessa ja taitojen kartuttamisessa;
34. korostaa, että on tärkeää tehostaa tarpeiden tunnistamista paikallisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla, jotta tarjolla olevat taidot ja työmarkkinoiden tarpeet saadaan sovitettua toisiinsa mahdollisimman hyvin;
35. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan jatkossa pidemmät ja katkonaisemmat työhistoriat huomioon välittämällä työelämään mukautettuja taitoja;
36. korostaa, että ammatillisen koulutuksen on tarjottava työntekijöille tarvittavat taidot tulevassa kestävässä taloudessa syntyvien uusien ja pysyvien työpaikkojen vastaanottamiseen;
37. kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan toimia, joilla helpotetaan siirtymistä koulumaailmasta työelämään kehittämällä integroitua uraopastusta ja neuvontaohjelmia;
38. toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa on havaittu hyväksi kahtalainen järjestelmä (kouluopetus ja käytännön opetus), jossa työn ohessa tapahtuvaa ammatillista koulutusta tarjoavat yritykset toimivat yhteistyössä ja vuorovaikutuksessa;
39. kehottaa yrityksiä lisäämään yhteisten koulutusjärjestelmien käyttöä, jotta työmarkkinoilla halutut erityiset koulutustavoitteet voidaan saavuttaa paremmin;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

40. kehottaa kestävään talouteen ja kasvuun uudelleen painottumisen perusteella jäsenvaltioita vahvistamaan ammatillista koulutusta, koska siitä saattaa tulla yksi keino työntekijöille yritysten uudelleenjärjestelyistä koituvien sosiaalisten seurausten kompensoimiseen parantamalla heidän työllistettävyyttään;

41. korostaa sosiaaliseen ja yhteisvastuulliseen talouteen liittyvien toimintamallien merkitystä tämän uuden liiketoimintakulttuurin kannalta ja muistuttaa, että sen vuoksi ammatillisten oppilaitosten ja myös korkeakoulujen on annettava opiskelijoille perusteelliset tiedot kaikista yrittäjyyden muodoista, myös sosiaalisesta ja yhteisvastuullisesta taloudesta sekä vastuullisesta ja eettisestä yrityshallinnosta;

42. korostaa, että olisi laadittava selvitys aloista, joilla Euroopan unionilla on tai voisi olla maailmanlaajuinen kilpailuetu ja joiden edistämiseksi olisi kehitettävä lisästrategioita;

Ammatillinen jatko- ja täydennyskoulutus

43. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon jatkokoulutuksen kasvaneen tarpeen ja tukemaan työntekijöitä sopivan jatko- ja täydennyskoulutuksen suunnittelussa neuvontapalvelujen avulla; kehottaa työnantajia mahdollistamaan jatko- ja täydennyskoulutuksen kaikille työntekijöille;

44. suosittelee kannustimien tarjoamista työnantajille, jotta nämä kannustaisivat työntekijöitään osallistumaan koulutusohjelmiin;

45. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään työnantajille kannustimia, joilla helpotetaan naisten tarpeisiin sovelletun kustannustehokkaan ja joustavan koulutuksen tarjoamista mikro- ja pienyrityksissä; kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita toimimaan päättäväisesti naisten ja miesten nykyisen 18 prosentin palkkaeron poistamiseksi vuoteen 2020 mennessä;

46. kehottaa jäsenvaltioita edistämään komission avustuksella ja relevantteja yliopisto-ohjelmia hyödyntäen ammatillisen koulutuksen tunnustamiseen perustuvia henkilöresurssien hallintaa ja käyttöä koskevia malleja elinikäisen oppimisen yhteydessä tekijänä, joka tuottaa lisäarvoa ja kilpailuetua yrityksille;

47. suosittelee ammattioppilaitosten itsemääräämisoikeuden edistämistä suunnittelun, rahoituksen, hallinnon ja toiminnan arvioinnin alalla ja dynaamisempien menetelmien käyttöönottoa ammattioppilaitosten välisessä yhteistyössä;

48. muistuttaa, että eurooppalaisten paremman tulevaisuuden näkökulmasta on erittäin tärkeää sijoittaa yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen; katsoo, että erityisesti strategisten kasvualojen työpaikoissa vaadittavat avaintaidot ja uudet taidot tarjoavat ihmisille uusia mahdollisuuksia ja lisäksi luovat perustan pitkän aikavälin kestäväälle taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle; pitää tässä yhteydessä tärkeänä sitä, että jäsenvaltiot ja kaikki asianosaiset toimijat varmistavat, että työntekijät saavat tarvitsemansa peruspätevyyden;

49. kehottaa komissiota kehittämään elinikäisen oppimisen arviointijärjestelmien kaltaisia välineitä, joilla työntekijöitä kannustetaan järjestelmälliseen ja omasta aloitteesta tapahtuvaan elinikäiseen oppimiseen / ammatilliseen koulutukseen kiinnittäen erityisesti huomiota naisiin, joiden on sovittava yhteen perhe- ja työelämä, ja tarkastelemaan säännöllisesti, millaisia pätevyksiä työmarkkinoihin edelleen menestyksekkäästi osallistuminen, taitojen kartuttaminen ja työperäinen liikkuvuus edellyttävät;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

50. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että luodaan atk-alan jatkokoulutusmahdollisuuksia, joiden ansiosta naispuoliset työntekijät voivat harjoittaa ammattiaan kotoaan käsin, mikä parantaa maaseutualueiden naisten mahdollisuuksia sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämä;

51. kehottaa hallituksia edistämään sellaisen joustavan ammatillisen koulutuksen luomista, jossa otetaan huomioon yhteisöjen ja yritysten erityistarpeet, jotta saatua koulutusta voidaan hyödyntää kokonaisuudessaan, koulutus voidaan sovittaa yhteen yksityiselämän ja muun ammatitoiminnan kanssa ja edistää eurooppalaista liikkuvuutta siten, että kiinnitetään erityishuomiota syrjäytymisvaarassa olevien yhteisöjen mahdollisuuksiin päästä ammatilliseen koulutukseen, jotta nämä voivat kouluttautua pidemmälle;

52. toteaa, että elinikäisellä oppimisella on tulevaisuudessa ratkaisevan tärkeä rooli työttömyyden ehkäisemisessä ja erilaiset työurat on otettava asianmukaisesti huomioon; katsoo, että tässä tarkoituksessa on valistettava työntekijöitä jatkuvan lisäkoulutuksen tarpeesta;

53. kehottaa komissiota laatimaan selvityksen ammatilliseen koulutukseen osallistumisen seurauksista sekä työntekijöiden tuottavuudelle että yritysten kilpailukyvyille ja työn laadulle;

54. korostaa, miten tärkeää on, että eri elämänvaiheissa olevilla ihmisillä on mahdollisuus saada helposti joustavaa ja yksilöllistä ammatillista jatko- ja täydennyskoulutusta, mikä helpottaa ja parantaa heidän osallistumistaan työmarkkinoille; katsoo, että ammatillisen jatko- ja täydennyskoulutuksen olisi oltava saatavilla kohtuuhintaan ihmisten eri elämänvaiheissa riippumatta heidän asemastaan työmarkkinoilla tai heidän tuloistaan, millä edistetään sekä elinikäistä oppimista että nykyisten ammattialojen kehittymistä ja uusien luomista yhteiskunnan todellisten tarpeiden mukaisesti; katsoo lisäksi, että tämä olisi mielletävä tärkeäksi välineeksi, jolla pidennetään yksilöiden työelämää;

55. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään naisille korkeatasoisia, laaja-alaisia, joustavia ja kohtuuhintaisia mahdollisuuksia ammatilliseen koulutukseen sekä tarjoamaan naisten erilaiset lähtökohdat huomioon ottavaa erityistä elinikäistä neuvontaa ja ammatinvalinnanohjausta kaiken tyyppisistä ammattipätevyyksistä, jotta naiset voivat todellakin päästä laadukkaisiin työpaikkoihin ja saada työstään asianmukaisen palkan, sekä ottamaan huomioon heidän moniulotteiset koulutustarpeensa, kuten

— räätälöity ammatillinen koulutus urakehityksen tueksi;

— mahdollisuus siirtyä epävirallisesta oppimisesta viralliseen;

— eri oppimistyylien hyväksyminen;

— roolimallien ja mentorien käyttö;

— joustaviin työskentelyjärjestelyihin ja osa-aikasopimuksiin mukautettujen ohjelmien kehittäminen;

— yksilölliset verkko-opiskelumahdollisuudet;

56. korostaa, että Euroopan väestön ikääntyneiden osuuden kasvaessa elinikäisen oppimisen ohjelmien merkitys kasvaa ja niitä on edistettävä;

57. korostaa, että Euroopan tasolla ja kansallisella tasolla on tehostettava toimia, joilla lisätään pk-yritysten osallistumista ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen ja lisätään matalan osaamistason työntekijöiden osallistumista, joka on tähän saakka ollut erityisen vähäistä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

58. korostaa, että osana pyrkimyksiä sisällyttää joustavuuden tavoitteeseen turvallisuutta on tärkeää lisätä nopeasti ja tehokkaasti joustavien työllistymismuotojen työntekijöiden osallistumista ammatilliseen koulutukseen; kehottaa siksi jäsenvaltioita käynnistämään vastaavia aloitteita;

59. kehottaa jäsenvaltioita panostamaan ammatillisen jatko- ja täydennyskoulutuksen ja elinikäisen oppimisen yhteydessä verkko-opetusohjelmiin, jotta perhe- ja työelämä voidaan sovittaa yhteen;

60. korostaa paikallishallintojen, yrittäjien kumppanuuksien ja oppilaitosten roolia, kun ammatillista koulutusta muokataan työmarkkinoiden todellisiin tarpeisiin;

61. katsoo, että alue- ja paikallisviranomaisten tärkeänä tehtävänä on toimia yhteistyössä ammattioppilaitosten ja yritysmaailman kanssa ja auttaa ammatillisen koulutuksen tarjoajia sellaisen toimintaympäristön luomisessa, jonka avulla helpotetaan ammatillisessa koulutuksessa olevien opiskelijoiden menestyksestä siirtymistä työmarkkinoille;

62. edellyttää, että vaikka oppisopimuksilla suojataan oppisopimusoppilasta ja niiden soveltamiseen on tiettyjä joustavia toimenpiteitä, niissä olisi sallittava sopimuksen päättäminen, jos kyseinen henkilö osoittautuu epäsovinnaksi työhönsä tai syyllistyy vakavaan virheeseen;

63. kehottaa jäsenvaltioita Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden ja lippulaiva-aloitteiden mukaisesti parantamaan ammatillisen koulutuksen ja työmarkkinoiden tarpeiden välisiä yhteyksiä esimerkiksi siten, että tehostetaan opinto- ja ammatinvalinnanohjausta ja kannustetaan tarjoamaan naisille harjoittelu- ja oppisopimuspaikkoja, sekä myös luomaan uusia koulutusmahdollisuuksia luonnontieteellisillä, matemaattisilla ja teknisillä aloilla, jotta naisten työllistymismahdollisuuksia ei-perinteisissä tieteellis-teknisissä ammateissa ja talouden vähähiilisillä ja korkean teknologian aloilla lisättäisiin luomalla pysyviä työpaikkoja kohutuilla palkoilla;

64. katsoo, että ammatillista koulutusta koskevat EU:n ohjelmat ovat tehokkaita ja niitä olisi tuettava voimakkaammin tulevaisuudessa;

Ammatillisen koulutuksen ja jatko- ja täydennyskoulutuksen laatu ja tehokkuus

65. pyytää jäsenvaltioita luomaan paremmat mahdollisuudet kouluttajan pätevyyden hankkimiseen ja luomaan perustan tätä tukevalle opetuskumppanuudelle erityisesti alue- ja paikallistasolla pyrkien turvaamaan ammatillisen koulutuksen järjestelmien tehokkuuden sekä tietämyksen tehokkaan ja menestyksekkään välittämisen;

66. korostaa, että korkeasti koulutettu ja pätevä työvoima on yksi innovoinnin liikkeelle panevista voimista ja huomattava kilpailuetu Euroopan unionille; korostaa, että laadukas ammatillinen koulutus on perustavanlaatuinen tekijä pyrittäessä kestäväan kehitykseen ja luomaan toimivat sisämarkkinat ja että sitä on jatkuvasti mukautettava eurooppalaisten työmarkkinoiden kehitykseen ja tarpeisiin kaikkien osapuolten välisen laaja-alaisen vuoropuhelun avulla;

67. toteaa, että uudessa digitaalitaloudessa luovuus sekä tieto- ja viestintätekniikat luovat ammatilliseen koulutukseen tiiviisti kytkeytyvää uutta liiketoimintakulttuuria, jonka avulla voidaan helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja hyvien käytänteiden vaihtoa ammatillisen koulutuksen laadun parantamiseksi, minkä vuoksi ammatillinen koulutus on aika asettaa toimintasuunnitelman keskiöön erityisesti, jotta voitaisiin vastata Eurooppa 2020 -strategian haasteisiin, kuten EU:n yleistavoitteeseen, jonka mukaan 30–34-vuotiaiden korkea-asteen tai vastaavan tason koulutuksen suorittaneiden osuus on nostettava 40 prosenttiin;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

68. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ja soveltamaan kansallisen tason laatutakuujärjestelmiä ja kehittämään pätevyysjärjestelmän opettajia ja kouluttajia varten;
69. kehottaa komissiota tiedottamaan EU:n ja jäsenvaltioiden työmarkkinoilla odotettavissa olevista muutoksista, jotta jäsenvaltiot voivat sisällyttää nämä tiedot koulutusstrategioihinsa ja -ohjelmiinsa;
70. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan työmarkkinaosapuolten, paikallisten ammattiyhdistysten, yliopistojen, koulujen hallintoelinten ja koulutuslaitosten synergiaan, jotta tieteellisten selvitysten ja järjestelmällisten kuulemisten avulla voitaisiin laatia keskipitkän aikavälin suunnitelma tulevista taitovaatimuksista ja laskea kullakin alalla tarvittavien oppilaiden määrä; katsoo, että tämä lisäisi ammatillisen koulutuksen tehokkuutta ja mahdollistaisi sen suoran ja kestävä hyödyntämisen työmarkkinoilla;
71. kehottaa komissiota laatimaan kaavion, jossa annetaan kutakin aluetta koskeva yleiskuva ammattipätevyyksistä ja ammatillisen koulutuksen tarpeesta, ja päivittämään sitä säännöllisesti;
72. korostaa, että ammatillisessa koulutuksessa ja jatko- ja täydennyskoulutuksessa on keskityttävä avaintaitoihin ja yrittäjyyteen, joita on edistettävä lapsen koulunkäynnin aloittamisesta alkaen; katsoo, että tätä prosessia on jatkettava ammatin käytännön oppimisen ohella;
73. edellyttää kansallista ja Euroopan tason tukea siten, että perustetaan yhteinen ammatillista koulutusta koskeva toimien perusta, jolla pyritään saavuttamaan tehokkuutta, työvoiman liikkuvuutta ja työpaikkojen luomista koskevat tavoitteet Euroopan unionissa;
74. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan aktiivisesti mukaan yksityiset korkeamman asteen oppilaitokset ja yliopistojen kaltaiset julkiset laitokset ammattitaitojen lisäämiseen ja kehittämiseen etenkin matematiikan, tietojenkäsittelyn, luonnontieteiden ja teknologian ammatteja varten;
75. kehottaa käynnistämään erityisen EU:n aloitteen tyttöjen houkuttelemiseksi teknisille aloille (matematiikka, tietojenkäsittely, luonnontieteet ja teknologia) ja näillä aloilla edelleen vallitsevien stereotyyppien torjumiseksi; painottaa, että viestimet ja koulutus ovat olennaisen tärkeitä stereotyyppien torjunnassa;
76. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan EU:n lainsäädännön saattamista kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sen täytäntöönpanoa ja soveltamista tukemalla koulutusohjelmia, joilla pyritään varmistamaan, että eri sidosryhmät ymmärtävät riittävästi voimassa olevaa lainsäädäntöä ja siitä johtuvia oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan;
77. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan innovoivaa toimintaa sekä tohtorintutkintoon tähtääviä että sen jälkeisiä ohjelmia, joilla vahvistetaan kilpailukykyä ja kestävää talouskasvua;

Erityisiä henkilöryhmiä koskeva tarjonta

78. pyytää jäsenvaltioita ottamaan ammatillisessa koulutuksessa ja jatko- ja täydennyskoulutuksessa erityisesti huomioon heikomman ammattitaidon omaavien, siirtolaistaustaisten opiskelijoiden, etniseen vähemmistöön kuuluvien, haavoittuvassa asemassa olevien naisten, työttömien, vammaisten henkilöiden ja yksinhuoltajaäitien erityistarpeet; suosittelee samalla, että erityistä huomiota kiinnitetään romaniväestöön, koska koulunkäynti ja työelämään integroituminen ovat tärkeimpiä romanien yhteiskuntaan integroitumista helpottavia elementtejä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

79. kehottaa jäsenvaltioita luomaan alanvaihtomahdollisuuksia nuorille, joilla ei ole mitään loppututkintoa tai alhainen koulutustaso, jotta he pääsisivät työelämään, jolloin olisi edelleen voitava edistää ja tunnustaa osapätevyys; kehottaa ongelman vakavuuden vuoksi käynnistämään nuorisotyöttömyyden ja naisten työttömyyden torjuntaa koskevan kattavan strategian, jolla jäsenvaltioita tuetaan koulujen, yritysten, nuorisonhuollon ja nuorten paikalla tapahtuvan verkostoitumisen kehittämistä;

80. korostaa, että kolmansien maiden kansalaisilla on hankaluuksia integroitua yhteiskuntaan, kun heidän tutkintojaan ei tunnusteta; kehottaa komissiota arvioimaan, miten tutkintojen tunnustamista koskeva eurooppalainen kehys on vaikuttanut kolmansien maiden kansalaisten tutkintojen tunnustamiseen;

81. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa aloitteita, joilla autetaan tehokkaasti iäkkäitä työntekijöitä osallistumaan elinikäiseen oppimiseen ja ammatilliseen koulutukseen;

82. pitää mahdollisuutta liikkuvuuteen ammatillisen koulutuksen tärkeänä osana ja suosittelee näin ollen Leonardo da Vinci -ohjelman päivittämistä;

Joustavuus ja liikkuvuus

83. pitää myönteisenä ajatusta rajatylittävän liikkuvuuden sisällyttämisestä ammatilliseen koulutukseen ja jatko- ja täydennyskoulutukseen vaihtoehtoisena osiona ja rajatylittävien työmarkkinoiden potentiaalin kehittämisestä asianosaisia varten, kuten Leonardo da Vinci -ohjelmassa tehdään; kehottaa painokkaasti sidosryhmiä valistamaan Leonardo da Vinci -ohjelmasta ja muista vastaavista ohjelmista; edellyttää siksi liikkuvuuden tuntuvampaa edistämistä, jotta nuorten olisi helpompi saada kokemusta ulkomailta;

84. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja parlamenttia tukemaan ja laajentamaan eurooppalaisia opiskelijoiden liikkuvuutta koskevia ohjelmia, erityisesti Leonardo da Vinci -ohjelmaa, jotta lisätään opiskelijoiden liikkuvuutta sisämarkkinoiden piirissä;

85. katsoo, että ammatillisella koulutuksella olisi luotava edellytykset työvoiman liikkuvuudelle sekä ensimmäisten opintojen että elinikäisen oppimisen yhteydessä;

86. katsoo, että rajatylittävä liikkuvuus ammatillisen koulutuksen alalla on yhtä tärkeää kuin liikkuvuus yleisivistävän koulutuksen alalla, ja katsoo, että tällaista liikkuvuutta edistäviä toimia olisi lisättävä;

87. katsoo, että olisi korostettava parempaa yhteistyötä jäsenvaltioiden eri koulutusjärjestelmien välillä, jotta erot saataisiin tasoitettua ja todistusten ja tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen varmistettua jäsenvaltioissa siten, että voitaisiin edistää rajat ylittävää yhteistyötä ja liikkuvuutta;

88. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamista ja kannustamaan työkokemusten jakamiseen, jotta työvoiman liikkuvuudesta ja tietämyksen jakamisesta saadaan mahdollisimman paljon hyötyä ja jotta voidaan antaa enemmän liikkumavaraa yksilöllisiä oppimisväyliä varten;

89. katsoo, että on erittäin tärkeää helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta sisämarkkinoiden piirissä; panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen nykyisen ammattipätevyysien tunnustamisjärjestelmän tarkistamisesta ja tukee sitä kaikin puolin; katsoo, että kun komissio tarkistaa ammattipätevyyden tunnustamista koskevaa direktiiviä, kyseistä direktiiviä olisi nykymuodossaan arvioitava kokonaisuudessaan mielekkäästi; katsoo, että komission on jatkossakin pidettävä ensisijaisena painopistealueena ammattipätevyysien vastavuoroinen tunnustaminen jäsenvaltioissa;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

90. katsoo, että tiettyjä taitoalueita koskevan yleisen tiedon lisäämiseen tähtäävän uuden kieltenoppimissstrategian luominen helpottaa opettajien ja oppilaiden liikkuvuutta tulevaisuudessa; panee lisäksi merkille, että sujuvan siirtymisen takaaminen ammatillisesta koulutuksesta korkea-asteen koulutukseen edistää osaltaan ammatillisen koulutuksen houkuttelevuutta;

91. kehottaa jäsenvaltioita kohentamaan ja seuraamaan komission avustamana ja yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa järjestelmiä, joilla ammattitutkinnot tunnustetaan elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen yhteydessä;

92. pitää myönteisenä komission ehdotusta, että koulutustarjonnasta tehtäisiin moduuleihin perustuvaa; kehottaa kuitenkin säilyttämään ehdottomasti kattavan ammattitutkinnon eheyden ja määrittelemään yksittäiset moduulit selvästi ja huolehtimaan vertailtavuudesta;

93. korostaa opettajien ja kouluttajien roolia tasa-arvonäkökulman huomioimisessa ammatillisessa koulutuksessa ja kehottaa kehittämään liikkuvuusohjelmia, kuten Leonardo da Vinci ja oppisopimuskoulutettaville tarkoitettu hanke, sekä naisille suunnattuja erityistoimia, joilla helpotetaan tarvittavien taitojen elinikäistä hankkimista, jotta naisten olisi helpompi päästä tai palata työmarkkinoille;

94. on vakuuttunut siitä, että tehokkuus ja merkittävyys työmarkkinoiden kannalta edellyttävät Eurooppa 2020 -strategiassa esitetyt ammatillisen koulutuksen ja jatko- ja täydennyskoulutuksen toimijoiden kumppanuuksia ja että näiden olisi oltava pysyviä, työmarkkinoille painottuvia ammatillista osaamista käsitteleviä neuvostoja;

95. kehottaa jäsenvaltioita korostamaan ammatillisessa koulutuksessa ja jatko- ja täydennyskoulutuksessa vieraiden kielten taitojen hankkimista ja keskittymään pk-yrityksiin ja luomaan siten edellytykset niiden kilpailukyyn lisäämiseksi osana sisämarkkinoita;

96. korostaa, että on tärkeää vahvistaa kielitaitoa, sillä näin voidaan lisätä itseluottamusta, parantaa sopeutumiskykyä ja vahvistaa kulttuurien välistä kompetenssia;

97. korostaa, että antamalla nuorille mahdollisuus viettää koulutus- tai harjoittelujakso ulkomailla tuetaan heitä huomattavasti hankkimaan uusia taitoja, myös kielitaitoa, ja siten lisätään heidän mahdollisuuksiaan integroitua työmarkkinoille; pitää näin ollen myönteisenä komission aikomusta kehittää "Nuoret liikkeellä -kortti", joka auttaa nuoria muuttamaan toiseen jäsenvaltioon opintoja varten, sekä ottaa käyttöön liikkuvuutta tukevat eurooppalaiset opintolainat, jotta useammat nuoret eurooppalaiset, erityisesti heikoimmassa asemassa olevat, saavat mahdollisuuden opiskeluun tai harjoittelu- tai työpaikkaan ulkomailla;

Eurooppalainen ja kansainvälinen yhteistyö ammatillisen koulutuksen ja jatko- ja täydennyskoulutuksen alalla

98. pitää myönteisenä, että Kööpenhaminan prosessilla on tuettu yhteisten vertailuvälineiden kehittämistä (europassi, eurooppalainen tutkintojen viitekehitys, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä ja ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehitys), ja kannattaa näiden välineiden käyttöönottamista ja jatkokehittämistä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

99. kehottaa komissiota tarkastelemaan vuorovaikutusta ja luomaan tiiviimpää yhteisvaikutusta ammatin pätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY, korkeakouluopetukseen liittyvän Bolognan prosessin ja ammatilliseen koulutukseen liittyvän Kööpenhaminan prosessin välillä ja hyödyntämään paremmin eurooppalaista tutkintokehystä, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaista siirtojärjestelmää (EVCET) ja Europassia; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi säilytettävä toimivalta koulutusjärjestelmiensä organisoinnin suhteen niille tyyppillisten yhteiskunnallisten ja kulttuuristen olosuhteiden pohjalta;

100. kehottaa komissiota jatkamaan muun muassa ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisessa viitekehyksessä (EQAVET) suositeltua laadunvarmistuksen tukemista ja sen johdonmukaista soveltamista, sillä sen avulla edistetään tehokkaasti innovointiprosessien toimintaa ja tehokkuutta, sekä Kööpenhaminan prosessissa kehitettyjen välineiden, kuten Europassin ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (European Qualifications Framework, EQF), tukemista ja soveltamista; kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan ulkomaisten ammattitutkintojen tunnustamista koskevia menettelyjä siten, että ammatilliset valmiudet voidaan osoittaa virallisten todistusten ohella koeajan perusteella, käytännön kokeilla ja teoria-kokeilla sekä asiantuntija-arvioilla;

101. katsoo, että Kööpenhaminan prosessi ja Eurooppa 2020 -strategian asettamat haasteet edellyttävät muun muassa rakennerahastojen ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston kautta tähän tarkoitukseen myönnettäviä riittäviä varoja, kokonaisvaltaisempaa osallistumista laadukkaaseen ammatilliseen koulutukseen kehittämiseen konkreettisilla keinoin sekä uusien koulutusmuotojen ja -menetelmien sisällyttämistä muun muassa siten, että, annetaan näkyvyyttä opiskelijoiden menestystarinoille työmarkkinoilla, levitetään tietoa ammatillisen koulutuksen hyvästä maineesta merkittävässä yrityksissä ja annetaan lisää tietoa ja parempaa perehdytystä ammatillista koulutusta koskevista asioista ennen oppivelvollisuuskoulutuksen päättämistä; huomauttaa, että olisi erittäin arvokasta kannustaa kokemusten vaihtoon tukiohjelmista ja ulkomailla vietetyistä ajanjaksoista, kuten Leonardo da Vinci -ohjelmaan osallistumisesta;

102. kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan ulkomaisten ammattitutkintojen tunnustamista koskevia menettelyjä siten, että ammatilliset valmiudet voidaan osoittaa virallisten todistusten ohella koeajan perusteella, käytännön kokeilla ja teoriakokeilla sekä asiantuntija-arvioilla;

103. kehottaa edistämään ylikansallista yhteistyötä sekä EU:n jäsenvaltioiden että kolmansien maiden kesken, jotta voidaan käynnistää ohjelmia ammatillista koulutusta koskevien parhaiden käytänteiden vaihtamiseksi;

104. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön koulutuksen tehokkuutta koskevan arviointijärjestelmän, jotta päästäisiin suureen työllisyysasteeseen ja voitaisiin säilyttää se;

105. kehottaa komissiota ja Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskusta (Cedefop) sisällyttämään ammatillisen koulutuksen eurooppalaisen yhteistyön tehostamisesta kaudella 2011–2020 laatimansa Bruggen julkilausuman seurantaan sukupuolinäkökulman varsinkin elinikäisen oppimisen osalta, jotta naisilla ja miehillä olisi mahdollisuus opiskella kaikissa ikävaiheissa, sekä tekemään koulutusmahdollisuuksista myös avoimempia ja joustavampia;

Rahoitus

106. pyytää komissiota ja Euroopan sosiaalirahastoa mukauttamaan elinikäistä oppimista koskevaa ohjelmaa ja Erasmus-ohjelmaa nuoria yrittäjiä varten siten, että koko EU:ssa voidaan kohdentaa varoja koulutusta ja jatko- ja täydennyskoulutusta koskeviin hankkeisiin, nuorisotyöttömyyden torjuntaan ja iäkkäämpien ihmisten jatko- ja täydennyskoulutukseen, ja helpottamaan näiden varojen saatavuutta; kehottaa komissiota tukemaan yhteisön ohjelmia, joilla autetaan nuoria hankkimaan tietämystä, taitoja ja kokemusta, joita he tarvitsevat löytääkseen ensimmäisen työpaikkansa;

Keskiyö 8. kesäkuuta 2011

107. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan Euroopan sosiaalirahaston kaltaisten rakennerahastojen optimaalisen käytön erityisohjelmiin, joilla edistetään elinikäistä oppimista, kannustetaan useampia naisia osallistumaan niihin ja pyritään lisäämään naisten osuutta ammatillisen koulutuksen piirissä myös nimenomaan tähän tarkoitettujen, asianmukaisesti rahoitettujen toimien avulla; pyytää kehittämään "Eras-mus nuorille yrittäjille" -pilottihankkeen piirissä erityisiä toimia naisten yrittäjyyden lisäämiseksi;

108. toistaa suhtautuvansa kriittisesti ministerineuvoston toteuttamiin vuoden 2011 talousarviota koskeviin leikkauksiin, jotka liittyvät EU:n tärkeimpiin koulutusalan ohjelmiin (elinikäisen oppimisen ohjelman varoja leikataan 25 miljoonaa euroa ja Ihmiset-ohjelman varoja 100 miljoonaa euroa); toteaa, että kunnianhimoinen Eurooppa 2020 -strategia on näin ollen selvässä ristiriidassa talousarviorajoitusten kanssa;

109. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhtenä vaihtoehtona etusetelijärjestelmää, jotta voidaan varmistaa, että pienituloiset voivat osallistua koulutukseen; pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita hakemaan rahoitusta tällaiselle etusetelijärjestelmälle Euroopan sosiaalirahastosta;

*

* *

110. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

BKT ja muut indikaattorit – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa

P7_TA(2011)0264

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 BKT:stä ja muista indikaattoreista – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa (2010/2088(INI))

(2012/C 380 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. elokuuta 2009 annetun komission tiedonannon "BKT ja muut indikaattorit – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa" (KOM(2009)0433),
- ottaa huomioon parlamentin, komission, Rooman klubin, WWF:n ja OECD:n marraskuussa vuonna 2007 Brysselissä järjestämän "Beyond GDP" -konferenssin,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2009 annetun komission kertomuksen talouden suorituskyvyn ja sosiaalisen edistyksen mittaamisesta (Stiglitzin raportti),
- ottaa huomioon ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden taloudellisen merkityksen arviointia (TEEB) koskevan maailmanlaajuisen aloitteen, jonka G8+5-maiden johtajat hyväksyivät kesäkuussa 2007, ja sen vuosina 2009 ja 2010 julkaistut tulokset,
- ottaa huomioon 30. lokakuuta 2006 julkaistun Sternin raportin ilmastonmuutoksen talousvaikutuksista,
- ottaa huomioon OECD:n toisessa maailmanfoorumissa 30. kesäkuuta 2007 allekirjoitetun Istanbulin julistuksen, joka koskee tilastoja, tietämystä ja politiikkaa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 10.–11. joulukuuta 2009, 25.–26. maaliskuuta 2010 ja 17. kesäkuuta 2010 tekemät päätelmät,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 10. marraskuuta 2009 tekemät päätelmät tilastoista,
 - ottaa huomioon ympäristöasioiden neuvoston 23. lokakuuta 2009 tekemät päätelmät ekotehokkaasta taloudesta vuoden 2010 jälkeisen Lissabonin strategian ja EU:n kestävän kehityksen strategian puitteissa,
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen asetukseksi Euroopan ympäristötilinpidosta (KOM(2010)0132),
 - ottaa huomioon komission 27. huhtikuuta 2010 ehdottamat Eurooppa 2020 -strategian Euroopan talous- ja työllisyyspolitiikan yhdenmetyt suuntaviivat,
 - ottaa huomioon tiedonannot "Eurooppalainen hallintotapa: Lainsäädännön parantaminen" (KOM(2002)0275), "Strateginen katsaus: sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa" (KOM(2006)0689), "Sääntelyn parantamista Euroopan unionissa koskeva toinen strateginen katsaus" (KOM(2008)0032) ja "Kolmas strateginen katsaus: sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa" (KOM(2009)0015),
 - ottaa huomioon EU:n kestävää kulutusta ja tuotantoa koskevan toimintasuunnitelman (KOM(2008)0397),
 - ottaa huomioon nykyiset tilastolliset välineet, kuten unionin tulo- ja elinolotilastot (EU-SILC), työvoimatutkimus (LFS), eurobarometrit, eurooppalainen arvotutkimus ja eurooppalainen sosiaalitutkimus (ESS),
 - ottaa huomioon Eurofoundin koordinoiman eurooppalaisen elämänlaatututkimuksen (EQLS), jossa annetaan kattava kuva Euroopan valtioiden (EU:n jäsenvaltiot ja ehdokasvaltiot) elämänlaadusta ja elinoloista mitattuna yli 120 indikaattorilla, joilla saadaan vertailukelpoista tietoa eri maista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta ⁽²⁾ ja 16. kesäkuuta ⁽³⁾ 2010 antamansa päätöslauselmat Eurooppa 2020 -strategiasta, 8. lokakuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾ Pittsburghissa 24. ja 25. syyskuuta 2009 pidetystä G20 -ryhmän huippukokouksesta, 15. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾ kestävän kehityksen strategian uudelleentarkastelusta ja 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾ vihreästä kirjasta markkinapohjaisista ohjaukskeinoista ympäristöä ja asiaan liittyviä toimintapoliittisia tarkoituksia varten,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0175/2011),
- A. ottaa huomioon, että kaikki kansainväliset instituutiot tunnustavat yhä laajemmin, että tietoja ja indikaattoreita on kohennettava täydentämään BKT:tä yhteiskunnan yleisen kehittyneisyyden tärkeimpänä indikaattorina,

⁽¹⁾ EQLS kattaa seuraavat elämänlaadun osa-alueet: taloudelliset resurssit, huono-osaisuus; terveys ja mahdollisuudet terveyspalveluihin; työ ja työn laatu; työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen; perhesuhteet ja tuki; sosiaalinen osallisuus tai syrjäytyminen (yhteisöllisyys ja sosiaalinen osallistuminen); koulutus; asumisen ja lähiympäristön laatu; yhteiskunnan sosiaalinen pääoma ja laatu; julkisten palvelujen laatu; subjektiivinen hyvinvointi (kuten onnellisuus, tyytyväisyys elämään, tulevaisuudenusko).

⁽²⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 30.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0223.

⁽⁴⁾ EUVL C 230 E, 26.8.2010, s. 1..

⁽⁵⁾ EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 487.

⁽⁶⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 86.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

1. pitää komission tiedonantoa "BKT ja muut indikaattorit – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa" myönteisenä, koska se saattaa olla yksi täydentävä väline pyrittäessä kohentamaan poliittisia analyyseja ja keskusteluja;
2. korostaa, että BKT on talousmarkkinoiden toiminnan mittari, josta on kehittynyt poliittisten päätöksentekijöiden koko maailmassa käyttämä perusindikaattori; korostaa, että BKT on tuotannon mittari eikä sillä mitata ympäristön kehityksen kestävyyttä, resurssien tehokasta käyttöä, sosiaalista osallisuutta eikä yhteiskunnallista edistystä yleisesti; korostaa lisäksi, että se voi olla harhaanjohtava, koska tiettyjä onnettomuuksien ja luonnonkatastrofien kaltaisia tapahtumia seuraavia korjaustoimenpiteitä käsitellään hyötynä eikä kustannuksena;
3. toteaa, että talouden kehityksen ja tuottavuuden mittaamisen lisäksi on muita maan elintason yhteydessä olevia ja sitä kuvaavia indikaattoreita, joita ei aikaisemmin ole kvantifioitu, vaikka asiaankuuluvia indikaattoreita on olemassa;
4. korostaa, että on kehitettävä täydentäviä indikaattoreita mittaamaan keskipitkän ja pitkän aikavälin taloudellista ja yhteiskunnallista edistystä; kehottaa kehittämään selkeät ja mitattavissa olevat indikaattorit, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutos, luonnon monimuotoisuus, resurssien tehokas käyttö ja sosiaalinen osallisuus; kehottaa lisäksi kehittämään indikaattoreita, joissa keskitytään aiempaa enemmän kotitalousnäkökulmaan ja otetaan huomioon tulot, kulutus ja vauraus;
5. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen esittää ympäristöpainetta kuvaavaa indeksiä, jota käsitellään BKT:n ohella ja joka käsittää alustavasti seuraavat ympäristöpolitiikan pääalat: ilmastonmuutos ja energiankulutus, luonto ja luonnon monimuotoisuus, ilmansaasteet ja vaikutukset terveyteen, vedenkulutus ja veden pilaantuminen sekä jätteiden tuottaminen ja luonnonvarojen käyttö;
6. toivoo, että siirtämällä huomio laajempiin ja kestävämpiin indikaattoreihin voitaisiin keskittyä järjestelmällisemmin kehitysmaiden sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin tekijöihin, mukaan luettuina ilmastonmuutos, luonnon monimuotoisuus, terveys, koulutus ja hallinto, ja mahdollistaa siten kehitysyhteistyöpolitiikan suuntaaminen sitä eniten tarvitsevalle ja heikoimmassa asemassa olevalle väestölle; korostaa, että kyseisten indikaattorien olisi oltava yhteensopivia ja johdonmukaisia olemassa olevien globaalien hankkeiden, kuten YK:n inhimillisen kehityksen indeksin kanssa;
7. korostaa, että on tarpeen arvioida elämänlaatua yhteiskunnissa; katsoo, että elämänlaadun saavuttamiseen ja ylläpitämiseen liittyy merkittäviä ja kaikille yhteisiä tekijöitä, joita ovat esimerkiksi terveys, koulutus, kulttuuri, työllisyys, asuminen ja ympäristöolot; katsoo, että näitä tekijöitä mittaaville indikaattoreille olisi annettava merkittävämpi asema; ehdottaa, että elämänlaadun tärkeimmät osa-alueet kattavia EQLS:n indikaattoreita käytettäisiin perustana sekä laadullisen että määrällisen indikaattoritiedon kehittämisessä;
8. ottaa huomioon EU:n tasolla hyväksytyt toimet ja välineet, joilla mitataan ja analysoidaan lainsäädäntöaloitteiden mahdollisia vaikutuksia edistykseen, kuten vaikutusten arvioinnit, mukaan luettuina kustannus-hyötyanalyysit ja monia kriteereitä soveltavat analyysit, riskinarvioinnit, tiedonkeruu, tilastot, ympäristötilinpito, politiikan eri tasoilla tehdyt poliittiset analyysit, täytäntöönpanon seuranta koskevat raportit sekä EU:n lainsäädännön eri aloilla tehdyt uudelleenarvioinnit; tukee täysimääräisesti vakaan lainsäädäntökehityksen luomista Euroopan ympäristötilinpidolle myönteisenä kehitysaskelena "BKT ja muut indikaattorit"-prosessissa;
9. panee merkille, että kansainvälisesti yhä laajemmin tunnustetaan BKT:n rajat yhteiskunnallisen edistyksen, luonnonvarojen ja ekosysteemipalvelujen ja ilmastonmuutoksesta ja kestävästä kehityksestä aiheutuvien merkittävien muutosten indikaattorina; kiittää siitä, että eri foorumeilla, kuten muun muassa YK:n kehitysohjelmassa, Maailmanpankissa, OECD:ssä ja komissiossa, on edistytty edistyksen mittaamisessa ja analysoimisessa käytettävien indikaattoreiden kehittämisessä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

10. korostaa, että poliittisten analyysien ja keskustelujen kohentamiseen tähtäävää "BKT ja muut indikaattorit" -järjestelmää luotaessa on sovittava järjestelmäperusteisesta linjauksesta;
11. korostaa, että haasteena on kehittää selkeät ja helppotajuiset indikaattorit, jotka ovat samalla kertaa teoreettisesti johdonmukaisia, poliittisesti relevantteja ja empiirisesti mitattavissa ja joilla varmistetaan maiden ja alueiden vertailukelpoisuus; tähdentää, että nämä toimet on toteutettava tiiviissä yhteistyössä muiden asianomaisten instituutioiden ja organisaatioiden kanssa;
12. painottaa tarvetta kehittää luotettavia, yhdenmukaisia ja ajankohtaisia tilastoja ja saada pitkältä aikaväliltä tietoja ja indikaattoreita, joita voidaan käyttää ennakoitaessa tulevaisuuden suuntauksia ja suunniteltaessa toimintatapoja; suosittelee, että viranomaisten ylläpitämiä eri tietokantoja pitäisi käyttää ja yhdistellä paremmin ja että kussakin jäsenvaltioissa käytettäisiin samoja menetelmiä, yhteisiä normeja, määritelmiä, luokituksia ja kirjanpitosääntöjä tietojen laadun ja vertailtavuuden varmistamiseksi; vaatii, että tiedon keruussa ja käsittelyssä noudatetaan ammatillista riippumattomuutta, puolueettomuutta, objektiivisuutta, tilastotalaisuutta ja kustannustehokkuutta koskevia periaatteita, kuitenkin niin, että henkilötietosuojan näkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että Eurostatilla pitäisi olla tärkeä asema tässä prosessissa;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Eurooppalaiset satelliittinavigointiohjelmat

P7_TA(2011)0265

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien väliarvioinnista: täytäntöönpanon arviointi, tulevaisuuden haasteet ja rahoituskehys (2009/2226(INI))

(2012/C 380 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän (Galileo) rahoittamisesta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ja monivuotisen rahoituskehyn 2007–2013 puitteissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien (EGNOS ja Galileo) toteuttamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta 22. syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 912/2010 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) soveluksia koskevasta toimintasuunnitelmasta (KOM(2010)0308),
- ottaa huomioon Euroopan GNSS-viraston lokakuussa 2010 julkistaman "GNSS-markkinakertomuksen",
- ottaa huomioon EU:n talousarvion tarkistusta koskevan komission tiedonannon (KOM(2010)0700),
- ottaa huomioon eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien väliarviointia koskevan komission kertomuksen (KOM(2011)0005),

⁽¹⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 226.

⁽²⁾ EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 11.

Keski- ja loppu- 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A7-0165/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on johdonmukaisesti antanut täyden tukensa eurooppalaiselle satelliittinavigointijärjestelmälle (GNSS), jonka toimintaa rahoitetaan Galileo- ja EGNOS-ohjelmien varoista ja jonka tarkoituksena on helpottaa Euroopan kansalaisten jokapäiväistä elämää, varmistaa Euroopan riippumattomuus ja itsenäisyys sekä saada merkittävä osuus pitkälle kehitetystä maailmanlaajuisesta satelliittinavigoinnista,
- B. ottaa huomioon, että EU on toistaiseksi riippuvainen Yhdysvaltojen maailmanlaajuisesta satelliittinavigointijärjestelmästä (GPS), jota käyttävät toiminnot edustavat noin seitsemää prosenttia EU:n BKT:sta,
- C. ottaa huomioon, että GPS-järjestelmään verrattuna Galileon odotetaan tarjoavan etuja kuten paremman tarkkuuden, maailmanlaajuisen toimintavarmuuden, todentamiseen, takeet palveluista sekä EU:n strategisen omavaraisuuden,
- D. ottaa huomioon, että maailmanlaajuiset GNSS-markkinat kasvavat eksponentiaalisesti ja että niiden arvon arvioidaan nousevan 150 miljardiin euroon vuoteen 2020 mennessä, mistä EU:n osuus on alle 20 prosenttia,
- E. ottaa huomioon, että 80 000 EU:n maataloustuottajaa jo hyödyntää päivittäin EGNOS-ohjelmaa ja että EGNOS on äskettäin hyväksytty myös siviili-ilmailussa ja että hyväksyntää meriliikennettä varten odotetaan lähitulevaisuudessa,
- F. ottaa huomioon, että Galileo tähtää teknologisesti maailman edistyneimmäksi ja maailman uusimmaksi GNSS-teknologian muodoksi, joka pystyy asettamaan tulevaisuuden maailmanlaajuisen standardin, edustaa huipputekniikoiden ja ammattitaitoisten ihmisten kokonaisuutta ja edistää EU:n teollisuudenalojen innovointia ja kilpailukykyä,
- G. ottaa huomioon, että EGNOS ja Galileo tuottavat EU:n taloudelle ja yhteiskunnalle 60 miljardin euron arvosta välillistä etua, koska ne parantavat liikenneturvallisuutta ja lentoliikenteen turvallisuutta, vähentävät ilmansaasteita ja hyönteismyrkkyjen käyttöä, luovat uusia työpaikkoja, parantavat yleistä turvallisuutta ja koska niiden hinta-laatusuhde on huomattavasti parempi kuin muiden vastaavien investointien hinta-laatusuhde,
- H. katsoo, että koska useat alueelliset toimijat kehittävät parhaillaan neljää maailmanlaajuista ja kahta alueellista satelliittinavigointijärjestelmää, palveluja on ehdottomasti ryhdyttävä toimittamaan nopeasti, jotta tästä eurooppalaisesta järjestelmästä tulee mahdollisimman nopeasti tärkein vaihtoehtoinen GNSS-viitejärjestelmä,
- I. ottaa huomioon, että satelliittinavigointiohjelmien alun perin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuneen rahoituksen epäonnistumisen vuoksi vuonna 2007 tehtiin päätös, jonka mukaan ohjelmien toteutusta jatkettaisiin yksinomaan unionin talousarviorahoituksen turvin (3,4 miljardia euroa määrittely-, validointi- ja käyttöönotto vaiheiden osalta vuoteen 2013 saakka), ja että Euroopan unioni omistaa sen tästä syystä kokonaan; ottaa huomioon, että Galileo ja EGNOS ovat näin ollen ensimmäisiä EU:n omistamia laajoja täytäntöäpöisiä hankkeita,
- J. katsoo, että Galileo on siviilivalvonnassa oleva siviilijärjestelmä ja että sen kaikissa palveluissa on noudatettava kansainvälistä avaruusoikeutta, EU:n perussopimuksia ja YK:n peruskirjassa ja sopimuksissa vahvistettuja periaatteita,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että ohjelman kustannukset ovat nousseet, mikä johtuu muun muassa epätarkoista kustannusennusteista ja kustannusten hallintastrategioista, ja näin ollen nykyisellä talousarviolla voidaan rahoittaa ainoastaan 18 satelliitin mahdollistama alustava toimintavalmius,
- L. katsoo, että ennen kuin tehdään päätös lisärahoitussitoumuksen antamisesta EU:n talousarviosta seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa, komission on esitettävä selkeä arvio kaikista mahdollisista teknisistä vaihtoehdoista sekä niihin liittyvistä kustannuksista ja hyödyistä,

Väliarviointi: arvio täytäntöönpanosta

1. pitää myönteisenä komission kertomusta, jossa määritellään tämän merkittävän lippulaivahankkeen nykytilanne ja tulevaisuuden haasteet;
2. pitää kuitenkin valitettavana väliarvioinnin julkistamisen viivästymistä, koska se on aiheuttanut liian pitkäaikaista epävarmuutta hankkeen yleisestä edistymisestä ja rahoitustilanteesta, mikä vaikuttaa kielteisesti GNSS-sovellusten leviämiseen ja niiden julkiseen tukemiseen;
3. kehottaa komissiota avoimuuden lisäämiseksi saattamaan GNSS-järjestelmän strategiset puitteet (C(2008)378) ajan tasalle siten, että ne vastaavat nykytilannetta, mukaan luettuina tärkeimmät toimet, arvioitu talousarvio ja tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä aikataulu;
4. kehottaa komissiota tulevien kustannusten ylitysten estämiseksi asettamaan tiukat kustannusten hillintää ja riskien hallintaa koskevat määräykset, mukaan luettuina tarvittavat määräykset, joilla satelliittien laukaisukustannukset pidetään hallinnassa; kehottaa komissiota tutkimaan tähän mennessä saatuja tuloksia ja harkitsemaan tätä tarkoitusta varten riippumattomien asiantuntijoiden hyödyntämistä, mukaan luettuina teollisuuden edustajat, jotta voidaan parantaa merkittävästi projektihallinnon tehokkuutta;
5. kehottaa komissiota toteuttamaan suositellut riskinhallintatoimenpiteet, kuten hankintojen hajauttamisen kahdelle toimittajalle kaikissa kriittisissä työvaiheissa, jotta kunnianhimoista aikataulua voidaan noudattaa, ottaen huomioon kilpailun todellisen tason asianomaisilla markkinoilla sekä poliittisen tahdon säilyttää laukaisuvalmiudet tulevaisuudessa Euroopassa, kuten todettiin 25. marraskuuta 2010 annetussa seitsemännen avaruusneuvoston päätöslauselmassa;

Rahoitustilanne

6. katsoo, että alustavan toimintavalmiuden, mikä tarkoittaa 18 satelliitin tarjoamia alustavia palveluja, olisi oltava käytössä viimeistään vuonna 2014, jotta Galileosta todella tulee vastaanottimien valmistajien toinen GNSS-viitejärjestelmä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota laukaisemaan mahdollisimman nopeasti neljä kiertoradan validointisatelliittia 14 muun satelliitin selkeän laukaisusuunnitelman varmistamiseksi ja lopullisten työosioiden suorittamiseksi;
7. on vakuuttunut siitä, että 27 satelliittiin ja tarvittavaan varasatelliittien määrään ja asianmukaiseen maainfrastruktuuriin perustuva täydellinen toimintavalmius on Galileon tuoman lisäarvon ennakoedellytys todentamisen, tarkkuuden ja keskeytymättömän palvelun ja näin ollen myös taloudellisen hyödyn ja yhteiskunnallisten etujen hyödyntämisen kannalta; katsoo, että vain kaikkien EU:n toimielinten selkeä ja yksiselitteinen tuki täyden toimintavalmiuden saavuttamiselle saa sijoittajat ja käyttäjät vakuuttuneiksi EU:n sitoutumisesta pitkällä aikavälillä; kehottaa komissiota antamaan markkinatoimijoille tätä tarkoitusta varten positiivisen signaalin;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

8. pahoittelee, ettei monivuotisen rahoituskehiksen mukauttamisen yhteydessä ole tehty ehdotuksia lisärahoituksen myöntämiseksi Galileo-ohjelmalle, mikä on aiheuttanut uusia viivästymisiä ja lisäkustannuksia ja saattaa johtaa tarjolla olevien mahdollisuuksien menettämiseen; katsoo edellä mainitun perusteella, että täysi toimintavalmius olisi saavutettava viimeistään vuonna 2018, mikä komission mukaan edellyttäisi 1,9 miljardin euron lisärahoitusta ja vuosittaiset määrärahat, joka kattavat noin 800 miljoonan euron vuosittaiset kustannukset vuodesta 2014 lähtien; kehottaa komissiota pyrkimään tarmokkaasti kaikkiin mahdollisiin rahoituksen tehokkuutta koskeviin säästöihin ja luomaan asianmukaisen rahoitusrakenteen (ottaen huomioon muun muassa Galileon kaupallisista palveluista saatavat tulot), jotta tarvittavaa lisärahoitusta voidaan vähentää;

9. korostaa, että GNSS-ohjelmien tutkimus- ja kehitystoimia koskeva EU:n nykyinen rahoitus on vain 15 miljoonaa euroa vuodessa; varoittaa muita tutkimus- ja kehitysohjelmia koskevasta vaarasta, jos näille toimille myönnettävä lisärahoitus poistetaan nykyisestä puiteohjelmasta (seitsemäs tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelma); katsoo, että tulevaisuudessa olisi myönnettävä lisää varoja osana kahdeksatta tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaa ja muiden toimien kautta, jotta helpotetaan GNSS-järjestelmään perustuvien tuotteiden ja palvelujen kehittämistä;

10. korostaa, että on myönnettävä lisää rahoitusta, jotta tehostetaan GNSS-sovellusten ja palvelujen kehittämistä, mikä on tärkeää sen varmistamiseksi, että Galileon infrastruktuuri-investointeja hyödynnetään täysipainoisesti ja että Galileota kehitetään täysipainoisesti sen koko kapasiteetti huomioon ottaen;

Yleinen tietoisuus

11. on vahvasti vakuuttunut siitä, että GNSS-järjestelmän lisärahoitus voidaan varmistaa vain sillä edellytyksellä, että GNSS-järjestelmän EU:n taloudelle ja yhteiskunnalle tuomia etuja koskevaa tietoisuutta parannetaan huomattavasti päätöksentekijöiden ja suuren yleisön keskuudessa; pitää myönteisinä konkreettisia aloitteita, kuten vuosittain järjestettävää Galileo Masters -ideakilpailua, johon lähetettiin 350 ehdotusta 44 maasta vuonna 2010, lapsille suunnattua Galileo-kilpailua ja GNSS-innovointipalkintoa;

12. kehottaa komissiota ja EU:n GNSS-valvontaviranomaista (GSA) tehostamaan pyrkimyksiään lisätä mahdollisten käyttäjien ja sijoittajien tietoisuutta GNSS-järjestelmästä edistämällä GNSS:ään perustuvien palvelujen käyttöä sekä yksilöimällä ja keskittämällä näitä palveluita koskevan kysynnän Euroopassa; korostaa tässä yhteydessä, että Galileo on yleisen edun mukainen ohjelma EU:n tasolla ja tämän vuoksi sitä varten voidaan perustellusti anoa rahoitusta julkisista varoista;

13. kehottaa komissiota ja Galileo-valvontaviranomaista lähestymään kansallisia viranomaisia sekä pk-yrityksiä, jotka ovat tekemisissä avaruusteknologian kanssa, potentiaalisina GNSS-sovellusten loppukäyttäjinä ja kehottaa tekemään tämän järjestämällä asianmukaisia tarjouskilpailuja ja tiedotuskampanjoita ja käyttämällä teknologian siirtoon tarkoitettuja mekanismeja painottaen samalla Euroopan alueellisen tasapainon ylläpitämisen merkitystä;

Kansainvälinen ulottuvuus

14. kehottaa komissiota ottamaan aktiivisesti mukaan Latinalaisen Amerikan, Kaakkois-Aasian ja Afrikan kaltaiset maanosat ja alueet, joilla eurooppalaisen GNSS-teknologian käyttöönotto ja mainitun teknologian sovellukset voisivat edistää markkinoiden kehittymistä;

15. tukee komission pyrkimyksiä varmistaa Galileon yhteensopivuus ja yhteentoimivuus muiden satelliitinavigointijärjestelmien kanssa ja pyrkiä kohti maailmanlaajuisia standardia; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään kaikkia mahdollisia keinoja, joilla voitaisiin nopeasti ratkaista yhteensopivuutta koskevat EU:n ja Kiinan väliset kysymykset;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Tulevat haasteet: rahoitus ja hallinnointi***

16. korostaa avaruuspolitiikan ja GNSS-ohjelman strategista merkitystä, kun pyritään luomaan aidosti eurooppalainen teollisuusstrategia, joka perustuu kansalaisille ja yrityksille konkreettista hyötyä tuottaviin käytännön hankkeisiin; kehottaa komissiota tässä yhteydessä tunnustamaan satelliittinavigoinnin tärkeän tehtävän ja sisällyttämään sen kaikkien muiden asiaankuuluvien unionin toimien kehittämiseen;

17. huomauttaa, että pitkän aikavälin vakaus on tärkeää enempien viivästysten, kalliin uudelleensuunnittelun ja käyttäjäjohjan laajuuden vaarantamisen välttämiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota antamaan viipymättä GNSS-ohjelmien tulevaa tasoa, rahoitusta ja hallinnointia koskevan lainsäädäntöehdotuksen; katsoo lisäksi, että ohjelmien hyvän hallinnoinnin vuoksi on tärkeää varmistaa asianmukaisen tietotaidon ja hankitun erityisosaamisen säilyminen;

18. kehottaa komissiota sisällyttämään tulevan lainsäädäntöehdotuksen puitteissa suoritettavaan vaikutusten arviointiin selkeät ja kattavat tiedot

— teknisistä eritelmistä (tarkkuus, maantieteellinen kattavuus, toimintavarmuus jne.), jotka koskevat palveluita (avoimet palvelut, ihmishengen turvaava palvelu, kaupalliset palvelut, julkisesti säännelty palvelu), joita Galileon eri satelliittikonfiguraatiot voisivat tarjota (mukaan luettuina alustava toimintavalmius ja täydellinen toimintavalmius, joita käytetään yhdessä muiden GNSS-järjestelmien kanssa tai itsenäisesti)

— EGNOS-palvelujen roolista erilaisissa mahdollisissa Galileon konfiguraatioissa ja siitä, onko tarpeellista säilyttää EGNOS täydellisen toimintavalmiuden järjestelmässä

— mahdollisista Galileo- ja EGNOS-konfiguraatioiden kustannuksista infrastruktuuri-investointien osalta sekä hallinto- ja varautumiskustannuksista (mukaan luettuina alustava toimintavalmius, täydellinen toimintavalmius ja muut mahdolliset vaihtoehdot);

19. katsoo, että Galileota ja EGNOSia olisi EU:n omistamina ja Euroopan yleisen edun mukaisina eurooppalaisina ohjelmina rahoitettava etupäässä EU:n talousarviosta; katsoo, että EU:n talousarvion ohella olisi tutkittava kaikkia muita mahdollisia rahoituslähteitä, myös innovatiivisia rahoitusvälineitä; painottaa, että aiemmin käytetyt tilapäiset hätäratkaisut saattavat vaarantaa tällaisten EU:n laajojen strategisten hankkeiden menestymisen ja niiden tarjoaman lisäarvon sekä heikentää niiden poliittista dynaamisuutta; katsoo näin ollen, että olisi löydettävä järkeviä pitkän aikavälin kokonaisratkaisuja; ehdottaa, että EU:n talousarvion olisi osoitettava ennalta määritetty vuosittainen summa (jäljelle jäävien Galileon infrastruktuurien ja toimintakustannusten rahoittamiseksi); huomauttaa, että väliarvioinnissa vuoden 2013 jälkeiselle ajanjaksolle esitetyt summat ovat vain suuntaa antavia, ja kehottaa komissiota esittelemään arvioitujen rahoitustarpeiden yksityiskohtaisen erittelyn kesään 2011 mennessä, jotta voidaan lisätä hankkeen vastuullisuutta, ennakoitavuutta ja avoimuutta;

20. katsoo, että odottamattomat lisäkustannukset olisi rahoitettava unionin talousarviosta muita nykyisiä ohjelmia vaarantamatta; kehottaa tässä yhteydessä komissiota arvioimaan mahdollisuutta perustaa "Galileo-vararahasto", jota voitaisiin käyttää odottamattomiin kustannuksiin;

21. katsoo, että GNSS-järjestelmän pitkän aikavälin hallinnointi- ja hallintorakenteilla olisi ohjattava komission, GNSS-valvontaviranomaisen (GSA) ja Euroopan avaruusviraston (ESA) välistä työn- ja vastuunjakoa sekä muita asiaankuuluvia tehtäviä, kuten asianmukaista kustannusten jakamista, tuotonjakomekanismeja, vahinkovastuujärjestelmää, hinnoittelupolitiikkaa sekä yksityisen sektorin osallistumista GNSS-ohjelmiin; kehottaa komissiota tässä yhteydessä jatkamaan ripeästi ohjelman toimintoja koskevien hallinnointisuunnitelmien käsittelemistä, ottamaan vastuun pitkän aikavälin operaatioista ja infrastruktuurin mukauttamisesta, varmistamaan jatkuvan tietojen ja palvelujen toimittamisen kuluttajille ja maksimoimaan kaupallisten palvelujen kehittämismahdollisuudet;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

22. korostaa, että on tärkeää, että GNSS:n kaikki pitkän aikavälin hallinnointi- ja hallintorakenteet ovat täysin avoimia, taloudellisesti ja tilinpidollisesti terveitä ja mahdollisimman vastuullisella tavalla johdettuja; panee tässä suhteessa merkille, että koordinoitua neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa olisi toteutettava säännöllisesti ja siihen olisi sisällytettävä perusteelliset päivitykset;

23. kehottaa komissiota perustamaan asianmukaisia mekanismeja, joilla varmistetaan, että sekä yksityiset että julkisesti säännelty GNSS:ään perustuvat palvelut ja sovellukset kunnioittavat kansalaisten perusoikeuksia kuten yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa;

*

* *

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan avaruusjärjestölle.

Uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävä ja osallistavaa Euroopan unionia varten

P7_TA(2011)0266

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävä ja osallistavaa Euroopan unionia varten (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 312 artiklan,
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽³⁾, ja sen täytäntöönpanoa koskevat säännöt,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "EU:n talousarvion kokonaistarkastelu" (KOM(2010)0700),
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 tekemänsä päätöksen kestävä Euroopan unionin poliittisia haasteita ja rahoitusta vuoden 2013 jälkeen käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Itävallan Nationalratin, Tšekin parlamentin, Tanskan Folketingetin, Viron Riigikogun, Saksan liittopäivien, Saksan liittoneuvoston, Irlannin Oireachtasin, Liettuan Seimasin, Latvian Saeiman, Portugalin parlamentin, Alankomaiden Tweede Kamerin ja Ruotsin Riksdagenin panoksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 184 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

⁽³⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0225.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon kestävän Euroopan unionin poliittisia haasteita ja rahoitusta vuoden 2013 jälkeen käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0193/2011),
- A. katsoo, että parlamentti päätti asettaa erityisvaliokunnan, jonka tehtävänä on:
 - a) määritellä parlamentin ensisijaiset poliittiset tavoitteet vuoden 2013 jälkeen voimaan tulevaa monivuotista rahoituskehystä varten sekä lainsäädännön että talousarvionäkökohtien kannalta,
 - b) arvioida rahoitusvaroja, joita unioni tarvitsee tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi 1. tammikuuta 2014 alkavalla kaudella,
 - c) määritellä seuraavan monivuotisen rahoituskehyn kesto,
 - d) ehdottaa näiden ensisijaisten poliittisten tavoitteiden ja muiden tavoitteiden mukaisesti rakennetta tulevalle monivuotiselle rahoituskehyselle ja ilmoittaa unionin toiminnan keskeiset alat,
 - e) antaa suuntaviivat varojen alustavaa jakoa varten monivuotisen rahoituskehyn otsakkeiden välillä ja niiden sisällä ensisijaisten tavoitteiden ja ehdotetun rakenteen mukaisesti,
 - f) määritellä EU:n talousarvion rahoitusjärjestelmän uudistuksen ja menojen uudelleentarkastelun välinen yhteys, jotta budjettivaliokunnalla on vakaa perusta uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytäviä neuvotteluja varten,
- B. katsoo, että erityisvaliokunnan olisi esiteltävä lopullinen mietintönsä ennen kuin komissio esittää seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevat ehdotuksensa,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan mukaan unionin on huolehdittava siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat, jotka rahoitetaan kokonaisuudessaan unionin omin varoin,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan 5 kohdan ja 324 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin on oltava asianmukaisella tavalla mukana seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytävissä neuvotteluissa,
- E. katsoo, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo lujittaa unionin politiikkoja ja luo uusia toimivallan aloja, jotka olisi otettava huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä,
- F. katsoo, että unioniin ja sen kansalaisiin kohdistuvat haasteet, kuten maailmanlaajuinen talouskriisi, nopeasti kehittyvien valtioiden nopea kasvu, kestävään yhteiskuntaan ja resurssitehokkaaseen talouteen siirtyminen, ilmastonmuutoksen torjuminen, väestörakenteeseen liittyvät haasteet, myös maahanmuuttajien kotouttaminen ja turvapaikanhakijoiden suojeleminen, tuotannon ja säästöjen maailmanlaajuisen jakautumisen painottuminen nopeasti kehittyvien valtioiden suuntaan, köyhyyden torjuminen sekä luonnonkatastrofeista ja ihmisen aiheuttamista katastrofeista, terrorismista ja järjestäytyneestä rikollisuudesta aiheutuvat uhat, edellyttävät voimakasta vastausta unionilta ja sen jäsenvaltioilta,

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- G. katsoo, että Euroopan unionilla on enemmän painoarvoa kansainvälisesti kuin sen yksittäisillä jäsenvaltioilla yhteenlaskettuna,
- H. katsoo, että EU:n koheesiopolitiikan päätavoitteena pitäisi vastaisuudessa olla edelleen olemassa olevien sosiaalisten, taloudellisten ja alueellisten erojen vähentäminen kaikkialla unionissa ja että näkyvä ja onnistunut koheesiopolitiikka tuo itsessään eurooppalaista lisäarvoa ja sen pitäisi hyödyttää EU:n jäsenvaltioita,
- I. katsoo, että EU:n kansalaiset edellyttävät enemmän unionilta ja suhtautuvat myös kriittisemmin sen toimintaan, ja katsoo, että unionin tunteminen omaksi palautuu vain, kun sen kansalaiset luottavat siihen, että unioni edistää parhaiten heidän arvojaan ja etujaan,
- J. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian pitäisi auttaa Eurooppaa toipumaan kriisistä entistä vahvempana työpaikkojen luomisen sekä älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun avulla; katsoo, että strategia perustuu unionin viiteen yleistavoitteeseen: työllisyyden edistämiseen, innovoinnin, tutkimuksen ja kehityksen edellytysten parantamiseen, ilmastonmuutosta ja energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseen, koulutustason parantamiseen ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen erityisesti köyhyyttä vähentämällä,
- K. katsoo, että unionin talousarvio on merkittävä uudistuksia edistävä tekijä, ja katsoo, että sen vaikutusta voidaan voimistaa, mikäli siinä lisätään yksityisten ja julkisten rahoituslähteiden hyödyntämistä investointien tukemiseksi, jolloin kiihdytetään unionin menojen moninkertaistavaa vaikutusta; katsoo, että niin sanotulla oikeudellisen palautuman periaatteella ei ole taloudellista perustaa, sillä siinä ei oteta asianmukaisesti huomioon eurooppalaista lisäarvoa, heijastevaikutuksia ja EU-maiden keskinäistä yhteisvastuullisuuden tarvetta,
- L. ottaa huomioon, että SEU:n 3 artiklan mukaan Euroopan kestävä kehityksen perustana olisi oltava tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen,
- M. katsoo, että moitteettoman varainhoidon periaate on yksi unionin talousarvion täytäntöönpanon perusperiaatteista; katsoo, että monet jäsenvaltiot tekevät parhaillaan vaikeita verotuksellisia mukautuksia kansallisiin talousarvioihinsa; katsoo myös, että moitteettoman varainhoidon – tehokkuus, talous – merkitys on kasvanut entisestään julkisten menojen alalla sekä unionissa että jäsenvaltioissa,
- N. katsoo, että määräykset, jotka liittyvät menojen koskevien ohjelmien kausittaiseen mukauttamiseen muuttuviin tarpeisiin ja oloihin, ovat olleet riittämättömiä, ja katsoo, että määräyksien ja säännöksiä monimutkaisuus on ollut yksi hallinta- ja valvontajärjestelmiin liittyvän alisuoriutumisen syistä,
- O. katsoo, että neljä ensimmäistä vuotta nykyisestä monivuotisesta rahoituskehyksestä vuosiksi 2007–2013 ovat osoittaneet selvästi, että mahdollisuus ottaa rahoituskehysten puitteissa huomioon uusia tilanteita ja painopistealoja vaarantamatta olemassa olevia tilanteita ja painopistealoja on rajallinen, ja katsoo, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten avulla ei ole ollut mahdollista vastata nopeasti uusiin sitoumuksiin, kuten Galileoon, ITERiin, elintarvikerahoitusvälineeseen tai Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan,
- P. katsoo, että BKT-lukujen käyttöönotto vuonna 1988 EU:n rahoitusjärjestelmässä tarkoitettiin tilapäiseksi omien varojen vähentymisen täydentäjäksi, mutta sitä jatkettiin ja vahvistettiin vuosien kuluessa ja nykyisin se on EU:n talousarviovarojen pääasiallinen lähde; katsoo, että tätä valta-asemaa on korostanut jäsenvaltioiden taipumus laskea nettojäännöksensä, minkä seurauksena tehdään useita hyvityksiä, oikaisuja, poikkeuksia ja korvauksia, joiden vuoksi omien varojen nykyjärjestelmä on liian monimutkainen ja

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

vaikeseelkoinen, minkä lisäksi sillä on riittämättömät yhteydet unionin olemassa oleviin politiikkoihin ja se on epätasapuolinen, ja siksi sillä ei voida varmistaa unionin politiikkojen avointa ja tehokasta rahoittamista Euroopan edun mukaisesti ja siksi siitä on tullut lopulta täysin käsittämätön Euroopan kansalaisille,

- Q. toteaa, että Euroopan parlamentti hyväksyi innovatiivisesta rahoituksesta globaalilla tasolla ja Euroopan tasolla 8. maaliskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ transaktiomaksun käyttöönoton, joka "auttaisi torjumaan rahoitusmarkkinoiden erittäin haitallisia kaupankäyntimalleja, kuten tiettyä lyhyen aikavälin toimintaa ja automatisoitua nopeaa pörssikauppaa, sekä vähentämään keinottelua",

Osa I: tärkeimmät haasteet

1. on sitä mieltä, että tulevat haasteet, liittyivätpä ne väestörakenteeseen, ilmastonmuutokseen tai energiahuoltoon, ovat aloja, joilla Euroopan unioni, joka on paljon enemmän kuin jäsenvaltioidensa summa, osoittaa lisäarvonsa;

2. panee merkille, että jäsenvaltioiden on ollut meneillään olevan kriisin ja julkisten menojen voimakkaan vähentämisen vuoksi vaikeampi jatkaa pyrkimistä kasvuun, parempaan kilpailukykyyn ja taloudelliseen ja sosiaaliseen lähentymiseen ja osallistua täysimääräisesti sisämarkkinoiden toimintaan; on vahvasti sitä mieltä, että kriisin ratkaisun avain on enemmän Eurooppaa, ei vähemmän Eurooppaa;

3. katsoo, että "Euroopan unionin kestävillä varoilla" tarkoitetaan ennen kaikkea sitä, että EU:n talousarvion nykyistä rahoitusjärjestelmää tarkastellaan perinpohjaisesti uudelleen ja nykyiset kansalliset rahoitusosuudet korvataan aidosti eurooppalaisilla varoilla;

4. katsoo viimeaikaisten tapahtumien osoittavan, että euroalueella tarvitaan rohkeampaa talouden hallintoa ja että rahapolitiikan pilari ilman sosiaalista ja taloudellista pilaria on tuomittu epäonnistumaan; pitää oleellisenä, että unioni vahvistaa tätä talouden hallinnon järjestelmänsä varmistukseen Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanon (pitkän aikavälin talouskasvun ennalleen palauttaminen ja turvaaminen), estääkseen nykyisen kriisin toistumisen ja turvatakseen Euroopan yhdentymishankkeen;

Tietoon perustuvan talouden rakentaminen

5. huomauttaa, että kriisin myötä ovat korostuneet rakenteelliset haasteet, jotka kohdistuvat useimpien jäsenvaltioiden talouksiin ja joita ovat alhainen tuottavuus, julkisen velan suuri määrä, julkisen talouden suuret alijäämät, rakennetyöttömyys, sisämarkkinoiden pysyvät esteet, työvoiman alhainen liikkuvuus, vähentuneet osaamiskäsitykset, joista heikko kasvu osittain johtuu; painottaa investointien tarvetta keskeisillä aloilla, kuten koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin alalla, näihin rakenteellisiin haasteisiin vastaamiseksi ja korostaa julkisten investointien laskusuunnan kääntämisen merkitystä;

6. muistuttaa, että jos tämänhetkiset investointisuuntaukset jatkuvat, Aasia voi olla vuonna 2025 tieteellisen ja teknisen kehityksen kärjessä; muistuttaa kuitenkin, että vaikka nämä muutokset asettavat valtavia haasteita, ne myös tarjoavat tilaisuuksia esimerkiksi EU:n vientipotentiaalin voimakkaalle kasvulle; panee merkille, että unioni on jäänyt jälkeen yliopistoissa ja korkeakouluissa annettavan opetuksen alalla, koska vain noin 30 eurooppalaista yliopistoa on sijoittunut maailman sadan parhaan yliopiston listalle; korostaa, että Eurooppa on samoin jäämässä jälkeen kilpailtaessa työntekijöiden ammattitaidosta, ja kiinnittää huomiota siihen, että vuoteen 2020 mennessä luodaan 16 miljoonaa uutta työpaikkaa, joihin tarvitaan korkeasti koulutettuja työntekijöitä, kun taas vähemmän koulutettua työvoimaa edellyttävien työpaikkojen määrä vähenee 12 miljoonan työpaikan verran;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0080.

Työttömyyden torjuminen

7. katsoo, että yksi Euroopan unionin suurimmista haasteista on kilpailukykyyn säilyttäminen, kasvun lisääminen sekä korkean työttömyyden torjuminen ja keskittyminen asianmukaisesti toimiviin työmarkkinoihin ja sosiaalisiin oloihin, joiden avulla parannetaan työllisyystilannetta, edistetään ihmisarvoista työtä, taataan työntekijöiden oikeudet kaikkialla Euroopassa sekä parannetaan työoloja ja vähennetään köyhyyttä;

Väestörakenteeseen liittyvä haaste

8. painottaa, että unionin on vastattava väestörakenteeseen liittyvään haasteeseen; panee merkille, että koska työvoiman osuus vähenee ja eläkeläisten kasvaa, EU:n hyvinvointijärjestelmiin ja taloudelliseen kilpailukykyyn kohdistuu ylimääräistä painetta;

Ilmasto- ja luonnonvaroihin liittyvät haasteet

9. on huolissaan siitä, että maapallon väestön lisääntyminen 6 miljardista 9 miljardiin kiristää maailmanlaajuisesti kilpailua luonnonvaroista ja aiheuttaa lisäpainetta ympäristölle maailmanlaajuisesti ja paikallisesti; panee merkille, että elintarvikkeiden kysyntä kasvaa todennäköisesti 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä ja että raaka-aineiden ja hyödykkeiden tehoton ja kestämaton käyttö ja hallinta altistavat kansalliset elintarviketuotannon, luonnonsuojelun ja energiantuotannon väliselle haitalliselle kilpailulle ja kalliille hintashokeille; ottaa huomioon, että sillä voi olla vakavia seurauksia teollisuudelle liiketoimintamahdollisuuksien sekä raaka-aineiden saantia koskevien rajoitusten kannalta, mikä uhkaa taloudellista turvallisuutta ja edistää ilmastonmuutosta; korostaa näin ollen EU:n tarvetta toteuttaa välittömästi toimia ja johtaa siirtymistä kohti taloutta, joka perustuu resurssien kestäväan käyttöön;

10. kiinnittää huomion maailmanlaajuisesti kasvavaan energiankulutukseen ja siihen, että riippuvuus energiantuonnista on kasvamassa, koska unioni joutuu vuoteen 2050 mennessä tuomaan lähes kaksi kolmasosaa energiantarpeestaan, jollei nykyistä energiapolitiikkaa muuteta riittävästi ja jolleivät EU ja jäsenvaltiot lisää toimia omien uusiutuvien energialähteidensä kehittämiseksi ja energiatehokkuuspotentiaalinsa hyödyntämiseksi siten, että energiaa ja ilmastoa koskevat EU:n sitoumukset ja turvallisuusnäkökohdat otetaan täysimääräisesti huomioon; varoittaa, että hintojen vaihtelu ja toimituksien epävarmuus lisääntyvät myös energiarikkaissa valtioissa vallitsevan poliittisen epävarmuuden myötä; kehottaa sen vuoksi monipuolistamaan toimitusreittejä ja kauppakumppaneita;

11. tukee ajatusta siitä, että kaikilla EU:n varoilla pitäisi kokonaisuutena parantaa Euroopan ympäristön yleistä tilaa ja vähentää näin kasvihuonekaasupäästöjä vähintäänkin EU:n nykyisessä lainsäädännössä asetettuja tavoitteita vastaavasti; ehdottaa näin ollen, että EU:n varojen käytön myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia ilmastoon ja ympäristöön olisi analysoitava eri tasoilla;

Sisäinen ja ulkoinen turvallisuus ja henkilökohtaiset vapaudet

12. katsoo, että globalisaatio on lisännyt haavoittuvuuden tunnetta hälventämällä sisäisen ja ulkoisen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden välisiä rajoja; on vakuuttunut siitä, että 2000-luvun turvallisuushaasteisiin vastaaminen varjellen samalla perusoikeuksia ja henkilökohtaisia vapauksia edellyttää maailmanlaajuisia ja ennakoivia vastauksia, joita ainoastaan unionin kokoinen toimija pystyy antamaan; on vakuuttunut siitä, että EU:n turvallisuuden ulkoinen ulottuvuus liittyy kiinteästi demokratiaan, oikeusvaltion periaatteisiin ja hyvään hallintoon kolmansissa maissa ja että EU:lla on erityinen vastuu edistää näiden kehittymistä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Eurooppa osana maailmaa: vakuuttavaksi toimijaksi muutoutuminen*

13. on vakuuttunut siitä, että unionin on merkittävänä poliittisena, taloudellisena ja kaupan alan toimijana otettava täysimääräisesti paikkansa kansainvälisellä näyttämöllä; muistuttaa, että Lissabonin sopimus mahdollistaa uusin tavoin unionin etujen ja arvojen paremman esille tuomisen maailmanlaajuisissa yhteyksissä; painottaa, että unioni tuottaa maailmanlaajuisista lisäarvoa ja vaikuttaa maailmanlaajuisiin poliittisiin päätöksiin vain toteuttaessaan yhteisiä toimia; korostaa, että vahvemman ulkoisen edustuksen on oltava tiiviisti yhteydessä vahvempaan sisäiseen koordinointiin;

Hyvän hallintotavan toteuttaminen

14. on vakuuttunut siitä, että yhteisten toimien edistämiseksi on lujitettava unionin omaksi tuntemista; katsoo, että "hyvän hallintotavan" toteuttaminen on EU:lle selvästi tehokkain keino varmistaa kansalaistensa sitoutuminen jatkossakin;

Osa II: toteuttamisen optimointi: EU:n talousarvion rooli*Eurooppalainen lisäarvo ja EU:n toimien puuttumisesta aiheutuvat kustannukset*

15. korostaa, että EU:n talousarviomenojen päätarkoituksena on luoda eurooppalaista lisäarvoa keskittämällä varoja, toimimalla katalyyttisesti ja tarjoamalla mittakaavaetuja sekä myönteisiä rajatylittäviä heijastusvaikutuksia, millä edistetään tai nopeutetaan sovittujen yhteisten poliittisten tavoitteiden saavuttamista ja vähennetään jäsenvaltioille aiheutuvia kustannuksia; muistuttaa, että periaatteessa menojen päällekkäisyyttä ja eri budjettikohtiin osoitettujen varojen limittäisyyttä on vältettävä ja että EU:n menoilla on tähdittävä aina suurempaan lisäarvoon kuin mitä yksittäisten jäsenvaltioiden menoilla yhteenlaskettuna saataisiin aikaan; katsoo, että monivuotinen rahoituskehys on oikein käytettynä Euroopan yhdentymisen pitkän aikavälin suunnittelun erittäin tärkeä väline, jonka avulla voidaan ottaa eurooppalainen perspektiivi ja unionin lisäarvo paremmin huomioon;

16. kiinnittää huomiota seuraaviin aloihin, joilla synergiaa ja mittakaavaetuja saattaisi olla mahdollista lisätä: Euroopan ulkosuhdehallinto, humanitaarinen apu ja erityisesti EU:n nopean toiminnan valmius, puolustusvarojen yhdistäminen, tutkimus ja kehitys sekä innovointi, suuret infrastruktuurihankkeet (etenkin energian ja liikenteen aloilla) ja rahoitusmarkkinoiden valvonta;

17. katsoo, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja kansallisten parlamenttien välityksellä toteutettavan toissijaisuusperiaatteen noudattamista koskevan tarkastuksen ohella on arvioitava parhaisiin käytäntöihin liittyen, miten paljon jokainen talousarvioon liittyvä lainsäädäntöehdotus tuottaa eurooppalaista lisäarvoa; korostaa kuitenkin, että eurooppalaista lisäarvoa arvioitaessa tarvitaan muutakin kuin taulukkolaskentaan perustuvaa lähestymistapaa ja että on arvioitava poliittisin perustein, edistetäänkö suunnitelluilla toimilla tehokkaasti ja tuloksellisesti EU:n yhteisiä tavoitteita ja luodaanko niiden avulla EU:n julkishyödykkeitä; huomauttaa, että eurooppalaisen lisäarvon pääasiallisia ja tärkeimpiä näkökohtia, kuten rauhaa, vakautta, vapautta sekä ihmisten, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, ei voi arvioida lukuina;

18. painottaa tarvetta osoittaa, että kaikki EU:n menot ovat perussopimuksista johtuvien velvoitteiden tai EU:n tärkeimpien poliittisten tavoitteiden mukaisia; painottaa, että eurooppalaista lisäarvoa luodaan menojen mutta myös unionin lainsäädännön ja taloutta, verotusta, talousarviota ja sosiaaliasioita koskevien kansallisten ja EU:n politiikkojen yhteensovittamisen myötä; on vakuuttunut siitä, että menojen eurooppalaista lisäarvoa on vahvistettava tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; painottaa, että EU:n rahoituksella olisi edistettävä mahdollisuuksien mukaan samalla kertaa useampaa kuin yhtä EU:n poliittista tavoitetta (esimerkiksi alueellinen yhteenkuuluvuus, ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja luonnon monimuotoisuuden suojeleminen);

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

19. on vakaasti sitä mieltä, että EU:n tason investoinneilla voidaan saada aikaan suurempia säästöjä kansallisella tasolla ja erityisesti aloilla, joilla EU:lla on kiistatta enemmän lisäarvoa kuin kansallisilla talousarvioilla; on vahvasti sitä mieltä, että tämän periaatteen pitäisi olla kaikkien EU:n talousarviosta jatkossa käytävien neuvottelujen taustalla; on näin ollen tyytyväinen siihen, että komissio sitoutui analysoimaan kattavasti kustannuksia, joita EU:n toimien puuttumisesta aiheutuu jäsenvaltioille ja niiden talousarvioille; kehottaa komissiota julkaisemaan raportin hyvissä ajoin, jotta se voidaan ottaa huomioon seuraavaan monivuotiseen rahoituskehitykseen liittyvässä neuvotteluprosessissa;

20. kehottaa parantamaan EU:n talousarvion ja jäsenvaltioiden kansallisten talousarvioiden yhteensovittamista yhteisten poliittisten painopisteiden rahoittamisessa; toistaa tarpeen koordinoita julkisten varojen käyttöä suunnittelusta täytäntöönpanoon, jotta varmistetaan niiden keskinäinen täydentävyys, parempi tehokkuus ja näkyvyys sekä EU:n talousarvion tehokkaampi järjeistäminen; katsoo, että uuden talous- ja budjettipolitiikan koordinoitumekanismin ("talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso") olisi oltava merkittävässä asemassa yhtenäistettäessä poliittisia tavoitteita keskenään eri puolilla Eurooppaa ja myös EU:n tavoitteiden kanssa ja autettaessa näin saavuttamaan toivottua synergiaa EU:n talousarvion ja kansallisten talousarvioiden välillä;

Tehokas talousarvio

21. katsoo, että vaikka eurooppalaista lisäarvoa koskevan periaatteen olisi ohjattava tulevia päätöksiä, joilla määritellään menojen painopisteet, määrärahojen tehokkaan käytön olisi ohjattava eri politiikkojen ja toimien toteuttamista;

22. korostaa, että kestävä kasvun ja kehityksen sekä yhteisvastuun ja yhteenkuuluvuuden kannalta optimaalisen tuloksen saavuttaminen edellyttää käytännössä, että kaikkien talouskehitykseen vaikuttavien EU:n talousarviovarojen välisen synergian ja eri alojen välisen yhdenmisen lähestymistavan parantaminen, tuloksiin suuntautuneen politiikan kehittäminen sekä tarvittaessa ehtojen, vahingoittamattomuuden periaatteen, saastuttaja maksaa -periaatteen, menestystekijöiden sekä suorituskyky- ja tulosindikaattorien käyttö asetetaan etusijalle;

Sijoituksien lisääminen talousarvion avulla

23. muistuttaa, että EU:n talousarvio on ensisijaisesti investointitalousarvio, jolla voidaan saada aikaan lisää julkisia tai yksityisiä investointeja; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää hankkia lisää pääomaa, jotta mahdollistetaan Eurooppa 2020 -strategian poliittisten tavoitteiden edellyttämät merkittävät sijoitukset; painottaa erityisesti EU:n rahoituksen vaikutuksen maksimoinnin tarvetta siten, että asetetaan käyttöön, yhdistetään ja hyödynnetään julkisia ja yksityisiä rahoitusvaroja ja kohdistetaan ne unionin etua edistäviin infrastruktuurihankkeisiin ja laajamittaisiin hankkeisiin vääristämättä kilpailua;

24. panee merkille institutionalisoituneiden julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehityksen 1990-luvulta alkaen – muun muassa kuljetusalalla, julkisten rakennuksien ja laitteistojen alalla ja ympäristöalalla – julkisten viranomaisten ja yksityisen sektorin välisen yhteistyön muotoina sekä infrastruktuurien ja strategisten julkisten palvelujen tarjonnan eteenpäin vievänä voimana; on kuitenkin huolestunut joistakin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien aiheuttamista perusongelmista ja vaatii, että julkisen ja yksityisen sektorin tulevien kumppanuuksien suunnittelussa on otettava huomioon saadut kokemukset ja korjattava aiemmat puutteet;

25. panee merkille aikaisemmat, yleisesti myönteiset kokemukset, joita on saatu innovatiivisten rahoitusvälineiden käytöstä – kuten välineet, joissa yhdistyvät avustukset ja lainat, sekä riskinjakomekanismit, joita ovat esimerkiksi Euroopan laajuisille liikenneverkoille tarkoitettu lainavakuusväline (LGTT), riskinjakorahoitusväline ja koheesiopolitiikan välineet (Jeremie, Jessica, Jaspers ja Jasmine) – erityisten poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että unionin olisi toteutettava erityisesti toimia, joilla tehostetaan EU:n varojen käyttöä vauhdittavana tekijänä, jolla houkutteellaan lisärahoitusta EIP:ltä, EBRD:ltä, muilta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta ja yksityiseltä sektorilta;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

26. kehottaa siksi komissiota ehdottamaan toimenpiteitä, joilla laajennetaan innovatiivista rahoitusjärjestelmää sen tarkan tutkimisen jälkeen ja sitten, kun on arvioitu täsmällisesti julkiset ja yksityiset sijoitustarpeet, ja ehdottamaan menetelmää, jolla eri lähteistä tulevaa rahoitusta koordinoidaan; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden kansallinen oikeuskehys sallii näiden järjestelmien käyttöönoton; kehottaa näin ollen vahvistamaan merkittävästi näiden välineiden lainsäädäntöön, talousarvioon ja täytäntöönpanoon liittyvää kehystä, jotta varmistetaan niiden tehokkuus investointien lisäämisen, kestävyys, EU:n varojen asianmukaisen käytön ja tarkoituksenmukaisen valvonnan, raportoinnin ja vastuuvuolollisuuden takaamiseksi; painottaa lisäksi tarvetta varmistaa, että taustalla olevat riskit määritetään ja otetaan asianmukaisesti huomioon;

27. panee merkille, että EU:n suurhankkeisiin on perinteisesti ollut vaikeaa löytää yksityisiä sijoittajia; tunnustaa, että yksityiset sijoittajat ovat rahoituskriisin vuoksi entistäkin haluttomampia rahoittamaan EU:n hankkeita ja että on toteutettava toimia riittävän luottamuksen palauttamiseksi, jotta laajoja investointihankkeita tuettaisiin niiden edellyttämällä tavalla; korostaa, että EU:n talousarviota on tuettava sekä lyhyellä että pidemmällä aikavälillä, jotta houkutellaan ja asetetaan saataville yksityisiä varoja EU:n etua edistäviä hankkeita ja erityisesti sellaisia hankkeita varten, jotka tuottavat lisäarvoa EU:n tasolla ja ovat taloudellisesti elinkelpoisia mutta joita ei pidetä kaupallisesti toteuttamiskelpoisina;

28. pitää näin ollen myönteisenä Europe 2020 Project Bond Initiative -hanketta Euroopan investointipankin (EIP) kanssa toteutettuna riskinjakomekanismina, joka tarjoaa rajoitettua tukea EU:n talousarviosta ja jolla lisätään EU:n varoja ja houkutellaan lisää yksityisiä sijoittajia osallistumaan EU:n ensisijaisen tärkeisiin hankkeisiin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti; kehottaa komissiota laatimaan EU:n joukkovelkakirjalainoja koskevan vartenotettavan ehdotuksen EU:n ja EIP:n yhteisistä välineistä saatujen kokeuksien perusteella ja sisällyttämään ehdotukseen hankkeiden tukikelpoisuutta ja valintaa koskevia selkeitä ja avoimia kriteerejä; muistuttaa, että EU:n etua edistävät hankkeet, jotka synnyttävät vain vähän tuloja, edellyttävät jatkossakin rahoitusta apurahoista; on huolissaan siitä, että EU:n talousarvion rajoitettu koko saattaa rajoittaa lisätuen antamista uusille aloitteille;

29. toistaa tarpeen taata EU:n talousarvioon vaikuttavien innovatiivisten rahoitusvälineiden ja -järjestelmien mahdollisimman suuri avoimuus, luotettavuus ja demokraattinen valvonta; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen täytäntöönpanoa ja hankkeiden tukikelpoisuutta koskevasta kehyksestä, josta päätetään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja jolla taataan se, että näiden välineiden käytöstä saadaan tietoa kaikkialla unionissa ja että budjettivallan käyttäjä osallistuu tähän toimintaan, jolloin parlamentti voi varmistaa, että sen poliittiset päätavoitteet täyttyvät ja että tällaisiin välineisiin kohdistuvaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen valvontaa lisätään;

Moitteettoman varainhoidon varmistaminen

30. katsoo, että varainkäytön ja sen laadun parantamista koskevien periaatteiden olisi ohjattava EU:n talousarvion optimaalista käyttöä sekä ohjelmien ja toimien suunnittelua ja hallintaa vuoden 2013 jälkeen;

31. korostaa lisäksi, että menoja koskevia ohjelmia suunniteltaessa olisi kiinnitettävä äärimmäistä huomiota tavoitteiden selkeyteen, yhteisön säännösten täydelliseen noudattamiseen sekä välineiden ja toimien täydentävyyteen, tukikelpoisuutta ja täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen yhteensovittamiseen ja yksinkertaistamiseen, avoimuuteen ja yhteisesti sovittuun vastuuvuolollisuuteen; korostaa tasa-arvoisen budjetoinnin merkitystä hyvän hallinnon keinona lisätä tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta;

32. korostaa erityisesti, että sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistamisen on oltava keskeinen monialainen painopiste, ja on vakuuttunut siitä, että varainhoitoasetuksen tarkistamisen olisi tältä osin oltava ratkaisevassa asemassa;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

33. painottaa, että unionin varainhoidon parantamista on tuettava seuraamalla tiiviisti edistymistä komissiossa ja jäsenvaltioissa; vaatii jäsenvaltioita kantamaan vastuuta EU:n varojen moitteettomasta käytöstä ja niiden hallinnasta ja antamaan vuosittain kansallisia ilmoituksia EU:n varojen käytöstä asianmukaisella poliittisella tasolla;

34. korostaa tarvetta puuttua maksamatta olevien määrien kasvusuuntaukseen; muistuttaa, että komission mukaan vuoden 2013 loppuun mennessä maksamatta olevat määrät ovat 217 miljardia euroa; toteaa, että monivuotisia ohjelmia täytäntöön pantaessa maksamatta jää väijäämättä tiettyjä määriä, mutta korostaa silti, että maksamatta olevien määrien olemassaolo itsessään edellyttää vastaavien maksujen suorittamista; ei siksi kannata neuvoston lähestymistapaa päättää maksujen määrästä etukäteen ottamatta huomioon tarkkaa arviota todellisista tarpeista; tekee siksi kaikkensa koko vuotuisessa budjettimenettelyssä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä pienentääkseen maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välistä eroa lisäämällä maksuja riittävästi;

35. on lujasti sitä mieltä, että kunkin jäsenvaltion hallinta- ja valvontajärjestelmien vahvuuksia ja heikkouksia on arvioitava yksittäisillä politiikanaloilla, jotta parannetaan niiden menettelyjen laatua, joilla jäsenvaltioissa hallitaan ja valvotaan EU:n varoja; katsoo myös, että on parannettava hallintaa, vähennettävä byrokratiaa ja lisättävä avoimuutta sekä parannettava valvontaa – mikä ei tarkoita valvonnan lisäämistä – EU:n varojen käytön ja myös niiden käyttöasteen tehostamiseksi; katsoo siksi, että valvonnan ja sen kustannusten välillä on saavutettava tasapaino;

36. korostaa oikeusvarmuuden ja talousarvion jatkuvuuden merkitystä monivuotisten toimintalinjojen ja ohjelmien täytäntöönpanon onnistumisen näkökulmasta; katsoo siksi, etteivät säännöt saisi muuttua kesken ohjelmakauden ilman asianmukaisia perusteluja ja riittävää vaikutustenarviointia, sillä tämä voi nostaa siirtymäkustannuksia, hidastaa täytäntöönpanoa ja lisätä virheriskiä;

37. korostaa, että institutionaaliset valmiudet ovat yksi keskeisistä tekijöistä, joita unionin politiikkojen menestyksellinen kehittäminen, täytäntöönpano ja valvonta edellyttävät; katsoo näin ollen, että institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti saattaisi tukea rakenteellisia mukautuksia ja edistää EU:n varojen sujuvaa ja menestyksellistä käyttöä;

Osa III: poliittiset painopisteet

38. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo vahvistaa unionin politiikkoja ja antaa unionille merkittäviä uusia etuoikeuksia erityisesti ulkopoliittikan, urheilun, avaruuden, ilmastonmuutoksen, energian, matkailun ja kansalaisten suojelun alalla; painottaa, että tämä edellyttää riittäviä taloudellisia varoja; muistuttaa tässä yhteydessä SEUT:n 311 artiklasta, jonka mukaan unionin on huolehdittava siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat;

Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita tukeva talousarvio

39. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategia olisi asetettava seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen pääasialliseksi poliittiseksi viitekehitykseksi; katsoo samalla, ettei Eurooppa 2020 -strategia ole unionin kaikki politiikanalat kattava strategia; painottaa, että muut perustamissopimuksiin perustuvat politiikat, joille on asetettu eri tavoitteita, on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

40. on sitä mieltä, että Eurooppa 2020 -strategian pitäisi auttaa EU:ta toipumaan kriisistä ja selviytymään siitä entistä vahvempaan parantamalla innovoinnin, tutkimuksen ja kehityksen edellytyksiä ja lisäämällä niihin ohjattavia varoja, saavuttamalla ilmastomuutosta ja energiaa koskevat tavoitteet, parantamalla koulutustasoa ja edistämällä sosiaalista osallisuutta erityisesti köyhyyttä vähentämällä; korostaa, että Eurooppa 2020 -strategialla on määrä puuttua paitsi talouskasvuun ja rahoituksen vakauteen lyhyellä aikavälillä, myös pitkän aikavälin rakenteellisiin muutoksiin, jotka vievät kohti resurssien tehokkaampaan käyttöön perustuvaa kestävämpää kasvua;

41. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian nykyinen sisältö, kuten yleistavoitteet, lippulaivahankkeet, pullonkaulat ja indikaattorit, on hyvin yleisluonteinen, ja kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaisempia ehdotuksia; katsoo lisäksi, että yhtenäismarkkinoiden uudelleen käynnistäminen on Eurooppa 2020 -strategian olennainen osa, jolla lisätään sen eri lippulaiva-aloitteiden välistä synergiaa; painottaa, että strategian tavoitteet voidaan toteuttaa ainoastaan konkreettisten ja johdonmukaisten lainsäädäntöehdotusten avulla, toimintalinjoilla, joihin on liitetty toimiviksi todettuja täytäntöönpanomekanismeja, ja edellyttäen, että jäsenvaltiot sitoutuvat konkreettisesti kansallisiin uudistusohjelmiinsa;

42. korostaa myös, että Eurooppa 2020 -strategia voi olla uskottava ainoastaan, jos varmistetaan siihen sisältyvien tavoitteiden ja niitä varten EU:ssa ja kansallisella tasolla varattavan rahoituksen välinen johdonmukaisuus; katsoo, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on otettava huomioon Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, ja aikoo työskennellä määrätietoisesti komission ja jäsenvaltioiden kanssa laatimaan uskottavan rahoituskehityksen, jolla pyritään erityisesti varmistamaan strategian lippulaiva-aloitteiden ja yleistavoitteiden asianmukainen rahoitus; toteaa tältä osin, että tehtävät, varat ja vastuut on määriteltävä selvästi ja jaettava tasapainoisesti unionin ja sen jäsenvaltioiden ja myös paikallis- ja alueviranomaisten välillä; kehottaa komissiota selkeyttämään lippulaiva-aloitteiden talousarvioon liittyvää ulottuvuutta, sillä kyseisten ensisijaisen toimintasuunnitelmien aiheet ulottuvat kaikkiin EU:n talousarviosta rahoitettaviin politiikkoihin;

43. varoittaa, että kymmenvuotisen Eurooppa 2020 -strategian kehittäminen edellyttää riittävää talousarvioon liittyvää joustavuutta, jotta voidaan varmistaa, että talousarviovarat ovat asianmukaisesti mukautettavissa muuttuviin tilanteisiin ja painopisteisiin;

Talouden ohjausjärjestelmää tukeva talousarvio

44. korostaa, että nykyisen Euroopan rahoituksenvakautusmekanismien kehityksessä lainatakuita on katettava 60 miljardin euron verran omien varojen enimmäismäärän ja vuosittain budjetoitujen menojen välisestä marginaalista; viittaa lisävelvoitteisiin, joista sovittiin muille kuin euroalueeseen kuuluville jäsenvaltioille tarkoitetun keskipitkän aikavälin rahoitustuen yhteydessä ja jotka on katettava samasta marginaalista;

45. kehottaa parantamaan talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson aikana talousarvioiden yhteensovittamista sekä unionin ja jäsenvaltioiden välistä synergiaa eurooppalaisen lisäarvon lisäämiseksi; kehottaa toteuttamaan toimia, jotta talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson aikana lisätään myös jäsenvaltioiden talouksien yhteensovittamista yhteisömenetelmän periaatteen mukaisesti ja parannetaan euroalueen ja sen jäseniksi haluavien jäsenvaltioiden talouden ohjausjärjestelmää rahoituksenvakautusmekanismien hyödyntämistarpeen vähentämiseksi; katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson aikana pitäisi keskittyä EU:n ja jäsenvaltioiden julkisten investointien välisen synergian parantamiseen;

46. toteaa, että vuoden 2013 jälkeinen Euroopan vakausmekanismi on organisoitu yksinomaan hallitustenvälisellä tavalla; on huolissaan tästä kehityksestä ja painottaa hallitustenvälisestä lähestymistavasta puuttuvaa demokraattista valvontaa, vastuuvollisuutta sekä toimeenpanoa; korostaa tarvetta ottaa yhteisömenetelmä huomioon Euroopan vakausmekanismeissa; muistuttaa, että EU:n talousarvio tarjoaa takuut lainoille, joita jäsenvaltioille myönnetään Euroopan vakausmekanismista sekä järjestelystä, joka tarjoaa keskipitkän aikavälin rahoitustukea euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseita varten;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

47. muistuttaa, että EU:lle on luotu valuutta ilman, että niiden valtioiden välillä, jotka ovat halunneet ottaa sen käyttöön, on tapahtunut todellista taloudellista lähentymistä, ja ilman, että unionilla on riittävän suurta talousarviota omaa valuuttaa varten; katsoo, että tällainen talousarvio edellyttäisi sitä, että huomattava osa nykyisistä jäsenvaltioiden menoista korvattaisiin unionin menoilla, jotta voidaan ottaa yhteisömenetelmä asianmukaisesti huomioon ja vakauttaa euroalueen ja EU:n julkinen talous, mitä velkakriisistä selviäminen edellyttää; pyytää komissiota arvioimaan euro-obligaatiojärjestelmän mahdollista vaikutusta EU:n talousarvioon;

Kasvua edistävä tieto

Tutkimus ja innovointi

48. panee merkille tutkimuksen ja innovoinnin merkityksen nopeutettaessa siirtymistä maailman huipputasoa olevaan kestäväan osaamistalouteen; katsoo näin ollen, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä talousarviovarat pitäisi keskittää voimakkaammin aloille, jotka edistävät talouskasvua ja kilpailukykyä, kuten tutkimukseen ja innovointiin, Euroopan tasolla saatavan lisäarvon ja huippuosaamisen periaatteiden mukaisesti;

49. on lujasti vakuuttunut lisäarvosta, jota saadaan kokoamalla yhä suurempi osa kansallisista tutkimus- ja innovointimenoista yhteen EU:n talousarvioon, jotta saavutettaisiin tarvittava kriittinen massa ja mittakaavaedut, parannettaisiin vaikutusta sekä vähennettäisiin päällekkäisyyttä ja niukkojen varojen tuhlausta;

50. on sitä mieltä, että unionissa ja jäsenvaltioissa on toteutettava yhteisiä julkisen ja yksityisen sektorin toimia, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoite, jonka mukaan kolme prosenttia bruttokansantuotteesta (BKT) käytetään tutkimukseen ja kehitykseen sekä eurooppalaisen tutkimusalueen ja "innovaatiunionin" perustamisen päätökseen saattamiseen; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita sopimaan viipymättä yksityiskohtaisesta etenemissuunnitelmasta tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja huomauttaa, että tämä tavoite edellyttäisi EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioista huomattavaa, yhteensä noin 130 miljardin euron vuosittaista taloudellista sitoumusta ja yksityiseltä sektorilta kaksinkertaista sitoumusta;

51. katsoo, että tutkimus- ja kehittämissuunnitelmaan myönnettävää julkista rahoitusta on lisättävä tuntuvasti, sillä julkiset investoinnit toimivat kannustimena myöhemmille yksityisille investoinneille; korostaa unionin tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnan rahoituksen lisäämisen, edistämisen ja varmistamisen tarvetta siten, että asianmukaisia määrärahoja lisätään huomattavasti vuodesta 2013 lähtien erityisesti kahdeksatta tutkimuksen puiteohjelmaa silmällä pitäen; tähdentää tässä yhteydessä, että koheisiopolitiikka on toiminut katalyyttisesti nykyisellä ohjelmakaudella, sillä se on lisännyt tutkimus- ja kehitysinvestointeja, ja kehottaa jatkamaan ja vahvistamaan tätä suuntausta seuraavalla kaudella;

52. painottaa, että määrärahojen lisäämisen ohella on yksinkertaistettava jyrkästi rahoitukseen liittyviä menettelyjä; on erityisen huolissaan siitä, että EU:n varojen käyttöaste Euroopan tiedeyhteisön keskuudessa on pieni, ja kehottaa komissiota jatkamaan sinnikkäästi pyrkimyksiään sovittaa yhteen vaatimukset, jotka koskevat hallinnollisen taakan vähentämistä ja rahoituksen saatavuuden helpottamista tutkijoiden ja pk-yritysten kannalta, siten että samalla säilytetään riittävä budjettivalvonta; tähdentää, että pk-yritykset on vapautettava tietyistä hallinnollisista vaatimuksista siten, että vähennetään byrokratiaa ja kannustetaan innovointiin helpottamalla rahoituksen saatavuutta;

53. pyytää vahvempaa yhteyttä perustutkimuksen ja teollisen innovoinnin sekä innovoinnin ja valmistusprosessin välille; muistuttaa erityisesti, että yksi EU:n tutkimus- ja innovointiohjelmien keskeisistä ongelmista on, ettei tuloksia saada tehokkaasti markkinoille, ja korostaa, miten tärkeää on luoda kannustimia tutkimus- ja kehitystuotteiden kaupallistamiseksi etenkin helpottamalla rahoituksen saatavuutta; korostaa tässä yhteydessä, miten suuri merkitys on rahastoilla, jotka toimivat sulavasti yhdessä ja kehottaa komissiota tekemään tarvittavat mukautukset, jotta keskeiset rahastot voivat täydentää toisiaan;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

54. muistuttaa, että EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi EU:n tutkimus- ja kehittämistoimia on edistettävä huomattavasti erityisesti ympäristötutkimuksen, energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian teknologian alalla; katsoo lisäksi, että EU voi säilyttää edelläkävijän asemansa vihreän teknologian alalla vain, jos sitä tuetaan asianmukaisilla tutkimustoimilla;

55. katsoo, että innovoivat eurooppalaiset yritykset eivät tarvitse ainoastaan tukia vaan parempaa lainsäädäntöä, parempia yhteyksiä tutkimusperustaan sekä monipuolisempia ja parempia mahdollisuuksia hyödyntää rahoitusta apurahoista lainoihin ja pääomarahoitukseen; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita ja komissiota luomaan kansallisella ja EU:n tasolla oikeanlaiset edellytykset, jotta yksityinen sektori voi lisätä osuuttaan tutkimus- ja kehitysinvestoinneista; korostaa tarvetta parantaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia vähentämällä byrokratiaa ja yksinkertaistamalla nykyisiä menettelyjä; korostaa tältä osin EIP:n ja EIR:n tärkeää roolia ja katsoo erityisesti, että pysyviä riskinjakovälineitä, joita EIP tarjoaa riskinjakorahoitusvälineen välityksellä, olisi laajennettava erityisesti pk-yritysten tukemiseksi;

56. korostaa, että innovointi on yksi Eurooppa 2020 -strategian keskeisistä painopisteistä; tunnustaa, että Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti on potentiaalisessa avainasemassa EU:n kestäväen talouskasvun ja kilpailukyyn moottorina ja maailman huipputason innovaatioiden edistäjänä, ja kehottaa laajentamaan osaamis- ja innovaatioyhteisöjä ja rahoittamaan niitä asianmukaisesti; korostaa Euroopan tutkimusneuvoston merkitystä sen tarjotessa uraa uurtavaa tietoa tuleville innovoijille ja tukiessa tutkimusideoita, joihin liittyy suuri riski; tukee lisäksi käsitystä, että suurien tutkimus- ja kehityshankkeiden rahoituksen turvaamiseksi on tarpeen laatia pitkän aikavälin rahoitusstrategioita;

Teollisuus ja pk-yritykset

57. korostaa, että vahva ja monipuolinen teollinen perusta on ratkaisevan tärkeä kilpailukykyisen, kestäväen ja osallistavan Euroopan talouden luomista koskevan tavoitteen saavuttamiselle; muistuttaa, että pk-yritykset ovat talouskasvua, kilpailukykyä, innovointia ja työllisyyttä lisääviä keskeisiä tekijöitä, ja tunnustaa niiden merkityksen varmistettaessa EU:n kestäväen talouden elvyttämistä ja edistämistä; pitää näin ollen myönteisenä, että Eurooppa 2020 -strategiassa painotetaan innovaatio- ja teollisuuspolitiikkaa erityisesti lippulaiva-aloitteiden "Innovaatiounioni" ja "Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka" välityksellä, ja korostaa tarvetta edistää pk-yrityksien kannalta tärkeitä toimia muissa lippulaiva-aloitteissa;

58. kehottaa sijoittamaan pk-yritykset ja yrittäjät Eurooppa 2020 -strategian ytimeen; kehottaa vastaavasti lisäämään seuraavan monivuotisen rahoituskehysten yhteydessä sekä EU:n koheesiopolitiikassa kaikille pk-yrityksiä edistävälle ohjelmille ja välineille, erityisesti kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmalle sekä Small Business Act -aloitteelle, annettavaa tukea, myös rakennerahastoja käyttämällä; ehdottaa, että pk-yrityksille tarkoitetut yhteisön välineet ja rahastot niputetaan paremmin yhteen EU:n talousarviossa; painottaa lisäksi tarvetta edistää rahoitusvälineiden saatavuutta ja soveltuvuutta pk-yrityksien tarpeisiin nähden, muun muassa painottamalla voimakkaammin mikrorahoitusta ja välirahoitusvälineitä sekä jatkamalla ja laajentamalla kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman takuuvälineitä ja riskinjakorahoitusvälinettä tutkimuksen puiteohjelman yhteydessä;

Digitaalistrategia

59. katsoo, että EU:lla pitäisi olla johtoasema tieto- ja viestintäteknologian kehittämisessä sekä tieto- ja viestintäteknologian ja innovointiin liittyvien avoimien standardien aseman parantamisessa; korostaa tarvetta kehittää sisällön ja tiedon vapaata liikkuvuutta eli niin kutsuttua viidettä vapautta; pitää tärkeänä varmistaa EU:n digitaalistrategian nopea täytäntöönpano ja jatkaa pyrkimyksiä, joiden päämääränä on tarjota kaikille EU:n kansalaisille mahdollisuus käyttää nopeita internet-yhteyksiä vuoteen 2020 mennessä myös vähemmän kehittyneillä alueilla;

Taivas ja avaruus

60. katsoo, että avaruuteen liittyvä toiminta on perustana innovoinnille ja teolliselle toiminnalle sekä ammattitaitoa edellyttäville työpaikoille ja lisää kansalaisten hyvinvointia ja turvallisuutta; katsoo, että vasta käynnistetyn EU:n avaruuspolitiikan kehittäminen edellyttäisi loogisesti asianmukaista budjettikohtaa ja riittävää rahoitusta; painottaa alalla toteutettavien laajamittaisten hankkeiden strategista merkitystä: niitä ovat maailmanlaajuiset satelliittinavigointijärjestelmät (Galileo ja Euroopan geostationaarinen navigointilisä-järjestelmä), ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta-järjestelmä (GMES) ja uuden sukupolven eurooppalainen ilmaliikenteen hallintajärjestelmä (SESAR), joka mahdollistaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisen; painottaa, että pitkät toteutusajat ja näihin hankkeisiin jo tehty investointisitoumukset huomioon ottaen rahoituksen suunnittelun johdonmukaisuus ja siihen sitoutuminen useiksi rahoitusuunnittelukausiksi ovat tärkeitä seikkoja;

Oikeanlaista osaamista tulevaisuuden työvoimalle

61. tähdentää, että kriisi saattaa pahentua ja pidentyä, mikäli koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen ei panosteta asianmukaisesti lyhyellä aikavälillä, sillä muutoin kansalaisilla ei ole uudessa osaamistaloudessa tarjolla olevissa työpaikoissa vaadittavia taitoja; korostaa näin ollen EU:n kiireellistä tarvetta tukea julkisia investointeja näihin aloihin; muistuttaa, että koulun keskeyttämisaste ja rajallinen pääsy korkeakouluihin ja yliopistoihin vaikuttavat keskeisesti siihen, että pitkäaikaistyöttömyys on korkealla, ja haittaavat sosiaalista yhteenkuuluvuutta; katsoo sen vuoksi, että koulutuksen, tutkimuksen ja kehityksen sekä työllisyyden välistä yhteyttä on ehdottomasti vahvistettava;

62. huomauttaa, että on tärkeää taata opetuksen, liikkuvuuden, nuorille tarkoitettujen ohjelmien, koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen liittyvien ohjelmien, sukupuolten välisen tasa-arvon edistämisen sekä työmarkkinoille sopeutumiseen tähtäävien toimenpiteiden asianmukainen rahoitus, koska siten edistetään merkittävästi koulun keskeyttämisen ja työttömyyden torjumista sekä Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamista; katsoo, että lähivuosina kestävään yhteiskuntaan siirtyminen edellyttää sitä, että uusien vihreiden työpaikkojen edistämisen tärkeys otetaan huomioon, ja että tämän päämäärän toteuttamiseen tarvitaan uutta koulutusta;

63. katsoo, että uusia taitoja ja työpaikkoja koskevaa lippulaiva-aloitetta olisi laajennettava koskemaan heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä, kuten romaneita, ja henkilöitä, joilla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille; korostaa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tärkeää merkitystä Eurooppa 2020 -strategian sosiaalisten ja työllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; toteaa näin ollen, että ESR:a olisi pidettävä poliittisena painopisteenä ja sille olisi myönnettävä varoja sen mukaisesti; kannattaa ESR:n strategisempaa käyttöä naisten ja miesten tasa-arvon, työmarkkinoille pääsyn ja työelämään uudelleen integroitumisen edistämiseen sekä työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen sekä kaikenlaisen syrjinnän torjuntaan;

Kasvua ja työllisyyttä edistävä koheesio

64. korostaa, että koheesiopolitiikka tuottaa kiistattomasti eurooppalaista lisäarvoa, koska se on vakiinnuttanut paikkansa kasvun ja työpaikkojen luomismekanismina sekä lähentymisen, kestävä kehityksen ja solidaarisuuden välineenä ja on jo vuosikymmeniä ollut yksi unionin tärkeimpiä, näkyvimpiä ja menestyksekkäimpiä politiikkoja; huomauttaa kuitenkin, että nykyaikaisessa koheesiopolitiikassa on toteutettava lukuisia rakenteellisia uudistuksia erityisesti yksinkertaistamisen alalla, vastattava unioniin kohdistuviin keskeisiin haasteisiin ja edistettävä synergiaa käytännössä muiden politiikkojen ja välineiden kanssa; on vakuutunut siitä, että EU:n koheesiopolitiikan pitäisi säilyä koko EU:n laajuisena politiikkana, jossa kaikilla EU:n alueilla on mahdollisuus saada käyttöönsä voimavaroja, kokemusta ja tukea;

65. muistuttaa, että koheesiopolitiikan merkitys on kasvanut, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan ja siihen liitettiin alueellinen koheesio; katsoo tässä yhteydessä, että kaikkia alueellisen yhteistyön muotoja (rajat ylittävä, alueiden välinen ja valtioiden välinen yhteistyö) on vahvistettava; painottaa, että makroalueellista yhteistyötä ja makroalueellisia strategioita olisi myös käsiteltävä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

66. korostaa koheesiopolitiikan keskeistä roolia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi ja katsoo, että vakaa ja itsenäinen koheesiopolitiikka on strategian onnistuneen täytäntöönpanon edellytys; korostaa, että koheesiopolitiikalla edistetään sen monialaisen luonteen ansiosta merkittävästi kaikkien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista, toisin sanoen älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua ja että tämä olisi otettava huomioon seuraavan monivuotisen rahoituskehyn rakenteessa siten, että ei hyväksytä koheesiopolitiikan pilkkomista eri otsakkeisiin tai alaotsakkeisiin; muistuttaa kuitenkin, että EU:n koheesiopolitiikalla on täytettävänä omat tehtävänsä ja tavoitteensa, jotka on vahvistettu Eurooppa 2020 -strategiaa pidemmälle menevässä SEUT:n 174 artiklassa; painottaa, että nämä olisi säilytettävä seuraavalla ohjelmakaudella erityisesti EU:n jatkuvan taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen lähentymisen tarpeen vuoksi;

67. korostaa, että menestyksellinen ja tehokkaampi koheesiopolitiikka edellyttää riittävästi määrärahoja ja että sille nykyisellä rahoitusohjelmakaudella myönnetty määrät olisi vähintäänkin säilytettävä ennallaan seuraavalla rahoitusohjelmakaudella, jotta voidaan tehostaa toimia EU:n alueiden välisten kehityserojen kaventamiseksi; toistaa tässä yhteydessä painokkaan vaatimuksensa, jonka mukaan on varmistettava, että seuraavan monivuotisen rahoituskehyn yhteydessä käyttämättömät tai vapautuneet koheesiorahaston varat olisi säilytettävä EU:n talousarviossa eikä niitä tulisi palauttaa jäsenvaltioille; muistuttaa, että sen mielestä BKT henkeä kohden pitäisi säilyä aluepoliittista tukea koskevan tukikelpoisuuden pääperusteena;

68. katsoo, että jäsenvaltioiden ja alueiden olisi keskitettävä EU:n määrärahat ja kansalliset varat muutamisiin painopistealoihin ja hankkeisiin, jotka ovat todella Euroopan edun mukaisia, kuten tutkimus ja kehittäminen sekä innovointi, ja jotka vastaavat niiden ratkottavina olevia erityisiä haasteita; kehottaa näin ollen komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia, jotta varmistetaan koheesiorahoituksen voimakkaampi aihekohtainen keskittäminen Eurooppa 2020 -strategian painopistealoihin, ja katsoo, että olisi otettava käyttöön järjestelmä, joka on nykyistä "korvamerkitsemistä" enemmän tuloksiin suuntautuva, ja että samalla on varmistettava, että tässä aihekohtaisessa lähestymistavassa otetaan asianmukaisesti huomioon aluekohtaiset tarpeet ja painopisteet; pitää tältä osin myönteisenä komission aikomusta sopia kunkin jäsenvaltion ja sen alueiden tai suoraan varsinaisten alueiden kanssa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi asetettavista erityisistä ehdoista kehitys- ja investointikumppanuutta koskevien sopimuksien sekä toimintaohjelmien kehityksessä;

69. uskoa vakaasti yhdenmisen poliittisen lähestymistavan merkitykseen ja katsoo, että kaikki seuraavaan monivuotiseen rahoituskehukseen sisältyvät aihekohtaiset investoinnit olisi sovittava yhteen koheesiopolitiikassa tehtävien investointien kanssa; pitää siksi erittäin tärkeänä yhteensovittamisen parantamista, tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämistä ja suurempien synergiaetujen luomista Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan kalatalousrahaston välillä; pitää myös erittäin tärkeänä välttää päällekkäisyyttä Euroopan globalisatiorahaston ja Euroopan sosiaalirahaston välillä ja parantaa niiden keskinäistä koordinaatiota; katsoo näin ollen, että sellaisen yhteisen strategisen kehyn luominen, jossa määritetään yhteiset sijoituksia koskevat painopistealat kaikkia näitä rahastoja varten, on tärkeä askel tähän suuntaan; katsoo lisäksi, että yhteensovittamista on tapahduttava kaikilla politiikan tasoilla strategisesta suunnittelusta toteutukseen; on vakuuttunut siitä, että Euroopan sosiaalirahaston on säilyttävä koheesiopolitiikan olennaisena osana kaikissa ohjelmasuunnittelun, täytäntöönpanon ja hallinnoinnin vaiheissa;

70. katsoo, että kaupunkialueilla, joihin erilaiset ongelmat (muun muassa työttömyys, sosiaalinen syrjäytyminen, ympäristön pilaantuminen ja maahanmuutto) voimakkaasti keskittyvät, voi olla tärkeä rooli aluekehityksen kannalta ja että ne voivat osallistua käytännössä taloudellisten ja sosiaalisten erojen poistamiseen; korostaa näin ollen tarvetta omaksua näkyvämpi ja kohdistetumpi lähestymistapa koheesiopolitiikan kaupunkeihin liittyvään ulottuvuuteen, samalla kun varmistetaan kaupunki-, esikaupunki- ja maaseutualueiden synergisen kehittämisen tasapuoliset edellytykset;

71. tunnustaa, että perussopimuksen mukaisesti maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisiin alueisiin, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin sekä

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

syrrjäisimpiin alueisiin, on kiinnitettävä erityistä huomiota; on sitä mieltä, että näiden alueiden voimavaroilla ja valmiuksilla voi olla merkittävä asema Euroopan unionin tulevan kilpailukyyn kannalta; painottaa näin ollen, että nämä haasteita kohtaavat alueet olisi tunnustettava myös tulevassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; katsoo, että pysyvistä haitoista kärsiviä alueita varten on laadittava erityinen strategia, kuten Euroopan parlamentin 22. syyskuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa esitetään;

72. muistuttaa, että koheesiopolitiikkaa on kritisoitu erityisesti sen monimutkaisista säännöistä; painottaa ristiinrahoituksen ja koheesiopolitiikan sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistamisen merkitystä, monimutkaisuuden ja hallinnollisen rasituksen vähentämistä ja varojen avoimempaa ja tehokkaampaa jakamista kaupungeille, kunnille ja alueille; painottaa, että tarkastus- ja valvontajärjestelmien olisi vastattava tiukimpia vaatimuksia, jotta väärinkäytökset voidaan havaita ja niistä voidaan rankaista asianmukaisesti; korostaa, että tarkastuksia on tehtävä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti riittävän usein suhteessa sääntöjenvastaisuuksien riskiin;

73. kehottaa parantamaan koheesiopolitiikan täytäntöönpanoon liittyviä seuranta- ja arviointijärjestelmiä; korostaa, että kumppanuusperiaatteella olisi oltava ratkaiseva asema tässä parantamisessa ja että sitä on vahvistettava yksinkertaistamisen yhteydessä; katsoo, että konkreettisten ja mitattavissa olevien tulosindikaattoreiden laatimista olisi pidettävä soveltuihin tavoitteisiin liittyvän tosiasiallisen edistymisen mittaamisen edellytyksenä; pitää myönteisinä komission ehdotuksia, jotka koskevat kunkin toimintaohjelman ennakkoarviointia, ohjelman voimassaolon aikana toteutettavaa arviointia ja vaikutustenarviointia; muistuttaa, että koheesiopolitiikan muut periaatteet, kuten yhteisrahoitus, monitasoinen hallinto, alhaalta ylös -lähestymistapa, sukupuolten tasa-arvon huomioon ottaminen ja täydentävyys, ovat osoittaneet olevansa merkittäviä, ja katsoo, että ne olisi säilytettävä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä;

74. kehottaa komissiota ottamaan seuraavan ohjelmakauden ajaksi käyttöön väliryhmän niitä alueita varten, joiden asukasta kohti laskettu BKT on 75–90 prosenttia EU:n BKT:sta, jotta voidaan selkiyttää kyseisten alueiden asemaa ja turvata niiden kehitys paremmin; pyytää komissiota antamaan lisätietoa tällaisen vaihtoehdon vaikutuksista talousarvioon; kehottaa komissiota laatimaan myös konkreettisia ehdotuksia siitä, miten vahvistetaan näiden alueiden ja muiden samalla kehitystasolla olevien alueiden yhdenvertaisuutta; korostaa, että seuraavan ohjelmakauden ajaksi siirtymäkauden toimenpiteiden käyttöön ottaminen niitä alueita varten, jotka eivät täytä lähentymistavoitteita ja joiden asukasta kohti laskettu BKT on 75–90 prosenttia EU:n BKT:sta, ei saa heikentää nykyisiä lähentymistä (tavoite 1), kilpailukykyä (tavoite 2) tai Euroopan alueellista yhteistyötä (tavoite 3);

75. varoittaa soveltamasta vakaus- ja kasvusopimukseen liittyviä makroekonomisia ehtoja koskevia sanktioita koheesiorahastoihin, koska siten toimittaisiin täysin niiden tavoitteiden vastaisesti, joihin koheesiopolitiikan yhteydessä olisi pyrittävä, etenkin vastoin alueellisen eriarvoisuuden vähentämisen tavoitetta; korostaa siksi tarvetta tehostaa valvontaa, jotta varmistetaan, että rakennerahastovaroja käytetään EU:n lainsäädännön ja niille asetettujen tavoitteiden mukaisesti;

76. on erityisen huolestunut toimintaohjelmien hitaasta käynnistymisestä kunkin ohjelmakauden alussa, mikä johtuu muun muassa edellisten toimintaohjelmien päätökseen saattamisen kanssa päällekkäisestä vaiheesta; kiinnittää huomiota siihen, että ongelma on ratkaistava ajoissa tarkastelemalla tällaisia viiveitä aiheuttavia tekijöitä; huomauttaa näin ollen, että on taattava tietty ohjelmakausien välinen jatkuvuus siltä osin kuin kyse on kansallisten hallinta- ja valvontajärjestelmien ja -viranomaisten perustamisesta;

77. kannustaa paikallisia ja alueellisia viranomaisia hyödyntämään mahdollisimman laajalti innovatiivisia rahoitusvälineitä esimerkiksi uusiutuvien rahastojen kautta energiatehokkuutta edistävässä toimenpiteessä; vaatii, että näitä välineitä on yksinkertaistettava ja että niiden demokraattista valvontaa on lisättävä;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Luonnonvarojen hallinta ja kestävä kehitys*

Yhteinen maatalouspolitiikka

78. vahvistaa, että yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) olisi suunnattava myös kohti Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja että YMP:n molempien pilarien olisi oltava tältä osin merkittävässä asemassa ja annettava oma, erityinen panoksensa toimeen täydentäen; painottaa, että YMP:lle on luotu vakaa perusta Lissabonin sopimuksessa, jossa määritellään sen tavoitteet ja tehtävät;

79. korostaa, että vaikka nykyisen ja uudistetun YMP:n ensisijaisena tehtävänä on taata Euroopan unionin elintarvikevarat sekä maailman ruokahuolto, kun elintarvikkeiden hinnat nousevat ja maailmalla kärsitään elintarvikepuutuksesta, samalla se tuottaa monenlaisia muitakin kuin maatalousmarkkinoihin liittyviä julkishyödykkeitä, kuten maatalousmaiden säilyttäminen tuotannossa kaikkialla Euroopassa, maisemien monimuotoisuuden muovaaminen, biologisen monimuotoisuuden ja eläinten hyvinvoinnin edistäminen, ilmastonmuutoksen hillitseminen, maaperän ja vesien suojeleminen, maaseudun autioitumisen, köyhyyden ja eriytymisen torjuminen, työpaikkojen ja yleisen edun mukaisten palvelujen tarjoaminen maaseutualueilla, kestävämmän elintarviketuotannon edistäminen ja uusiutuvien energialähteiden tukeminen;

80. kehottaa komissiota esittämään YMP:n uudistamista koskevia ehdotuksia, joiden tavoitteena on tehostaa YMP:n talousarvion jakamista ja käyttämistä muun muassa tasapuolistamalla suorien maksujen oikeudenmukaista jakamista jäsenvaltioiden, alueiden ja viljelijöiden kesken siten, että vahvistetaan yhteiskunnan edellyttämien julkishyödykkeiden tuottamiseen liittyvää ehtojen asettamista, ja siten, että kohdistetaan maksuja paremmin, jotta julkisille varoille taataan paras tuotto; korostaa tarvetta säilyttää YMP:n kahden pilarin järjestelmä ja yksinkertaistaa täytäntöönpanomekanismeja;

81. kannattaa kehitysmaiden elintarvikeomavaraisuutta; muistuttaa, että WTO:n jäsenet sitoutuivat Hongkongissa vuonna 2005 pidetyssä ministerikokouksessa kaikenlaisten vientitukien poistamiseen; katsoo, että uuden YMP:n on vastattava EU:n kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden käsitettä; korostaa, että unioni ei saa käyttää enää maataloustuotteiden vientitukia ja sen on jatkettava toimien koordinaatiota maailman suurimpien maataloustuottajien kanssa kauppaa vääristävien tukien leikkaamiseksi;

82. painottaa, että kun otetaan huomioon monenlaiset tehtävät ja tavoitteet, jotka YMP:n edellytetään ottavan huomioon, YMP:lle varainhoitovuonna 2013 myönnettävät varat on vähintään säilytettävä ennallaan seuraavalla rahoitusohjelmakaudella;

83. kehottaa lisäämään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja muiden koheesio- ja rakennerahastojen yhteensovittamista alueellisen lähestymistavan vahvistamiseksi; pyytää komissiota esittämään erityisiä ehdotuksia siitä, miten olisi mahdollista saavuttaa parempia synergiaetuja muiden kuin maatalouteen liittyvien toimien rahoittamiseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ja muista asianomaisista välineistä; odottaa, että maatalouden taantuma-alueilla tapahtuvaan talouden monipuolistumiseen kytkeytyvät menot kasvavat seuraavien monivuotisten rahoituskehysten aikana;

Kalastus

84. painottaa, että kalavarat ovat koko maailman elintarvikevarojen kannalta olennainen julkishyödyke; huomauttaa, että kalastus ja vesiviljely sekä niihin liittyvät toimet ovat usein pääasiallinen elinkeino ja kestävä työllisyys lähde rannikko- ja saaristoalueilla sekä syrjäisillä seuduilla; katsoo, että yhteiselle kalastuspolitiikalle (YKP) on myönnettävä riittävästi rahoitusvaroja vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle, jotta saavutetaan uudistetun YKP:n keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet (vakaa, kestävä ja elinkelpoinen

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

kalastusala), helpotetaan kalakantojen elvyttämistä ja tarkastellaan kalastustoiminnan vähentämiseen liittyviä sosiaalisia näkökulmia; tunnustaa tarpeen lisätä koordinoitua koheesiopolitiikan kanssa; painottaa, että Euroopan kalatalousrahastoa olisi käytettävä kestävämmille kalastusmenetelmille – kestävä enimmäistuoton periaatteen mukaisesti – ja meren ekosysteemien suojelemiselle myönnettävään tukeen ja samalla olisi kiinnitettävä erityistä huomiota pienimuotoiseen kalastukseen;

Ympäristö, ilmastonmuutos ja varojen tehokas käyttö

85. korostaa, että unionin tulisi olla muutoksen edelläkävijänä pyrittäessä kohti kestävää taloutta ja edistää siirtymistä kestäväan yhteiskuntaan, jossa Euroopan teollisuus olisi kilpailukykyinen ja energia olisi kohtuuhintaista, jotta voitaisiin taata puhdas ja turvallinen elinympäristö; korostaa, että tähän olisi päästävä muun muassa vähentämällä energiankulutusta kaikilla aloilla, mikä edellyttää hyvin toimivia energian sisämarkkinoita ja infrastruktuureja, hajauttamalla energian hankintaa, lisäämällä uusiutuvan energian käyttöä, parantamalla biologisen monimuotoisuuden suojelua ja varmistamalla ekosysteemin kestävyys;

86. korostaa, että LIFE+-ohjelma on pantu onnistuneesti täytäntöön ja se on osoittanut merkityksensä luonnon monimuotoisuuden ja ympäristönsuojelun turvaamisen kannalta; painottaa tarvetta jatkaa hyvin rahoitettuja ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojeluun tähtäviä ohjelmia, jotta EU:n ympäristötavoitteet saavutetaan varsinkin ohjelmien "LIFE+" ja "NATURA 2000" osalta;

87. korostaa sellaisen monialaisen lähestymistavan merkitystä, jossa yhdistyvät ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kaikilla asianomaisilla politiikan aloilla, myös ulkopoliitiikan alalla, toteutettavat toimet – etenkin energiansäästötoimet; on vakuuttunut siitä, että sopivat kannustimet, kuten EU:n menot ja lainsäädäntöä koskevat ehdot, ovat keskeisiä tekijöitä, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet tällä alalla; katsoo näin ollen, että ilmastotoimet olisi sisällytettävä kaikkiin asianomaisiin menoluokkiin, myös ulkosuhteiden menoluokkaan, ja että uusille hankkeille olisi tehtävä ilmastovaikutusarvioinnit; katsoo, että nykyistä suurempi osa EU:n päästökauppajärjestelmän tuloista olisi sijoitettava ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja ilmastoalan innovointiin;

88. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian perustavoitteisiin kuuluu kestävyyttä koskevaan haasteeseen vastaaminen ottamalla käyttöön ympäristöä koskevia kriteerejä ja tehostamalla varojen ja energian käyttöä ilmastonmuutoksen torjumiseksi;

89. tukee vastaavasti ehdotusta, jonka komissio esitti talousarvion kokonaistarkastelun yhteydessä ja jonka mukaan olisi otettava käyttöön velvollisuus ilmoittaa avoimesti, millä alakohtaisilla ohjelmilla on edistetty Eurooppa 2020 -strategiassa määriteltyjä 20/20/20-ilmast- ja energiatavoitteita ja osallistuttu "Resurssitehokas Eurooppa" -lippulaiva -aloitteen tavoitteiden saavuttamiseen;

90. korostaa EU:n maailmanlaajuisista vastuuta ilmastonmuutoksen torjumisessa; muistuttaa, että Kööpenhaminan ja Cancúnin sopimuksiin perustuvien lupauksen, joilla pyritään auttamaan kehitysmaita puuttumaan ilmastonmuutokseen, on oltava "uutta lisärahoitusta" nykyiseen kehitysapuun verrattuna ja näiden kahden politiikan välillä on säilytettävä riittävä johdonmukaisuus; esittää, että tarkoitusta varten perustetaan uusi ohjelma; toistaa Euroopan parlamentin kannan, että EU:n kaikkien politiikkojen rahoitus on pidettävä EU:n talousarviossa; kehottaa ottamaan EU:n kansainväliset ilmastonmuutosta koskevat lupaukset osaksi EU:n talousarviota unionin varojen mahdollisimman suuren vipuvaikutuksen aikaan saamiseksi;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Energia*

91. on vakuuttunut siitä, että energian osuutta seuraavasta monivuotisesta rahoituskehiksestä on lisättävä; katsoo, että uusiutuvan energian teknologian, energiatehokkuuden ja energiansäästötoimien olisi oltava keskeisiä painopistealoja, ja kehottaa lisäämään vastaavasti EU:n rahoitusta näillä aloilla; kehottaa komissiota kehittämään konkreettisia vertailuindikaattoreita ja varmistamaan, että sovitut tavoitteet saavutetaan ja että niitä voidaan seurata tehokkaasti talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa ja erityissuunnitelmien, kuten kansallisten energiatehokkuussuunnitelmien, välityksellä;

92. korostaa tarvetta lisätä energia-alan tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin rahoitusta, jotta voidaan kehittää kaikkien saatavissa olevaa kestäväää energiaa; kehottaa panemaan jo hyväksytyin Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelma) täysimääräisesti täytäntöön ja antamaan sille asianmukaisen rahoituksen seuraavan monivuotisen rahoituskehiksen aikana;

Yhdistynyt Eurooppa

93. koska rahoituksen tarve liikenne- ja energiainfrastruktuurien aloilla on valtava ja koska näiden hankkeiden ulkoisvaikutukset ovat myönteisiä, painottaa tarvetta kehittää kannustava sääntelykehys, jolla edistetään julkisia ja yksityisiä pitkän aikavälin investointeja näille aloille; pyytää kehittämään innovatiivisia rahoitusvälineitä yhteistyössä pitkäaikaisten sijoittajien kanssa;

Euroopan laajuiset energiaverkot

94. toteaa, että energiatehokkuus ja uusiutuvat energialähteet on asetettava etusijalle energiainfrastruktuurin rahoittamisesta päätettäessä; korostaa kiireellistä tarvetta uudenaikaistaa ja parantaa Euroopan energiainfrastruktuuria, luoda älykkäitä verkkoja ja rakentaa liitäntäverkkoja, jotka ovat välttämättömiä energian sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, energialähteiden ja kuljetusreittien monipuolistamiseksi kolmansien maiden kanssa, toimitusvarmuuden parantamiseksi, uusiutuvan energian osuuden lisäämiseksi ja energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi; panee merkille arviot, joiden mukaan alalla on tehtävä erityisesti siirtokapasiteetin varmistamiseksi vuoteen 2020 mennessä merkittäviä sijoituksia, jotka ovat suuruudeltaan noin tuhat miljardia euroa sisältäen uuden tuotantokapasiteetin ja investoinnit sähköverkkoihin; toteaa, että tarvittavat merkittävät investoinnit voidaan nykyisillä energian maailmanmarkkinahinnoilla saada pääosin yksityiseltä sektorilta; korostaa EU:n rahoituksen vaikutuksen maksimoinnin tarvetta sekä rakennerahastojen ja innovatiivisten rahoitusvälineiden suoma tilaisuutta rahoittaa keskeisessä asemassa olevia kansallisia ja rajatylittäviä Euroopan ensisijaisia energiainfrastruktuurihankkeita; painottaa, että Euroopan unionin talousarviosta on osoitettava huomattavasti määrärahoja tämän alan innovatiivisiin rahoitusvälineisiin;

Liikenne ja Euroopan laajuiset liikenneverkot

95. korostaa, että tehokkaaseen liikenneinfrastruktuuriin investoiminen on keskeistä, jotta EU voi puolustaa kilpailukykyään ja valmistella pohjaa kriisin jälkeiselle pitkän aikavälin talouskasvulle; katsoo, että Euroopan laajuiset liikenneverkot (TEN-T-verkot) ovat olennaisia sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan takaamiseksi ja ne tuottavat merkittävää eurooppalaista lisäarvoa, koska niiden avulla parannetaan EU:n eri alueiden liikenneyhteyksiä ja yhteentoimivuutta takaamalla rajatylittävät yhteenliitännät, poistamalla pullonkauloja, parantamalla liikenteen hallinta- ja liikennetiedotusjärjestelmien käyttöä sekä varmistamalla rajatylittävän infrastruktuurin intermodaalisuuden, mihin jäsenvaltiot eivät yksin sijoittaisi varoja; katsoo, että TEN-T-verkkojen avulla olisi tarjottava aito Euroopan laajuinen ydinverkosto, joka ei ole pelkkä kansallisten hankkeiden yhteenlaskettu lopputulos ja että ydinhankeiden rahoitusta olisi arvioitava ja tarkasteltava uudestaan edistymisen näkökulmasta eurooppalaisen lisäarvon taustaa vasten; on vahvasti sitä mieltä, että TEN-T-verkot olisi näin ollen asetettava painopistealaksi seuraavan monivuotisen rahoituskehiksen yhteydessä;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

96. katsoo, että ehtoja olisi lisättävä ottamalla käyttöön "käytä tai menetä" -periaate (maksusitoumusten vapauttaminen); katsoo, että jos myönnettyä rajoitusta ei ole käytetty, liikenteen alalla käyttämättä jääneet tai vapautuneet varat olisi säilytettävä EU:n talousarviossa eikä niitä pitäisi palauttaa jäsenvaltioille;

97. muistuttaa, että TEN-T-verkoille myönnettävien varojen rahoitus edellyttää 500 miljardin euron kokonaisinvestointeja vuosina 2007–2020; katsoo siksi, että TEN-T-verkoille myönnettäviä varoja olisi lisättävä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja että EU:n ja jäsenvaltioiden välistä koordinointia olisi tehostettava; katsoo, että TEN-T-verkkojen käytettävissä olevia varoja ja liikennehankkeiden rahoitusta olisi lisättävä myös koheesiopolitiikan ja alueellisen yhteistyön kehityksen yhteydessä, jotta käytettävissä olevia rahoituslähteitä voidaan näin hyödyntää paremmin; painottaa innovatiivisten rahoitusvälineiden, myös julkisen ja yksityisen sektorin välisen yhteistyön ja joukkovetäjäkirjojen, mahdollista roolia näiden hankkeiden rahoituksessa; katsoo, että koheesiorahastosta kustannettavien menojen ehdoksi olisi asetettava unionin liikennepoliitiikan yleisten periaatteiden noudattaminen; katsoo, että TEN-T-verkoille myönnettävällä rahoituksella olisi integroitava aktiivisesti taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteet sekä kestävä kehityksen velvoitteet, jotta on mahdollista saavuttaa Eurooppa -2020 strategian tavoitteet ja asettaa mahdollisimman hyvin etusijalle vähähiiliset kuljetusmuodot;

98. kehottaa komissiota ottamaan erityisesti huomioon tarpeen siirtyä käyttämään tavara- ja henkilökuljetuksissa entistä laajemmin kestävämpiä ja tehokkaita liikennemuotoja samalla kun mahdollistetaan eri liikennemuotojen tehokas yhteentoimivuus; katsoo, että TEN-T-verkkoja koskevien suuntaviivojen tulevan tarkistuksen yhteydessä on löydettävä ratkaisuja kansallisten sekä rajatylittävien rautatiejärjestelmien väliseen yhteentoimivuuteen ja asetettava EU:n menoja koskevia ehtoja, jotta saavutetaan aidosti yhtenäinen euroopalainen rautatiepolitiikka ja varmistetaan sisävesiväylien käytön ja lähimerenkulun lisääminen;

Matkailu

99. muistuttaa, että matkailu on Lissabonin sopimuksen mukaisesti uusi EU:n toimivallan ala, minkä pitäisi näin ollen näkyä myös seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; korostaa matkailun merkitystä Euroopan taloudelle ja katsoo, että EU:n matkailustrategialla pitäisi pyrkiä lisäämään alan kilpailukykyä ja että sille olisi annettava riittävä rahoitus seuraavalla kaudella;

Meripolitiikka

100. tunnustaa merten ja valtamerten kasvavan merkityksen tulevan maailmanlaajuisen talouskasvun kannalta; katsoo, että yhdenmukaista meripolitiikkaa on jatkettava ja suunnattava rannikkoalueita ja merialtaita koskevien haasteiden ratkaisemiseen niin, että tuetaan sinistä kasvua ja kestävää meritaloutta; vaatii EU:ta lisäämään toimia, joilla tuetaan EU:n kunnianhimoista meripolitiikkaa, jonka avulla EU voi vahvistaa asemaansa tällä strategisesti tärkeällä alalla; vaatii myöntämään tälle politiikalle asianmukaiset määrärahat;

Kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus

Euroopan kulttuurin ja monimuotoisuuden vaaliminen

101. painottaa, että unionin kansalaisuuden edistäminen vaikuttaa välittömästi eurooppalaisten arkielämään ja että siten parannetaan tietoisuutta unionin politiikkojen myötä tarjoutuvista mahdollisuuksista sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja perussopimuksissa vahvistetuista perusoikeuksista; on vakuuttunut siitä, että on varmistettava riittävä rahoitus kansalaisuuden alalla;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

102. huomauttaa, että nuoriin ja kulttuuriin liittyvät politiikat ovat olennaisen tärkeitä ja kuuluvat ensimmäisten joukossa niihin politiikkoihin, joille on annettava tunnustusta lisäarvosta ja siitä, että ne tavoittavat kansalaiset; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tunnustamaan kulttuurialan ja luovan alan kasvavan merkityksen Euroopan taloudelle ja niiden heijastusvaikutukset muihin talouden aloihin; korostaa voimakkaasti, että näiden politiikkojen täyttää potentiaalia voidaan hyödyntää vain, mikäli niille taataan asianmukainen rahoitus, ja kehottaa hyödyntämään täysipainoisesti niiden potentiaalin maaseudun kehittämisen ja koheesiopolitiikassa;

103. muistuttaa, että urheilu on tärkeää terveydelle, taloudelliselle kasvulle ja työllisyydelle sekä matkailulle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle ja että SEUT:n 165 artiklassa annetaan EU:lle uusia toimivaltuuksia urheilun alalla; pitää urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämisestä annettua komission tiedonantoa (KOM(2011)0012) tervetulleena ensimmäisenä askeleena urheilualan ja erityisesti arkiliikunnan aikaansaaman lisäarvon arvioimiseksi, ja toteaa, että tiedonannossa perehdytään urheiluun yhteiskunnallisesta, taloudellisesta ja urheilutoiminnan järjestäytymisen näkökulmasta;

Nuorisopolitiikka

104. painottaa, että nuoret olisi otettava tärkeäksi painopistealaksi EU:ssa ja että nuorisoulottuvuudella olisi oltava näkyvä ja aiempaa vankempi asema EU:n politiikoissa ja ohjelmissa; on sitä mieltä, että nuoret olisi nähtävä EU:n laajuisena kysymyksenä, jonka pohjalta voidaan hakea nuoriin, koulutukseen ja liikkuvuuteen liittyvien eri politiikan alojen välisiä synergiaetuja; on tyytyväinen "Nuoret liikkeellä" -lippulaiva-aloitteeseen, joka yksi Eurooppa 2020 -strategian kulmakivistä; korostaa erityisesti, että nuoriso-ohjelmat, kuten elinikäisen oppimisen ohjelma ja Nuoret liikkeellä -ohjelma, joiden kustannukset ovat alhaisia tuensaajaa kohti ja jotka ovat siksi erittäin tehokkaita, olisi pidettävä erillisinä ohjelmina seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, ja että niihin kannattaa panostaa paljon enemmän;

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue

105. painottaa, että Lissabonin sopimuksessa vahvistettuihin perusoikeuksiin ja yhdenvertaisuuteen perustuvan vahvan kulttuurin luomisen on säilyttävä EU:n painopistealueena. korostaa, että vaikka nämä arvot on otettava yleisesti huomioon talousarviossa, on niille taattava riittävä kohdennettu rahoitus;

106. panee merkille, että unionin taloudellisen, kulttuurisen ja sosiaalisen kasvun edellytyksenä on vakaa, lainmukainen ja turvallinen ympäristö, jossa kunnioitetaan ja vahvistetaan perusoikeuksia ja suojellaan kansalaisvapauksia; katsoo näin ollen, että tehokas oikeus- ja sisäpolitiikka on talouden elpymisen edellytys ja keskeinen tekijä laajemmassa poliittisessa ja strategisessa yhteydessä; painottaa, että EU:n sisäasioiden alan painopisteet on tärkeää ottaa huomioon unionin ulkoisessa ulottuvuudessa ja myös Euroopan naapuruuspolitiikassa, kun otetaan erityisesti ottaen huomioon, miten kasvava maahanmuutto vaikuttaa kolmansia maita koskevaan EU:n politiikkaan; painottaa maahanmuutto-, turvapaikka- ja turvallisuuspolitiikkojen asianmukaista rahoitusta sekä sitä, että EU:n painopisteet on otettava huomioon niiden toteutuksessa;

107. korostaa yhdenmestyn lähestymistavan tarvetta kiireellisten maahanmuuttoa ja turvapaikkoja koskevien kysymyksien yhteydessä sekä unionin ulkorajojen hallintaan nähden samoin kuin riittävää rahoitusta ja tukivälineitä hätätilanteiden varalle, jotka annetaan käyttöön ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja kaikkien jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden hengessä siten, että otetaan huomioon kansalliset vastuut ja määritetään tehtävät selkeästi; huomauttaa tältä osin, että Frontex-viraston, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston sekä yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaan puiteohjelmaan liittyvien rahastojen kasvavat haasteet on otettava asianmukaisesti huomioon;

108. panee merkille, että vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen rahoitusosuus unionin talousarviosta on suhteellisen pieni, ja painottaa, että tulevan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä näille politiikoille on myönnettävä asianmukaista ja objektiivisesti perusteltavissa olevaa rahoitusta, jotta unioni voi toteuttaa toimia erityisesti uusiin tehtäviin liittyen, jotka on määritelty Tukholman ohjelmassa ja Lissabonin sopimuksessa;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

109. korostaa, että eri rahastojen ja ohjelmien välistä synergiaa on parannettava, ja tuo esiin, että varojen hallinnoinnin yksinkertaistaminen ja ristiinrahoituksen salliminen mahdollistavat lisävarojen ohjaamisen yhteisiin tavoitteisiin; on tyytyväinen komission aikomukseen vähentää sisäasioiden alan talousarviovälineiden kokonaismäärää siten, että otetaan käyttöön kahden pilarin rakenne ja mahdollisuuksien mukaan yhteinen hallinnointi; uskoo, että tällainen toimintatapa edistäisi merkittävästi nykyisten rahastojen ja ohjelmien yksinkertaistamista, järjeistämistä, lujittamista ja avoimuutta; korostaa kuitenkin tarvetta varmistaa, että sisäasiainpolitiikan eri tavoitteet eivät sekoitu toisiinsa;

Maailmanlaajuinen Eurooppa

110. toistaa olevansa hyvin huolestunut unionin ulkopoliittikan täytäntöönpanoon liittyvästä jatkuvasta rahoitusvajeesta ja erityisesti akuuteista joustavuusongelmista, jotka johtuvat ulkoisten tapahtumien arvaamattomuudesta sekä toistuvista kansainvälisistä kriiseistä ja hätätilanteista; korostaa vastaavasti, että on tarpeen poistaa ero, joka vallitsee sen tavoitteiden ja varojen välillä ulkopoliittikan alalla, siten, että taataan asianmukaiset rahoitusvarat ja tehokkaat joustavuusjärjestelmät, jotta unioni voi vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin ja odottamattomiin tilanteisiin; toistaa pyyntönsä siitä, että talousarvioon kohdistuvia seurauksia, jotka johtuvat unionin uusista sitoumuksista ja tehtävistä, on pidettävä ohjelmoitujen menojen lisäksi aiheutuvina menoina, jotta olemassa olevat painopistealat eivät vaarannu;

111. huomauttaa, että unionin myöntämän maailmanlaajuisen rahoitustuen ja sen kansainvälisissä neuvotteluissa usein rajoitettujen vaikutusmahdollisuuksien välillä vallitsee ero ja korostaa, että on tarpeen lisätä unionin poliittista roolia ja vaikutusvaltaa kansainvälisissä elimissä ja foorumeilla; katsoo, että EU:n pitäisi huolehtia siitä, että sen poliittinen asema vastaa sen antamaa taloudellista apua;

Euroopan ulkosuhdehallinto

112. panee merkille, että Euroopan ulkosuhdehallinto on edennyt rakennusvaiheeseen; korostaa, että neuvoston 26. heinäkuuta 2010 tekemän päätöksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon "perustamisessa olisi noudatettava kustannustehokkuuden periaatetta ja pyrittävä välttämään budjettivaikutuksia" ⁽¹⁾; korostaa, että uudelle hallinnonalalle on myönnettävä riittävästi rahoitusta, jotta EU pystyy saavuttamaan päämääränsä ja toimimaan maailmanlaajuisesti; korostaa vastaavasti, että uudella hallinnonalalla on voitava täysimääräisesti hyödyntää tehokkuusetuja, jotka johtuvat varojen keskittämisestä unionissa sekä jäsenvaltioiden kanssa saavutettavasta synergiasta, vältettävä päällekkäisyyksiä, nykyisiä tai mahdollisia limittäisyyksiä, epäjohtonmukaisuuksia ja epäyhtenäisyyksiä, mikä johtaa määrärahojen pienentämiseen ja säästöihin kaikissa kansallisissa talousarvioissa siten, että voidaan osoittaa, että unionin diplomatia tuottaa todellista lisäarvoa;

Köyhyyden lievittäminen

113. muistuttaa, että vuosituhanneen kehitystavoitteiden täyttämisen ja yhteisen julkisen kehitysavun osuuden korottamisen 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta (BKTL) määräajaksi asetettiin vuosi 2015, joka saavutetaan seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana; korostaa näin ollen, että kehitysavun ja -rahoituksen on kokonaisuudessaan oltava asianmukaisella tasolla, jotta unioni ja sen jäsenvaltiot voivat täyttää kansainväliset kehitysyhteistyöhön liittyvät sitoumuksensa, myös Kööpenhaminan sitoumuksessa ja Cancúnin sopimuksessa annetut taloudelliset sitoumukset; painottaa lisäksi, että tulevaisuudessa luvattavaa taloudellista tukea, jolla pyritään auttamaan kehitysmaita torjumaan ilmastonmuutosta tai sopeutumaan sen vaikutuksiin, ei myöskään saa ottaa jo luvattua tuesta ja näiden kahden politiikan välillä on säilytettävä johdonmukaisuus; vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan välittömästi toimia julkisen kehitysavun tavoitteidensa saavuttamiseksi ja kehitysapua koskevien lupaustensa täyttämiseksi;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26. heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

114. korostaa, että suoran talousarviotuen ja kestävien hankkeiden rahoituksen välillä on saavutettava asianmukainen tasapaino; korostaa, että kehitysapurahat olisi käytettävä osallistavalla tavalla niin, että tavoitetaan kaikkein syrjäytyneimmät ja yhteiskunnan ulkopuolelle suljetut ryhmät;

115. kehottaa jälleen kerran sisällyttämään Euroopan kehitysrahaston (EKR) talousarvioon, koska se lisäisi johdonmukaisuutta ja läpinäkyvyyttä; tähdentää kuitenkin, että EKR:n sisällyttäminen EU:n talousarvioon on tehtävä niin, että EU:n talousarviota kasvatetaan kokonaisuudessaan määrällä, joka EKR:n rahoittamiseen oli alun perin osoitettu;

116. katsoo, että Euroopan komission / EUH:n olisi arvioitava järjestelmällisesti EU:n antaman tuen vaikutusta, jotta EU:sta peräisin olevaa kehitysapua voidaan tehostaa sekä parantaa EU:n ja kansallisen kehitysavun välisiä synergiaetuja Pariisin julistuksen mukaisesti;

117. pitää tärkeänä, että EU:n antamalla kehitysavulla edistetään kestävää kehitystä tukea saavissa maissa; painottaa, että tämän tavoitteen mukaisia arviointeja on tehtävä ja perusteita laadittava;

118. huomauttaa, että suurin osa maailman köyhimmistä ihmisistä asuu nousevan talouden maissa; vaatii kuitenkin ottamaan näissä maissa vähitellen käyttöön kehitysavulle vaihtoehtoisia järjestelyjä, esimerkiksi osarahoitusta, jotta näiden maiden hallituksia kannustetaan sitoutumaan paremmin köyhyyden vähentämiseen omien rajojensa sisäpuolella;

EU:n arvojen ja etujen esiin tuominen maailmanlaajuisesti

119. painottaa, että EU:n ulkopolitiikan olisi perustuttava unionin perusperiaatteisiin ja -arvoihin eli demokratiaan, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, monimuotoisuuteen, perusvapauksiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen; toistaa, että unionille on annettava lisää asianmukaisia ja kohdennettuja välineitä, jotta se voi edistää näitä arvoja maailmanlaajuisesti ja laajentaa rauhan ja vakauden aluetta naapurustossaan; korostaa demokratian ja ihmisoikeuksien rahoitusvälineen (EIDHR) erityistä panosta;

120. katsoo, että EU:lla on kansainvälisessä yhteisössä erityinen velvollisuus edistää turvallisuutta, demokratiaa ja hyvinvointia Euroopan naapurimaissa, joiden taloudellisella kehityksellä ja vakauden edistymisellä on suora merkitys EU:lle; katsoo siksi, että tiiviiden ja tehokkaiden suhteiden luomisen naapurivaltioiden kanssa olisi säilyttävä unionin ulkopolitiikan painopistealana; painottaa, että on lisättävä rahoitusalan sitoumuksia, jotta unioni voi vastata merkittäviin haasteisiin – kuten demokratiaan siirtymiseen ja demokratian vahvistamiseen, hyvän hallintotavan ja ihmisoikeuksien tukemiseen – ja suuriin odotuksiin, jotka perustuvat tähän moraaliseen vastuuseen; katsoo samalla, että varojen paremmin kohdennetulla käytöllä on vähintään yhtä suuri merkitys kuin rahoituksen määrällä; kehottaa siksi tiukentamaan ehdollisuutta EU:n tukiohjelmassa pitäen tavoitteena demokratiakehityksen parantamista ja moitteetonta varainhoitoa, korruption vähentämistä ja valmiuksia käyttää EU:n tukea avoimella, vaikuttavalla ja vastuullisella tavalla;

121. toteaa, että EU lähestyy uutta laajentumiskierrosta, jossa laajentuminen tapahtuu erityisesti Länsi-Balkanin suuntaan; pyytää, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä otetaan huomioon tulevien laajentumisten kustannukset myöntämällä liittymistä valmistelevalle tukivälineelle riittävästi rahoitusta; katsoo, että liittymistä valmistelevalle tukivälineelle pitäisi asettaa etusijalle tarvittavien parannusten tukeminen, jotta ehdokasvaltioissa aletaan noudattaa EU:n säännöstöä, ja helpottaa EU:n varojen käyttöä etenkin kansalaisyhteiskunnan, työmarkkinaosapuolten, vähemmistöjen, kansalaisjärjestöjen, kulttuuriperinnön sekä alue- ja paikallisviranomaisten hyväksi;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

122. korostaa, että unionin on nopeasti mukautettava politiikkaansa nousevan talouden maihin nähden ja kehitettävä niiden kanssa uusia strategisia kumppanuuksia; pyytää komissiota ehdottamaan tätä varten politiikan välinettä, jonka kohteena ovat toimet, jotka eivät liity julkiseen kehitysapuun vaan koskevat aloja, joihin liittyy yhteisiä etuja näiden maiden kanssa;

123. katsoo, että EU:n ulkopoliittikan rahoitusvälineiden rakenneuudistus on välttämätön kasvavien maailmanlaajuisten haasteiden sekä unionin maailmanlaajuisten velvoitteiden vuoksi ja varsinkin arabimaailman nykyisten poliittisten tapahtumien valossa; kannattaa siksi EU:n ulkopoliittisten välineiden perinpohjaista tarkistamista ja strategisempaa soveltamista sekä uudenlaisten yhteistyö- ja täytäntöönpanomekanismien kehittämistä kumppanimaiden kanssa, jotta EU:n ulkoisten toimien vaikutusta ja näkyvyyttä saadaan lisättyä ja voidaan saavuttaa yleinen tavoite lisätä EU:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä; painottaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä olisi tuettava politiikkojen johdonmukaisuutta eli varmistettava, etteivät EU:n politiikat ja menot maatalouden, kalastuksen, kaupan ja energian alalla ole suoraan ristiriidassa kehitysapupoliittikan tavoitteiden kanssa;

Kriisitalanteisiin vastaaminen

124. toistaa, että kriisien ehkäiseminen ja hallinta ovat EU:n tärkeitä painopistealoja; korostaa näin ollen, että tältä osin on taattava välineiden tehokkuus ja asianmukainen rahoitus; katsoo, että nykyinen vakautusväline on edelleen tärkeä keino, jolla unioni voi vastata välittömästi kriisitalanteisiin, mutta pidemmän aikavälin ennalta ehkäiseviä toimia, kuten rauhan rakentamista ja konfliktien ehkäisyä, etenkin joustavampien maantieteellisten ohjelmien välityksellä, olisi korostettava enemmän;

125. katsoo, että humanitaarinen apu on keskeisessä asemassa EU:n ulkosuhteiden kannalta; toteaa, että luonnonkatastrofit ovat yleistymässä ja niiden seuraukset ovat muuttumassa entistä tuhoisammiksi ja että konfliktien syynä on yhä useammin kilpailu resursseista, kuten energiasta, vedestä ja raaka-aineista; korostaa tarvetta taata asianmukaiset varat humanitaarisen avun välineelle ja hätäapuvaraukselle, jotta vältetään se, että Euroopan komissiolta pyydetään vuosittain lisää rahoitusta; katsoo, että humanitaarisen avun neutraaliuden takaamiseksi näiden määrärahojen pitäisi olla riippumattomia eli ne pitäisi pitää erillään muista (esimerkiksi geopolittisista) näkökohdista tai eduista;

Hallinto

126. on sitä mieltä, että korkealaatuinen julkinen hallinto sekä unionissa että jäsenvaltioissa on olennainen tekijä, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategiassa asetetut strategiset tavoitteet; kehottaa komissiota esittämään selkeän analyysin hallinnollisista menoista vuoden 2013 jälkeen ottaen asianmukaisesti huomioon julkisen talouden vahvistamistoimet, uudet tehtävät ja toimivaltuudet, jotka unioni saa Lissabonin sopimuksen myötä, ja inhimillisten varojen optimaaliseen käyttöön, erityisesti työntekijöiden uudelleen sijoittamiseen ja uuteen teknologiaan, perustuvat tehokkuusedut;

127. huomauttaa, että tällaisessa analyysissä pitäisi tarkastella mahdollisuutta saavuttaa synergiaetuja ja erityisesti säästöjä muun muassa rakenneuudistuksella, edistämällä toimielinten välistä yhteistyötä, tarkastelemalla kunkin toimielimen ja elimen työskentelymenetelmiä ja toimipaikkoja, erottamalla toimielinten ja virastojen tehtävät paremmin toisistaan sekä tutkimalla rakennuspolitiikan, eläkejärjestelmien ja EU:n toimielinten henkilöstösääntöjen muiden osa-alueiden keskipitkän ja pitkän aikavälin rahoitusvaikutuksia; uskoo, että tämä analyysi voi osoittaa, että on mahdollisuuksia supistaa EU:n kokonaishallintomenoja vaarantamatta EU:n julkishallinnon korkeaa laatua, suorituskykyä ja vetovoimaa;

128. toteaa, että Euroopan parlamentin täysistuntojen järjestäminen yhdessä paikassa toisi huomattavat säästöt;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011***Osa IV: rahoituskehyksen organisaatio ja rakenne******Painopistealoja ilmentävä rakenne***

129. katsoo, että seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen rakenteen avulla olisi helpotettava sekä suunnittelun jatkuvuutta että otsakkeiden sisäistä ja välistä joustavuutta ja vältettävä nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen puutteet etenkin otsakkeessa 1a "Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky", otsakkeessa 3 b "Kansalaisuus" ja otsakkeessa 4 "Ulkoisuhteet"; katsoo, että monivuotisen rahoituskehyksen rakenteen pitäisi lisätä EU:n politiikan ja talousarvion painopisteiden näkyvyyttä EU:n kansalaisten keskuudessa; vaatii tältä osin välttämään perusteettomia perinpohjaisia muutoksia ja vahvistamaan ja parantamaan nykyistä rakennetta;

130. toistaa, että Eurooppa 2020 -strategia olisi asetettava seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen ensisijaiseksi poliittiseksi viitekehykseksi; katsoo näin ollen, että rakenteen olisi ilmentävä Eurooppa 2020 -strategian ulottuvuuksia eli älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua sekä annettava niille poliittista näkyvyyttä; ehdottaa vastaavasti uutta rakennetta, jossa ryhmitellään yhteen yhteiseen Eurooppa 2020 -otsakkeeseen kaikki sisäpoliittiset toimintalinjat;

131. ehdottaa, että Eurooppa 2020 -strategian kattavaan otsakkeeseen perustetaan neljä alaotsaketta alaan liittyviä politiikkoja varten, minkä avulla olisi myös tarkoitus parantaa niiden välistä yhteensovittamis- ja täytäntöönpanosynergiaa; ehdottaa täten, että perustetaan tietoon liittyvät politiikat kattava alaotsake, toinen alaotsake, joka omistetaan sosiaalipolitiikalle ja koheesiopolitiikalle ja joka ilmentää sen monialaisuutta ja sen panosta kaikkien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin nähden, kolmas alaotsake, joka kattaa kestävyyyteen ja varojen tehokkaaseen käyttöön liittyvät politiikat, ja neljäs, kansalaisuutta koskeva alaotsake, jossa nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen alaotsakkeet 3 a (kansalaisuus) ja 3 b (vapaus, turvallisuus ja oikeus) yhdistetään yhdeksi alaotsakkeeksi, ottaen huomioon aiemmat kokemukset vaikeuksista, joita syntyi, kun joukko pieniä ohjelmia koottiin yhteen yhdeksi alaotsakkeeksi;

132. katsoo, että seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen pitäisi mahdollistaa määrärahojen kohdentaminen unionille strategisesti tärkeille suurhankkeille otsakkeessa "Eurooppa 2020"; katsoo, että näille hankkeille pitäisi myöntää EU:n talousarviosta pitkän aikavälin määrärahat niiden suunnittelun jatkuvuuden ja organisaation vakauden takaamiseksi; katsoo, että mikäli näille suurhankkeille tarvitaan lisärahoitusta, sitä ei saisi ottaa EU:n talousarviosta rahoitettavien pienempien, menestyksekkäiden hankkeiden määrärahoista;

133. katsoo, että kun otetaan huomioon Eurooppa 2020 -strategian yhdentynyt luonne ja jotta voidaan varmistaa, että määrärahoja on mukautettu asianmukaisesti strategian vaiheittaiseen kehittämiseen nähden, on olennaisen tärkeää varmistaa laajempi joustavuus Eurooppa 2020 -strategian neljän alaotsakkeen välillä;

134. muistuttaa vaikeuksista, joita ilmenee, jos useita suhteellisen pieniä ohjelmia niputetaan yhteen pienessä alaotsakkeessa; ehdottaa vastaavasti, että monivuotista rahoituskehystä vuosiksi 2007–2013 koskevat alaotsakkeet 3 a (kansalaisuus) ja 3 b (vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevat politiikat) yhdistetään yhteiseen alaotsakkeeseen;

135. kehottaa säilyttämään ulkopoliittikkaa koskevan otsakkeen;

136. kehottaa säilyttämään hallintoa koskevan otsakkeen;

137. kehottaa ottamaan käyttöön "monivuotisen rahoituskehyksen kokonaisliikkumavaran", joka hyödyttää kaikkia otsakkeita monivuotisen rahoituskehyksen yleisen liikkumavaran rajoissa ylittäen kunkin otsakkeen erilliset käytettävissä olevat liikkumavarat ja jota käytettäisiin vuotuisessa talousarviomenettelyssä; katsoo, että tähän liikkumavaraan olisi sisällytettävä myös aikaisemman varainhoitovuoden käyttämättömät liikkumavarat sekä vapautuneet määrärahat (maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat);

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

138. katsoo lisäksi, että avoimuuden ja näkyvyyden lisäämiseksi olisi käytettävä ylimääräistä "varausmarginaalia", joka on vähemmän kuin omien varojen enimmäismäärä ja enemmän kuin monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärä ja johon sisällytetään maksamatta jäämisen riskit, jotka liittyvät lainatakuisiin, jotka annetaan Euroopan vakaustekanismista sekä järjestelystä, joka tarjoaa keskipitkän aikavälin rahoitustukea euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseita varten, sekä mahdollisesti liitettävä EU:n talousarvio Euroopan vakaustekanismiin vuoden 2013 jälkeen;

139. vaatii komissiota esittämään EU:n talousarvion liitteessä kaikki EU:n talousarvion ulkopuolella – hallitustenvälistä menettelyä noudattaen – syntyvät EU:hun liittyvät menot; katsoo, että tällaiset vuosittain annettavat tiedot antavat täydellisen kuvan kaikista investoinneista, joiden käynnistämisestä jäsenvaltiot sopivat EU:ssa;

140. ehdottaa, että EU:n talousarviossa – mahdollisesti liitteessä – määritettäisiin selvästi kaikki EU:n kullakin politiikanalalla tehtävät investoinnit, jotka myös liittyvät EU:n talousarvion eri osiin; katsoo samalla, että komission pitäisi antaa myös arvio koko ohjelmakauden aikana ennakoitavista investointitarpeista;

141. vaatii komissiota sisällyttämään tarkat tiedot EU:n talousarvion tuloista talousarvioesitykseen, jonka se toimittaa EU:n budjettivallan käyttäjille; toteaa, että talousarvion tulojen ja menojen esittely yhdessä on itse asiassa vakiokäytäntö kaikkien kansallisten talousarvioiden kohdalla; katsoo vakaasti, että näin ylläpidetään jatkuvaa keskustelua unionin rahoitusjärjestelmästä, ja panee samalla täysin merkille, ettei budjettivallan käyttäjällä ole tällä hetkellä valtuuksia esittää muutoksia talousarvion tähän osaan;

142. ehdottaa näin ollen seuraavanlaista rakennetta seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten:

1. Eurooppa 2020 -strategia**1 a. Kasvua edistävä tieto**

Sisältää tutkimuksen ja innovoinnin, koulutuksen ja elinikäisen oppimisen sekä sisämarkkinapolitiikat.

1 b. Kasvua ja työllisyyttä edistävä koheesio

Sisältää koheesiopolitiikan (taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen) ja sosiaalipoliitiikan.

1 c. Luonnonvarojen hallinta ja kestävä kehitys

Sisältää maatalouspolitiikan, maaseudun kehittämispolitiikan, kalastus-, ympäristö-, ilmastomuutos-, energia- ja liikennepoliitiikan.

1 d. Kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus

Sisältää kulttuuri-, nuoriso- ja viestintäpolitiikan sekä perusoikeudet ja vapauden ja turvallisuutta ja oikeutta koskevat politiikat.

2. Maailmanlaajuinen Eurooppa

Sisältää ulkopoliitiikan sekä naapuruus- ja kehitysyhteistyöpolitiikat.

3. Hallinto

LIITE

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Muuttuviin olosuhteisiin reagoiminen: joustavuus*

143. toistaa kantansa, jonka se esitti 25. maaliskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarvioinnista ⁽¹⁾ ja jonka mukaan joustavuuden lisääminen otsakkeissa ja niiden välillä on ehdottomasti tarpeen unionin toimintakyvyn kannalta, jotta EU voi kohdata uudet haasteet ja toimielinten päätöksentekoprosessia voidaan helpottaa;

Väliarviointi

144. korostaa pakollisen väliarvioinnin tarvetta, jos monivuotisen rahoituskehityksen kesto on yli viisi vuotta, jotta voidaan laatia määrällinen ja laadullinen analyysi ja arvio monivuotisen rahoituskehityksen toiminnasta; painottaa, että väliarvioinnin olisi tulevaisuudessa oltava oikeudellisesti sitova velvoite, josta säädetään monivuotisesta rahoituskehityksestä annetussa asetuksessa ja johon liittyy erityinen menettely, myös sitova aikataulu, jolla varmistetaan parlamentin täysimääräinen osallistuminen lainsäädäntö- ja budjettivallan käyttäjänä; korostaa, että jos väliarvioinnin yhteydessä todetaan enimmäismäärien epäasianmukaisuus loppukauteen nähden, on taattava todellinen mahdollisuus tarkistaa niitä;

Enimmäismäärien tarkistaminen

145. painottaa, että tarkistusmekanismin mahdollistama joustavuus riippuu sen täytäntöönpanoon liittyvästä menettelystä ja että neuvosto suhtautuu yleisesti ottaen vastahakoisesti mekanismin käyttöön; pitää olennaisena tärkeänä, että tulevissa tarkistusmekanismeissa mahdollistetaan yksinkertaistettu menettely muutoksien toteuttamiseksi sovitun kynnyksarvon puitteissa, mikäli menojen enimmäismäärien mukauttaminen on tarkoitus säilyttää realistisena vaihtoehtona; kehottaa lisäksi säilyttämään mahdollisuuden lisätä monivuotisen rahoituskehityksen kokonaisvaltaisia enimmäismääriä;

Riittävien marginaalien ja joustavuuden varmistaminen enimmäismäärien alapuolella

146. painottaa riittävien varantojen varmistamista kussakin otsakkeessa; panee kiinnostuneena merkille komission ehdotuksen marginaaleja koskevien kiinteiden prosenttiosuuksien vahvistamisesta; katsoo kuitenkin, että tämän vaihtoehdon avulla voidaan lisätä joustavuutta vain, jos tulevat enimmäismäärät asetetaan riittävän korkealle tasolle, jolloin voidaan lisätä liikkumavaraa;

147. huomauttaa, että joustavuutta on lisättävä kaikin tavoin enimmäismäärien alapuolella; pitää myönteisenä komission ehdotuksia, jotka esitettiin talousarvion kokonaistarkastelun yhteydessä;

148. katsoo, että on tärkeää säilyttää mahdollisuus aikaistaa tai lykätä jonkin otsakkeen monivuotisten määrärahojen käyttöä suhdanteiden tasoittamiseksi ja suurkriiseihin vastaamiseksi; katsoo, että tässä suhteessa säästöjen nykyinen joustojärjestelmä on toiminut nykyisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä riittävän hyvin; pyytää siksi, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä joustokynnyksen säilytetään 5 prosenttia yli tai alle yhteispäätöksellä vahvistettujen määrien;

149. on vakuuttunut siitä, että yhden vuoden talousarvion käyttämättömät liikkumavarat tai puretut ja käyttämättömät maksusitoumukset (sekä maksusitoumusmäärärahat että maksumäärärahat) pitäisi siirtää seuraavalle vuodelle, jolloin niiden pitäisi muodostaa monivuotisen rahoituskehityksen yleinen liikkumavara, josta ne voidaan osoittaa eri otsakkeisiin niiden arvioitujen tarpeiden mukaan; katsoo siksi, että EU:n talousarvion varoja pitäisi käyttää vain tällä tavoin eikä palauttaa jäsenvaltioille, kuten nyt tehdään;

150. katsoo lisäksi, että näitä ehdotuksia on täydennettävä joustavalla uudelleenkohdentamisella, jonka ansiosta tietyn vuoden varoja voitaisiin siirtää otsakkeiden välillä, ja lisäämällä alaotsakkeiden välistä joustavuutta;

⁽¹⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 95.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

151. toistaa, että päätöksentekoprosessi on suunniteltava siten, että mahdollistetaan näiden välineiden tehokas käyttö;

Joustomekanismit

152. katsoo, että on olennaisen tärkeää säilyttää erityisvälineet (joustoväline, Euroopan globalisaatiorahasto, Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, hätäapuvaraus), joka on tarkoitettu tilapäiseen käyttöön, yksinkertaistamalla niiden käyttöä ja takaamalla niille riittävät varat sekä mahdollisesti luomalla uusia välineitä tulevaisuudessa; painottaa, että on noudatettava yhteisömenetelmää, kun tällaisia lisärahoituslähteitä asetetaan saataville;

153. katsoo, että Euroopan globalisaatiorahasto on onnistunut osoittamaan EU:n yhteisvastuuta ja tarjoamaan EU:n tukea globalisaation ja maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin haittavaikutusten vuoksi irtisanotuille työntekijöille ja että siksi se pitäisi säilyttää uudessa monivuotisessa rahoituskehityksessä; katsoo kuitenkin, että globalisaatiorahaston tuen täytäntöönpanomenettelyt vievät liikaa aikaa ja ovat liian monimutkaisia; kehottaa komissiota ehdottamaan keinoja yksinkertaistaa ja lyhentää näitä menettelyjä tulevaisuudessa;

154. on sitä mieltä, että joustoväline, joka on eniten käytetty joustomekanismi, on ollut keskeisen tärkeässä asemassa joustavuuden lisäämisen kannalta; ehdottaa, että joustovälinettä varten varattua alkupe-
räistä summaa korotetaan merkittävästi ja sen jälkeen vuosittain monivuotisen rahoituskehityksen voimas-
saolon aikana ja että säilytetään mahdollisuus siirtää käyttämättömän vuotuisen summan osuus vuoteen
n+2;

155. panee merkille, että viime vuosina kiireellisten luonnonkatastrofien ja humanitaaristen katastrofien torjumiseksi saataville asetetut varat ovat olleet riittämättömiä; kehottaa vastaavasti lisäämään merkittävästi
hätäapuvarauksen määrärahoja ja laajentamaan mahdollisuutta välineen monivuotiseksi käyttöön ottamiseksi;

Monivuotisen rahoituskehityksen kesto

156. korostaa, että määriteltäessä seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen kestoa on saavutettava oi-
keanlainen tasapaino yksittäisten politiikkojen ohjelmointisykliin ja täytäntöönpanon vakauden ja toimi-
elinten – erityisesti komission ja Euroopan parlamentin – poliittisten syklien keston välillä; muistuttaa, että
pidempi aika edellyttää lisää joustavuutta;

157. katsoo, että viiden vuoden sykli vastaa täysin parlamentin ilmaisemaa tahtoa sovittaa monivuotisen
rahoituskehityksen kesto mahdollisimman hyvin toimielinten poliittisiin sykleihin demokraattisen vastuuel-
vollisuuden ja vastuun vuoksi; on kuitenkin huolissaan siitä, että viisivuotinen sykli saattaa olla tässä
vaiheessa liian lyhyt sellaisten politiikkojen kohdalla, jotka edellyttävät pidempiaikaista ohjelmasuunnittelua
(kuten koheesio, maatalous, TEN-T-verkot) eikä vastaa täysin kyseisten politiikkojen ohjelmasuunnittelun ja
täytäntöönpanon elinkaareen liittyviä edellytyksiä;

158. panee merkille, että kymmenvuotinen monivuotinen rahoituskehitys, jota komissio ehdottaa talous-
arvion kokonaistarkastelun yhteydessä, saattaisi taata vakauden ja ennustettavuuden kyseisellä rahoitusohjel-
makaudella, mutta koska yleiset enimmäismäärät ja perustavat oikeudelliset välineet vahvistettaisiin kymme-
nen vuoden ajaksi, siten lisättäisiin monivuotisen rahoituskehityksen jäykkyyttä ja vaikeutettaisiin suuresti
mukautumista uusiin tilanteisiin; katsoo kuitenkin, että 5+5-sykliä voidaan harkita ainoastaan, mikäli neu-
voston kanssa päästäisiin sopimukseen jouston enimmäismäärästä, mukaan luettuna pakollinen väliarviointi,
ja siitä määrittäisiin monivuotisesta rahoituskehityksestä annetussa asetuksessa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

159. katsoo, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä parempana siirtymäratkaisuna olisi pidettävä seitsemän vuoden sykliä, jonka voimassaolo ulottuisi vuoteen 2020, koska sen avulla olisi mahdollista edistää vakautta varmistamalla ohjelmien jatkuvuus pidemmällä aikavälillä ja luoda selvä yhteys Eurooppa 2020 -strategiaan; korostaa kuitenkin, että kaikki seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen kestoja koskevat vaihtoehdot edellyttävät riittävää rahoitusta sekä asianmukaista ja runsain varoin rahoitettua joustoa niin kehyksen sisällä kuin sen ulkopuolellakin, jotta vältetään kaudella 2007–2013 syntyneet ongelmat;

160. katsoo, ettei uutta seitsemänvuotista monivuotista rahoituskehystä koskevan päätöksen pitäisi estää ennalta mahdollisuutta päättää vuonna 2021 alkavasta viiden vuoden tai 5+5 vuoden kaudesta; toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että rahoitussuunnittelun tahdistaminen komission ja Euroopan parlamentin toimikauden kanssa lisää demokraattista vastuuta, vastuuvollisuutta ja legitimitettiä;

Osa V: tavoitteiden ja varojen yhteensovittaminen: menojen ja EU:n rahoitusuudistuksen välinen yhteys***Riittävä rahoitus***

161. on täysin tietoinen, että monet jäsenvaltiot tekevät parhaillaan vaikeita verotuksellisia mukautuksia kansallisiin talousarvioihinsa, ja toistaa, että eurooppalaisen lisäarvon ja moitteettoman varainhoidon – tehokkuus, vaikuttavuus, taloudellisuus – varmistamisen olisi oltava entistä enemmän EU:n talousarvion johtavana periaatteena;

162. korostaa, että toteutettavissa olevista säästöistä riippumatta EU:n talousarvion nykyisellä kokonaismäärällä, joka on 1 prosentti bruttokansantulosta (BKTL), ei kyetä kuumaan umpeen rahoitusvajetta, jonka syynä ovat ylimääräiset rahoitustarpeet, jotka johtuvat Lissabonin sopimuksesta sekä nykyisistä poliittisista painopisteistä ja sitoumuksista, joita ovat esimerkiksi seuraavat:

- Eurooppa 2020 -strategian päätavoitteiden saavuttaminen työllisyyden, T&K:n, ilmaston ja energian, koulutuksen sekä köyhyyden vähentämisen alalla;
- tutkimus- ja innovointimenojen korotus nykytasosta, joka on 1,9 prosenttia bruttokansantuotteesta (BKT), 3 prosenttiin BKT:stä siten, että julkisten ja yksityisten menojen kokonaismäärä on vuodessa noin 130 miljardia euroa;
- tarvittavat investoinnit infrastruktuureihin;
- välttämätön täysimittainen ja avoimesti laskettu rahoitus neuvostossa hyväksytyille suurhankkeille, kuten ITER-hankkeelle ja Galileolle, sekä Euroopan avaruuspolitiikalle;
- yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla, myös Euroopan ulkosuhdehallinnon ja Euroopan naapuruuspolitiikan alalla, tarvittavat lisämäärärahat, joiden määrää ei kyetä vielä arvioimaan;
- Euroopan unionin tulevaan laajentumiseen liittyvät lisärahoitustarpeet;
- nykyisen Euroopan vakausmekanismin ja vuoden 2013 jälkeistä aikaa koskevan Euroopan rahoituksen vakautusmekanismin rahoittaminen, jotta voidaan turvata euroalueen ja EU:n rahoituksen vakaus, jota velkakriisistä selviäminen edellyttää;
- rahoitustoimet, joiden tarkoituksena on saavuttaa vuosituhanen kehitystavoitteet, joiden mukaan BKTL:stä käytettäisiin kehitysapuun 0,7 prosenttia, mikä merkitsisi 35 miljardin euron vuotuista lisäystä nykytasoon, joka on 0,4 prosenttia BKTL:stä;
- Kööpenhaminan ja Cancúnin sopimuksiin perustuvat sitoumukset, joilla pyritään auttamaan kehitysmaita torjumaan ilmastomuutosta ja sopeutumaan sen seurauksiin ja joiden olisi oltava uusien vuosituhanen kehitystavoitteiden sitoumuksia täydentäviä ja joiden vuotuinen määrä vuoteen 2020 mennessä on 100 miljardia dollaria, josta kolmanneksen on määrä tulla EU:lta;

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

163. on siksi vakaasti sitä mieltä, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen jäädyttäminen vuoden 2013 tasolle, mitä jotkin jäsenvaltiot vaativat, ei ole toteuttamiskelpoinen vaihtoehto; korostaa, että vaikka seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen määrärahojen tasoa korotettaisiin viisi prosenttia vuoden 2013 tasoon ⁽¹⁾ verrattuna, voidaan vain rajoitetusti edistää sitä, että unionin sovitut tavoitteet saavutetaan, unionin sitoumukset täytetään ja unionin yhteisvastuullisuuden periaatetta noudatetaan; on sen vuoksi vakuuttunut, että seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten tarvitaan vähintään 5 prosentin lisäys; haastaa neuvoston – ellei se kannata tätä lähestymistapaa – määrittämään selvästi, mitkä sen poliittisista painopisteistä tai hankkeista voitaisiin kokonaan hylätä niiden todistetusta eurooppalaisesta lisäarvosta huolimatta;

164. toistaa, että jollei vuoden 2013 jälkeiselle monivuotiselle rahoituskehitykselle myönnetä riittävästi lisävaroja, unioni ei pysty panemaan täytäntöön olemassa olevia poliittisia painopistealoja, jotka liittyvät Eurooppa 2020 -strategiaan, eikä hoitamaan Lissabonin sopimuksen mukaisia uusia tehtäviä saati vastamaan ennakoimattomiin tilanteisiin;

165. panee merkille, että omien varojen enimmäismäärää ei ole muutettu vuoden 1993 jälkeen; katsoo, että omien varojen enimmäismäärää olisi mukautettava progressiivisesti, kun jäsenvaltiot antavat enemmän toimivaltaa unionille ja asettavat sille useampia tavoitteita; katsoo, että vaikka nykyinen omien varojen enimmäismäärä, jonka neuvosto on asettanut yksimielisesti ⁽²⁾, takaa riittävän talousarvion liittyvän liikku-mavaran unionin kiireellisimpiin haasteisiin vastaamiseksi, se ei kuitenkaan riitä tekemään EU:n talousarviosta todellista Euroopan talouden ohjausvälinettä eikä auta sitä investoimaan merkittävästi Eurooppa 2020 -strategiaan EU:n tasolla;

Avoimempi, yksinkertaisempi ja tasapuolisempi rahoitusjärjestelmä

166. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen mukaan "talousarvio rahoitetaan kokonaisuudessaan yhteisön omin varoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita tuloja"; korostaa, että jäsenvaltioiden väliset nettosaldoit painottuvat suhteettomasti tavassa, jolla omien varojen järjestelmä on kehittynyt ja korvannut vaihteittain aidot omat varat niin sanotuilla jäsenvaltioiden rahoitusosuuksilla, mikä on ristiriidassa EU:n yhteisvastuun periaatteen kanssa, horjuttaa yhteisön yhteistä etua ja sivuuttaa pitkälti EU:n tuoman lisäarvon; huomauttaa, että tämä seikka johtaa käytännössä siihen, että yksittäisten jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne ja niiden asenne EU:ta kohtaan vaikuttaa talousarvion kokoon; vaatii voimakkaasti EU:n varojen perusteellista uudistusta, jotta EU:n talousarvion rahoitus voidaan saattaa vastaamaan perustamissopimuksen henkeä ja vaatimuksia;

167. katsoo, että uudistuksen tärkeimpänä tavoitteena on luoda itsenäisempi, oikeudenmukaisempi, avoimempi, yksinkertaisempi ja tasa-arvoisempi rahoitusjärjestelmä, jonka kansalaiset voivat ymmärtää paremmin, ja selvittää heidän maksuosuuttaan EU:n talousarvioon; kehottaa tässä yhteydessä poistamaan olemassa olevat hyvitykset, poikkeukset ja oikaisumenettelyt; on vakuuttunut siitä, että bruttokansantuloon perustuvan järjestelmän korvaamiseksi on välttämätöntä ottaa käyttöön yksittäisiä tai useampia unionin aitoja omia varoja, jotta unioni joskus voisi saada talousarvion, jota se tarvitsee myötävaikuttaakseen merkittävästi rahoituksen vakauteen ja talouden elpymiseen; muistuttaa, että omia varoja koskevat muutokset pitäisi toteuttaa kunnioittaen jäsenvaltioiden ylintä valtaa veroasioissa; korostaa tässä yhteydessä, että unionin olisi voitava kerätä suoraan omat varansa riippumatta kansallisista talousarvioista;

⁽¹⁾ Vuoden 2013 taso: 1,06 prosenttia BKT:stä. Vuoden 2013 taso +5 prosenttia: 1,11 prosenttia BKT:stä. Molemmat maksusitoumusmäärärahat vuoden 2013 käypinä hintoina. Nämä luvut perustuvat seitsemänvuotisen monivuotisen rahoituskehityksen mukaiseen oletukseen seuraavien komission laatimien arvioiden ja ennusteiden perusteella:

- budjettipääosaston ennuste vuoden 2012 BKT:stä: 13 130 916,3 miljoonaa euroa (vuoden 2012 hinnoilla);
- talouden ja rahoituksen pääosaston arvio tammikuulta 2011 BKT:n nimelliskasvusta 1,4 prosenttia vuosina 2011–2013 ja 1,5 prosenttia vuosina 2014–2020.

Huom: Luvut voivat muuttua komission arvioiden ja ennusteiden vaihteluiden mukaisesti sekä käytetyn viitevuoden ja hintatyyppien suhteen (nykyiset tai muuttumattomat).

⁽²⁾ 1,23 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKT:stä maksuäärärahoina ja 1,29 prosenttia maksusitoumusmäärärahoina.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

168. painottaa, että omien varojen järjestelmän rakenneuudistus ei sellaisenaan kohdistu EU:n talousarvion suuruuteen vaan siihen, että pyritään saavuttamaan tehokkaampi varojen yhdistelmä sovittujen EU:n politiikkojen ja tavoitteiden rahoittamiseksi; huomauttaa, että uuden järjestelmän käyttöönotto ei lisäisi kansalaisten yleistä verorasitusta, mutta sen sijaan se vähentäisi kansallisiin valtionkassoihin kohdistuvaa rasitusta;

169. korostaa, että Euroopan parlamentti on ainoa parlamentti, jolla on mahdollisuus vaikuttaa menoihin muttei tuloihin; korostaa siksi, että EU:n varojen demokraattinen uudistus on ehdottomasti tarpeen;

170. panee merkille mahdolliset uudet omat varat, joita komissio ehdottaa laatimassaan tiedonannossa talousarvion kokonaistarkastelusta (rahoitusalan verotus, huutokauppa kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmässä, lentoliikenteeseen liittyvä EU:n perimä maksu, ALV, energiavero, yhtiövero); odottaa näiden vaihtoehtojen vaikutustenarvioinnista, joihin kuuluu toteutettavuustutkimus EU:n transaktiomaksuja koskevasta useista erilaisista vaihtoehdoista, tehtyjä päätelmiä, joissa olisi myös tarkasteltava asianomaisia keräysjärjestelmiä, pitäen silmällä sitä, että komissio esittää lainsäädäntöehdotuksen 1. heinäkuuta 2011 mennessä;

171. katsoo, että transaktiomaksuista perittävällä verolla voidaan edistää merkittävästi rahoitusalan osallistumista kriisistä aiheutuviin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin kustannuksiin ja julkisen talouden kestävyyteen; katsoo, että verolla voitaisiin myös osallistua EU:n talousarvion rahoittamiseen ja jäsenvaltioiden BKT-maksuusuuksien alentamiseen ja että unionin olisi myös toimittava esimerkkinä, kun on kyse varojen siirtämisestä verokeittäisiin;

Osa VI: kohti sujuvaa ja tehokasta toimielinten välistä neuvotteluprosessia

172. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen nojalla Euroopan parlamentin on jäsentensä enemmistöllä annettava hyväksyntänsä, ennen kuin neuvosto voi yksimielisesti vahvistaa monivuotisen rahoituskehityksen;

173. korostaa sekä parlamenttia että neuvostoa koskevia ehdottomia enemmistövaatimuksia ja huomauttaa, että on tärkeää hyödyntää täysimääräisesti SEUT:n 312 artiklan 5 kohdassa olevaa määräystä, jossa edellytetään, että parlamentti, neuvosto ja komissio toteuttavat kaikki tässä tarkoituksessa tarvittavia toimia koko monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamiseen johtavan prosessin aikana; toteaa, että tämä velvoittaa selkeästi toimielimet käymään neuvotteluja, jotta päästään sopimukseen tekstistä, jolle parlamentti voi antaa hyväksyntänsä; huomauttaa lisäksi, että jos monivuotista rahoituskehystä ei hyväksytty vuoden 2013 loppuun mennessä, vuoden 2013 enimmäismääriä ja muita varauksia sovelletaan kunnes uusi monivuotinen rahoituskehitys on hyväksytty;

174. pitää myönteisenä sitä, että neuvoston puheenjohtajavaltiot⁽¹⁾ ovat sitoutuneet takaamaan avoimen ja rakentavan vuoropuhelun ja yhteistyön parlamentin kanssa koko tulevan monivuotisen rahoituskehityksen hyväksymisprosessin ajan, ja vahvistaa haluavansa tehdä tämän neuvotteluprosessin aikana neuvoston ja komission kanssa tiivistä yhteistyötä täysin Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti;

175. kehottaa näin ollen neuvostoa ja komissiota noudattamaan perustamissopimusta ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, jotta parlamentin kanssa päästään nopeasti sopimukseen monivuotisen rahoituskehityksen neuvotteluprosessiin liittyvistä käytännön toimintamenetelmistä; toistaa, että tulouudistuksen ja menouudistuksen välillä vallitsee yhteys, ja vaatii näin ollen neuvostolta voimakasta sitoutumista monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä käytäviin keskusteluihin uusia omia varoja koskevista ehdotuksista;

⁽¹⁾ Pääministeri Yves Letermen 8. joulukuuta 2010 päivätty kirje puhemies Buzekille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

176. vaatii, että EU:n tasolla käynnistetään laaja-alainen julkinen vuoropuhelu unionin monivuotisen rahoituskehityksen tavoitteesta, laajuudesta ja suunnasta ja unionin tulojärjestelmän uudistamisesta; ehdottaa erityisesti, että kutsutaan koolle valmistelukunnan kaltainen kokous, joka käsittelee unionin tulevaa rahoitusta ja jossa on oltava mukana Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien jäseniä;

*

* *

177. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja muille asianomaisille toimielimille ja elimille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

Sudan ja Etelä-Sudan

P7_TA(2011)0267

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Sudanista ja Etelä-Sudanista: tilanne vuoden 2011 kansanäänestyksen jälkeen

(2012/C 380 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Sudanista,
- ottaa huomioon 9. tammikuuta 2005 allekirjoitetun kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen (CPA),
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1978 (2011),
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2011 annetun Afrikan unionin julistuksen,
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Sudanista sekä 23. toukokuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/315/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. kesäkuuta 2011 annetun Yhdistyneiden kansakuntien (YK) turvallisuusneuvoston puheenjohtajan lausuman,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta 7. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman Etelä-Sudanin itsemääräämisoikeutta koskevan kansanäänestyksen lopullisista tuloksista sekä hänen 24. toukokuuta 2011 antamansa julkilausuman Sudanin tilanteesta,
- ottaa huomioon Dohassa Qatarissa 27.–31. toukokuuta 2011 pidettyjen Darfurin rauhanprosessia koskevien YK:n tukemien neuvottelujen loppupäätelmät,
- ottaa huomioon kansanäänestystä tarkkailleen Euroopan unionin valtuuskunnan 2. kesäkuuta 2011 antaman lopullisen julkilausuman,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Etelä-Sudanin kansanäänestys järjestettiin 9.–15. tammikuuta 2011 ja että ylivoimainen enemmistö äänesti itsenäisen Etelä-Sudanin valtion perustamisen puolesta,
- B. ottaa huomioon, että Etelä-Sudanin odotetaan julistautuvan virallisesti itsenäiseksi 9. heinäkuuta 2011, joka on myös kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen päättymispäivä,
- C. ottaa huomioon, että vaikka Etelä-Sudanilla on runsaasti luonnonvaroja, kuten öljyä, kuparia ja rautaa sekä metsää ja viljelykelpoista maata, suuri osa sen väestöstä elää köyhyydessä ja maan lapsikuolleisuusluvut ovat maailman korkeimpia ja koulutusindikaattorien mukaan koulutustaso on yksi maailman alhaisimpia, ja katsoo, että tämä tuo sosiaalis-taloudellisia, humanitaarisia ja turvallisuuteen liittyviä haasteita,
- D. ottaa huomioon, että joitakin kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen kohtia ei ole toteutettu ajoissa tai vielä ollenkaan ja että tarvitaan vielä paljon työtä, jotta kansanäänestyksen jälkeisissä neuvotteluissa päästään sopimukseen kysymyksistä, jotka koskevat öljytulojen jakoa, rajojen määrittelyä, kansalaisuutta sekä velkojen ja varallisuuden jakoa,

⁽¹⁾ EUVL L 142, 28.5.2011, s. 61.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- E. ottaa huomioon, että siitä tulisiko Abyein olla osa Etelä- vai Pohjois-Sudania, ei ole järjestetty kansanäänestystä, vaikka se olisi pitänyt järjestää samaan aikaan Etelä-Sudania koskevan kansanäänestyksen kanssa, ja katsoo, että tämä on johtanut alueen väkivaltaisuuksien merkittävään lisääntymiseen,
- F. ottaa huomioon, että kiistanalaisten alueiden asemaa ei ole vielä ratkaistu ja Abyein tilanne on heikentymässä, mikä on aiheuttanut satojen ihmisten kuoleman ja tuhansien pakenemisen maasta ja jättänyt ihmiset puutteellisen elintarvikehuollon ja sairauksien armoille ja ilman riittäviä terveyspalveluja, juomavettä ja muita peruspalveluja,
- G. ottaa huomioon, että Darfurin tilanne on edelleen hyvin huolestuttava ja että Darfurissa toteutettavan YK:n operaation työntekijät raportoivat äskettäin hallituksen suorittamista pommituksista ja useiden alueen avustustyöntekijöiden ottamisesta panttivangeiksi; ottaa huomioon, että operaation työntekijät ovat säännöllisesti joutuneet kärsimään häirinnästä, sieppauksista ja yleisestä turvattomuudesta,
1. pitää myönteisenä sekä Sudanin että Etelä-Sudanin rauhanomaista ja uskottavaa toimintaa vuonna 2011 pidetyn kansanäänestyksen puitteissa sekä kaikkien kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen osapuolten ponnisteluja ja heidän osoittamaansa sitoutumista; pitää tätä ratkaisevana askeleena rauhansopimuksen täytäntöönpanon kannalta ja myönteisenä merkinä molempien maiden rauhanomaisen rinnakkaiselon kannalta;
2. muistuttaa kunnioittavansa täysin kansanäänestyksen tulosta Etelä-Sudanin kansan demokraattisen tahdon ilmauksena; kehottaa sekä Pohjois- että Etelä-Sudania sitoutumaan aktiivisesti demokraattisen hallinnon edistämiseen ja pitkäaikaisen rauhan, turvallisuuden ja vaurauden rakentamiseen molemmissa maissa ja ottamaan tässä huomioon ihmisoikeudet sekä sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet;
3. kehottaa Etelä-Sudanin viranomaisia edistämään Etelä-Sudanin kehitystä moderniksi, moniarvoiseksi demokratiaksi, joka perustuu oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien sekä erityisesti naisten ja lasten oikeuksien kunnioittamiseen ja jossa annetaan etusija kansalaisten oikeudelle valita hallituksensa säännöllisissä vapaissa vaaleissa sekä turvataan liikkumisen vapaus, yhdistymisvapaus ja poliittisten mielipiteiden ilmaisun vapaus perustuslaissa ja muussa lainsäädännössä vahvistetulla tavalla;
4. tuomitsee voimakkaasti YK:n operaatioon Sudanissa 10. toukokuuta 2011 kohdistetun tahallisen hyökkäyksen Abyein alueella ja tuomitsee myös sen, että sekä Pohjois- että Etelä-Sudan ovat militarisoineet aluetta; kehottaa painokkaasti molempia rauhansopimuksen osapuolia takaamaan edelleen Sudanin kansojen turvallisuuden erityisesti Abyein alueella muuttamatta kuitenkaan alueen väestörakennetta; kehottaa sekä Sudanin että Etelä-Sudanin asevoimia vetäytymään Abyeista ja molempia osapuolia osoittamaan pidättyvyyttä aloittamalla viipymättä rakentavan vuoropuhelun, jotta Abyein alueen asemaa koskevaan kysymykseen löydetään rauhanomainen ratkaisu rauhansopimuksen puitteissa;
5. korostaa tukevansa Thabo Mbekin johdolla toimivan Sudanin kysymystä käsittelevän Afrikan unionin korkean tason täytäntöönpanoryhmän pyrkimyksiä edistää rauhansopimuksen osapuolten neuvotteluja ja YK:n pääsihteerin Sudanin erityisedustajan Haile Menkeriosin yrityksiä toimia välittäjänä Abyein alueen osapuolten välillä; vahvistaa, että EU:n on oltava valmis tarjoamaan kaikkea tarvittavaa lisäapua;
6. kehottaa painokkaasti kaikkia rauhansopimuksen osapuolia sitoutumaan jatkuvaan rakentavaan vuoropuheluun, jotta voidaan ratkaista kansanäänestyksen jälkeiset kysymykset, joita ovat muun muassa yhteiset rajat, niin pohjoisen kuin etelänkin kansalaisia koskevat kansalaisuusjärjestelyt, öljytulojen jakaminen ja öljyputkien käyttö sekä Sinisen Niilin ja Etelä-Kordofanin alueella pidettävät kansanäänestykset;
7. tähdentää, että maan eteläosiin palaavasta väestöstä on huolehdittava tehokkaasti ja turvallisesti varmistuen siirtymisjärjestelyt, tekniset valmiudet (kaupunkisuunnittelijoiden ja maanmittaajien puute), infraruktuuri, maan jakaminen ja peruspalvelujen saanti;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

8. pitää myönteisenä neuvoston 17. toukokuuta 2011 antamaa ilmoitusta, jonka mukaan Etelä-Sudanille myönnetään 200 miljoonaa euroa niiden 150 miljoonan euron lisäksi, jotka myönnettiin viime vuonna kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kansanosien auttamiseen kaikkialla Sudanissa; huomauttaa, että EU:n kehitysapu on käytettävissä molempien osapuolten hyväksi; painottaa, että näillä uusilla varoilla olisi tuettava peruspalveluita, etenkin koulutusta, terveydenhoitoa, maataloutta ja elintarviketurvaa sekä instituutioiden toimintaedellytysten luomista; kehottaa liittämään Etelä-Sudanin viipymättä Cotonoun sopimukseen ja kehottaa Euroopan unionia toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimet Euroopan kehitysrahaston varojen käyttöön ottamiseksi mahdollisimman pikaisesti;

9. tähdentää, että EU:n on otettava johtava rooli myöhemmin tänä vuonna järjestettävässä Etelä-Sudanin rahoitusseminaarissa ja kehotettava aktiivisesti muita avunantajia toimimaan samoin; kehottaa kansainvälisiä velkoja helpottamaan Sudanin ja Etelä-Sudanin kansainvälistä velkataakkaa;

10. kehottaa Etelä-Sudanin hallitusta hyväksymään ulkomaisia investointeja koskevia kansan edun mukaisia toimintalinjoja siten, että ulkomaiset investoinnit luonnonvaroihin hyödyttävät kotimaan taloutta köyhyyden torjumiseksi; tähdentää, että EU:n on tehtävä kaikkensa varmistaakseen, että alueella toimivia monikansallisia yhtiöitä ja ulkomaisia yrityksiä säännellään riittävästi ja ne ilmoittavat avoimesti toimistaan ja tuloistaan;

11. pitää myönteisenä YK:n turvallisuusneuvoston päätöstä pidentää YK:n operaatiota Sudanissa (UNMIS) sekä päätöstä lähettää lisää rauhanturvajoukkoja Sudaniin; katsoo, että YK:n jatkuva läsnäolo on erittäin tärkeää kahden toimintakykyisen valtion rauhanomaisen kehityksen kannalta; kehottaa sekä Sudania että Etelä-Sudania hyväksymään YK:n läsnäolon ja varmistamaan sen turvallisuuden;

12. korostaa, että EU ei saa lopettaa humanitaarista apuaan Sudanille ja Etelä-Sudanille 9. heinäkuuta 2011; kehottaa huolehtimaan asianmukaisin toimin tuntuvasta humanitaarista läsnäolosta ja valmiuksista alueella siten, että voidaan varmistaa humanitaaristen järjestöjen turvallisuus;

13. pitää myönteisinä Darfurin rauhanprosessia koskevien YK:n tukemien neuvottelujen loppupäätelmiä; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan jo allekirjoitettuja tulitaukoja ja vihamielisyyksien lopettamista koskevia sopimuksia; muistuttaa täydellisen avoimuuden merkityksestä Darfurin ja Abyein kysymyksistä käytävissä neuvotteluissa sekä pohjoisen ja etelän välisen yleisen vuoropuhelun tärkeydestä; kehottaa huolehtimaan siitä, että kiistojen kaikki osapuolet sekä kansalaisyhteiskunta ja paikallisen, alueellisen, kansallisen ja kansainvälisen tason poliittisten johtajat ovat edustettuina;

14. kehottaa painokkaasti Etelä-Sudanin hallitusta omaksumaan avoimen, vastuullisen ja osallistavan tavan tarkastella hallintoa tarkistamalla perustuslakia; painottaa, että kaikkien puolueiden on toimittava yhteistyössä, jotta kaikki maan kansalaiset olisivat edustettuina ja jotta vakaiden demokraattisten poliittisten instituutioiden rakentamista voitaisiin tukea;

15. kehottaa molempia osapuolia esittämään ennen itsenäisyyden julistamista 9. heinäkuuta 2011 konkreettisia suunnitelmia instituutioiden perustamisesta ja/tai uudistamisesta, jotta molemmat valtiot olisivat toimintakykyisiä siitä päivästä alkaen; kehottaa EU:n edustustoja Sudanissa ja Etelä-Sudanissa levittämään ja panemaan täytäntöön äskettäisten vaaleja ja kansanäänestyksiä tarkkailleiden EU:n valtuuskuntien suosituksien;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman EU:n neuvostolle ja komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n turvallisuusneuvostolle ja YK:n pääsihteerille, EU:n Etelä-Sudanin erityisedustajalle, Sudanin hallitukselle, Etelä-Sudanin hallitukselle, Afrikan unionin toimielimille, Sudanin kysymystä käsittelevälle Afrikan unionin korkean tason täytäntöönpanoryhmän puheenjohtajalle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle sekä EU:n jäsenvaltioiden hallituksille.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

EU:n ja Venäjän huippukokous

P7_TA(2011)0268

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 EU:n ja Venäjän huippukokouksesta

(2012/C 380 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation välisen nykyisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen⁽¹⁾ ja vuonna 2008 käynnistetyt neuvottelut EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta sekä vuonna 2010 käynnistetyn "nykyaikaistamista koskevan kumppanuuden",
- ottaa huomioon Pietarissa 31. toukokuuta 2003 järjestetyn EU:n ja Venäjän 11. huippukokouksen jälkeen annetussa yhteisessä julistuksessa määritellyn EU:n ja Venäjän tavoitteen perustaa yhteinen talousalue, yhteinen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, yhteistyöhön ulkoisen turvallisuuden alalla perustuva yhteinen alue sekä tutkimus- ja koulutusalan yhteinen alue, joka käsittää myös kulttuurin (neljä yhteistä toiminnan aluetta),
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venäjästä ja EU:n ja Venäjän suhteista, erityisesti 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä⁽²⁾, 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU–Venäjä-huippukokouksesta⁽³⁾, 12. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman 18. marraskuuta 2009 pidettävän EU:n ja Venäjän huippukokouksen valmisteluista⁽⁴⁾, 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusaktivistien murhista Venäjällä⁽⁵⁾ ja 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman energian toimitusvarmuuden ulkoisista tekijöistä⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon EU:n ja Venäjän ihmisoikeuskeskustelut ja tässä yhteydessä viimeisimmän, 4. toukokuuta 2011 pidetyn kokouksen,
- ottaa huomioon Donin Rostovissa 31. toukokuuta – 1. kesäkuuta 2010 pidetyssä EU:n ja Venäjän huippukokouksessa allekirjoitetut sopimukset ja yhteiset julistukset,
- ottaa huomioon Euroopan unionin korkean edustajan 24. toukokuuta 2011 antaman julkilausuman Mihail Hodorkovskin ja Platon Lebedevin tapauksista,
- ottaa huomioon EU:n ja Venäjän välisen parlamentaarisen yhteistyökomitean yhteispuheenjohtajien Sotšissa 18. toukokuuta 2011 antaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon Nižnyj Novgorodissa 9.–10. kesäkuuta 2011 pidettävän EU:n ja Venäjän huippukokouksen esityslistan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ EYVL L 327, 28.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0066.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0234.

⁽⁴⁾ EUVL C 271 E, 7.10.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 27.

⁽⁶⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 23.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että EU:lla ja Venäjällä, joka on YK:n turvallisuusneuvoston pysyvä jäsen, on yhteinen vastuu maailmanlaajuisen vakauden ylläpitämisestä, ja katsoo, että EU:n ja Venäjän tehostettu yhteistyö ja hyvät naapuruussuhteet ovat erityisen tärkeitä Euroopan ja myös muiden alueiden vakauden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin kannalta; katsoo, että EU:n on tärkeää puhua yhdellä äänellä ja osoittaa solidaarisuutta suhteissaan Venäjän federaatioon ja perustaa suhteet yhteisiin etuihin ja arvoihin,
- B. katsoo, että EU:n ja Venäjän federaation strategisen kumppanuussopimuksen tekeminen on erittäin tärkeä asia EU:n ja Venäjän yhteistyön kehittämisessä ja tehostamisessa,
- C. ottaa huomioon, että EU ja Venäjä ovat riippuvaisia toisistaan sekä taloudellisesti että poliittisesti; ottaa myös huomioon, että EU on jatkuvasti sitoutunut syventämään ja kehittämään suhteitaan Venäjään ja on tässä sitoutunut lujasti demokratian periaatteisiin,
- D. on edelleen huolissaan siitä, miten Venäjä noudattaa ja suojelee perus- ja ihmisoikeuksia, oikeusvaltion periaatetta ja tuomioistuimien riippumattomuutta, sekä huolissaan median poliittisesta valvonnasta, journalistien ja opposition edustajien painostuksesta sekä vaalien rehellisyydestä; toteaa, että Venäjän federaatio on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön täysjäsen ja näin ollen sitoutunut noudattamaan demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita,
- E. toteaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on tuominnut Venäjän federaation vakavista ihmisoikeusloukkauksista monissa tapauksissa ja tuomioissa; ottaa huomioon, että tuomioiden täytäntöönpano on edelleen riittämätöntä,
- F. ottaa huomioon, että monet kansainväliset haasteet erityisesti Lähi-idässä, Libyassa ja Iranissa sekä terrorismiin, energian toimitusvarmuuteen, ilmastomuutokseen ja finanssikriiseihin liittyvät haasteet eivät ole voitettavissa ilman vastuuntuntoisia ja yhteistyötä painottavia suhteita Venäjään,
- G. toteaa, että hyvät naapuruussuhteet sekä rauha ja vakaus yhteisissä naapurimaissa ovat niin Venäjän kuin EU:nkin etujen mukaisia; ottaa huomioon, että lähes kolme vuotta Georgian konfliktin jälkeen Venäjä ei edelleenkään noudata 12. elokuuta ja 8. syyskuuta 2008 tehtyjä sopimuksia joukkojen vetämisestä konfliktia edeltäneisiin aseisiin Georgian miehityistä Etelä-Ossetian ja Abhasian maakunnista eikä se takaa Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM) pääsyä kyseisille alueille,
1. vahvistaa uskovansa, että Venäjä on edelleen yksi Euroopan unionin tärkeimmistä strategisen yhteistyön rakentamisen kumppaneista, jonka kanssa Euroopan unionilla on yhteisten taloudellisten ja kaupallisten etujen lisäksi myös yhteinen tavoite toimia tiiviissä yhteistyössä Euroopassa ja maailmanlaajuisesti;
2. pane merkille, että Nižni Novgorodin huippukokouksessa keskitytään yhteisiin haasteisiin, joita sekä EU että Venäjä kohtaavat (kuten talous- ja finanssikriisi, nykyaikaistamista koskeva kumppanuus, WTO-jäsenyys, energiaan ja energiavarmuuteen liittyvät kysymykset, liikkuvuus ja viisumiton matkustaminen EU:n ja Venäjän välillä, kansainväliset ja alueelliset kysymykset, yhteistyö kriisinhallinnassa, ihmisoikeudet ja oikeusvaltio);

Torstai 9. kesäkuuta 2011

3. kehottaa EU:ta ja Venäjää käyttämään hyväkseen tulevan huippukokouksen tarjoamaa tilaisuutta ja tehostamaan neuvotteluja uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta, joka on määrä tehdä asetetussa määräajassa ja joka perustuu EU:n ja Venäjän keskinäiseen riippuvuuteen, ja korostaa kannattavansa voimakkaasti kattavaa, oikeudellisesti sitovaa sopimusta, jossa käsitellään poliittista, taloudellista ja sosiaalista järjestelmää ja joka siten sisältää myös kaikki demokratiaan ja oikeusvaltioon sekä ihmisoikeuksien ja varsinkin perusoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät aiheet, joiden olisi oltava oleellinen osa sopimusta, jos Venäjä on valmis toimimaan oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittamiseksi;

4. toistaa kannattavansa nykyaikaistamista koskevaa kumppanuutta; suhtautuu myönteisesti aloitteeseen yhteisen edistymiskertomuksen antamisesta mutta korostaa samalla, että jatkotoimista on sovittava niiden tulosten perusteella, joita tähän mennessä on saavutettu EU:n ja Venäjän neljällä yhteisen toiminnan alueella, ja otettava tässä huomioon myös toiminnan aukkokohtat; kannattaa erityisesti yhteistyötä tutkimuksen ja kehittämisen alalla ja korostaa, että neljällä yhteisen toiminnan alueella on kyse vastavuoroisuudesta; vaatii siksi, että tulevan EU:n ja Venäjän huippukokouksen osapuolet ryhtyvät määrittelemään konkreettisia tavoitteita; korostaa, että on tärkeää ratkaista oikeuslaitoksen tehokasta ja riippumatonta toimintaa koskevat ongelmat ja lujittaa korruption torjuntaa; korostaa, että EU on varautunut toimimaan kaikin mahdollisin tavoin Venäjän riippumattoman oikeusvaltiojärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi; pitää myönteisenä Venäjän ilmoitusta, että se allekirjoittaa Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) yleissopimuksen, joka koskee kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa;

5. toivoo, että huippukokouksen myötä voidaan ratkaista Venäjän WTO-jäsenyyteen liittyvät viimeiset kysymykset sen jälkeen, kun joulukuussa 2010 EU:n ja Venäjän välillä tehtiin kahdenvälinen sopimus maan WTO-jäsenyyden edistämisestä; toistaa tukevansa Venäjän liittymistä, joka loisi tasapuoliset kilpailuedellytykset molempien osapuolten yrityksille ja helpottaisi kaupankäyntiä globaalissa taloudessa ja edistäisi sen vapautumista; kehottaa Venäjän viranomaisia hyväksymään vakaan ja oikeudenmukaisen oikeudellisen kehityksen liiketoiminnan asianmukaisen sääntelyn varmistamiseksi; korostaa, että ehtona Venäjän liittymiselle WTO:hon on, että se noudattaa kaikkia WTO:n sääntöjä, mukaan lukien protektionististen toimien kieltäminen ja sellaisten kauppaa häiritsevien tekijöiden poistaminen kuin Venäjän, Kazakstanin ja Valko-Venäjän tulliliitto, joka on johtanut korkeampiin yhteisiin tullimaksuihin;

6. korostaa, että WTO:n jäsenyys ja jäsenyyden täytäntöönpano auttavat Venäjää houkuttamaan lisää ulkomaisia sijoituksia ja monipuolistamaan maan taloutta sijoittajien luottamusta lisäävän sääntelykehityksen kautta; kehottaa Venäjän viranomaisia olemaan vetoamatta väärällä tavalla terveyssyihin perusteena protektionistisille toimille; kehottaa Venäjän viranomaisia tämän perusteella tarkistamaan kaikkien EU:n vihannesten tuontia koskevaa nykyistä kieltoa;

7. panee merkille EU:n ja Venäjän käynnissä olevan vuoropuhelun viisuminsaannin helpottamisesta; toistaa olevansa sitoutunut pitkän aikavälin tavoitteeseen viisumittomasta matkustamisesta EU:n ja Venäjän välillä, joka saavutetaan asteittain etenevillä asiasäiltöön ja käytännön edistymisen keskittyvillä toimilla; pitää ilahduttavana viisumittomasta matkustamisesta EU:n ja Venäjän välillä koskevaa yhteisten toimien luetteloa (etenemissuunnitelma), josta ilmoitettiin toukokuussa 2011; korostaa, että vuoropuhelua olisi käytävä johdonmukaisesti itäisten kumppanimaiden viisumisaannin helpottamisen suhteen; muistuttaa, että niin EU:n kuin Venäjänkin on pantava tehty sopimukset täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa korkeaa edustajaa ja komissiota taivuttelemaan Venäjä lopettamaan passien myöntäminen Etelä-Ossetian ja Abhasian miehitettyjen maakuntien asukkaille; korostaa, että on estettävä turvallisuuden vaarantuminen Euroopassa; kehottaa lisäämään yhteistyötä laittoman maahanmuuton torjumiseksi, tarkastusten tehostamiseksi rajanylityspaikoilla sekä terrorismia ja järjestäytyneitä rikollisuutta koskevan tiedonvaihdon parantamiseksi;

8. korostaa energian toimitusvarmuuden merkitystä ja on sitä mieltä, että energiapolitiikka, jota Venäjä harjoittaa EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n ja Venäjän yhteisten naapurimaiden suhteen, toimii sen koetinkivenä, miten vakavasti Venäjä aikoo lähteä uudenaikaistamisen ja demokratisoimisen tielle; korostaa, että luonnonvarojen saatavuutta ei tulisi käyttää poliittisiin tarkoituksiin; korostaa, että tällaisen yhteistyön olisi perustuttava keskinäisen riippuvuuden ja avoimuuden periaatteisiin sekä yhdenvertaiseen markkinoille pääsyyn, infrastruktuurien käytettävyyteen ja investointimahdollisuuksiin; pitää myönteisenä, että myös Venäjä

Torstai 9. kesäkuuta 2011

on osoittanut kiinnostusta oikeudellisesti sitovaan energiapuitesopimukseen; toistaa, että on EU on kiinnostunut sen tulevia kaasutoimituksia koskevasta tasapainoisesta kolmen osapuolen ratkaisusta, johon osallistuvat EU, Venäjä ja Ukraina; kehottaa EU:ta ja Venäjää toimimaan läheisessä yhteistyössä raaka-aineiden ja harvinaisten maametallien – erityisesti niiden, joita pidetään kriittisinä – saatavuutta koskevissa kysymyksissä ja vaatii tässä yhteydessä noudattamaan kansainvälisiä säännöksiä ja erityisesti WTO:n sääntöjä;

9. kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että energiaperuskirjan ja sen liitteenä olevan kauttakulkupöytäkirjan periaatteet sisällytetään EU:n ja Venäjän uuteen kumppanuussopimukseen, jotta voidaan turvata luotettava ja varma energiahuolto yhtäläisin ehdoin; pitää ilahduttavana, että helmikuussa 2011 allekirjoitettiin sopimus päivitetystä varhaisvaroitusmekanismista, jonka tarkoituksena on parantaa tarjontaa tai kysyntää koskevien hätätilanteiden koordinoitua; suhtautuu myönteisesti sopimukseen perustaa kaasualan neuvonantava foorumi, jonka pitäisi antaa muun muassa teollisuuden panos Venäjän ja Euroopan kaasumarkkinoiden kehittämiseen;

10. kehottaa Venäjän federaatiota tehostamaan toimiaan ilmastomuutoksen torjumiseksi vähentämällä maan omia kasvihuonekaasupäästöjä ja erityisesti parantamalla energiatehokkuutta; kehottaa EU:ta ja Venäjää toimimaan läheisessä yhteistyössä kansainvälisissä neuvotteluissa vuoden 2012 jälkeisestä ilmastopolitiikan kehiksestä ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja Kioton pöytäkirjan yhteydessä;

11. odottaa, että EU:n ja Venäjän huippukokouksen osapuolet pyrkivät saamaan EU:n kumppanit yhteisesti sitoutumaan korkeimpiin turvanormeihin, ydinvoimaloiden kunnianhimoiseen stressitestaukseen ja tehostettuun kansainväliseen yhteistyöhön, kun otetaan huomioon kokemukset meneillään olevasta ydinkriisistä Fukushima voimalassa; katsoo, että tämä koskee erityisesti vielä käytössä olevia Tšernobyli-tyyppisiä ydinreaktoreita;

12. korostaa, että huippukokous osuu kriittiseen vaiheeseen ennen Venäjän duuman vaaleja ja pitää tärkeänä, että nämä vaalit ovat vapaat ja rehelliset ja että niissä noudatetaan Euroopan neuvoston ja Etyjin vaaleja koskevia vaatimuksia; panee merkille, että puolueiden ja ehdokaslistojen eräät rekisteröintimenettelyt ovat osoittautuneet epäasiallisiksi ja ovat siten esteenä vapaille ja rehellisille vaaleille; vastustaa kaikenlaisia rajoituksia oppositiopuolueiden mahdollisuuksissa rekisteröityä vaaleihin ja kehottaa Venäjää ryhtymään toimiin Euroopan neuvoston ja Etyjin vaaleja koskevien vaatimusten täyttämiseksi; kehottaa Venäjän viranomaisia sallimaan Etyjin ja Euroopan neuvoston pitkäaikaisen vaalitarkkailun mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa pitämään kiinni tällaisen tarkkailuoperaation perustamisesta;

13. painottaa jälleen, että Venäjän on välittömästi toteutettava demokratian peruseriaatteet, oikeusvaltion periaatteet, ihmisoikeudet ja tiedotusvälineiden vapaus, jotka muodostavat yhteistyön perustan; kehottaa Venäjää ryhtymään konkreettisiin toimiin ihmisoikeustilanteen parantamiseksi ja toimittajien, ihmisoikeusaktivistien, vähemmistöjen ja opposition edustajien suojelemiseksi väkivallalta ja uhkailulta;

14. kiittää vastapuolena olevan Venäjän halua käydä avointa ja rakentavaa keskustelua keskeisistä kysymyksistä, joita EU:n edustajat toivat esiin ihmisoikeuksia koskeneessa kuulemiskokouksessa 4. toukokuuta 2011; kehottaa käynnistämään kyseisen prosessin niin, että Euroopan parlamentti, duuma sekä asianomaiset Venäjän viranomaiset, kuten oikeusministeriö ja ulkoasiainministeriö, ja ihmisoikeusjärjestöt voivat osallistua siihen tehokkaasti, käytiinpä keskustelua sitten Venäjällä tai jossakin EU:n jäsenvaltiossa; korostaa, että on tarpeen ylläpitää läheisiä suhteita Venäjän kansalaisyhteiskuntaan ja tukea kansalaisyhteiskunnan kehittämisohjelmia; on erittäin huolissaan kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien asemasta Venäjällä; suhtautuu myönteisesti Venäjän ulkoasiainministeriön päätökseen nimittää ihmisoikeusvuoropuhelusta vastaava erikoislähettiläs;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

15. palauttaa komission mieleen Euroopan parlamentin vuoden 2011 talousarviossa hyväksymän ehdotuksen EU:n ja Venäjän kansalaisyhteiskunnan vuoropuhelun käynnistämisestä joka toinen vuosi järjestettävien EU:n ja Venäjän huippukokousten yhteydessä; kehottaa sisällyttämään EU:n ja Venäjän välisen kansalaisyhteiskuntaa käsittelevän foorumin nykyaikaistamista koskevaan kumppanuuteen;

16. pane huolestuneena merkille Venäjän vetoomustuomioistuimen Mihail Hodorkovskille ja hänen liikemumppanilleen Platon Lebedeville 26. toukokuuta 2011 langettaman tuomion, joka jatkoi poliittisin perustein annettujen tuomioiden sarjaa; tuomitsee poliittisen puuttumisen oikeudenkäyntiin; pitää ilahduttavana presidentti Medvedevin päätöstä tapauksen tutkimisesta presidentin ihmisoikeusneuvostossa; suhtautuu myönteisesti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tästä asiasta antamaan tuomioon, jossa hyväksytään Hodorkovskin väitteet laittomasta vangittuna pitämisestä; pane merkille presidentti Medvedevin päätöksen aloittaa Sergei Magnitskin rikossyytteisiin liittyvän tutkinnan; kehottaa tutkintakomiteaa julkaisemaan riippumattoman ja kattavan kertomuksen niin pian kuin mahdollista; pitää myönteisenä tuomioita Anastasija Baburovan ja Stanislav Markelovin murhista ja kehottaa Venäjän viranomaisia jatkamaan työtään tapauksen selvittämiseksi; pane merkille Anna Politkovskajan murhaajaksi epäillyn pidättämisen;

17. pahoittelee, että vaikka Venäjän jäsenyys Euroopan neuvostossa velvoittaa sen takaamaan kokoon-tumisvapauden, kansalaisten rauhanomaisia kokoontumisia kielletään yhä ja niitä hajotetaan väkivaltaisesti, mukaan luettuna Gay Pride -kulkue Moskovassa kuutena vuotena peräkkäin; toteaa, että samalla jätettiin huomiotta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen huhtikuussa 2011 antama lopullinen tuomio; odottaa, että EU:n valtuuskunnat ja diplomaatit käyttävät aktiivisesti välineitä, joilla homojen, lesbojen, biseksuaalien ja transseksuaalien kaikkia ihmisoikeuksia edistetään ja suojellaan tulevaisuudessa;

18. kiinnittää huomiota siihen, että Venäjän on pikaisesti ratkaistava kysymys monien Venäjällä kansalaisuutta vailla olevien ihmisten oikeudellisesta asemasta;

19. on huolissaan Vuoristo-Karabahin alueen kuolemaan johtaneista välikohtauksista ja pitää myönteisenä 26. toukokuuta 2011 annettua G8-maiden yhteistä julkilausumaa, jossa korostetaan sopimukseen pääsemistä ratkaisevista askelista kohti Vuoristo-Karabahin konfliktin rauhanomaista ratkaisua; kehottaa Venäjää auttamaan konfliktin ratkaisemisessa sen sijaan, että se toimittaa aseita konfliktin molemmille osapuolille; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa toteuttamaan toimia, joilla voidaan estää konfliktin mahdollinen paheneminen ja kehottaa määräämään sanktioita kaikille niille osapuolille, jotka rikkovat Biskekin aseleposopimusta;

20. kehottaa Venäjää noudattamaan allekirjoittamiaan sopimuksia ja täyttämään kuusikohtaisen aseleposopimuksen ehdot sekä vetämään välittömästi joukkonsa Georgian miehityiltä alueilta Etelä-Ossetiasta ja Abhasiasta konfliktia edeltäviin aseisiin sekä takaamaan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM) pääsyn kyseisille alueille;

21. kehottaa Venäjää asennoitumaan rakentavasti Transnistrian kysymykseen ja alueen konfliktia koskeviin neuvotteluihin; pitää Transnistriaa koetinkivenä sille, miten EU ja Venäjä pystyvät tukemaan toisiaan näiden pitkittyneiden konfliktien ratkaisemisessa; kehottaa tähän liittyen käynnistämään uudelleen viralliset 5+2 -neuvottelut ratkaisun aikaansaamiseksi lähitulevaisuudessa (Mesebergin aloite);

22. ottaa huomioon Venäjän veto-oikeuden YK:n turvallisuusneuvostossa ja toteaa, että sen on kannettava vastuunsa kansainvälisissä kriiseissä ja taattava täysin naapurimaidensa itsemääräämisoikeus ja kunnioitettava sitä; kehottaa tässä yhteydessä Venäjää pidättymään Ukrainan painostamisesta liittymään Venäjän, Kazakstanin ja Valko-Venäjän tulliliittoon;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

23. kehottaa Venäjän federaatiota ja Yhdysvaltoja jatkamaan kattavaa vuoropuhelua turvallisuuskysymyksistä ja ohjuspuolustuskilven käyttöönotosta;
24. kehottaa EU:n edustajia ottamaan EU:n ja Venäjän huippukokouksessa esiin kaikki tässä päätöslauselmassa esitetyt kysymykset;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

Harhaanjohtavat yrityshakemistoyhtiöt

P7_TA(2011)0269

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 harhaanjohtavista yrityshakemistoyhtiöistä (mm. vetoomukset nro 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007 ja 0562/2007)

(2012/C 380 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavia käytäntöjä koskevasta selvityksestä (mm. vetoomukset nro 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007 ja 0562/2007) antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
 - A. ottaa huomioon, että parlamentti on vastaanottanut yli 400 vetoomusta laajalle levinneistä yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavista liiketoimintakäytännöistä, jotka vaikuttavat tuhansiin pienyrityksiin Euroopan unionissa ja joilla on merkittävä taloudellinen vaikutus; ottaa huomioon, että parlamentti vastaanottaa jatkuvasti vetoomuksia ja valituksia yrityshakemistoyhtiöistä,
 - B. ottaa huomioon, että kyseisiin harhaanjohtaviin liiketoimintakäytäntöihin kuuluu usein yritysten samoin kuin elinkeinonharjoittajien ja voittoa tavoittelemattomien tahojen houkutteleminen yrityshakemistoihin ilmaiseksi; ottaa huomioon, että allekirjoittajille selviää myöhemmin, että he ovat sitoutuneet maksulliseen sopimukseen,
 - C. ottaa huomioon, että yrityshakemistoyhtiöt toimivat usein eri valtiossa kuin uhrinsa, mikä vaikeuttaa uhrien mahdollisuutta hakea suojelua tai hyvitystä kansallisilta viranomaisilta,
1. pitää valitettavana, että harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annettu direktiivi 2006/114/EY ⁽²⁾ ei joko näytä antavan riittävää ratkaisua tai jäsenvaltiot eivät valvo riittävästi sen täytäntöönpanoa;
2. muistuttaa, että vaikka komissiolla ei ole valtuuksia panna direktiiviä täytäntöön suoraan yksityishenkilöitä tai yrityksiä vastaan, sillä on kuitenkin velvollisuus varmistaa, että jäsenvaltiot panevat direktiivin asianmukaisesti täytäntöön;

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

3. kehottaa komissiota varmistamaan ennakoivasti, että jäsenvaltiot saattavat direktiivin 2006/114/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään sekä panevat sen täytäntöön ja toteuttavat sitä kansallisesti, ja kehottaa komissiota tarvittaessa ryhtymään korjaaviin toimenpiteisiin;
4. kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan direktiivin ja muun asiaankuuluvan lainsäädännön tarkistamiseksi ja parantamiseksi, jotta yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavat käytännöt saadaan loppumaan mahdollisimman pian, ja erityisesti laatimaan mustan listan yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavista käytännöistä;
5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle.

Madagaskar

P7_TA(2011)0270

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Madagaskarin tilanteesta

(2012/C 380 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen 8 ja 9 artiklan poliittisen vuoropuhelun ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Madagaskarista ja erityisesti 7. toukokuuta 2009 ⁽¹⁾ ja 11. helmikuuta 2010 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 10.–11. heinäkuuta 2010 tekemän tutkimus- ja tiedonhankintamatkan Madagaskariin,
- ottaa huomioon EU:n korkean edustajan Catherine Ashtonin 19. marraskuuta 2010 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon 30. maaliskuuta 2009 julkistetun Swazimaan tiedonannon sekä 31. maaliskuuta 2011 tehdyn Livingstone-päätöksen, jonka 6 kohdassa todetaan, että Madagaskaria koskevan ratkaisun on oltava demokraattinen, yhteisymmärrykseen perustuva, kaikkia osapuolia koskeva ja avoin,
- ottaa huomioon Maputossa 8. ja 9. elokuuta 2009 solmitut sopimukset ja Addis Abebassa 6. marraskuuta 2009 tehdyn lisäasiakirjan, jotka Madagaskarin neljän poliittisen suuntauksen johtajat allekirjoittivat ja joilla on perustuslaillista merkitystä, kuten asianomaiset nimenomaisesti sopivat ja kansainvälinen yhteisö vahvisti,
- ottaa huomioon, että Madagaskar on erotettu väliaikaisesti eteläisen Afrikan kehitysyhteisöstä (SADC) ja Afrikan unionista,
- ottaa huomioon Afrikan unionin 17. maaliskuuta 2010 päättämät ja 31. tammikuuta 2011 vahvistamat pakotteet Andry Rajoelinaa ja yli sataa tämän kannattajaa vastaan,
- ottaa huomioon eteläisen Afrikan kehitysyhteisön välittäjäryhmän hiljan ehdottaman etenemissuunnitelman,
- ottaa huomioon eteläisen Afrikan kehitysyhteisön 20. toukokuuta 2011 järjestämän ylimääräisen huipukokouksen Madagaskarista,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 72.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon jatkuvan poliittisen epävakan, joka on vallinnut vallankaappauksesta lähtien ja jonka johdosta Madagaskarin sosiaalis-taloudellinen, humanitaarinen ja ihmisoikeustilanne ovat epävarmoja,
- B. ottaa huomioon Maputossa ja Addis Abebassa annetut sitoumukset vallan jakamisesta Madagaskarin muiden poliittisten liikkeiden kanssa; toteaa, että kyseisiin sopimuksiin sisältyy myös arvojen peruskirja, joka pohjautuu perusperiaatteiden noudattamiseen ja väkivallattomuuden, sovinnon ja molemminpuolisen kunnioituksen edistämiseen siirtymäjaksan aikana,
- C. ottaa huomioon, että nykyinen hallinto ei noudata Cotonoun sopimuksessa ja kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettuja perustuslaillisia ja demokraattisia oikeuksia ja perusoikeuksia,
- D. katsoo, että vuoden 2009 mielenosoituksiin liittyneet kuolemantapaukset ja liiallinen voimankäyttö mielenosoitusten tukahduttamiseksi on selvitettävä avoimesti ja riippumattomasti,
- E. ottaa huomioon, että laitton nykyhallitus käyttää yksinoikeudella toimeenpano-, lainsäädäntö- ja tuomiovaltaa sekä tiedotusvälineitä,
- F. katsoo, että nykyistä kansainvälisten välittäjien johtamaa neuvotteluprosessia on jatkettava kaikkien asianosaisten kesken,
- G. toteaa, että de facto -viranomaiset järjestivät 17. marraskuuta 2010 epäoikeudenmukaisen perustuslakia koskeneen kansanäänestyksen, jota oppositio odotetusti boikotoi ja jonka kansainvälinen yhteisö jätti pääosin huomiotta, mutta joka johti niin kutsutun uuden perustuslain hyväksymiseen,
- H. ottaa huomioon, että 6. heinäkuuta 2009 Euroopan unioni käynnisti Madagaskarin kanssa neuvotteluprosessin Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisesti ja aloitti täten vuoropuhelun, jonka avulla pyritään löytämään sopivia ratkaisuja maan poliittisiin ongelmiin,
- I. toteaa, että Euroopan unioni päätti 7. kesäkuuta 2010 lopettaa neuvottelut Madagaskarin tasavallan kanssa ja ryhtyi tarvittaviin toimiin Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisesti, mikä tässä tapauksessa tarkoitti avun keskeyttämistä,
- J. ottaa huomioon, että edellä mainitut räikeät hyökkäykset demokratiaa vastaan johtivat myös IMF:n ja Maailmanpankin antaman avun keskeyttämiseen, AGOA:n (African Growth and Opportunity Act) mukaisten etujen pidättämiseen ja Afrikan unionin määräämien kohdennettujen pakotteiden asettamiseen,
- K. ottaa huomioon, että AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajat kehottivat 17. toukokuuta 2011 perustamaan puolueettoman, yhteisymmärrykseen perustuvan ja kaikki osapuolet sisältävän siirtymäajan hallituksen, jonka tehtävänä on käynnistää avoin ja riippumaton vaaliprosessi demokraattisten vaalien järjestämiseksi kansainvälisen yhteisön valvonnassa ensimmäisenä askeleena kohti kestävää paluuta perustuslailliseen järjestykseen,
- L. ottaa huomioon, että väestön on tultava toimeen vähemmällä kuin yhdellä dollarilla päivässä ja että kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen vähyden vuoksi niiden on vaikea hankkia peruselintarvikkeita, vettä, hygieniä- ja terveys- ja koulutuspalveluja; toteaa, että poliittisen kriisin puhjettua tilanne on heikentynyt huomattavasti kuivuuden ja maata kahden viime vuoden aikana koetelleiden lukuisten luonnonkatastrofien johdosta,
- 1. toistaa tuomitseviensa voimakkaasti prosessin, jonka avulla Andry Rajoelina anasti vallan ja pitää yllä laitonta ja epäkansanvaltaista hallintoaan, ja on edelleen huolissaan Madagaskarin nykyisestä tilanteesta;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

2. tuomitsee lukuisat ihmisoikeusrikkomukset ja väärinkäytökset, joihin Madagaskarin nykyiset turvallisuusjoukot ovat syyllistyneet omaa väestöään kohtaan, ja vaatii hajottamaan kaikki poliittiset miliisijoukot, noudattamaan tinkimättä kaikkien kansalaisten kansalaisoikeuksia ja poliittisia, sosiaalisia ja taloudellisia oikeuksia sekä palauttamaan oikeusvaltion Madagaskariin; vaatii vapauttamaan kaikki poliittiset vangit välittömästi; kehottaa varmistamaan maanpakoon lähteneiden ja poliittisten johtajien turvallisen paluun;
3. vaatii näiden tekojen riippumatonta tutkimista pyrkien siihen, että ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet henkilöt saadaan oikeuden eteen;
4. esittää kasvavan huolensa sen johdosta, että luonnonpuistoista ja suojelualueilta ryöstetään ja että maasta viedään arvokkaita puu- ja mineraalivaroja ja eläimiä ja että biologisen monimuotoisuuden yhteisölliseen hallintaan kohdistuu yhä vakavampia uhkia järjestyksen hajoamisen johdosta, ja tukee suojelujärjestöjä ja kansalaisyhteiskuntaa niiden pyrkiessä jatkamaan toimiaan ympäristön köyhtymiseen ja yhteiskunnalliseen epäjärjestykseen luisumisen ehkäisemiseksi;
5. pitää valitettavana Gaboronen neuvotteluiden epäonnistumista ja kehottaa laatimaan kaikkia osapuolia tyydyttävän strategian nykyisen pattitilanteen avaamiseksi, jotta voidaan perustaa aidosti puolueeton, yhteisymmärrykseen perustuva ja kaikki osapuolet käsittävä siirtymäajan hallitus; panee merkille SADC:n ylimääräiselle huippukokoukselle laaditussa raportissa esitetyt huomiot ja suositukset; kehottaa 11. kesäkuuta 2011 pidettävää SADC:n seuraavaa huippukokousta päättämään poliittisen umpikujan lopullisesti sekä pyrkimään puolustamaan Madagaskarin kansan etuja; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan sitoumuksiaan allekirjoitettujen sopimusten ehtojen mukaisesti;
6. korostaa, että on kiireesti palattava perustuslailliseen järjestykseen, mikä on normaalien instituutioiden paluun Madagaskariin edellytys, ja kehottaa siirtymään nopeasti vapaisiin ja avoimiin vaaleihin, jotka vastaavat demokraattisia normeja ja jotka järjestetään kansainvälisen yhteisön valvonnassa;
7. painottaa, että uskottavuus, vaaliprosessin laillisuus mukaan lukien, edellyttää sitä, että kaikki poliittiset liikkeet ja johtajat voivat osallistua vaaleihin vapaasti, ilman ennakkoehtoja ja siten, että tiedotusvälineet ovat niiden käytettävissä ilman esteitä;
8. ei hyväksy sitä, että perustuslakia rikkomalla valtaan noussut hallinto on oikeutettu järjestämään vaaleja;
9. muistuttaa Andry Rajoelinan ilmoittaneen päätöksestään olla asettumatta ehdolle tulevissa presidentinvaaleissa;
10. korostaa Madagaskarin kansan tarvetta ja valmiutta valita itse tulevaisuutensa ja käyttää itsemääräämisoikeutta ilman ennakkoehtoja;
11. korostaa, että Afrikan unioni vahvisti 31. tammikuuta 2011 pitämässään huippukokouksessa 17. maaliskuuta 2010 pitämässään huippukokouksessa sopimansa yksilölliset ja valikoidut pakotteet Andry Rajoelinaa ja yli sataa muuta siirtymäajan hallintoa kannattavaa henkilöä vastaan;
12. kehottaa Euroopan unionia ja YK:n turvallisuusneuvostoa jatkamaan hallintoa vastaan määräämiään pakotteita ja laajentamaan niitä, kunnes poliittinen kriisi on ratkaistu edellä esitettyjen näkemysten mukaisesti, sekä erityisesti ulottamaan kaikkiin jäsenvaltioihinsa Afrikan unionin asettamien viisumikieltojen soveltamisen;
13. korostaa, että EU sen enempiä kuin mikään Madagaskarin kansainvälisen kontaktiryhmän jäsenvaltio ei ole tunnustanut Andry Rajoelinan hallitusta;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

14. tukee SADC:n tämänhetkisiä toimia ja kehottaa Afrikan unionia, SADC:tä ja kansainvälistä kontaktiryhmää saattamaan siirtymäprosessin onnelliseen päätökseen;
15. tukee täysin asianmukaisia toimia, joihin EU ryhtyi 7. kesäkuuta 2010 Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisen kuulemismenettelyn päättämisen jälkeen;
16. pyytää kansainvälistä yhteisöä ja Euroopan unionia lisäämään humanitaarista apuaan Madagaskarin kansalle; palauttaa mieleen, että Madagaskarin kanssa toteutettavien yhteistyöohjelmien vaiheittaisen uudelleenkäynnistämisen ehtona on kaikkien demokraattisten periaatteiden ja perusvapauksien täysimääräinen noudattaminen;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman varapuheenjohtajalle / EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, neuvostolle, AKT-EU-neuvostolle, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille, eteläisen Afrikan kehitysyhteisölle, presidentti Joaquim Chissanolle ja Afrikan unionin komissiolle.

Guantánamo: välitön päätös kuolemantuomiosta

P7_TA(2011)0271

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Guantánamosta: tuleva kuolemanrangaistusta koskeva päätös

(2012/C 380 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevat sekä mielivaltaiset pidätykset, tahdonvastaiset katoamiset ja kidutuksen kieltävät kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset sopimukset, kuten 16. joulukuuta 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja 10. joulukuuta 1984 tehdyn kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen ja sen asiaa koskevat pöytäkirjat,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149, jossa kehoitetaan keskeyttämään kuolemanrangaistuksen käyttäminen, sekä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antaman päätöslauselman 63/168, jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön yleiskokouksen päätöslauselma 62/149,
- ottaa huomioon aikaisemmat kuolemanrangaistusta koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä ⁽¹⁾ ja 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman kuolemanrangaistuksesta, erityisesti Troy Davisin tapauksesta ⁽²⁾, sekä päätöslauselmansa Guantánamosta, erityisesti 13. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman Guantánamon vankien tilanteesta ⁽³⁾ ja 10. maaliskuuta 2004 antamansa päätöslauselman Guantánamon vankien oikeudesta puolueettomaan oikeudenkäyntiin ⁽⁴⁾ sekä päätöslauselmansa Euroopan maiden alueen epäillystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen, erityisesti sen väliaikaisen valiokunnan 14. helmikuuta 2007 antaman päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Guantánamon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon parlamentin puhemiehen kansallisille parlamenteille lähettämän kirjeen 14. helmikuuta 2007 annetun päätöslauselman seurannasta jäsenvaltioissa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 80.

⁽³⁾ EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 136.

⁽⁴⁾ EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 640.

⁽⁵⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽⁶⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 91.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen 28. huhtikuuta 1983 liitetyn pöytäkirjan nro 6 kuolemanrangaistuksen poistamisesta,
 - ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen 15. joulukuuta 1989 liitetyn toisen valinnaisen pöytäkirjan kuolemanrangaistuksen poistamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen hallitus aikoo tulevassa sotilasoikeudenkäynnissä vaatia kuolemanrangaistusta saudiarabialaiselle Abd al-Rahim Hussein Muhammed al Nashirille, jota pidetään tällä hetkellä vankina Yhdysvaltojen pidätyskeskuksessa Guantánomo Bayssä; ottaa huomioon, että se tarvitsee tähän luvan "Convening Authority" -nimellä tunnetulta viranhaltijalta (sotilaskomissioiden toimivaltaisen viranomaisen edustajalta), ja päätös saataneen joidenkin viikkojen kuluessa,
- B. ottaa huomioon, että Yhdysvallat on pitänyt al-Rahim al-Nashiria vangittuna lähes yhdeksän vuotta, ja että vaikka hänet mainittiin Yhdysvaltojen liitovaltion oikeudelle vain joitakin kuukausia hänen pidätyksensä jälkeen toimitetussa syytteessä, häntä ei saatettu heti oikeusviranomaisen eteen eikä oikeudenkäyntiä aloitettu viipymättä, vaikka kansainvälisessä oikeudessa näin edellytetään, ja että häntä pidettiin sen sijaan salaisesti vangittuna siihen asti, kunnes hänet siirrettiin Guantánamoon vuonna 2006,
- C. ottaa huomioon, että häntä pidettiin CIA:n vankina lähes neljä vuotta ja että tänä aikana häntä pidettiin eristettynä yksinäisissä salaisissa paikoissa ja häntä väitetään kidutetun käyttämällä muun muassa vesikidutusta,
- D. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen puolustusministeriö ilmoitti 20. huhtikuuta 2011, että Abd al-Rahim al-Nashiri oli 2009 annetun Yhdysvaltojen sotilaskomissiolain mukaisesti asetettu syytteeseen muun muassa "sotaoikeuden vastaisesta murhasta" ja "terrorismista" ja että häntä syytettiin siitä, että hänellä oli ollut merkittävä rooli Jemenissä 12. lokakuuta 2000 USS Cole -sota-alukselle tehdyissä hyökkäyksissä, joissa kuoli 17 ja haavoittui 40 Yhdysvaltojen merisotilasta, sekä Adenin lahdella 6. lokakuuta 2002 ranskalaiselle öljytankkerille MV Limburgille tehdyssä hyökkäyksessä, jossa yksi miehistön jäsen kuoli,
- E. ottaa huomioon, että Saudi-Arabian kansalaisen Abd al-Rahim al-Nashirin tapaus tulee olemaan ensimmäinen sotilaskomission edessä käytävä oikeudenkäynti sen jälkeen, kun presidentti Obama määräsi, että näitä oikeudenkäyntejä jatketaan; ottaa huomioon, että sotilaskomissio ei ole vielä vahvistanut päivämäärää Abd al-Rahim al-Nashirin oikeudenkäynnille ja että syyttäjä on suositellut kuolemanrangaistuksen käyttämistä yhtenä mahdollisena vaihtoehtona oikeudenkäynnissä, vaikka sotilaskomissioiden toimivaltaisen viranomaisen edustajan, joka on Yhdysvaltojen puolustusministeriön nimittäämä viranhaltija, on hyväksyttävä tämä etukäteen,
- F. ottaa huomioon, että nykyinen sotilaskomissioiden toimivaltaisen viranomaisen edustaja on ilmoittanut olevansa valmis vastaanottamaan kuolemanrangaistuskysymystä koskevia kirjallisia ehdotuksia 30. kesäkuuta 2011 asti ja tekevänsä päätöksensä tämän jälkeen,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on vahvasti sitoutunut pyrkimään siihen, että kolmannet maat keskeyttävät kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon ja että kuolemanrangaistus mahdollisesti myöhemmin lakkautetaan kaikkialla; toteaa, että Euroopan unioni pyrkii saamaan tämän periaatteen hyväksytyksi koko maailmassa,
- H. ottaa huomioon, että kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä tunnustetaan se, että jotkut maat säilyttävät kuolemanrangaistuksen, mutta siinä kielletään sellaiseen oikeudenkäyntiin perustuvan kuolemantuomion täytäntöönpano, joka ei täytä oikeudenmukaisuutta koskevia korkeimpia vaatimuksia,
- I. ottaa huomioon, että se on jo ilmaissut kritiikkinsä ja kehottanut Yhdysvaltoja tarkistamaan sotilaskomissiojärjestelmää, koska se ei täytä kansainvälisiä oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia vaatimuksia,

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua käsittelevä YK:n erityisedustaja kehotti vuonna 2007 lakkauttamaan sotilaskomissiot ja että laittomia, summittaisia ja mielivaltaisia teloituksia käsittelevä YK:n erityisedustaja vaati vuonna 2009 Yhdysvaltoja lopettamaan sellaisten tapauksen käsittelyn sotilaskomissioiden edessä, joissa vaaditaan kuolemanrangaistusta,
- K. ottaa huomioon, että Abd al-Rahim al-Nashiri on väittänyt, että häntä pidettiin vuosina 2002 ja 2003 useita kuukausia CIA:n salaisessa vankilassa Puolassa ja että häntä kidutettiin tänä aikana; ottaa huomioon, että Abd al-Rahim al-Nashiri vetosi 10. toukokuuta 2011 Euroopan ihmisoikeustuomioistuihin ihmisoikeusjärjestöjen tuella,
- L. ottaa huomioon, että huolimatta todisteista siitä, että terrorismin torjunnassa on syyllistytty erittäin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin ja kansainvälisessä oikeudessa rikoksiksi katsottaviin tekoihin, kuten kidutukseen, pahoinpitelyihin, pidätettyjen eristämiseen ja tahdonvastaisiin katoamisiin, harvoja tapauksia on saatettu oikeuden eteen Yhdysvalloissa tai EU:ssa,
1. panee merkille läheisen transatlanttisen suhteen, joka perustuu yhteisiin perusarvoihin sekä yleismaailmallisten ja ehdottomien perusihmisoikeuksien, kuten oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeuden olla joutumatta mielivaltaisen pidätyksen kohteeksi, kunnioittamiseen; pitää myönteisenä monissa kansainvälisissä ihmisoikeuskysymyksissä tehtävää tiivistä transatlanttista yhteistyötä;
 2. toistaa tuntevansa suuttumusta ja tyrmistystä kaikkien suuriin ihmisjoukkoihin kohdistuvien terrorihyökkäysten takia ja ilmaisee solidaarisuutensa tällaisten hyökkäysten uhreille sekä myötätuntonsa tuskaa ja kärsimystä kokeneille uhrien perheille, ystäville ja sukulaisille; toistaa kuitenkin, että terrorismia ei saa torjua vakiintuneiden yhteisten perusarvojen, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltion periaatteiden, kustannuksella;
 3. toistaa vastustaneensa jo pitkään kidutuksen ja pahoinpitelyn käyttöä sekä kuolemanrangaistusta kaikissa tapauksissa ja olosuhteissa ja painottaa jälleen, että kuolemanrangaistuksen poistaminen vahvistaa osaltaan ihmisarvoa ja ihmisoikeuksien asteittaista kehittämistä;
 4. kehottaa Yhdysvaltojen viranomaisia olemaan panematta täytäntöön kuolemanrangaistusta Abd al-Rahim al-Nashirin tapauksessa ja kehottaa korkeaa edustajaa Catherine Ashtonia, neuvoston puheenjohtajaa, komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan asian esiin kiireellisenä Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa käytävissä neuvotteluissa ja esittämään voimakkaita vastalauseita Yhdysvalloille varmistaakseen, että Abd al-Rahim al-Nashiria ei teloiteta;
 5. kehottaa toistamiseen Yhdysvaltojen viranomaisia tarkistamaan sotilaskomissiojärjestelmää oikeudenmukaisten oikeudenkäyntien takaamiseksi, sulkemaan Guantánamon, kieltämään kidutuksen ja pahoinpitelyn, pidätettyjen eristämisen, pidättämisen määräämättömäksi ajaksi ilman oikeudenkäyntiä ja tahdonvastaisen katoamisen käytön kaikissa olosuhteissa ja muistuttaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta olla tekemättä yhteistyötä tällaisissa kansainvälisen, eurooppalaisen ja kansallisen lainsäädännön vastaisissa toimissa tai peittämään niitä;
 6. pitää valitettavana Yhdysvaltojen presidentin 7. maaliskuuta 2011 tekemää päätöstä pidätystä koskevan toimeenpanomääräyksen allekirjoittamisesta ja sotilastuomioistuinten koskevan kiellon kumoamisesta; on vakuuttunut siitä, että tavanomaiset siviilioikeudenkäytön mukaiset rikosoikeudenkäynnit ovat paras tapa ratkaista Guantánamon vankien asema; vaatii, että al-Nashiri ja kaikki Yhdysvaltojen vankeudessa pitämät vangit olisi asetettava syytteeseen välittömästi ja heidän tapauksensa olisi käsiteltävä oikeudessa oikeusvaltion kansainvälisten periaatteiden mukaisesti tai heidät olisi vapautettava; korostaa tässä yhteydessä, että samoja oikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä koskevia vaatimuksia olisi sovellettava kaikkiin syrjimättä;

Torstai 9. kesäkuuta 2011

7. kehottaa EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisia sekä Yhdysvaltojen viranomaisia varmistamaan, että ihmisoikeusloukkaukset ja -rikokset tutkitaan ja selvitetään perusteellisesti, oikeudenmukaisesti, tehokkaasti, riippumattomasti ja puolueettomasti kansainvälisen, eurooppalaisen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että syylliset saatetaan oikeuden eteen, myös kun on kyse CIA:n poikkeuksellisten luovutusten ja salaisten vankiloiden ohjelmasta;

8. pitää myönteisenä, että jotkut jäsenvaltiot ovat lupautuneet ottamaan vastaan Guantánamon vankeja, ja kehottaa useampia jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä Yhdysvaltojen hallituksen kanssa tässä asiassa;

9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sotilaskomissioiden toimivaltaisen viranomaisen edustajalle, Yhdysvaltojen ulkoministerille, Yhdysvaltojen presidentille, Yhdysvaltojen kongressille ja senaatille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle ja YK:n jäsenvaltioiden hallituksille.

Ukraina: Julija Tymošenkön ja muiden entisen hallituksen jäsenten oikeusjutut

P7_TA(2011)0272

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Ukrainasta: Julija Tymošenkön ja muiden entisen hallituksen jäsenten tapaus

(2012/C 380 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Ukrainasta ja etenkin 25 marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Ukrainan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan 1. maaliskuuta 1998, ja meneillään olevat neuvottelut assosiaatiosopimuksesta, jolla on tarkoitus korvata kumppanuus- ja yhteistyösopimus,
- ottaa huomioon EU:n ja Ukrainan toimintasuunnitelman korvaavan EU–Ukraina-assosiaatio-ohjelman, jolle EU:n ja Ukrainan yhteistyöneuvosto antoi tukensa kesäkuussa 2009,
- ottaa huomioon komission 12. toukokuuta 2010 antaman tiedonannon Euroopan naapurisuuspolitiikan arvioinnista (KOM(2010)0207) ja 25. toukokuuta 2011 annetun Euroopan naapurisuuspolitiikan täytäntöönpanokertomuksen,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin puhemiehen 24. toukokuuta 2011 antaman lausuman Julija Tymošenkön pidättämisestä,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 26. toukokuuta 2011 antaman lausuman Julija Tymošenkön tapauksesta,
- ottaa huomioon komission jäsen Štefan Füle 24. maaliskuuta 2011 antaman lausuman sen jälkeen, kun hän oli tavannut Julija Tymošenkön,
- ottaa huomioon Verkhovna Radan 7. huhtikuuta 2011 antaman korruption ehkäisemistä ja poistamista koskevan lain, joka tulee voimaan 1. heinäkuuta 2011,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0444.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että EU suosii vakaata ja demokraattista Ukrainaa, joka kunnioittaa sosiaalisen markkinatalouden ja oikeusvaltion periaatteita, kunnioittaa ihmisoikeuksia ja suojelee vähemmistöjä sekä takaa perusoikeudet; ottaa huomioon, että Ukrainan sisäpoliittinen vakaus, keskittyminen sisäiseen uudistukseen ja oikeusvaltion, johon kuuluvat oikeudenmukaiset, puolueettomat ja riippumattomat oikeusprosessit, kunnioittaminen Ukrainassa ovat edellytyksenä EU:n ja Ukrainan suhteiden edelleen kehittämislle; ottaa huomioon, että itäinen kumppanuus kattaa kaikki nämä periaatteet,
- B. ottaa huomioon, että oikeuslaitoksen kattavaa uudistusta ja oikeusvaltion kunnioittamisen varmistavia toimia rikosoikeudellisessa tutkinnassa ja syytteenpanossa, mukaan luettuina oikeudenmukaisien, puolueettomien ja riippumattomien oikeudenkäyntien periaate, ei vielä ole pantu täytäntöön Ukrainassa,
- C. ottaa huomioon, että korruptio ja vallan väärinkäyttö on Ukrainassa edelleen laajaa, mikä edellyttää, että viranomaiset toteuttavat päättäväisiä toimia niistä vastuussa olevien tuomiseksi oikeuden eteen; katsoo, että syytteenpanon ja tutkinnan on oltava puolueettomia ja riippumattomia eikä niitä saa käyttää poliittisiin tarkoituksiin,
- D. ottaa huomioon, että Ukrainan valtakunnansyyttäjä sai 24. toukokuuta 2011 valmiiksi tutkinnan Ukrainan entisen pääministerin Julija Tymošenko tapauksesta ja esitti syytteitä vallan väärinkäytöstä Venäjän federaation kanssa vuonna 2009 tehtyjen kaasusopimusten tekemisen yhteydessä,
- E. ottaa huomioon, että 21. helmikuuta 2011 kaksi rikosoikeudellista menettelyä Julija Tymošenkoa vastaan yhdistettiin tapaukseen, jossa häntä syytettiin Kioton pöytäkirjan mukaisten kasvihuonepäästokiintiöiden myynnistä saatujen varojen kavaltamisesta ja 67 miljoonan Ukrainan hryvnian luvattomasta haltuun ottamisesta, joka summa oli osoitettu Ukrainan valtion talousarviosta ltävallan hallituksen antaman takauksen turvin tuhannen Opel Combo –ajoneuvon ostamiseksi ja maahan tuomiseksi näennäisenä syynä käyttää niitä lääketieteellisiin tarkoituksiin maaseudulla aikana, jolloin Julija Tymošenko oli pääministerinä,
- F. ottaa huomioon, että 15. joulukuuta 2010 käynnistyneiden tutkintojen aikana Julija Tymošenkoa on kuulusteltu 44 kertaa, että hän on ollut kotimaan ja ulkomaiden matkustuskiellossa lähes kuuden kuukauden ajan, että Ukrainan viranomaiset ovat neljään otteeseen estäneet häntä matkustamasta Ukrainan sisällä sekä estäneet häntä matkustamasta Brysseliin helmikuussa ja kesäkuussa ja että 25. toukokuuta 2011 hänet kutsuttiin oikeuteen, jossa häntä kuulusteltiin usean tunnin ajan ennen vapaaksi päästämistä,
- G. ottaa huomioon, että Tymošenko hallituksen 12 entistä korkea-arvoista virkamiestä on tutkintavankeudessa, mukaan luettuina entinen sisäministeri Juri Lutsenko, joka on yksi Meidän Ukrainamme – Kansan itsepuolustus -puolueen johtajista, jota syytetään virka-aseman väärinkäytöstä ja varojen kavaltamisesta ja joka pidätettiin 26. joulukuuta 2010 väitetystä syytetoimia koskevasta yhteistyöstä kieltäytymisestä, ja entinen ensimmäinen varaoikeusministeri Jevhen Kornijchuk, joka pidätettiin 22. joulukuuta 2010 syytettynä lain rikkomisesta oikeuspalveluja koskevien julkisten hankintamenettelyjen yhteydessä,
- H. ottaa huomioon, että Lutsenko ei vapautettu tutkintavankeudesta, kun hänen oikeudenkäyntinsä alkoi 23. toukokuuta 2011, vaikka pidätettynä olo väitetyn tutkinnasta yhteistyöstä kieltäytymisen takia on äärimmäisen kohtuuton toimenpide,
- I. ottaa huomioon, että Tanskan Helsinki-komitean alustavassa raportissa on lueteltu suuri määrä Lutsenko ja Kornijchukin oikeudenkäyntejä koskevia Euroopan ihmisoikeussopimuksen loukkauksia,
- J. ottaa huomioon, että rikosoikeudenkäyntejä on käynnistetty entistä talousministeriä Bohdan Danylyshiniä vastaan, joka pakeni Ukrainasta ja jolle myönnettiin poliittinen turvapaikka Tšekin tasavallassa; ottaa huomioon, että myös entistä ympäristöministeriä Georgi Filiptchukia ja entistä virkaatekevää puolustusministeriä Valery Ivashšenkoa vastaan on esitetty rikossyytteitä,

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että entinen Krimin parlamentin puhemies Anatolij Grytsenko (alueiden puolueesta) pidätettiin 24. tammikuuta 2011 ja että häntä syytetään vallan väärinkäytöstä, johon liittyy 4 800 hehtaarin maa-alueen laiton luovuttaminen; ottaa huomioon, että häntä vastaan käynnistettiin myös rikosoikeudellinen menettely, johon liittyy Jaltalla sijaitsevaa lomakohdetta koskeva maanomistusta koskeva petos,
- L. ottaa huomioon, että valtakunnansyyttäjä on käynnistänyt vallan väärinkäyttöä koskevan rikostutkinnan myös Ukrainan entistä presidenttiä Leonid Kutšmaa vastaan,
- M. ottaa huomioon, että Ukrainan perustuslaissa määrätään kollektiivisesta vastuusta Ukrainan hallituksen tekemissä päätöksissä,
- N. ottaa huomioon, että EU korostaa edelleen, että on kunnioitettava oikeusvaltiota, johon kuuluvat oikeudenmukaiset, puolueettomat ja riippumattomat oikeudenkäynnit, samalla kun vältetään vaaraa, että syntyy minkäänlaista käsitystä siitä, että oikeustoimia käytetään valikoivasti; katsoo, että EU pitää näitä periaatteita erityisen tärkeinä maassa, joka pyrkii poliittiseen assosiaatioon perustuvaan läheisempään sopimussuhteeseen,
1. korostaa, että on tärkeää varmistaa tutkinnan, syytteenpanon ja oikeudenkäynnin äärimmäinen avoimuus, ja varoittaa kaikenlaisesta rikoslain käyttämisestä poliittisten päämäärien saavuttamiseen;
 2. on huolissaan Ukrainan poliittiseen oppositioon kuuluviin henkilöihin valikoiden kohdistuvien syytetoimien lisääntymisestä ja kohtuuttomien toimenpiteiden soveltamisesta erityisesti Tymošenkon ja entisen sisäministerin Lutšenkon tapauksissa ja panee merkille, että Lutšenko on ollut vankilassa 26. joulukuuta 2010 lähtien; ilmaisee tukensa Ukrainan ihmisoikeusvaltuutetulle Nina Karpachovalle, joka on pyytänyt Ukrainan valtakunnansyyttäjää harkitsemaan mahdollisuutta soveltaa sellaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joihin ei sisälly pidättämistä;
 3. muistuttaa Ukrainan viranomaisia siitä, että kollektiivisen vastuun periaate hallituksen päätöksissä ei anna mahdollisuutta hallituksen yksittäisten jäsenten syyttämiseen päätöksistä, jotka collegio on tehnyt;
 4. korostaa, että Ukrainan näkyvien poliittisten johtajien meneillään olevat tutkinnot eivät saisi estää heitä osallistumasta aktiivisesti maan poliittiseen elämään, tapaamasta äänestäjiä ja matkustamasta kansainvälisiin kokouksiin; kehottaa siksi Ukrainan viranomaisia kumoamaan Julija Tymošenkon ja muiden keskeisten poliittisten hahmojen matkustuskiellon sekä kotimaassa että ulkomailla;
 5. korostaa, että oikeusvaltion vahvistaminen ja uskottava korruption torjunta ovat oleellisen tärkeitä paitsi assosiaatiosopimuksen tekemisen ja EU:n ja Ukrainan suhteiden yleisen syventymisen kannalta myös Ukrainan demokratian vakiintumisen kannalta;
 6. kehottaa komissiota avustamaan Ukrainan oikeuslaitoksen uudistamisessa käyttämällä paremmin hyväksi EU:n valmiuksien kehittämistä koskevaa ohjelmaa ja harkitsemaan EU:n korkean tason neuvontaryhmän perustamista avustamaan Ukrainaa sen pyrkiessä sopusointuun EU:n lainsäädännön kanssa, mukaan luettuna oikeuslaitosta koskeva lainsäädäntö;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioille, Ukrainan presidentille, hallitukselle ja parlamentille sekä Euroopan neuvoston ja Etyjin parlamentaarisille yleiskokouksille.

Torstai 9. kesäkuuta 2011

Korruption torjuminen eurooppalaisessa urheilussa

P7_TA(2011)0273

Euroopan parlamentin kannanotto 9. kesäkuuta 2011 korruption torjumiseen eurooppalaisessa urheilussa

(2012/C 380 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 2 kohdan seitsemännen luetelmakohdan, jossa todetaan, että unionin toiminnan tulee tähdätä urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämiseen edistämällä urheilukilpailujen rehellisyyttä ja avoimuutta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,
- A. tunnustaa eurooppalaisen urheilun erittäin tärkeät sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset unionin kansalaisiin ja yrityksiin,
- B. toteaa, että urheilun valkoisen kirjan mukaan (KOM(2007)0391) Euroopan laajuisen lahjonnan ongelma on pyrittävä ratkaisemaan Euroopan tason toimilla ja että komissio seuraa edelleen rahanpesun torjuntaa koskevan EU-lainsäädännön täytäntöönpanoa urheilualalla jäsenvaltioissa,
- 1. pyytää komissiota koordinoimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa laajamittaista tutkimusta korruptiota-pauksista eurooppalaisessa urheilussa ja kuulemaan kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä;
- 2. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita korostamaan erityisesti järjestäytyneen rikollistoiminnan ja laillisen sekä laittoman vedonlyönnin, urheiluagenttien, tuomareiden, urheiluseurojen toimihenkilöiden sekä urheilijoiden yhteyksiä, joiden kautta eurooppalaisten urheilukilpailujen tulokset pyritään sopimaan ennalta;
- 3. pyytää komissiota säätelemään online-vedonlyöntiä eurooppalaisen urheilun rehellisyyden ja kestävä kehityksen hyväksi erityistoimenpiteillä pelien ennalta sopimisen estämiseksi, vaatimalla toiminnanharjoittajilta toimiluvan ja takaamalla oikeudenmukaisen paluun ruohonjuuritason urheiluun myöntämällä kilpailun-järjestäjille vedonlyöntioikeuden;
- 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 9. kesäkuuta 2011 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1 (P7_PV(2011)06-09(ANN1)).

Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitean työ

P7_TA(2011)0274

Euroopan parlamentin kannanotto 9. kesäkuuta 2011 Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitean työhön

(2012/C 380 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

Torstai 9. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että noin 2 000 Kyproksen kreikkalaisen ja turkkilaisen on ilmoitettu kadonneen kyseisten yhteisöjen välisten taistelujen aikana vuosina 1963–1964 ja sen jälkeen Turkin miehitettyä Kyproksen vuonna 1974,
- B. ottaa huomioon, että monen kateissa olevan henkilön olinpaikasta ja kohtalosta ei ole vielä saatu selvyyttä,
- C. ottaa huomioon, että Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitea, jonka toimintaa Yhdistyneet kansakunnat, Euroopan komissio ja muut avunantajat rahoittavat, pyrkii selvittämään kadonneeksi ilmoitettujen henkilöiden kohtalon,
1. tukee komitean työtä kaikilta osin ja pitää tärkeänä sen konfliktin jälkeistä tehtävää, joka koskee totuuden selvittämistä, kadonneiden muiston ylläpitämistä ja sovinnon edistämistä Kyproksella;
 2. kehottaa Euroopan komissiota jatkossakin myöntämään komitealle riittävästi varoja, jotta se voi toteuttaa tärkeää tehtäväänsä;
 3. kehottaa Turkin ja Kyproksen hallituksia edelleen tukemaan komitean työtä, työskentelemään entistäkin pontevammin yhä kadonneiden listalla olevien henkilöiden kohtalon selvittämiseksi ja varmistamaan, että komitean saataville annetaan kaikki tiedot, jotka saattavat auttaa sitä tehtävänsä toteuttamisessa;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitealle.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 9. kesäkuuta 2011 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 2 (P7_PV(2011)06-09(ANN2)).

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 66. istunto

P7_TA(2011)0255

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 8. kesäkuuta 2011 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 66. istunnosta (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 34 artiklan,
- ottaa huomioon Alexander Graf Lambsdorffin ALDE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 66. istunnossa (B7-0072/2011),
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa suosituksen neuvostolle Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 25. toukokuuta 2010 vahvistamat Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 65. istuntoa varten ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnon, erityisesti sen päätöslauselmat kansainvälisestä humanitaarisesta yhteistyöstä luonnonkatastrofeissa – hätäavusta kehitykseen ⁽³⁾, Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilanteesta ⁽⁴⁾, Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteesta ⁽⁵⁾, demokraattisen ja tasa-arvoisen kansainvälisen järjestyksen edistämisestä ⁽⁶⁾, rauhan edistämisestä välttämättömänä ehtona kaikkien ihmisoikeuksien täysimääräiselle toteutumiselle ⁽⁷⁾, kansainvälisen yhteistyön tehostamisesta ihmisoikeuksien alalla ⁽⁸⁾, operatiivisista toimista YK-järjestelmän kehittämiseksi ⁽⁹⁾, YK:n roolista kehityksen edistämisessä globalisaation ja keskinäisen riippuvuuden oloissa ⁽¹⁰⁾, pyrkimisestä uuteen kansainväliseen talousjärjestykseen ⁽¹¹⁾, YK:n, kansallisten parlamenttien ja parlamenttien välisen liiton välisestä yhteistyöstä ⁽¹²⁾, YK:sta globaalissa hallinnossa ⁽¹³⁾, "Kohti

⁽¹⁾ EUVL C 4 E, 7.1.2011, s. 49.

⁽²⁾ Euroopan unionin neuvosto, 10170/2010.

⁽³⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/264.

⁽⁴⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/226.

⁽⁵⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/225.

⁽⁶⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/223.

⁽⁷⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/222.

⁽⁸⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/218.

⁽⁹⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/177.

⁽¹⁰⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/168.

⁽¹¹⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/167.

⁽¹²⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/123.

⁽¹³⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/94.

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

ydinaseetonta maailmaa; ydinaseriisuntavelvoitteiden täytäntöönpanon nopeuttaminen" ⁽¹⁾, YK:n rauhanrakentamisyhteistyöjärjestelmän uudistaminen ⁽²⁾, 'Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals' ⁽³⁾,

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 14. syyskuuta 2010 antaman päätöslauselman luonnoksen ⁽⁴⁾ ja 3. toukokuuta 2011 antaman päätöslauselman ⁽⁵⁾ Euroopan unionin osallistumisesta YK:n toimintaan,
- ottaa huomioon ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssin ja vuosittain pidettävien rauhanrakentamiskomission sekä ihmisoikeusneuvoston arvioinnit,
- ottaa huomioon YK:n rauhanrakentamiskomission suorittamasta arviosta annetun välittäjien raportin "Review of the United Nations peacebuilding architecture" ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon YK:n uuden tasa-arvoyksikön (YK:n sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä edistävä yksikkö, UN Women),
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2011 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman "Promoting human rights and fundamental freedoms through a better understanding of traditional values of humankind" sekä EU:n tätä päätöslauselmaa koskevan kielteisen kannan,
- ottaa huomioon yleiskokouksen 66. istunnon alustavalle esityslistalle otetut alustavat kohdat ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ensisijaisista tavoitteista ja vuoden 2011 arvioinnista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n ja Afrikan strategisen kumppanuuden tulevaisuudesta kolmannen EU:n ja Afrikan huippukokouksen jälkeen ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Cancúnin ilmastomuutoskonferenssista (COP16) ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman 1325 (2000) kymmenvuotispäivästä ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman siviili-sotilasyhteistyöstä sekä siviili-sotilasvoimavarojen kehittämisestä ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien uudistuksesta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan ja 97 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0189/2011),

⁽¹⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/59.

⁽²⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/7.

⁽³⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/1.

⁽⁴⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/64/L.67.

⁽⁵⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/65/276.

⁽⁶⁾ Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselma A/64/868-S/2010/393, liite.

⁽⁷⁾ Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen asiakirja A/66/50.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0097.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0482.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0442.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0439.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0419.

⁽¹³⁾ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 549.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että kansainvälinen järjestys on oleellisesti muuttumassa, mikä haastaa EU:n toimimaan aktiivisemmin nykyisten ja nousevien maailmanvaltojen sekä myös kahdenvälisten ja monenvälisten kumppanien kanssa, jotta voidaan edistää tehokkaita ratkaisuja EU:n kansalaisia ja koko maailmaa vaivaaviin yhteisiin ongelmiin,
- B. ottaa huomioon, että EU:n olisi oltava ennakoivasti mukana rakentamassa YK:ta, joka voisi tehokkaasti myötävaikuttaa maailmanlaajuisiin ratkaisuihin, rauhaan ja turvallisuuteen, demokratiaan sekä oikeusvaltion perustuvaan kansainväliseen järjestykseen; ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti EU on sitoutunut virallisesti tehokkaaseen monenväliseen järjestelmään, jonka ytimessä on YK, joka on keskeisessä asemassa kun vastataan maailmanlaajuisiin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen ja ympäristön tilan heikkenemiseen, ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuteen ja jakamattomuuteen, köyhyyden vähentämiseen ja kaikille tarkoitettuun kehitykseen, väestörakenteen muutosten ja muuttoliikkeiden seurauksiin sekä kansainväliseen järjestäytyneeseen rikollisuuteen,
- C. ottaa huomioon, että EU kohtaa nopeasti muuttuvassa maailmassa useita haasteita, jotka edellyttävät yhteisiä kansainvälisiä vastauksia; katsoo, että näihin pyrittäessä EU voi hyödyntää tehokasta monenvälistä järjestelmää, ihmisoikeuksien yleismaailmallisia arvoja, kansainvälisesti sovittuihin avoimiin ja oikeudenmukaisiin sääntöihin perustuvaa avointa maailmantaloutta ja ainutlaatuisia välineitään,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella perustettiin uusia pysyviä rakenteita EU:n ulkoiseen edustukseen ja sen seurauksena uusien EU:n edustajien on määrä ottaa hoitaakseen EU:n kiertävän puheenjohtajavaltion aiemmin hoitamia tehtäviä,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot sovittavat yhteen toimintansa kansainvälisissä järjestöissä ja kansainvälisissä konferensseissa ja että jäsenvaltiot, jotka ovat myös Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston jäseniä, neuvottelevat keskenään ja pitävät muut jäsenvaltiot ja korkean edustajan täysin asioista selvillä ja puolustavat unionin kantoja ja etuja; katsoo, että YK:n turvallisuusneuvoston jäseninä olevat jäsenvaltiot (Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta, Portugali ja Saksa) eivät sovittaneet yhteen toimintaansa tai esittäneet yhtenäistä kantaa Libyan sotilasoperaatiosta, erityisesti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmasta 1973 äänestettäessä,
- F. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 47 artiklalla annetaan unionille oikeushenkilöys, mikä tarkoittaa, että sillä on kansainvälisen oikeuden mukaiset oikeudet ja velvollisuudet; ottaa huomioon, että EU jakaa YK:n peruskirjan tavoitteet ja kunnioittaa sen periaatteita; ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella annetaan unionille mahdollisuus omaksua huomattavaa taloudellista asemaansa ja kunnianhimoisia tavoitteitaan vastaava kansainvälinen asema sekä täyttää vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa kuvattu tehtävä maailmanlaajuisena toimijana, joka kykenee jakamaan vastuun globaalista turvallisuudesta ja ottamaan johtoaseman yhteisten monenkeskisesti hyväksytyjen vastausten määrittämisessä yhteisiin haasteisiin entistä yhtenäisemmällä tavalla; katsoo, että unionin on määritettävä selkeästi strategiset intressinsä ja tavoitteensa, jotta se voi toimia tehokkaasti,
- G. ottaa huomioon, että maailmanlaajuiset kumppanuudet edistävät yhteisesti määriteltyjen maailmanlaajusten tavoitteiden saavuttamista; ottaa huomioon, että Euroopan unioni on maailman merkittävien kehitysavun antaja ja YK:lle keskeinen kumppani kaikilla kolmella YK:n toiminnan osa-alueella, myös kriiseissä ja kriisin jälkeisissä tilanteissa, ja että jäsenvaltioiden maksusuudet ovat noin 38 prosenttia YK:n sääntömääräisestä talousarviosta; ottaa huomioon, että luja ja vakaa EU:n ja YK:n kumppanuus on olennaista YK:n toiminnan kannalta ja ratkaisevan tärkeä EU:n asemalle maailmanlaajuisena toimijana,
- H. toteaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen olisi merkittävästi edistettävä turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 sekä sen myöhempien päätöslauselmien täytäntöönpanoa sekä sisäisen rakenteen että ulkoisten toimien ja toimintalinjojen osalta,
- I. toteaa, että YK:n yleiskokous äänesti 1. maaliskuuta 2011 YK:n ihmisoikeusneuvoston suosituksen mukaisesti Libyan ihmisoikeusneuvostosta erottamisen puolesta,

Keskiyö 8. kesäkuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että entistä määrätietoisemmat toimet terrorismin torjumiseksi maailmassa ovat lisänneet tarvetta turvallisuuskysymysten käsittelyyn ihmisoikeuksia ja perusvapauksia samalla kunnioittaen,
1. suosittaa neuvostolle seuraavaa:

Euroopan unioni Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmässä

- a) on edistettävä toimivaa monenkeskisyttä unionin keskeisenä kysymyksenä ja vahvistettava EU:n johdonmukaisuutta ja näkyvyyttä globaalina toimijana YK:ssa muun muassa koordinoimalla paremmin EU:n sisäisiä neuvotteluita YK-asioissa ja edistämällä laajemmin useita asioita; valtuuttamalla komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan laatimaan erityisesti monenkeskisellä tasolla esimerkiksi Genevessä ja New Yorkissa työskentelevien jäsenvaltioiden suurlähettiläiden ja EU:n lähettiläiden välisiä säännöllisiä neuvotteluita koskevat käytäntösäännöt, jotta EU voi edistää menestyksekkäästi YK-tavoitteitaan ja täyttää YK:n jäsenten sen toimintakyvylle asettamat odotukset; on parannettava johdonmukaisuutta sekä YK:n järjestelmän sisällä että EU:n jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden kantojen välillä, jotta voidaan maksimoida Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet EU:n vaikutusvallan vahvistamiseksi käyttämällä koordinoitua ja strategisella tavalla erilaisia (EU:n ja jäsenvaltioiden) toimintaväyliä; parantamalla sen valmiuksia neuvotella oikea-aikaisesti muiden alueellisten ryhmittymien kanssa; antamalla EU:n edustajille todelliset valtuudet neuvotella tehokkaasti jäsenvaltioiden puolesta,
- b) on hyödynnettävä täysimääräisesti Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen EU:n osallistumisesta YK:n toimintaan antaman päätöslauselman A/RES/65/276 määräyksiä järjestelyistä, joita tarvitaan, jotta EU voi osallistua tehokkaasti YK:n yleiskokouksen työhön; on uudistettava EU:n sitoumus siitä, että YK on EU:n ulkopoliittikan keskiössä, ja toistettava EU:n kanta, että sen tehokas osallistuminen YK:n työhön ei ole vain sen strateginen painopiste vaan myös johdonmukaista YK:n tavoitteiden saavuttamisen kanssa ja siten kaikkien sen jäsenten etujen kanssa; on parannettava EU:n jäsenvaltioiden koordinaointia YK:n turvallisuusneuvostossa ja kannustettava YK:n turvallisuusneuvoston jäseninä olevia jäsenvaltioita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti kutsumaan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan edustamaan EU:ta turvallisuusneuvostossa aina, kun on määritetty yhteinen kanta,
- c) on pyrittävä parantamaan priorisointia ja tiedonsiirtoa Brysselin ja EU:n New Yorkin edustuston välillä myös tehostamalla yhteistyötä poliittisen ja turvallisuusasioiden komitean kanssa ja kehittämällä selkeämpi ja jäsennellympi järjestelmä Brysselissä olevien EU:n toimielinten antamaa tukea varten,
- d) on toimittava yhdessä EU:n strategisten kumppanien kanssa YK:n järjestelmässä; lisäksi on tarjottava strategisille kumppaneille monenkeskinen ulottuvuus sisällyttämällä maailmanlaajuiset asiat EU:n kahdenvälisten ja monenvälisten huippukokousten esityslistoille,

EU ja globaali hallinto

- e) on tehostettava globaalia hallintoa ja etsittävä G-ryhmien ja YK-järjestelmän välisiä suhteita koskevaan kysymykseen kestäviä ratkaisuja, joiden perusteella nämä ryhmät voisivat huolehtia aihekohtaisista keskusteluista ja taloudellisista kysymyksistä edellyttäen että YK säilyttää keskeisen asemansa ja on yhä globaaliin hallintoon oikeutettu elin; samaan aikaan G8 ja G20 ovat merkittäviä foorumeja maailmanlaajuisen vastausten määrittelemiseksi, ja EU:n on osallistuttava siihen aktiivisesti koordinoituilla kannanotoilla; on tuettava YK:n yleiskokouksen puheenjohtajan aloitetta yleiskokouksen keskusteluiden järjestämisestä G20-ryhmän puheenjohtajan kanssa ennen G20-huippukokouksia ja niiden jälkeen,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- f) on edistettävä uudenlaisen tasa-arvonäkökulman toteuttamista uutena yhdenmukaisena kokonaisuutena, jolla korvataan YK:n nykyiset neljä sukupuolten tasa-arvoa tarkastelevaa yksikköä meneillään olevan järjestelmänlaajuisen koherenssin (SWC) menettelyn puitteissa; on tuettava täysin UN Women -yksikköä ja ajettava sille riittävää rahoitusta, jotta se voi onnistua työssään sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja naisten suojelemiseksi ja heidän vaikutusvaltansa lisäämiseksi myös kriiseissä ja kriisin jälkeisissä tilanteissa tiiviissä yhteistyössä muiden YK-järjestelmän osien kanssa, sekä pidettävä yllä tiiviitä yhteyksiä tähän järjestöön; on otettava huomioon tasa-arvonäkökohdat kaikissa vakausvälineen kriisivalmiustoimissa,
- g) on edistettävä YK:n tehokkuuden ja avoimuuden parantamista sekä vahvistettava YK:n taloudellisten resurssien hallintoa,
- h) on käytettävä kaikkien aikojen ensimmäistä turvallisuusneuvoston uudistamista koskevaa neuvotteluasiakirjaa tilaisuutena keskittyä kokonaisvaltaisesti yhtymäkohtiin ja saada aikaan konkreettista edistystä kysymyksissä, jotka koskevat turvallisuusneuvoston toimivaltaa suhteessa YK:n muihin elimiin, jäsenten määrän lisäämistä turvallisuusneuvoston edustavuuden ja legitimitietin parantamiseksi ja turvallisuusneuvoston toimintatapojen tarkistamista; on korostettava, että YK:n turvallisuusneuvostoa on uudistettava perusteellisesti, jotta voidaan vahvistaa sen legitimitettiä, alueellista edustusta ja tehokkuutta; on edistettävä peruuttamatonta uudistusprosessia, jonka EU:n jäsenvaltiot voivat käynnistää, jos ne vaativat – Lissabonin sopimuksen mukaisesti tehostaakseen EU:n ulkopolitiikkaa ja EU:n roolia maailman rauhan, turvallisuuden ja sääntelyn edistämässä – EU:lle pysyvää paikkaa laajentuneessa ja uudistetussa turvallisuusneuvostossa; on kiireesti tehtävä aloite, jotta jäsenvaltiot muodostaisivat yhteisen kannan tätä varten; ennen kuin tällainen yhteinen kanta hyväksytään, on sovittava viipymättä kiertojärjestelmän käyttöönotosta YK:n turvallisuusneuvostossa, jotta varmistetaan EU:lle pysyvä paikka YK:n turvallisuusneuvostossa,
- i) on vahvistettava kansainvälistä rikostuomioistuimen ja kansainvälisen rikosoikeusjärjestelmän asemaa vastuuvollisuuden edistämiseksi, rankaisemattomuuden lopettamiseksi ja siksi, että edistettäisiin tärkeää työtä, jota kansainvälinen rikostuomioistuin tekee ainoana pysyvänä ja riippumattomana tuomioistuimena, jonka tuomiovaltaan kuuluvat useimmat kaikkein vakavimmat kansainväliset rikokset, kuten kansanmurha, rikokset ihmisyyttä vastaan sekä sotarikokset; on rohkaistava kansainvälisen rikostuomioistuimen ja YK:n välistä voimakasta ja läheistä suhdetta Rooman perussäännön 2 artiklan mukaisesti sekä rohkaistava kaikkia YK:n jäsenvaltioita ratifioimaan Rooman peruskirja,

Rauha, turvallisuus ja oikeus

Kriisien ehkäisy ja kriisinhallinta, rauhanvälitys, rauhanturvaaminen ja rauhanrakentaminen

- j) on vahvistettava kriisien ehkäisyn rakenteita ja niiden tehokkuutta YK:n kehitysohjelmassa tavoitteena tehdä tästä järjestöstä globaali johtaja kriisien ehkäisyssä ja niistä toipumisessa; on vahvistettava EU:n konfliktien ehkäisyn rakenteita ja parannettava yhteistyötä YK:n, Etyjin, Afrikan unionin ja muiden kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen sekä kansalaisyhteiskunnan, taloudellisten toimijoiden, yksityisten yritysten, yksittäisten henkilöiden ja asiantuntijajärjestöjen kanssa tällä alalla,
- k) on pyrittävä saavuttamaan yhteisymmärrys suojelevollisuusdoktriinista ja kehittämään toiminnallisempi tapa tarkastella sitä samalla kun korostetaan sen merkitystä konfliktien estämisessä ja rauhanvälityksessä; on kannustettava suojelevollisuuden täytäntöönpanoa muun muassa vahvistamalla alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin ja Arabiliiton asemaa, vahvistamalla varhaisvaroitusjärjestelmiä YK:ssa ja määrittelemällä paremmin keskeisten YK:n elinten roolit; on otettava huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 26. helmikuuta 2011 antama päätöslauselma 1970(2011), jossa kaikki turvallisuusneuvoston pysyvät jäsenet ensimmäistä kertaa kehottivat kansainvälistä rikostuomioistuinta käynnistämään tutkimukset istuvaa hallitusta vastaan sen väitettyjen ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten perusteella suojelevollisuusdoktriinin mukaisesti meneillään olevan kriisin johdosta; on otettava

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 17. maaliskuuta 2011 antama päätöslauselma 1973 (2011), jossa korostettiin kansainvälisen yhteisön määrätietoista pyrkimystä varmistaa siviilien ja siviilien asuttamien alueiden suojele suojelevollisuusdoktriinin ensimmäisenä käytännön täytäntöönpanona, jolla on selkeä YK:n mandaatti meneillään olevan kriisin johdosta,

- l) on tunnustettava YK:n välityselinten, kuten poliittisen osaston välitystoiminnan tukiyksikön, tekemä työ ja esitettävä niiden henkilöstön määrän kasvattamista; on tuettava EU:n kumppanuutta välitystoiminnan tukiyksikön kanssa ja varmistettava, että Euroopan ulkosuhdehallinnolla on siinä merkittävä asema,
- m) on edistettävä kriisialueiden turvallisuutta ja vakauttamista konfliktien ehkäisyllä, sovittelulla, vuoropuhelulla, paikallisten valmiuksien kehittämisellä ja konfliktin jälkeisillä toipumis-, jälleenrakentamis- ja rauhanrakentamisstrategioilla, joilla edistetään kestäviä ratkaisuja siirtymällä joustavasti lyhyen ja keskipitkän ajan toiminnasta pidempiaikaisiin kehitysstrategioihin; on varmistettava, että rauhanrakentamisen ja kehitysyhteistyöpolitiikan suunnittelun ja toteutuksen puitteet muodostuvat kattavasta YK:n strategiasta, jossa otetaan huomioon rauhanrakentamisen tarpeet ja tuleva siirtyminen pitemmän aikavälin strategiaan sekä suunnittelu- että täytäntöönpanovaiheessa ja johon EU perustaa omat toimenpiteensä; konfliktin repimän maan vakauttaminen vaatii monipuolisempaa toimintaa ja tilanteen kokonaisvaltaista käsittelyä eikä pelkästään joukkoja, joten tarvittavat valmiudet olisi järjestettävä tällaisen strategian avulla, jotta voidaan puuttua asianmukaisesti konfliktien perimmäisiin syihin, sillä puolet maista, joissa on ollut rauhanturvaoperaatioita, joutuvat uudestaan konfliktiin 10 vuoden sisällä rauhanturvajoukkojen lähdöstä,
- n) on korostettava tarvetta ottaa opiksi Japanin äskettäisistä tapahtumista ja esitettävä ehdotuksia; on tiukennettava nykyisten ydinvoimaloiden turvallisuusstandardeja erityisesti maanjäristysherkillä alueilla; on vaadittava parempaa yhteistyötä vastaavanlaisissa ihmisen tai luonnon aiheuttamissa katastrofeissa radioaktiivisten päästöjen ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi,
- o) on kehitettävä selvästi määritelty strateginen näkemys EU:n kriisien ehkäisy- ja hallintavälineistä ja tutkittava mahdollisuuksia käytännön projektihallintoon äskettäin perustetun Euroopan ulkosuhdehallinnon kautta tunnustamalla kriisien ehkäisyn ja kriisinhallinnan merkitys EU:n ulkoisissa toimissa,
- p) on keskityttävä kansalliseen sitoutumiseen rauhanrakentamisstrategioihin alustavasta suunnittelusta aina täytäntöönpanoon paikan päällä tukeutuen parhaisiin käytäntöihin ja menestystarinoihin; on edistettävä monialaista kehitysyhteistyöasialistaa, jossa valtiorakenteiden kehittämistä tuetaan selkeillä rauhanrakentamis- ja kehittämistoimilla, joiden keskiössä on vahvat taloudelliset näkökohdat,
- q) on korostettava entistä enemmän rauhan vakauttamistehtäviä konfliktin jälkeisissä tilanteissa tarjoamalla strategista neuvontaa sekä kokoamalla asiantuntemusta ja rahoitusta kaikkialta maailmasta tukemaan konfliktista toipumista edistäviä hankkeita; on hyödynnettävä resursseja ja uusia rahoituslähteitä sekä rahoitettava varhaisessa vaiheessa paluuta normaaliin konfliktin jälkeistä jälleenrakentamista silmällä pitäen,
- r) on autettava lisäämään naispuolisten siviiliasiantuntijoiden hyödyntämistä ja tuettava kansallisia toimintasuunnitelmia YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 ja YK:n pääsihteerin naisten rauhanrakentamiseen osallistumisen varmistamisesta laatiman toimintasuunnitelman hengessä,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Globaali kriisinhallintayhteistyö kumppanuuden puitteissa*

- s) on otettava EU:n strategiseksi painopisteeksi kansainvälisten kriisinhallintakumppanuuksien vahvistaminen ja vuoropuhelun tiivistäminen muiden kriisinhallintaan osallistuvien tärkeimpien toimijoiden, kuten YK:n, Naton ja AU:n sekä kolmansien maiden kuten USA:n, Turkin, Norjan ja Kanadan kanssa; on synkronoitava toimintaa kentällä, jaettava tietoja ja yhdisteltävä resursseja rauhanturvaamisessa ja rauhanrakentamisessa, mukaan luettuina kriisinhallintayhteistyö ja erityisesti meriturvallisuus sekä terrorismin torjunta kansainvälisen oikeuden mukaisesti; on parannettava koordinaatiota kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten lahjoittajien kanssa tässä asiassa,
- t) on korostettava EU:n ja YK:n tiiviin yhteistyön tarvetta siviili- ja sotilasalan kriisinhallinnassa ja erityisesti humanitaarisissa hätäaputoimissa muistaen kuitenkin, että pääasiallinen vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämisestä on YK:n turvallisuusneuvostolla; on vahvistettava pyrkimyksiä siihen, että EU:n jäsenvaltiot antavat riittävän panoksen YK:n operaatioille ja että ne toimivat tässä koordinoidusti; on tutkittava edelleen keinoja, joilla EU kokonaisuudessaan voi edistää osaltaan enemmän YK-johtoisia toimia, kuten EU:n nopeiden valmiuksien käyttöönottoa yhdistävänä tekijänä tai EU:n toimimista osana YK:n operaatioita,
- u) on luotava laajemmat strategiset puitteet EU:n ja AU:n, Arabiliiton tai Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) kaltaisten alueellisten ja osa-alueita kattavien järjestöjen kriisinhallintakumppanuuksille ja vahvistettava erityisesti AU:n rauhan ja turvallisuuden neuvoston, YK:n turvallisuusneuvoston ja EU:n poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean kolmenvälistä suhdetta, jotta voidaan auttaa varmistamaan johdonmukaisuus ja toimien keskinäinen vahvistaminen AU:n tukemiseksi; on parannettava AU:n toteuttamien YK:n valtuuttamien rauhanturvaoperaatioiden rahoituksen ennustettavuutta, kestävyttä ja joustavuutta; on pyrittävä ratkaisuihin, joilla EU:n ja AU:n yhteistyötä tiivistetään niiden omilla operatiivisilla alueilla parantamalla varhaisvaroitusvalmiuksia ja konfliktien ennaltaehkäisyvalmiuksia ja huolehtimalla kriisinhallinnan parhaiden käytäntöjen ja asiantuntemuksen vaihtamisesta,
- v) on tuettava Afrikan rauhaa ja turvallisuutta edistävien rakenteiden toteuttamisessa saavutetun edistyksen lujittamista Afrikan mantereeseen rauhan ja turvallisuuden haasteisiin vastaamiseksi; on korostettava ennakoitavan ja kestävä rahoituksen tarjoamisen merkitystä Afrikan rauhanturvaoperaatioille, tarvetta kehittää paikallista kapasiteettia vastoinikäymisistä selviytymiseksi sekä siviilien määrätietoista suojelemista aseellisissa selkkauksissa,
- w) ottaen huomioon Afrikan mantereeseen konfliktien alueellisen ulottuvuuden on jatkettava pyrkimyksiä vahvistaa suhteita paikallisiin järjestöihin, kuten ECOWASIin, Eteläisen Afrikan kehitysyhteisöön (SADC) ja Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestöön (IGAD), ja otettava ne sekä alueen valtiot mukaan kriisinhallintaan,

Rauhanrakentamisjärjestelmä ja rauhanrakentamiskomission uudistaminen

- x) on autettava YK:n rauhanrakentamisjärjestelmän uudistamista, jotta se voi vastata sen perustamisen yhteydessä syntyneisiin odotuksiin siten, että rauhanrakentamiskomission uudistamisprosessin suosituksia viedään eteenpäin myös sen toiminnan tehostamiseksi edelleen; on tuettava järkevän rauhanrakentamisen kokonaisjärjestelmän syntymistä kehittyvien ja kehittyneiden maiden kumppanuuden pohjalta ja samalla on kiinnitettävä erityishuomiota käytännön työn tulosten parantamiseen, suhteiden parantamiseen kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa työpaikkojen luomiseksi ja talousongelmien ratkaisemiseksi ja luonnollisemman suhteen edistämiseksi rauhanturvaamisen ja rauhanrakentamisen välillä; on edistettävä jäsennellympää suhdetta rauhanrakentamiskomission, Euroopan ulkosuhdehallinnon globaalien ja monenkeskisten asioiden hallinto-osaston, erityisesti konfliktien ehkäisyä ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevän osaston ja YK:n yleiskokouksen, YK:n turvallisuusneuvoston ja YK:n talous- ja sosiaalineuvoston välillä, jotta voidaan saada aikaan lisää synergiaa rauhanturvaamisen ja rauhanrakentamisen sekä paikan päällä tehtävän kehitysyhteistyön välille; on harkittava erilaisia tapoja vahvistaa rauhanrakentamiskomission neuvoa-antavaa roolia suhteessa YK:n turvallisuusneuvostoon, jolle se on

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

tilivelvollinen, tehostaa rauhanrakentamiskomission yhteistyötä rauhanrakennustyön tukitoimiston kanssa sekä vahvistaa yhteyksiä alueellisiin järjestöihin ja kansainvälisiin rahoituslaitoksiin; korostaa lisäksi tarvetta parantaa YK:n rauhanrakentamiskomission ja EU:n rauhanrakentamiskumppanuuden välistä nykyistä kumppanuutta soveltamalla alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa konfliktien ratkaisuun siten, että otetaan huomioon valtiosta riippumattomien toimijoiden toiminta rauhanrakentamisessa,

- y) on jatkettava pyrkimyksiä vapauttaa rauhanrakentamiskomission potentiaalia vahvistamalla sen yhteyksiä kentälle, jotta voidaan maksimoida rauhanrakentamiskomission ja paikan päällä olevien YK-joukkojen erilaisia toimintaväyliä, jolloin joukot hyötyisivät komission strategisesta ohjauksesta ja poliittisesta vaikutusvallasta erityisesti institutionaalisten rakenteiden kehittämisessä,

Ydinaseriisunta ja ydinaseiden leviämisen estäminen, IAEA:n uudistus, ydinsulkusopimuksen tarkistaminen sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta

- z) Japanin ydinkatastrofin vuoksi on uudistettava perusteellisesti IAEA:ta lakkauttamalla sen kaksisuuntainen toiminta, kun se sekä valvoo että edistää ydinenergian käyttöä, ja rajattava IAEA:n vastuualue ydinenergiateollisuuden valvontaan sekä ydinsulkusopimuksen noudattamisen valvontaan; lisäksi on pyrittävä varmistamaan, että vastaisuudessa turvallisuusstandardit asettaa ja niitä valvoo Maailman terveysjärjestö (WHO) ja tässä yhteydessä jäsenvaltiot on veloitettava oikeudellisesti noudattamaan näitä standardeja ja WHO:lle on annettava tarvittavaa lisähenkilöstöä huolehtimaan lisätehtävistä,

- aa) on edistettävä ydinsulkusopimuksen osapuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssin suositusten täytäntöönpanoa ja erityisesti pyrittävä turvallisempaan maailmaan kaikille ja saavuttamaan pitkän ajanjakson tavoitteena rauha ja turvallisuus ydinaseettomassa maailmassa; on edistettävä avoimuutta keskinäisen luottamuksen lisäämiseksi, saavutettava nopeampaa todellista edistystä pyrkimyksessä ydinaseriisuntaan, ryhdyttävä tehokkaihin ydinaseriisuntatoimiin, jotka vastaavat avoimuuden, tarkastamisen ja peruuttamattomuuden keskeisiä periaatteita ja kannustettava ydinasevaltioita raportoimaan säännöllisesti sitoumustensa noudattamisesta ja tarkastamaan niiden täytäntöönpano,

- ab) on kehitettävä edelleen yhteistyökanavia ja mekanismeja EU:n ulkoisten kumppanien, etenkin Yhdysvaltain kanssa terrorismin torjunnassa, erityisesti YK:n globaalien terrorismin vastaisen strategian täytäntöön panemiseksi osallistumalla G8-maiden Rooman/Lyonin ryhmään ja terrorismin vastaiseen toimintaryhmään, vahvistamalla asiaa koskevia maailmanlaajuisia sopimuksia ja vauhdittamalla pyrkimyksiä saada aikaan kattava kansainvälinen terrorismia koskeva yleissopimus; on tehostettava ja jäsennettävä paremmin yhteistyötä näiden kumppanien kanssa sekä strategisella että käytännön tasolla; on osoitettava johtajuutta ja näytettävä esimerkkiä vahvistamalla perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista EU:n terrorismintorjunnassa noudattamien toimintatapojen ytimenä,

Kehitys

- ac) on korostettava tarvetta yhdenmukaistaa YK:n eri elinten pyrkimyksiä, jotta voidaan paremmin edistää kehitysapua ja sosiaalisia asioita koskevaa tehokkuutta ja vaikuttavuutta eri puolilla maailmaa; on täytettävä vuosituhattavoitteista järjestetyssä huippukokouksessa annetut lupaukset, jotka koskivat varojen hankkimista tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä erityisesti noudattamalla EU:n julkista kehitysapua koskevia sitoumuksia; on ajettava voimakkaasti rahoituksen määrän kasvattamista vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi ja jotta voidaan nopeasti laajentaa ja toisintaa hyviksi osoittautuneita innovatiivisia ohjelmia ja toimenpiteitä, joilla pyritään saavuttamaan yleistä kehitystä ja taloudellista ja yhteiskunnallista muutosta,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

- ad) on keskitettävä ponnistukset vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi alueisiin ja maihin, jotka ovat jääneet eniten jälkeen, ja erityisesti Saharan eteläpuolisen Afrikan maihin ja vähiten kehittyneisiin maihin sekä tai epävakaisiin tai konfliktien repimisiin maihin,

Vähiten kehittyneet maat

- ae) on varmistettava vähiten kehittyneitä maita käsitelleessä YK:n konferenssissa hyväksytyn toimintaohjelman täytäntöönpanoon liittyvien valvonta- ja tarkastusmekanismien tehokkuus,
- af) on varmistettava, että vähiten kehittyneiden maiden ja niiden kumppanien toimintasuunnitelmissa pitkäjänteinen ja kestävä kehitys pysyy myös jatkossa kokonaisvaltaisena ja yhtenäisenä pyrkimyksenä,

Eriarvoisuuden torjunta

- ag) on varmistettava, että keskitulotason maat, joissa eriarvoisuus on suurta, saavat edelleen tukea ja rahoitusta köyhyyden vähentämiseksi ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi, koska suurin osa köyhistä asuu keskitulotason maissa,
- ah) on tuettava sukupuolten eriarvoisuuden vähentämistä ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä, koska naisten osuus köyhistä on suhteettoman suuri,

Avun tuloksellisuus

- ai) on tarkastettava, miten avun tuloksellisuutta koskeva toimintaohjelma voidaan muuttaa kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevaksi toimintaohjelmaksi, ja laadittava tässä yhteydessä konkreettisia strategioita, jotka koskevat epävakaita valtioita ja konfliktista toipuvia maita,
- aj) on toteutettava kaikki Accran toimintasuunnitelman tavoitteet parlamenttien, kansalaisjärjestöjen ja paikallisten viranomaisten tuloksia tuottavan sitoutumisen pohjalta,
- ak) on varmistettava, että sosiaalisia, poliittisia, taloudellisia ja ympäristöllisiä haasteita käsitellään johdonmukaisesti,

Oikeus kehitykseen

- al) on tuettava YK:n vuonna 1986 antamaa julistusta oikeudesta kehitykseen, jossa todetaan, että valtioilla on velvollisuus tehdä yhteistyötä keskenään kehityksen takaamiseksi ja kehityksen esteiden poistamiseksi, ja että valtioiden olisi toteutettava oikeutensa ja täytettävä velvollisuutensa sillä tavoin, että edistetään uutta kansainvälistä talousjärjestystä, joka perustuu suvereeniin tasavertaisuuteen, keskinäiseen riippuvuuteen ja yhteisiin etuihin,
- am) on pidettävä oikeus kehitykseen yhtenä ensisijaisena tavoitteena, koska tänä vuonna vietetään oikeudesta kehitykseen annetun YK:n julistuksen 25. vuosipäivää,
- an) on suositettava korkean tason työryhmän havaintojen vahvistamista, jotta varmistetaan, että oikeus kehitykseen toteutetaan tehokkaasti,
- ao) on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta oikeudesta kehitykseen tulisi kehityspolitiikan, yleisen määräraikaisarviointin ja ihmisoikeussopimuksiin perustuvien YK:n elinten ja mekanismien toiminnan olennainen osa,

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

Kansainvälinen humanitaarinen apu

- ap) on laadittava kansainvälinen humanitaarisen avun toimintasuunnitelma, jonka avulla voidaan vastata kaikkiin humanitaarisiin haasteisiin, humanitaaristen tarpeiden lisääntymiseen ja hätätilanteiden monitahoisuuteen,
- aq) on vahvistettava maailmanlaajuisista humanitaarista rahoitusta ja parannettava humanitaarisen järjestelmän toimintaa ja tehokkuutta,
- ar) on toteutettava yhteisiä kansainvälisiä aloitteita humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön välisen vuorovaikutuksen vahvistamiseksi sekä hätäavun, jälleenrakentamisen ja kehityksen välisen yhteyden lisäämiseksi,

Ihmisoikeudet*Institutionaaliset kysymykset*

- as) on varmistettava, että Euroopan ulkosuhdehallinto saa sekä riittävän henkilöstön että riittävät resurssit ja että se integroidaan hyvin muiden kansainvälisten elinten ja alueellisten järjestöjen kanssa ja niiden ihmisoikeuksien edistämistä koskevaa työtä koordinoidaan; on varmistettava, että YK-järjestelmän ja muiden kansainvälisten elinten puitteissa ilmaistut suositukset, hyväksytyt päätöslauselmat ja painopistealueet otetaan huomioon kehittämällä EU:n politiikkoja ja välineitä, erityisesti ihmisoikeuksien alalla,
- at) on aktiivisesti jatkettava osallistumista ihmisoikeusneuvoston arviointiin New Yorkissa ja sen seurauksiin sen toimivaltuuksien noudattamisen vahvistamiseksi; on tarkasteltava ihmisoikeusneuvoston valmiuksia puuttua kiireellisiin tilanteisiin, joihin liittyy vakavia ihmisoikeusloukkauksia, kuten viimeaikaisiin tapahtumiin Libyassa ja Norsunluurannikolla, sekä sen valmiuksia panna täytäntöön nykyisiä kansainvälisiä sääntöjä ja normeja; on kiitettävä yleiskokouksen 1. maaliskuuta 2011 tekemää päätöstä erottaa Libya ihmisoikeusneuvostosta; on jatkettava määrätietoisia toimia ja käytettävä erityismenettelyjä, jotta ihmisoikeusneuvostosta tehdään pelkän tilanteisiin reagoivan elimen sijasta varhaisvaroitus- ja ennaltaehkäisymekanismi, joka pystyy priorisoimaan ihmisoikeusloukkausten perimmäiset syyt ja puuttumaan niihin, jotta voidaan estää uudet ihmisoikeusloukkaukset tai niiden leviäminen entisestään, mukaan luettuna sen tuki kansallisten ihmisoikeuselinten valmiuksien kehittämiseksi,
- au) on selvitettävä mahdollisuudet parantaa ihmisoikeusneuvoston valintamenettelyitä, jotta voidaan ratkaista ihmisoikeusneuvoston jäsenistön laatua koskeva kysymys; on tarkasteltava selkeiden kriteerien vahvistamista ihmisoikeusneuvoston jäsenyydelle, jotta estetään sellaisten valtioiden ihmisoikeusneuvoston jäsenyys, joissa ihmisoikeusrikkomukset ovat yleisiä ja laajalle levinneitä; arvioinnissa on säilytettävä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuus, ja vastustettava kaikkia pyrkimyksiä muuttaa toimiston asemaa, sillä se voisi vaikuttaa kielteisesti rahoitukseen ja siten myös toimiston riippumattomuuteen,
- av) on kehitettävä toimiva suhde ihmisoikeusneuvoston ja kolmannen komitean ja ihmisoikeusneuvoston ja Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun työssä ja tarkasteltava yhä selvempiä merkkejä jäsenvaltioiden välisestä jakaantumisesta niiden äänestäessä ihmisoikeusneuvostossa,
- aw) on päästävä sopimukseen syyskuussa 2011 pidettävää Durbanin tarkistuskokousta (niin kutsuttu Durban 3) koskevasta yhteisestä kannasta, jotta voidaan osoittaa jäsenvaltioiden halukkuus ja valmiudet puhua yhdellä äänellä maailmanlaajuisilla foorumeilla; on käytettävä EU:n vaikutusvaltaa YK:n puitteissa ja vahvistettava uudelleen sen sitoutuminen rasismiin, muukalaisvihan ja kiihkoilun torjuntaan tasapainoisella ja syrjimättömällä tavalla,

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011*Ihmisoikeuskysymykset*

- ax) on jatkettava YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa tehtävää työtä, joka liittyy eri päätöslauselmiin, joista voidaan mainita erityisesti kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon keskeyttämistä koskeva päätöslauselma, jolle saatiin entistä useamman valtion tuki, sekä päätöslauselmat lasten oikeuksista, kansallisista ja kielellisistä vähemmistöistä, ilmaisunvapaudesta ja tiedotusvälineiden vapaudesta, uskonnollisesta suvaitsemattomuudesta, kidutuksen kieltämisestä sekä Burmaa/Myanmaria, Pohjois-Koreaa ja Irania koskevat päätöslauselmat; on tuettava kaikkia pyrkimyksiä lakkauttaa kidutus; on erityisesti kannustettava kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan hyväksymistä,
- ay) on jatkettava kansainvälisiä pyrkimyksiä sen varmistamiseksi, että kaikki ihmisoikeudet katsotaan yleismaailmallisiksi, jakamattomiksi, toisistaan riippuvaisiksi ja toisiinsa liittyviksi; tässä yhteydessä on ponnistettava epämääräisen "ihmiskunnan perinteisten arvojen" käsitteen käytön estämiseksi, sillä se on omiaan vaarantamaan kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä vahvistetut normit ja voi johtaa ihmisoikeusrikkomusten perusteettomaan hyväksymiseen sillä perusteella, että ne johtuvat perinteisistä arvoista, normeista tai käytännöistä,
- az) on tuettava UN Women -yksikön rahoitusta erityisten talousarviositoumusten kautta sekä sen valmiuksia, vastuunalaisuutta ja tehokkuutta, jotta se voi koordinoida keskeistä toimintaansa tehokkaammin, sisällyttää sukupuolinäkökulman kaikkeen YK:n toimintaan ja luomaan institutionaalista johdonmukaisuutta ja synergiaa; on keskitettävä ponnistukset (myös strategisen suunnittelun parantamisen avulla) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoon erityisesti kun on kyse naisten osallistumisesta rauhanneuvotteluihin auttamalla heitä ryhtymään välittäjiksi, kehittämällä heidän osaaamistaan ja valtuuttamalla heidät päätöksentekijöiksi ja yleisesti yhdistämällä naiset ja kehitys,
- ba) on laadittava strategia niiden valtioiden osalta, jotka kieltäytyvät tekemästä täysimääräistä yhteistyötä YK:n mekanismien kanssa eivätkä salli YK:n riippumattomien asiantuntijoiden ja erityisraportoijien pääsyä maahan, jotta ne suostuteltaisiin takaamaan heille vapaa pääsy alueelleen ja olemaan estämättä heidän työtään; on pyrittävä säilyttämään erityismenettelyjen riippumattomuus,
- bb) on varmistettava poliittisesti ja diplomaattisesti ensisijainen asema ja kaikki tuki erilaisilla kahdenvälisillä ja monenvälisillä foorumeilla, joihin EU osallistuu aktiivisesti, kaikille aloitteille, joilla pyritään

— naisten sukupuolielinten silpomisen maailmanlaajuiseen kieltoon,

— homoseksuaalisuuden kriminalisoinnin lakkauttamiseen kaikkialla maailmassa,

Ilmastomuutos

- bc) on osoitettava johtajuutta maailmanlaajuisessa ilmastopolitiikassa ja ilmastomuutosta koskevassa kansainvälisessä yhteistyössä; on keskityttävä vahvointiin poliittisiin sitoumuksiin kolmansien maiden kanssa ja kehitettävä edelleen vuoropuhelua muiden keskeisten toimijoiden, kuten Venäjän, Yhdysvaltain, nopeasti kehittyvien maiden (Kiina, Brasilia, Intia) ja kehitysmaiden kanssa, koska ilmastomuutoksesta on tullut merkittävä kansainvälisten suhteiden osatekijä ja se uhkaa vakavasti vuosittuhtavotteiden saavuttamista; on kehitettävä toimiinrakennetta, joka on osallistava, avoin, tasa-arvoinen ja joka tarjoaa sekä kehittyvien että kehittyvien maiden tasapainoisen edustuksen keskeisissä hallintoelimissä; on pohjustettava huolellisesti seuraavia neuvotteluita, jotka järjestetään vuoden 2011 lopulla Etelä-Afrikassa (COP17), Cancunin COP16 -neuvotteluissa saavutetun hyvän edistymisen pohjalta ja pitäen mielessä Kööpenhaminan COP15-kokouksen epätyytyttävän tuloksen,

Keski viikko 8. kesäkuuta 2011

- bd) on tehtävä strategisempaa yhteistyötä ja otettava paremmin huomioon kolmansien maiden tarpeet kehittämällä edelleen Euroopan ulkosuhdehallinnon valmiuksia harjoittaa ilmastodiplomatiaa; on tuettava komission aktiivista osallistumista käynnissä olevaan, suojelun puutteita ja vastatoimia koskevaan keskusteluun, jonka YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu käynnisti osana vuonna 2010 käytävää pakolaisasiain päävaltuutetun vuoropuhelua suojelun haasteista ja jonka tavoitteena on parantaa pakkosiirto- laisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden nykyistä kansainvälisen suojelun kehystä; on osallistuttava aktiivisesti keskusteluun termistä "ilmastopakolainen", jolla tarkoitetaan ihmisiä, jotka joutuvat lähtemään kodeistaan ja etsimään turvapaikkaa ulkomailta ilmastomuutoksen seurauksena, ja mahdollisesti sen oikeudellisesta määritelmästä, jota ei vielä tunnusteta kansainvälisessä oikeudessa tai missään oikeudellisesti sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa,

Loppusuositukset

- be) on edistettävä keskustelua parlamenttien ja alueellisten kansanedustuslaitosten roolista YK:n järjestelmässä, jonka odotetaan olevan YK:n 66. yleiskokouksen esityslistalla, sekä keskustelua YK:n parlamentaarisen yleiskokouksen perustamisesta; lisäksi on edistettävä hallitusten ja parlamenttien yhteistoimintaa globaaleissa asioissa,
- bf) on tuettava YK:n parlamentaarisen yleiskokouksen perustamista osaksi YK:n järjestelmää globaalin hallinnon demokraattisen luonteen, demokraattisen vastuun ja avoimuuden lisäämiseksi ja jotta kansalaiset voisivat osallistua YK:n toimintaan entistä paremmin tunnustamalla, että parlamentaarinen yleiskokous täydentäisi nykyisiä elimiä, myös parlamenttien välistä liittoa;

*

*

*

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle ja tiedoksi komissiolle.
-

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

**Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva
pyyntö**

P7_TA(2011)0247

**Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2011 Ágnes Hankissin parlamentaarisen
koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2010/2213(IMM))**

(2012/C 380 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Budan keskusalueen alioikeuden (Budai Központi Kerületi Bíróság) välittämän, 6. heinäkuuta 2010 päivätyn pyynnön Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, josta ilmoitettiin täysistunnossa 6. syyskuuta 2010,
- on kuullut Ágnes Hankissia 11. huhtikuuta 2011 työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008 ja 19. maaliskuuta 2010 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0196/2011),
- A. ottaa huomioon, että Budapestissä toimiva Budan keskusalueen alioikeus on pyytänyt parlamentin jäsenen Ágnes Hankissin koskemattomuuden pidättämistä aloittaakseen uudelleen rikosoikeudellisen menettelyn Ágnes Hankissia vastaan kuten Unkarin tasavallan korkein oikeus on tuomiossaan määrännyt,
- B. ottaa huomioon, että Ágnes Hankissin koskemattomuuden pidättäminen liittyy väitettyyn kunnianloukkausrikokseen Unkarin rikoslain 181 jakson perusteella 23. tammikuuta 2004 Péntek 8 mondatvadász-ohjelman aikana esitetyn lausunnon seurauksena,

⁽¹⁾ Asia 101/63, *Wagner v. Fohrmann ja Krier*, Kok. 1964, s. 383, Kok. Ep I, s. 203, asia 149/85, *Wybot v. Faure ym.*, Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729, Asia T-345/05, *Mote v. Euroopan parlamentti*, Kok. 2008, s. II-02849, yhdistetyt asiat C-200/07 ja C 201/07 *Marra v. De Gregorio ja Clemente*, Kok. 2008, s. I-7929 ja asia T-42/06, *Gollnisch v. parlamentti*.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- C. ottaa huomioon, että yksityinen kantaja syytti Ágnes Hankissia 18. helmikuuta 2004 päivätyssä syytöksessä, joka jätettiin Budan keskusalueen alioikeuteen 23. helmikuuta 2004; ottaa huomioon, että Budan keskusalueen alioikeus antoi tuomionsa 28. kesäkuuta 2005, että siitä valitettiin Budapestin aluetuomioistuimeen ja että kyseinen tuomioistuin kumosi tämän tuomion 3. helmikuuta 2006,
- D. ottaa huomioon, että tämän seurauksena asia vietiin takaisin Budan keskusalueen alioikeuteen, joka vapautti Ágnes Hankissin syytöksistä 6. helmikuuta 2009; ottaa huomioon, että kantaja valitti tästä tuomiosta Budapestin aluetuomioistuimeen, joka 25. maaliskuuta 2009 päätti pysyttää alioikeuden tuomion voimassa kaikkien sen perusteiden osalta,
- E. ottaa huomioon, että 12. marraskuuta 2009 Unkarin tasavallan korkein oikeus kumosi molemmat tuomiot sen perusteella, että aineellista oikeutta oli rikottu, ja määräsi Budan keskusalueen alioikeuden aloittamaan uuden menettelyn,
- F. ottaa huomioon, että Ágnes Hankiss on ollut 15. heinäkuuta 2009 alkaen Euroopan parlamentin jäsen,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus, ja sen, ettei tämä estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuus yhden jäsenen osalta,
- H. ottaa huomioon, että Unkarin rikosoikeudellisia menettelyjä koskevan lain 552 jakson 1 kohdassa edellytetään, että rikosoikeudellisia menettelyjä koskemattomuutta nauttivaa henkilöä vastaan lykätään ja että tällaisen koskemattomuuden pidättämistä pyydetään, ja ottaa huomioon, että kyseisen lain 551 jakson 1 kohdassa säädetään, että rikosoikeudellinen menettely voidaan aloittaa muun muassa Euroopan parlamentin jäsentä vastaan ainoastaan koskemattomuuden pidättämisen jälkeen,
- I. ottaa huomioon, että vuoden 2004 lain LVII 12 jakson 1 kohdassa säädetään, että kun on kyse yksityisoikeudellisesta kanteesta, tuomioistuimen on esitettävä koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö parlamentin puhemiehelle,
- J. ottaa huomioon, että tuomion kumoamisen jälkeisessä uudessa oikeudenkäynnissä Ágnes Hankiss totesi, että hän on Euroopan parlamentin jäsen, ja että tämän seurauksena Budan keskusalueen alioikeus päätti rikosoikeudellisia menettelyjä koskevan Unkarin lain 552 jakson 1 kohdan ja vuoden 2004 lain LVII 12 jakson mukaisesti lykätä menettelyä ja pyytää koskemattomuuden pidättämistä,
- K. katsoo näin ollen asianmukaiseksi suositella, että tässä tapauksessa parlamentaarinen koskemattomuus pidätetään,
1. päättää pidättää Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Unkarin tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Ágnes Hankissille.
-

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen (H.G.Wessberg – SV)

P7_TA(2011)0246

Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta nimittää H.G. Wessberg tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))

(2012/C 380 E/24)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0103/2011),
 - ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 24. toukokuuta 2011 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksensä 108 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0190/2011),
- A. toteaa, että H.G. Wessberg täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset,
1. antaa myönteisen lausunnon ehdotuksesta nimittää H.G. Wessberg tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuinten sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

Tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvitykset *I**

P7_TA(2011)0248

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))

(2012/C 380 E/25)

(Tavallinen lainsäätämisyhteistyö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0544),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0316/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0156/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0272

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 955/2011.)

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

Kroatian osallistuminen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan ***

P7_TA(2011)0249

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))

(2012/C 380 E/26)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11633/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen sopimukseksi Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välillä Kroatian tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan (11633/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan 5 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0026/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0186/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kroatian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Verojen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta *II**

P7_TA(2011)0252

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))

(2012/C 380 E/27)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (15145/1/2010 – C7-0045/2011),

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. joulukuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 12. helmikuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission lausunnon (KOM(2011)0069),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0436),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0171/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan lausuman;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman sekä neuvoston puheenjohtajavaltion Unkarin ja tulevien puheenjohtajavaltioiden Puolan, Tanskan ja Kyproksen yhteisen lausuman;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 22.9.2010, s. 92.

⁽²⁾ EUVL C 120, 28.5.2009, s. 47.

⁽³⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 345.

P7_TC2-COD(2008)0147

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/76/EU.)

LIITE

Euroopan parlamentin lausuma

Euroopan parlamentti pitää valitettavana, ettei neuvosto ollut valmis hyväksymään vastaavuustaulukoiden pakollista julkaisemista direktiivin 1999/62/EY muuttamista koskevan ehdotuksen yhteydessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston kolmikantakokouksessa 23. toukokuuta 2011 saavuttama sopimus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta ei vaikuta vastaavuustaulukoista käytävien toimielinten välisten neuvottelujen tulokseen.

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

Euroopan parlamentti kehottaa Euroopan komissiota tiedottamaan asiasta parlamentille kahdentoista kuukauden kuluessa tämän sopimuksen hyväksymisestä täysistunnossa ja, kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, antamaan kertomuksen käytännöistä, joita jäsenvaltiot noudattavat, kun ne laativat omia taulukoitaa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisevat ne.

Komission lausuma vastaavuustaulukoista

Komissio palauttaa mieliin sitoumuksensa varmistaa, että jäsenvaltiot saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään laativat vastaavuustaulukot, joista ilmenevät EU:n direktiivin kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet, ja toimittavat ne komissiolle, ja että tämä tehdään kansalaisten hyödyksi, lainsäädännön parantamiseksi, oikeudellisen avoimuuden lisäämiseksi ja jotta helpotettaisiin sen tarkastelua, vastaavtko kansalliset säännöt EU:n säännöksiä.

Komissio pitää valitettavana, että verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta annettuun ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisältynyt säännös, jonka tarkoituksena oli tehdä vastaavuustaulukoiden laatimisesta pakollista, ei saanut tukea.

Kompromissin aikaansaamiseksi ja jotta ehdotus voitaisiin hyväksyä viipymättä, komissio voi hyväksyä sen, että tekstiin sisältynyt vastaavuustaulukoiden pakollisuutta koskeva säännös korvataan asiaa koskevalla johdanto-osan kappaleella, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan noudattamaan tätä käytäntöä. Se ilmoittaa kahdentoista kuukauden kuluessa tämän sopimuksen hyväksymisestä täysistunnossa sekä antaa, kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, kertomuksen käytännöistä, joita jäsenvaltiot noudattavat, kun ne laativat itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisevat ne.

Komission tässä asiassa omaksumaa kantaa ei kuitenkaan tule pitää ennakkotapauksena. Komissio jatkaa toimiaan löytääkseen yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa asianmukaisen ratkaisun tähän horisontaaliseen institutionaaliseen kysymykseen.

Neuvoston puheenjohtajavaltion Unkarin ja tulevien puheenjohtajavaltioiden Puolan, Tanskan ja Kyproksen yhteinen lausuma

Neuvoston ja Euroopan parlamentin kolmikantakokouksessa 23. toukokuuta 2011 saavuttama sopimus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta ei vaikuta vastaavuustaulukoista käytävien toimielinten välisten neuvottelujen tulokseen.

Euroopan ympäristötilinpito *I**

P7_TA(2011)0253

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan ympäristötilinpidosta (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))

(2012/C 380 E/28)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0132),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0092/2010),

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0330/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0073

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan ympäristötilinpidosta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 691/2011.)

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

Schengenin säännösten määräysten soveltaminen Bulgariassa ja Romaniassa *

P7_TA(2011)0254

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Schengenin säännösten määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE))

(2012/C 380 E/29)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (14142/2010),
 - ottaa huomioon vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0369/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0185/2011),
1. hyväksyy neuvoston ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia ehdotukseensa;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

NEUVOSTON ESITYS

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus päätökseksi Johdanto-osan 4 kappale

(4) Neuvosto totesi XXXX 20XX [asianomaisten neuvoston päätelmien antamispäivä], että Bulgaria ja Romania ovat täyttäneet kutakin mainittua alaa koskevat edellytykset.

(4) Neuvosto totesi XXXX 20XX [asianomaisten neuvoston päätelmien antamispäivä], että Bulgaria ja Romania ovat täyttäneet kutakin mainittua alaa koskevat edellytykset. **Kunkin asianomaisen jäsenvaltion olisi ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kirjallisesti tämän päätöksen voimaantuloa seuraavien kuuden kuukauden kuluessa jatkotoimista, joihin ne ovat ryhtyneet arviointikertomuksiin sisältyvien ja seurantakertomuksissa mainittujen, vielä toteuttamatta olevien suositusten johdosta.**

2012/C 380 E/16	Harhaanjohtavat yrityshakemistoyhtiöt Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 harhaanjohtavista yrityshakemistoyhtiöistä (mm. veto-o- mukset nro 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007 ja 0562/2007) 128
2012/C 380 E/17	Madagaskar Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Madagaskarin tilanteesta 129
2012/C 380 E/18	Guantánamo: välitön päätös kuolemantuomiosta Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Guantánamosta: tuleva kuolemanrangaistusta koskeva päätös 132
2012/C 380 E/19	Ukraina: Julija Tymošenkön ja muiden entisen hallituksen jäsenten oikeusjutut Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2011 Ukrainasta: Julija Tymošenkön ja muiden entisen halli- tuksen jäsenten tapaus 135
2012/C 380 E/20	Korruption torjuminen eurooppalaisessa urheilussa Euroopan parlamentin kannanotto 9. kesäkuuta 2011 korruption torjumiseen eurooppalaisessa urheilussa 138
2012/C 380 E/21	Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitean työ Euroopan parlamentin kannanotto 9. kesäkuuta 2011 Kyproksen kateissa olevien henkilöiden komitean työhön 138

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti**Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011**

2012/C 380 E/22	Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 66. istunto Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 8. kesäkuuta 2011 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 66. istunnosta (2011/2030(INI)) 140
-----------------	---

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti**Tiistai 7. kesäkuuta 2011**

2012/C 380 E/23	Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2011 Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättä- mistä koskevasta pyynnöstä (2010/2213(IMM)) 152
-----------------	--

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 7. kesäkuuta 2011

2012/C 380 E/24	Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen (H.G.Wessberg – SV) Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta nimittää H.G. Wessberg tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))	154
2012/C 380 E/25	Tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvitykset ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))	155
	P7_TC1-COD(2010)0272 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta	155
2012/C 380 E/26	Kroatian osallistuminen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))	156
2012/C 380 E/27	Verojen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))	156
	P7_TC2-COD(2008)0147 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta	157
	LIITE	157
2012/C 380 E/28	Euroopan ympäristötilinpito ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan ympäristötilinpidosta (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))	158

P7_TC1-COD(2010)0073

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan ympäristötilinpidosta 159

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2011

2012/C 380 E/29

Schengenin säännösten määräysten soveltaminen Bulgariassa ja Romaniassa *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Schengenin säännösten määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE)) 160

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
**I	Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
**II	Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
***	Hyväksyntämenettely
***I	Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
***II	Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
***III	Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kurssiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI